ஸ்ரீ குரு சுக பரப்ரம்மணே நம:

வேதாந்த சாஸ்திர ரத்நாவலி

இது

திருப் பூவண் மடம்

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாசாரிய
சுவாமிகளவர்களால்

மதுரை

ஹிந்துஸ்தான் பிரிண்டர்ஸ்

ஆபீசில் அச்சியற்றப் பெற்றது.

விலை ரூபாய் மூன்று] 1951 [காப்பி ரைட்

இதில் உள்ள ஒம்பது நூல்கள்.

1. நாநா ஜீவ வாதக கட்டளை வசநம்.
2. கீதா சாரத தாலாட்டு கவி 106.
3. சசி வர்ண போதம் கவி 112.
4. மகா ராஜா துறவு கவி 128.
5. பக்தி (வைராக்ய) சதகம் கவி 100.
6. வைராக்ய தீபம் கவி 101.
7. பிரஹ்ம நாமாவலி(லக்ஷணவிருத்தி) கவி 11
8. வேதாந்த சூடாமணி கவி 185
9. கைவல்ய நவநீதம் கவி 288.

நூல் எட்டுக்கு ஆகக கவி (1135).

10. விவேக சூடாமணி கவி 671
11. அஞ்ஞ வதைப் பரணி கவி 494

ஆகக் கவி (1165).

12. பஞ்ச தசி கவி 805.

---

13. ஈசுவர கீதை கவி 338.
14. பகவத் கீதை கவி 545.
15. பிரஹ்ம கீதை கவி 547.

ஆகக் கவி (1430).

16. வாசிட்டம் கவி 2055.

ஆக 15 க்குக கவி (6590.)

கோவிலூர் மடத்தில் பாடம் நடக்கும் 16 நூன் முறை
ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய சுவாமிகள் இயற்றியது

ஞாநக்குறள் நாசிவ வாதக்கட்டளை கீதாசாரத் தாலாட்டுச் சசிவந்த போதகம், வாசுதேவமநநா ஞுற ஞுபதேசிக ஈய்தல் வைராக்ய தீபமிலக் கரு விருத்தி யரிய, வாக்கஞ்ஞ வைதப்பாணி வேதாந்த சூடா மணிவிவே கசூடா மணிபஞ்ச தசியும், பிரமகீதை வல்யநவ நீதமீ சாகீதை பகவற்கீதை கைவிராம கீதைவா சிட்டமே.

—o:o—

திரு வண்ணா மலை-ஈசாந்ய மடம்
ஸ்ரீ நடேச சுவாமிகள் இயற்றியன.

—o:o—

கட்டளைதா லாட்டுக் சருதுபோ தந்துறவு,
சிட்டருக்கா குஞ்சதகந் தீபநூற் - றெட்டுடைய,
பேரிலக்க ணைவிருத்தி பீடுடைச்சூ டாமணிதன்,
னேரிலக்கி யங்கைவல்லி யம்.

பஞ்சதசி ஞானப் பாணி விவேகமணி,
யெஞ்சலிலா வுந்தி யிறைகீதை — செஞ்சொலார்,
கண்ணனருள் கீதை கமலத்தோன் கீதைமறந்,
தெண்ணமறு வாசிட்ட மெட்டு.
ஒன்பது நூல், எட்டு நூல், ஆக நூற் பதி னேழு.

—o:o—

பிழை திருத்தம்

பக்கம் வரி பிழை திருத்தம்

1. நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளை.

11—9 மானபடியிய்—மானபடியால்.
24—19 சீங்ஙுவையும்—சிங்ஙுவையும்.

2. கீதா சாரத் தாலாட்டு.

4—5 சுற்றி மறிற்—சுற்ற மறிற்.
11—3 ஞாநத்தாறலும்—ஞாநத்தா லறும்
11—8 விளக்குமோ—விளங்குமோ.
18—15 சொல்வதுவு—செல்வதுவு.
21—13 வெட்டஞ்ஞாந—வெட்டு அஞ்ஞாந.
,, ,, மித்தை யயல்—மிதகை ஆயல்.
22—4 கானலறி—கானல் அறி.
,, 5 சிரந்தி—சிறநதி.
,, 13 மன்னிபபோர்—மகநிப்போர்
23—16 ஏகாந்தா—ஏகந்தா.
24—10 தெரிந்தவற்குத—தெரிந்தவர்க்குத்.
25—15 மகமக்கம்—மகமயக்கம்.

பக்கம் வரி	பிழை	திருத்தம்

3. சசி வந்ந போதம்.

4—4	மென்று—	மொன்று.
,,—6	முதல்வற்கு—	முதல்வர்க்கு.
6—8	ணேவும பணி—	ணேவும் பணி.

4. மகா ராஜத் துறவு.

16—5	வெண்டேன்—	வேண்டேன்.
17—10	தங்களுக்குக்குல—	தங்களுக் குலக.
18—3	முள மொழு—	முளபொழு.
,, 6	விளையுள—	விளையுள.
22—14		
36—17	யொரை—	யோரை.
46—5	கருக்கினர்—	கருக்கிளர்.
48—6	குழைபஞ்ச—	குழைமஞ்ச.
,, 11	ஆண்டாதி—	ஆண்ட ஆதி.
,, 12	மற்றவர்—	மற்று அவர்.
,, 14	வேந்தாரசன்—	வேந்த அரசன்.
49—12	இந்த அரி—	இந்த அரு.

5. பக்தி (வைராக்ய) சதகம்.

-9	தாளையோதா—	தாளையேதா.

பக்கம் வரி	பிழை	திருத்தம்
16—16	கண்மடனிகளா	கண்மணிகளை.

6 வைராக்ய தீபம்.

14—11	நானெலு	நானெனு.
15—3	நானெனை	நானென.
17—14	வெறுத்தவர்	வெறுக்தவா.
33—3	னருந்துத்	னருந்துத.
,, 15	டதிகமேன்	டதிகமொன்.
34—3	மல்லலது	மல்லது.
40—19	திடுதடி	திடுதலி.
41—19	வடையவும்	லடையவும்.

7. லக்ஷணைவிருத்தி.

20—12	யுறாதலானும்	யுவதலானும்.
22—10	சுககப்	சுகப்.
23—15	ஞோவாய்	ஞேர்வாய்.
32—9	சீவனற் றெழி	சீவனற் றொழி
40—17	யூக	யூந.
45—13	மெக்காலக்கு	மெங்காலத்தும்.

பக்கம் வரி பிழை திருத்தம்

50—10 வயாதல்—வயர்தல்.
51—13 மறுசிருஷ்டி—மருசிருஷ்டி.
63—15 நினைதவனி—நினைவதனி.
69—13 சான்திஅப்பி—சாதியின் அப்ப
,, 18 தநதாநீ—தநதாநி
70—8 சீவனற்ரே—சீவனற்றெ.
71—18 நிட்ப்பரபிர—நிட்ப்பிரபிர.

8. வேதாந்த சூடாமணி.

24—18 முறைப்பாம்—முனாப்பாம்.
28—9 செய்யாமை—செய்யாமை.
33—2 கிரிகாஞெ—கிரிகரஞெ.
41—4 துரியாதி—துரியாதீ.
46—12 தற்னசதங்ய—தற்சைதநய.
47—5 பளிங்கு மனி—பளிங்கு மணி.
48—18 வசைப்படுதலூஆஞ்—வசைப்படுதலூஆஞ்
53—8 விடைச்சேரி—விடைச்சேரி
72—8 வயிர் பிரசா—வயர் பிரசா.

பக்கம் வரி	பிழை	திருத்தம்

9. கைவல்ய நவநீதம்.

7–3	மெண்ருன்—மென்ருன்.
15–14	யென் யார்—யெனயார்.
28–3	போற்றி—போற்றி போற்றி.
36–11	புகழும்—புகலும்.
42–1	தத்துவ விளக்கப்-2 சந்தேகந் தெளிதற்
43–9	றுறைத்தவனே—றுரைத்தவனே.
46–17	வரு வுண்ணிய—வபுருண்ணிய.
48–12	யிரண்டுமோ—யிரண்டுமோர்.
53–16	நாசமாக்கிய—நாசமாகிய.
58–15	மிச்சிறங்களாற்—மிச்சிரங்களாற்.
62–3	மிகுத்த—மிகுந்த.
68–5	புவநமப்—புவநமிப்.
,,–15	நினைத்திடா—நினைந்திடார்.
69–11	கிடிலங்கப்—கிடிலந்தப்.
72–5	னென்னலிவன்—னென்னவிவன்.
76–11	தாங்குப்—தாங்கும்.
93–13	பார்த்தது—பார்த்தநு.

சற் குருப்யோ நம:

திருக் காளத்தி
ஸ்ரீ சேஷாத்திரி சிவனார்
அருளிச் செய்த
நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளை

இஃது
திருப்பூவண மடாதிபதி
ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாசார்ய சுவாமிகளால்

மதுரை
இந்து ஸ்தாந் பிரிண்டிங் ஆபீஸில்
பதிப்பிக்கப் பெற்றது.
1950

சிறப்புப் பாயிரம்.

இப்பியி னிடையே யெழும்ர சதம்போ
லென்றுமா யிலகியின் பாகி,
யொப்பிட வேது மின்றிய பிரமத்
துற்றிடும் பகுதிமுன் றைய,
அப்பிர பஞ்ச முறைமையைத் தூல
வருந்ததி நியாயமே யென்னச்,
செப்பினன் யாருந் தெளிவுறச் சேஷாத்
திரிசிவ னென்னுமா தவனே.

நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளை.

காப்பு.

ஆனைமுக னறுமுக னம்பிகைபோன் னம்ப
ஞாநகுரு வாணியையு ணடு. [லவன்

சுத்தப் பிரமமா யிருக்கின்ற சர்வ சாக்ஷி
னிடத்திலே, அக்கினியிற் சூடு போல அபிந்நமாக
ஒரு சத்தி உண்டு; அந்தச் சத்தி அவ் வதீதப்
பிரமத்தில் அடங்கி யிருக்கும் போது அதற்குச் சுத்
தப் பிரம மென்று பெயர். இந்தச் சத்தி விசிரிம்
பித்துச் சுத்தப் பிரமத்தை வியாபிக்கும் போது
அப் பிரமம் பரை வியாபகத்துக்குள் இருந்தபடியி
ல, அதற்குப் பரைப் பிரம மென்று பெய ராம்.

சூந்யமா யிருக்கின்ற இந்தச் சத்திக்குப்
பிரமத்தி னுடைய சந்நிதாநத்தில் புருட சமுகத்
திலே ஸ்திரீக்கு இன்பஞ் சநித்தாற் போல, அவி
கிர்த சத்துவ ரஜஸ் தமோ குணங்கள் உண்டா

யின. இவற்றில், சுத்த சத்துவத்திற்கு ஆநந்த ரூப சத்தி யென்று பெயர். சுத்த ரஜஸிற்குச் சித் ரூப சத்தி யென்று பெயர். சுத்த தமஸிற்குச் சத் ரூப சத்தி யென்று பெயர். இவற்றில், காரண மான ஆநந்த ரூப சத்தியுடனே பரைப் பிரமங் கூடிச் சர்வாநந்த மென்னுஞ் சுழுத்தி யவஸ்தையை யடைகின்ற போது, பரைப் பிரம மென்கின்ற பெயர் போய்ப் பரமாநந்த ரென்கிற பெயர் வந்தது. இந்தப் பரமாநந்தர் சித் ரூப சத்தியுடனே கூடிச் சர்வப் பிரகாச மென்னுஞ் சொப்பநாவஸ்தையை யடைகின்றபோது, பரமா நந்த ரென்னும் பெயர் போய்த் தேசோமய ரென்னும் பெயர் வந்தது. இந்தத் தேசோ மயர் சத் ரூப சத்தியுடனே கூடிச் சர்வ வியாபக மென்னுஞ் சாக்கிராவஸ்தையை யடைகின்ற போது தேசோ மய ரென்னும் பெயர் போய்ப் பரிபூரண ரென்னும் பெயர் வந்தது.

இந்த அகண்ட பரிபூரண சச்சிதாநந்தப் பிர மத்தினிடத்திலே, சுத்தியில் ரஜதம் போல, மூலப்

நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளை.

பிரகிருதி யென்னும் ஒரு சத்தி உண்டு. அந்த மூலப் பிரகிருதியும், விகிர்த குண மாகிய முக் குணத்தோடு கூடியிருக்கும். அந்தப் பிரகிருதி யின் சத்துவ குணத்தை மாயை யென்றும், சர் வக்ஞ வுபாதி யென்றும், ஈசுர காரண சரீர மென் றுஞ் சொல்லப்படும். இந்த மாயையினிடத்திலே நிர்மல சலப் பிரதிவிம்பம் போலப் பிரமம் சலட் சணமாகப் பிரதிவிம்பிக்கும். இந்தப் பிரதிவிம்ப சைதந்யத்தைச் சர்வக்ஞ ஞகிய ஈசுர னென்று சொல்லப்படும். இந்தச் சத்துவ குண மாயையி

னிலே, சத்துவத்தில் சத்துவம்,

தில் ரஜஸ், சத்துவத்தில் தமஸ் என மூன்று குணங்கள் உண்டு. இவைகளில், சத்துவத்தில், சததுவம் பிரதாந மாகும்போது, அதில் பிரதிவிம் பித்த ஈசுரன் சகத்தை இரக்ஷிக்கையிஞல் விஷ்ணு வென்றும், சத்துவததில், ரஜஸ் பிரதாந மாகும் போது, அதில் பிரதிவிம்பித்த ஈசுரன், சகத்தைச் சிருஷ்டிக்கையிஞல் பிரமா வென்றும் சத்துவத்தில்,தமஸ் பிரதாந மாகும் போது, அதில்

பிரதிவிம்பித்த ஈசுரன் சகத்தை உபசம்மாரம் பண்ணுகையினால் உருத்திர னென்றுஞ் சொல்லப்படுவன்.

இப்படி மூலப் பிரகிருதியின் சத்துவ குண கற்பனை சொல்லப்பட்டது.

இனி, மூலப் பிரகிருதியின் இரஜோ குணம் அநேக ரூபமாய்ப் பிரிந்து,அவித்தைக ளென்றும் சீவ காரண சரீரங்க ளென்றும், ஒன்றற் கொன்று தார தம்மிய மாகச் சொல்லப்படும். இந்த அவித்தைக ளிடத்திலும் மலிந சலப் பிரதிவிம்பம் போலப் பிரம சைதந்யம் பிரதிவிம்பிக்கும். இந்த பிரதிவிம்ப சைதந்யங்களைக் கிஞ்சிக்ஞ ரென்றும், ஜீவ சிதாபாச ரென்றும், பிராக்ஞ ரென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்த அவித்தைக ளிடத்திலேயும் ரஜஸில் சத்துவம், ரஜஸில் ரஜஸ், ரஜஸில் தமஸ் என மூன்று குணங்கள் உண்டு. இரஜஸில் சத்துவம் பிரதாந மாகும் போது, அதில் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் தத்துவ ஞாந நிஷ்டனாவன்.

இராஜஸில் ரஜஸ் பிரதாந மாகும் போது, அதில் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் காமக் குரோத பாரனைய்க் கர்ம நிஷ்ட னவன். இராஜஸில் தமஸ் பிரதாந மாகும் போது, அதில் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் சோம்பல் நித்திரை மயக்கம் ஆகிய யடைவன.

இப்படி மூலப் பிரகிருதியின்
இராஜோ குண கற்பனை சொல்லப்பட்டது.

இனி, மூலப் பிரகிருதியின் தமோ குணத்திற்கு, ஆவரணம் விக்ஷேபம் என இரண்டு சத்திகள் உண்டு. இவ் விரண்டில், ஆவரண சத்தியானது தத்துவ ஞாநியையும், ஈசுரனையுந் தவிர, மற்றைச் சீவருக் கெல்லாம் சரீரத் திரயம் சிதாபாசன் சாக்ஷி சைதந்நியம் என்னு மிவைகளின் ஒன்றற் கொன் றுள்ள பேதந் தெரியவொட்டாமல் மறைக்கும். இதனால் மறைபட்ட சீவர் இருபத் தொன்பது தத்துவங்களையும் ஒருமைப்பாடாக நா னென் றபிமாநிப்பர். இந்த அபிமாநத்தை, அகங்காரக் கிரந்தி யென்றும், சம்சார பந்த மென்றுஞ் சொல்

லப்படும். சற் குரு கடாக்ஷத்தினாலே, இந்த ஆவ ரணம் நீங்கி, இரு பத் தொன்பது தத்துவங்களின் ஒன்றற் கொன் றுள்ள பேதந் தெரிகின்றதே முக்தி.

இப்படி ஆவரண சத்தியின் காரியஞ் சொல்லப்பட்டது.

இனி, விக்ஷேப சத்தியினின்றும் சத்த தந் மாத்திரையான ஆகாசந் தோன்றிற்று. ஆகாசத் தினின்றும் பரிச தந்மாத்திரை யான வாயு தோன் றிற்று. வாயுவினின்றும் ரூப தந்மாத்திரையான அக்கினி தோன்றிற்று. அக்கினியினின்றும் ரஸ தந்மாத்திரையான அப்பு தோன்றிற்று. அப்புவி னின்றும் கந்த தந்மாத்திரை யான பிருதிவி தோன்றிற்று. இந்தச் சூக்ஷ்ம பஞ்ச பூதத்திற்குக் காரணமா யிருக்கின்ற விக்ஷேப சத்தியினிடத்தி லே, தமவில் சத்துவம், தமவில் ரஜஸ், தமவில் தமஸ் என்னு மிவை அற்பக் கரு வாக விருந்தபடி யால், அதன் காரிய மாகிய இந்தத் தந்மாத்திரைக

ளான பஞ்ச பூதங்களும் முக் குணங்களுடனே பிறந்தன. இந்தப் பஞ்ச பூதங்கட்குத் தன்மாத திரைக ளென்றும், அபஞ்சீகிருத பூதங்க ளென்றும், சூக்ஷ்ம பூதங்க ளென்றும், முக் குண பூதங்க ளென்றும், சாஸ்திரங்களில் நாமஞ் சொல்லப்படும்

இந்தச் சூக்ஷ்ம பூதங்களினின்றும் சூக்ஷ்ம சரீரங்களும், ஸ்தூல பூதங்களுந் தோன்றும். அஃ தெங்ஙன மெனின்:-ஆகாச முதலான பஞ்ச பூதங்களின் சத்துவாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை யெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டி வைத்தது அந்தக் கரணம். இந்த அந்தக் கரணத்தில், ஆகாசத்தின் அம்சங் கூடினதற் கடையாளம், இந்த அந்தக் கரணமும் ஆகாசத்தைப்போலச் சகலமான கேள்விக்கும் இடங் கொடுத்துத தரிக்கின்றது. இப்படித் தரிக்கின்ற * விருத்திக்கு † உள்ள மென்று பெயர். இந்த அந்தக் கரணத்தில், வாயுவி

* விருத்தி - பரிணமம் † உள்ளம் - தேஜஸ் என்றும் பாட முளது.

னம்சங் கூடினதற் கடையாளம், இந்த அந்தக் கரணமும் வாயுவைப் போல அலைகின்றது. இப் படி அலைகின்ற விருத்திக்கு மன மென்று பெயர். இந்த அந்தக் கரணத்தில், அக்கினியி னம்சங் கூடின தற் கடையாளம், இந்த அந்தக் கரணமும் அக்கினி யைப் போல ஈ தின்ன தென்று விளக்குவிக்கின் றது. இப்படி விளக்குவிக்கின்ற விருத்திக்குப் புத்தி யென்று பெயர். இந்த அந்தக் கரணத்தில், அப்புவி னம்சங் கூடினதற் கடையாளம், இந்த அந்தக் கரணமும் அப்புவைப் போல விஷயங்களிற் பற்றி இழுக்கின்றது. இப்படி இழுக்கின்ற விருத் திக்குச் சித்த மென்று பெயர். இந்த அந்தக் கரணத்தில், பிருதிவியி னம்சங் கூடினதற் கடை யாளம், இந்த அந்தக் கரணமும் பிருதிவியைப் போலக், கடின மாக நின்று நா னென் றபிமானிக் கின்றது; இந்த அபிமான விருத்திக்கு அகங்கார மென்று பெயர்.

இன்னும், ஆகாச முதலான பஞ்ச பூதங்களி னுடைய சத்துவாம்சத்திலே, பூதத்திற் கொவ்

வொரு மாத்திரை யெடுத்துத் தனித் தனியே வைத்தது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய மென்று சொல்லப்படும். இவைகளில், சுரோத்திரம் ஆகாசத்தி னம்ச மானபடியால் ஆகாசத்தின் குணமான சத்த மாத்திரத்தை அறியும். துவக்கு வாயுவி னம்ச மானபடியால் வாயுவின் குணமான பரிசு மாத்திரத்தை அறியும். சக்ஷு அக்கினியி னம்ச மானபடியாய் அக்கினியின் குண மான ரூப மாத்திரத்தை அறியும். சிங்ஙுவை அப்புவி னம்ச மான படியால் அப்புவின் குண மான ரஸ மாத்திரத தை அறியும். கிராணம் பிருதிவியி னம்ச மான படியால் பிருதிவியின் குணமான கந்த மாததிரத்தை அறியும். இப்படி ஐந்தும் ஒன்றோ டொன்று கூடாதபடியால் ஒன்று மற் றொன்றின் குணத்தைக் கிரகிக்க வறியாது. அந்தக் கரணததில், ஐந்து மாத்திரையும் ஒன்றாய்க் கூடினது கொண்டு ஐந் திந்திரியங்களினாலும், ஐந்து விஷயங்களையும் அறியும். இந்தச் சத்துவ குணத்தி லுண்டான அந்தக் கரணம் ஐந்தும், ஞானேந்திரியம் ஐந்தும்,

ஆகப் பத்தும் சத்துவாம்ச மானபடியால் ஞான சாதன மாயின.

இன்னும் ஐந்து பூதங்களி னுடைய இராஜோம் சத்திலே, பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை யெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டி வைத்தது வியானாதி பஞ்ச வாயுக்கள்- இவைகளில், வியான வாயு ஆகா சத்தி னம்ச மானபடியால் ஆகாசத்தைப் போலச் சர்வாங்கமும் வியாபித் திருக்கும். பிராண வாயு வாயுவி னம்ச மானபடியால் வாயுவைப் போல [illegible] அபான வாயு அக்கினியி னம்சமானபடியால் அக்கினி யைப் போலச் சாடராக்[illegible] யாக உஷ்ணித்துக் [illegible]; உண்ட வந்ந பானாதிகளைச் சீரணிப்பிக்கும். சமான வாயு அப் புவி னம்ச மானபடியால் சரீர நடு வான நாபித் தானத்தினின்று உண்ட அந்ந ரசங்களை அப்பு வைப் போல இழுக்கும். உதான வாயு பிருதிவியி னம்ச மானபடியால் கண்டத்தைப் பற்றிப்பிருதி வியைப் போலக் கடின மாக நின்று, உண்ட அந்ந

பாநாதிகளைக் கடையும். இந்தப் பஞ்ச வாயுக் களையு மல்லாமல், வாந்திபண்ணுவிக்கின்றது நாக னென்றும், இமைத்து விழிப்பிக்கின்றது கூர்ம னென்றும், குறு குறுத்துத் தும்மச் செய்கின்றது கிரிகர னென்றும், கொட்டாவி கொள்ளச் செய் கின்றது தேவ தத்த னென்றும், வீங்கச் செய்கின் றது தநஞ்சய னென்றும், வேறே ஐந்து வாயுக்க ளுண் டென்று சிலர் சொல்லுவார். இவ் வைந் தும் பிராண னுடைய தொழி லானபடியால் வே றல்ல.

இன்னும், ஆகாச முதலிய பஞ்ச பூதங்களி னுடைய இராஜோம்சத்திலே, பூதத்திற்கு ஒவ் வொரு மாத்திரை யெடுத்துத் தனித் தனியே வைத்தது வாக்காதி கர்மேந்திரிய மென்று சொல் லப்படும். இவைகளில், ஆகாசத்தி னிடமாக வாக்கு வசமிக்கும். வாயுவி னிடமாகப் பாணி இடுதல் ஏற்றல் செய்யும். அக்கினியி னிடமாகப் பாதம் நடக்கும். அப்புவி னிடமாகப் பாயுரு மல சலாதிகளை வெளியிலே தள்ளும். பிருதிவியி னிட

மாக உபஸ்தம் சுகத்தைப் பண்ணும்; இந் தனித் தனியே இருந்தது கொண்டு மறு தொழில் செய்யமாட்டாது, வியாநாதி வாயுக்கள் ஐந்து மாத்திரையும், ஒன்றாய்க் கூடினது கொண்டு, கர் மேந்திரியம் ஐந்தின் வழியினாலும்,ஐந்து தொழில் களையுஞ் செய்து முடிக்கும், இந்த வாயுக்களைந் தும், கர்மேந்திரியங்களைந்தும், ஆகப் பத்தும் இரஜோம்ச மானபடியினால் கிரியா சாதக மாயின. அந்தக் கரணம்-5, ஞானேந்திரியம்-5, வாயுக்கள்-5, கர்மேந்திரியம்-5 ஆக இரு பது தத்துவமுஞ் சூக்ஷ்ம சரீர மென்று சொல்லப்படும். இந்தச் சூக்ஷ்ம சரீரத்தை மாயாப் பிரதிவிம்ப னாக விருக் கின்ற ஈசுரன், அவிதையாப் பிரதிவிம்ப ராகிய சீவர்கள் அநேக ராகையால், ஒவ் வொருவருக்கு ஒவ் வொரு சரீரமாகச் சிருஷ்டித் தளித்தான்.

இப்படிச் சூக்ஷ்ம சரீர கற்பனை
சொல்லப்பட்டது.

இனி, ஸ்தூல பூத வுற்பத்தி சொல்லுகின் றோம்; அஃதெங்ஙன மெனின்:—தமோம்சமா

யிருக்கின்ற ஐந்து பூதங்களையும், ஒவ்வொன்றை இரண் டிரண்டாகப் பகுத்து, முதற் பாதி ஐந்தை யும் ஒவ்வொன்றை நான்கு நான் காகப் பகுத்து, இரண்டாம் பாதி ஐந்தில், தன் னம்சத்துட கூட்டாமல் ம

கால அரைககால மா

பஞ்சீகரண மென்று சொல்லப்படும். இப்படிப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின தூல பூதங்களிலே ஆகா சத்திலே, பரிச ரூப ரஸ கந்தம் ஆகிய நான்கு குணங்களும் வியாப்பிய மானபடியால், அதிருசிய மாய்ப் போக,நிச குண மாகிய சத்தந் திருசிய மாம். வாயுவிலே, ரூப ரஸ கந்தம் ஆகிய மூன்று குணங் களும் வியாப்பிய மானபடியினால் அதிருசியமாய்ப் போகக், காரண குணமாகிய சத்தமும், நிச குண மாகிய பரிசமுந் திருசிய மாம். அக்கினியிலே, ரஸ கந்த மாகிய இரண்டு குணங்களும் வியாப்பிய மானபடியினால் அதிருசியமாய்ப் போகக், காரண குணங்க ளாகிய சத்த பரிசமும், நிச குண மாகிய ரூபமுந் அட 'ல, கந்த குணம்

வியாப்பிய மானபடியினால் அதிருசியமாய்ப் போ
கக் காரண குணங்க ளாகிய சத்த பரிச ரூபமும்,
நிச குண மாகிய ரஸமுந் திருசிய மாம். பிருதிவியி
லே, காரண குணங்க ளாகிய சத்த பரிச ரூப ரஸ
மும், நிச குண மாகிய கந்தமும் திருசியமாம்.

முன் சூக்ஷம பூதங்களி னின்றும் சூக்ஷம
சரீரங்கள் தோன்றினாற் போலப், பஞ்சீகரணம்
பண்ணின ஸ்தூல பூதங்களினின்றும், ஆறு தத்
துவ மாய், நால் வகைப் பிறப் பாய், மூவகைச் சாதி
யா யிருக்கின்ற ஸ்தூல சரீரங்கள் தோன்றின:
இவற்றுள், ஆறு தத்துவங்க ளாவன:- சர்மம் உதி
ரம் மாமிசம் சநாயு அத்தி மச்சை இவைக ளாம்.
நால்வகைத் தோற்றங்க ளாவன:-சராயுஜம் அண்
டஜம் சுவேதஜம் உத்பிஜ்ஜம் இவைக ளாம்.
மூவகைச் சாதிகளாவன:- இக லோக பர லோக
புத்தி இரு வகையுங் கொடுக்கின்ற மநுட சரீரம்
உத்தம சாதி, பரலோக புத்தியை மறைத்து,
இக லோக புத்தி மாத்திரங் கொடுக்கின்ற பசு
பக்ஷி முதலானவை மத்திம சாதி. இரண்டு லோக

புத்தியையும் மறைத்திருக்கின்ற மரம் கொடி செடி முதலியவை அதம சாதி. இப்படிப் பிருதிவி தத்துவமா யிருக்கின்ற பூலோகத்திற் கண்டாற் போல, அப்பு அக்கினி வாயு ஆகாசம் என்னப் பட்ட தத்துவங்க ளாய் நிரை நிரையே யிருக்கின்ற பிதிர் லோகம் தேவ லோகம் யட்ச கந்தர்வ சித்தர் லோகங்களிலும், நட்சத்திர மாகத் தோற்றுகின்ற சந்திரன் முதலான பிதுர்க்கள். சூரியன் முதலான தேவதைகள், கந்தருவர் சித்தர் என்னப் பட்டவர்கள் உத்தம சாதி. காம தேநு ஐராவதம் அந்நம் கருடன் முதலானவை மத்திம சாதி. கற்பக விருட்சம் பாரிசாதம் முதலானவை அதம சாதி. இந்தத் தூல சரீரமே அந்ந மய கோசம், சூக்ஷ்ம சரீரம் மூன்று கோசங்களா யிருக்கும். அஃதெங்ஙன மெனின்:—பிராண வாயுவும், கர்மேந்திரியங்களுங் கூடிப் பிராண மய கோசம், மநதும், ஞானேந்திரியங்களுங் கூடி மநோமய கோசம்,

புத்தியும், ஞானேந்திரியங்களுங் கூடி விஞ்ஞான மய கோசம், காரண சரீரமே ஆநந்த மய கோசம்.

இப்படிப் பஞ்ச கோசஞ் சொல்லப்பட்டன.

று தத்துவங்களா யிருக்கின்ற ஸ்தூல சரீ

லே. இரு பது

சூக்ஷம சரீர மருககனறது. அஃ தெப்படி யெனின்:- கர்மேந்திரியங்களுள் வாக்கும், ஞானேந்திரியங்களுள் சிங்ஙுவையும், வாயி லிருக்கும். உதாந வாயுவும் மநதும், கண்டத்திலே யிருக்கும். பிராண வாயுவும், புத்தியும், இருதயத்திலே யிருக்கும். சமாந வாயுவும், சித்தமும், நாபியி லிருக்கும் அபாந வாயுவும், பாயுருவும், குதத்தி லிருக்கும், வியாந வாயுவும், ஞானேந்திரியங்களுள் துவக்கும் அகங்காரமும், சர்வாங்கமும் வியாபித் திருக்கும். உச்சியிலே உள்ளமும், கருவிழி நுனியிலே சக்ஷு ரிந்திரியமும், காதிற் குள்ளே சுரோத்ரேந்திரியமும், மூக்கு நுனியிலே கிராணேந்திரியமும், கழுத்திற்கு மேலே தனித் தனியே யிருக்கும். கழுத்

திற்குக் கீழே, கை கால் குய்யங்களில், பாணி பாதம் உபஸ்தம் மூன்றுந் தனித் தனியே யிருக்கும். இப்படித் தூல சரீர தத்துவங்கள் ஆறு, அதிற் குடிபுகுந்த சூக்ஷ்ம சரீர தத்துவங்கள் இருபது; ஆகத் தத்துவங்கள் இரு பத் தாறும், பஞ்ச பூதங்களின் காரிய மானபடியினாலே ஒருமைப்பாடாகக் காரிய சரீர மென்று சொல்லப்படும்.

அவித்தையிற் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன், சாக்கிரத்திலே, இந்த இருபத் தாறு தத்துவங்களுடனே கலந்து நின்ற போது, விசுவ னென்றும், வியாவகாரிக சீவ னென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். சொப்பநத்திலே, தூல சரீரத்தை விட்டு, அந்தக் காரணத்துடனே கூடி நின்ற போது, தைஜச னென்றும்,பிராதிபாசிக ஜீவ னென்றும்,சொப்பந கற்பித னென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். சுழுத்தியிலே, காரிய சரீர தத்துவங்கள் இருபத் தாறையுங் கைவிட்டுக், காரண சரீரத்தை மாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும் போது, பிராக்ஞ னென்றும், பாரமார்த்திக சீவ னென்றுஞ் சொல்லப்படுவன்.

பிரம சைதந்நியமும், சாக்கிரத்திற்குச் சாக்ஷியா யிருக்கும் போது, சீவாத்மா வென்றும், சொப்பநத் திற்குச் சாக்ஷியா யிருக்கும் போது, அந்த ராத்மா வென்றும், சுழுத்திக்குச் சாக்ஷியா யிருக்கும் போது, பரமாத்மா வென்றும், அவஸ்தாத் திரய சாக்ஷியா யிருக்கும் போது, ஞாநாத்மா வென் றும், கூடஸ்த னென்றுஞ், சொல்லப்படும்.

இப்படிச் சீவனுக்கு மூன்று சரீரங்களும், மூன் றவஸ்தைகளுஞ் சொல்லப்பட்டன.

இனி, ஈசுரனுக்கு மூன்று சரீரங்களும், மூன் றவஸ்தைகளுஞ் சொல்லும்படி :

கற்பிதப் பிரபஞ்ச வடிவமாகத் தோன்று கின்ற தூல பஞ்ச பூதங்களும், அந்தப் பூதங்களி லே தோன்றிய மூன்று சாதியா யிருக்கின்ற தூல சரீர சமஷ்டியுங் கூடி, ஈசுர தூல சரீர மென்றும், விராட் டென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனே கூடிச் சாக்கிராவஸ்தையைப் பொருந்துகின்ற

ஈசுரன், வைசுவாநர னென்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டாந சைதந்யம் பிரமா வென்றுஞ் சொல்லப்படும். சூக்ஷ்ம பூதங்க ளொந்தும், அந்தப் பூதங்களிலே தோன்றிய,சூக்ஷ்ம சரீர சமஷ்டியுங் கூடி, ஈசுர சூக்ஷ்ம சரீர மென்றும், இரண்யகர்ப்ப மென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனே கூடிச் சொப்பநாவஸ்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன், சூத்ராத்மா வென்றும், இந்த இரு வகைக்கும் அதிஷ்டாந சைதந்யம் விஷ்ணு வென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தத் தூலம் சூக்ஷ்மம் இரண்டின் வாசனை யுடனே கூடியிருக்கின்ற மாயை, ஈசுர காரண சரீர மென்றும், அவ்யாகிருத மென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனே கூடிச் சுழுத்தி யவஸ்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன், அந்தரியாமி யென்றும், இந்த இரு வகைக்கும் அதிஷ்டாந சைதந்யம், உருத்திர னென்றுஞ் சொல்லப்படும். சீவன், தன் மூன் றவஸ்தைகளிலும், மூன்று சரீரங்களா யிருக்கின்ற இரு பத்தத் துவங்களுடனும், நா னென்று கலந்து நிற்கின்

றது போல, ஈசுரனும் தன் மூன் றவஸ்தைகளி லும்; தன் மூன்று சரீரங்களா யிருக்கின்ற மூப் பத் திரண்டு தத்துவங்களுடனும் கலந்து நிற்பன். ஆகையினாலே, சீவ சிதாபாசன் தன் சரீர மாத் திரமே கலந்து நிற்பன். ஈசுரன் தன் சரீர மாகிய சகல சரீரங்க ளோடும், சகல பிரபஞ்சங்களோ டும், கலந்து [illegible]ற்பன், [illegible] சாக்ஷியா யிருக்கின்ற பிரம சைதந்யமும், சகல சரீரங்களிலும், சகல பிரபஞ்சங்களிலும், நிறை ந்து, அப்பாலும் பத்துத் திக்கையும் அதிக்கிர மித்து, எல்லை யற் றிருக்கும்.

சீவனுக்குத் தூல சரீர வியவகாரத்திற்கு, அந்ந மய மான சட் கோச தத்துவங்கள்-6, சூக்ஷ்ம சரீர தத்துவங்கள் - 20, சீவன் ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரமம்-5 ஆகத் தத்துவங்கள்-31. சூக்ஷ்ம சரீர வியவகாரத்திற்கு, சூக்ஷ்ம சரீர தத்துவங்கள்-20, சீவன் ஈசுவரன் அவித்தை வித் தை பிரமம்-5 ஆகத் தத்துவங்கள்-25. காரண சரீர வியவகாரத்திற்கு, சீவன் ஈசுரன் அவித்தை

வித்தை பிரமம்-5. சீவ வியவகாரத்திற்கு, சீவன் ஈசுரன் பிரமம்-3. சாக்ஷி வியவகாரத்திற்கு, சாக்ஷி-1. ஈசுர னுக்குத் தூல சரீர வியவகாரத் திற்கு, சமஷ்டி அந்ந மய கோச தத்துவங்கள்-6. சமஷ்டி சூக்ஷ்ம சரீர தத்துவங்கள்-20, சமஷ்டி சீவன் அவித்தை-2, ஈசுரன் வித்தை பிரமம்-3 தூல பூதங்கள்-5, ஆகத் தத்துவங்கள்-36. சூக்ஷ்ம சரீர வியவகாரத்திற்குச், சமஷ்டி சூக்ஷ்ம சரீர தத்துவஙகள்-20, சமஷ்டி சீவன் அவித்தை-2 சூக்ஷ்ம பூதங்கள்-5, வித்தை ஈசுரன் பிரமம்-3 ஆகத் தத்துவங்கள் 30. காரண சரீர வியவ காரத்திற்கு, வித்தை ஈசுரன் பிரமம்-3. ஈசுர வியவகாரத்திற்கு, ஈசுரன் பிரமம்-2. பிரம வியவ காரத்திற்குப், பிரமம்-1. இந்திரிய வியகாரத் திற்கு, இந்திரியம்-1. சட் கோச தத்துவங்கள்-6, அந்தக் கரணம் 5, வாயு-5, சீவன் ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரமம்-5 ஆகத் தத்துவங்கள் 22. மனோ ராச்சிய வியவகாரத்திற்கு, அந்தக் கரணம்-5, சீவன் ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரமம்-5 ஆகத் தத்துவங்கள்-10.

இப்படித் தத்துவங்களி னுடைய
தோற்றமும், நிலையுஞ் சொல்லப்பட்டன.

இனித், தத்துவங்கள் ஒடுங்குகின்ற வழி சொல்லுகின்றோம்.

சகல ஜீவரிடத்திலு மிருக்கின்ற தூல சரீரங்க ளனைத்தும். தமக்கு ஆதார மான தூல பூதங்களிலே மடிந்து பூத மாத்திர மாக ஒடுங்கும். இந்தத் தூல பூதங்களும், பஞ்சீகரணம் விட்டுத் தங் மாத்திரைக ளான தமோ குண பூதங்க ளாக மிஞ்சும். அப் போது கேவலம் இரண்ய கர்ப்பாவஸ்தை யென்று சொல்லப்படும். சூக்ஷ்ம சரீர தத்துவங்க ளிருபதுங் கட்டு விட்டுப் பூதங்களி னுடைய சத்துவ குணமும், இரஜோ குணமு மாக ஒடுங்கும்; அஃ தெங்ஙன மெனின்:—சகல பிராணிக ளிடத்து மிருக்கின்ற அகங்காரமும், கிராணேந்திரியமும், உதாந வாயுவும், உபஸ்தேந்திரியமும், பிருதிவியில் ஒடுங்கும். சித்தமும், சிங்ஙுவையும், சமாநனும், பாயுருவும், அப்புவில்

ஒடுங்கும். புத்தியும், சக்ஷுவும், அபானனும், பாதமும், அக்கினியில் ஒடுங்கும். மனதும், தொக்கும், பிராணனும், பாணியும், வாயுவில் ஒடுங்கும். உள்ளமும், சுரோத்திரமும், வியானனும், வாக்கும், ஆகாசத்தில் ஒடுங்கும். அப்போது பழையபடியே முக்குண பூதங்களாகும். இந்தச் சூக்ஷும பூதங்களும், பிருதிவி அப்புவில் கரைந்து ஒடுங்கும். அப்புவும், அக்கினியிற் சுவறி ஒடுங்கும். அக்கினியும், விளக்குப் போல, வாயுவி லணைந்து ஒடுங்கும். வாயுவும், ஆகாசத்திலே ஓய்ந்து ஒடுங்கும். ஆகாசமும், விக்ஷேப சத்தியில் ஒடுங்கும். ஆவரண சத்தியும், விக்ஷேப சத்தியும், மூலப் பிரகிருதியின் தமோ குண மாத்திர மாய், ஆல மரம் ஆலம் விரையில் ஒடுங்கினாற் போல, இன்னும் ஒரு

வும், ஒடுங்கும். இந்த மாயையும்,

தையும், அதி நுண்மை யான மூலப்

யென்று சொல்லப்பட்ட விந்து தத்துவத்தில் ஒடுங்கும். அந்த விந்துவும், பாம் பென்கின்ற

பெயர் போய்ப் பழுதை யாகக் கண்டாற் போலத் தனக்கு அதிஷ்டான சைதந்ய மான பிரம சைதந்ய மாத்திரமாக ஒடுங்கும். இப்படிப். பொய் யெல்லாம் மெய்ப் பொருள் ஒன்றாகக் கண்டு, அதுவே சுபாவ சித்தமாய், நிசமா யிருக்கின்ற தன் வடி வெனக் கண்டு தெளிந்து, கவலை கெட் டிருக்கின்றவனே சீவன் முத்தன்.

இப்படித் தத்துவங்களின்
ஒடுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது.

36. அவை யாவன:—பூதங்கள்-5, ஸ்தூல சரீர தத்துவங்கள்-6, சூக்ஷ்ம சரீர தத்துவங்கள்-20, காரண சரீர மான மாயை அவித்தை-2, இவற்றில் பிரதிவிம்பித்த சீவன் ஈசுரன்-2, இவைகட் கெல் லாம் அதிஷ்டான சைதந்யமா யிருக்கின்ற * பிர மம்-1, இவை யாம். இவைகளில், பூதங்கள்-5, மா

* பிரமத்திற்குத் தோற்ற மொடுக்கங் கூறி னது நாம கற்பனையைப் பற்றி யென்க.

யை-1, மாயாப் பிரதிவிம்ப ரான ஈசுரன்-1, பிர மம்-1 ஆக, இந்த எட்டும் சகல பிராணிகளுக்குஞ் * சமுதாய மாக வநுபவிக்கப்படும். மற்றை இரு பத் தெட்டும், அவன் அவனுக்கு † பிருதக் காக வநுபவிக்கப்படும். அஃ தெங்ஙன மெனில், பிரு [illegible] தத்துவம் ஒன்று இறக்கில், எல்லாருக்கும் [illegible] ில்லை. மழை மறுக்கில், எல்லாருக்குஞ் சல மில்லை. தேயு வில்லா திருந்தால்,பாக மில்லை. வாடை தென்றல் இல்லாவிட்டால், வாயு வியக்க மில்லை. ஆகாசம் இறக்கில், ஒருவருக்கும் அவ காச மில்லை. மாயையும், மாயாப் பிரதிவிம்பரும் இறக்கில், சகல சமயங்களுக்குந் தெய்வ மில்லை. பிரம மில்லையோ, ஒருவருக்கும் அறி வில்லை; ஆகையால்,இந்த எட்டும் எல்லாருக்குஞ் சமுதாய மாம். பிருதக்கு எங்ஙன மெனின்? ஒருவனுக்கு ஸ்தூல சரீரம் இறக்கில், எல்லாருக்கும் ஸ்தூல சரீ ரம் இறவாதபடியினாலும், சூக்ஷ்ம சரீரத்தில் ஒரு

* சமுதாயம்-பொது. † பிருதக்கு-வேறு.

அங்க * வைகல்யம் வந்தால், எல்லாருக்கும் வராதபடியினாலும், முத்தரா யிருந்த சுகர் வாம தேவர் முதலியோருக்கு, அவித்தையும், சீவ இறந்துபோ யிருக்க, மற்றையோருக் கெல்லாம அவித்தையும், சீவனும், இறவாதபடினாலும, இந்த இருபத் தெட்டுத் தத்துவங்களும், னவனுக்குப் பிருதக் கென்பதிலே சந்தேகமே யில்லை.

இந்தத் தத்துவங்கள் முப்பத தாறில், எப்போதும், தா னுகவே காணப்படுகிற தத்துவம் ஒன்று. எப்போதும் தனக் கந்நிய மாகக் காணப் படுகிற தத்துவங்கள் ஏழு. தா னுகவும், தனக் கந்நிய மாகவும், அநுபவிக்கப்படுகிற தத்துவங்கள் இரு பத் தெட்டு. அஃ தெங்ஙன மெனில், அவஸ் தாத் திரய சாக்ஷியா யிருக்கின்ற பிரம சைதந் யம், எல்லா வவஸ்தைகளிலுந், தானுக விளங்குகையினாலும், மற்றைத் தத்துவங்கள் போலத்

மாக அந்

தப் பிரம சைதந்யம் ஒன்றுமே தா னாகக்

பஞ்ச பூதங்கள், மாயை, மாயாப் பிரதிவிம்பர் ஆக எழும் தந் தந் தொழி லான வெட்டு, கொத்து, உழவு, பஞ்ச கிருத்தியம், தசாவதார முதலானவை, ஒரு காலும், தன் னுடைய தொழி லாகக் காணப்படாதபடியினாலே, தனக் கந்நியங்களை யல்லாமல் தா னாக மாட்டா. மற்றை இருபத் தெட்டுத் தத்துவங்களுள்ளே, நான் பிராமணன், நான் க்ஷத்திரியன், நான் வைசியன், நான் சூத்திரன், நான் பிரமசாரி, நான் கிருகஸ்தன், நான் வாநப் பிரஸ்தன், நான் சந்நியாசி, நான் ஆண், நான் பெண், நான் கறுவல், சிவலை, கட்டையன், நெட்டையன், நான் பருத்தேன், இளைத்தேன் என்று தானாக வழங்குகிற, ஸ்தூல சரீரம் ஆறு தத்துவங்களும், மற் றொரு வேளையிலே, தனக்குப் புறம்புபட்டு என் மாடு என் கன்று என்றாற் போல, என் சரீரம் பருத்தது, இளைத்தது, நரைத்தது, என் சரீரம் பிறந்து இத்

தனை நா ளாயிற் றென்று, தான் வேறு தூல சரீரம் வேறாக வழங்குகிறபடியினாலும், "நான் கண்டேன், கேட்டேன், தொட்டேன், போகித்தேன், கொடுத்தேன், வாங்கினேன், நடந்தேன், புசிததேன், சிந்தித்தேன், நிச்சயித்தேன், இந்தப் பஞ்சத்திற்குச் சீவித்தேன்" என்று தா னாக வழங்குசிற சூக்ஷ்ம சரீர தத்துவங்கள் இருபதும், மற் றொரு வேளையிலே, தனக்குப் புறம்புபட்டு, "என் வீடு, என் உடைமை" என்றாற் போல, "என் கண், என் காது, என் மூக்கு, என் நாக்கு, என் கை, என் கால், என் மநம், என் புத்தி, என் அகங்காரம், என் சித்தம், என் பிராணன்" என்று, தான் வேறு, அவைகள் வேறாக வழங்குகிறபடியினாலும் "நான் அறிவேன், அறியேன்" என்று, தானாக வழங்குகிற அஞ்ஞாநமும், சிதாபாசனும், மற் றொரு வேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு, "என் அஞ்ஞாநம், என் சீவன்" என்று, வழங்கக் கண்டபடியினாலும். இந்த இரு பத் தெட்டுத் தத்துவங்களும், தா னாகவும், தனக்கு அந்நிய மாகவும், வழங்குகின்றது சித்தம்.

இப்படிச் சொன்ன குருவைப் பார்த்துச் சீடன் கேட்கும்படி :

இந்த இரு பத் தெட்டுத் தத்துவங்களுந் தா ஞனல், சாக்ஷியைப் போல, ஒரு தன்மை யாகத் தோற்ற வேண்டுமே யல்லாமல், பஞ்ச பூதங் களைப் போலத், தனக் கந்நிய மாகக் காணக் கணக் கில்லை. இந்த இரு பக் தெட்டும், தனக் கந்நியமே யானல், எப் போதும் புறம்புபட்டே இருக்க வேண்டு மல்லாமல், தா னக வழங்கக் கணக் கில்லை. தானு மாய்த், தனக் கந்நியமுமாய் இருக்கு மென்கிறது, "இருட் டாதித்தன்" என்றாற் போ லும், "வேளாள தீக்ஷிதன்" என்றாற் போலும் விருத்தமா மென்னுஞ் சங்கைக்கு:—பரமார்த்த மாகத் தான் என்கின்றது ஒரு வகையும், அத்தி யாசத்தினலே தான் என்கின்றது ஒரு வகையும், ஆக இரு வகையும் உண்டு. சாக்ஷி சைதந்யத் தைக், தான் என்கின்றது, பரமார்த்த மல்லாமல் உபசார மல்ல. தனக் கந்நிய மா யிருக்கின்ற

இந்த இரு பத் தெட்டையும், தான் என்கின்றது, கட்டையைக் கள்ள னென்குற் போலும், பழுதை யைப் பாம் பென்குற் போலும், புத்திர தாராதி களைத் தான் என்குற் போலும், மயக்கமே யல்லா மல், உண்மை யல்ல. ஆகையினுல், அஞ்ஞாந காலந் தொடங்கித் தா னல்ல வென்று காணப் பட்ட தத்துவங்கள்-7- இப் போது இப்படி விவே கம் பண்ணின பின், தா னல்ல வென்று காணப் பட்ட தத்துவங்கள்-28 ஆக இந்த 35 தத்துவங் களையும், அததற்குச் சொன்ன, குணம் குறிக ளுடனே கூடக் காண்கின்ற அறிவானது, கடத் தைப் பார்க்கின்றவன் கடத்திற்குப் புறம்பாகவே யிருந்து, கடத்தைப் பார்க்கின்றது போல, அவை களை அறிகின்ற தென்றும், முப் பத் தாறுந் தத் துவ மாகிய அதுவே தா னென்றும், அதுவே பரம சிவ மென்றும், கலக்க மறத் தெளிந்தவனே, சிவ தரிசந முடைய சீவன் முத்த னென்று சொல்லப்படுவ னென் றுத்தரம்.

இப்படிப் பிரமமே தா மென்றும், மற்றை முப் பத் தைந்து தத்துவங்களும், தமக் கந்நிய

மென்றும், பிரித் தறியாத அவிவேகிகள், அகங் காரக் கிராந்தியினாலே, புத்திர தாராதிகள் தபிக் கின்றதைத் தாம் தபிக்கிறோம், என்கிற மூடகரம் போல, இந்த இருபத் தெட்டி னுடைய தொழில் களையும், தம் தொழி லென்று மயங்குகின்றபடியி னாலே, இந்த இருபத் தெட்டினாலும், ஆர்ச்சிக் கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களினாற் கட்டப்பட்டு, அந்தக் கர்மத்தின்படியே சநந மரணாதி சம்சாரத் திலே அடிபடுகிறோ மென்று மயங்குவர். பிரம சைதந்நியமே தா னென்றும், மற்றை முப் பத தைந்தும் தா னல்ல வென்றுந், தெளிந்த விவேகி யானவன், அகங்காரக் கிராந்தி யற்றபடியினால், இந்த இருபத் தெட்டி னுடைய தொழில்களையும் நான் செய்ய வில்லை யென்றும், இந்த இருபத் தெட்டும் புசிக்கின்றதை நான் புசிக்க வில்லை யென்றும், திடப்படத் தேறி மயக்க மற் றிருக் கின்றபடியினால், இந்த இருபத் தெட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களினின்றும்

விடுபட்டுக் கர்ம மில்லாதபடியினால், சநந மரணாதி சம்சார மில்லாமல், முத்த னாய்ப் பிரம மாத்திர மாகவே யிருப்பன். இவனைச் சீவந் முத்த னென் றும், திடப் பிரக்ஞ னென்றும், அதிவர்ணாச்சிரமி யென்றும், குணாதீத னென்றும், பகவற் பத்த னென்றும், பிராமண னென்றும், வாசிட்ட முத லிய சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன. சகலரும் இந்தத் தத்துவங்களை விசாரம் பண்ணி மோக்ஷ மடையக் கடவர்.

நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளை
முற்றிற்று.

சற் குருப்யோ நம:

திரு ஆமாத்தூர்
திரு வேங்கட நாதர்
அருளிச் செய்த

கீதா சாரத் தாலாட்டு.

இது

திருப் பூவண மடாதிபதி
ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய
சுவாமிகளால்
பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

சிறப்புப் பாயிரம்.

மாதையர்கோன் வேதநவில் வாய்வேங் கடநாதன்
காதையுறபபார,
கருத்துயர்தா லாட்டாகக் கட்டுரைத்தான் யாருங்,
கருததுயர்தீர்ந் தெய்தக்க தி.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

கீதா சாரத் தாலாட்டு.

காப்பு.

ஐவகைப் பொருளு நான்கு கரணமுங் குணங்கள் மூன்றுஞ், செய்வினை யிரண்டு மொன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற, பொய்யிரு ளகல ஞானப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள், கைவளை யாழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

நூல்.

சீராரும் பரமார்த்த தெரிசநத்தை யருள் செய்யப், பேராருந் தேசிகனாய்ப் பெருமானே வந்தவரோ. 1

திருத்தேரிற் சாரதியாய்ச் சேர்ந்திருந்துங் கீதையினா, லருச்சுநற்கு மெய்ஞ்ஞான மனைத்து முரை செய்தவரோ. 2

செஞ்சயரிற் பரதனுசனஞ் சேதம்வரு மென்றிரங்கி, யஞ்சினவன் பயந்தீர்த்தே யமாசெய்யச் சொன்னவரோ. 3

சுற்றிமறிற் சோகமெனச் சொல்லினைச் சற்றறிந்தவன்போற், கற்றுணர்ந்த பேரதனுற் கலங்கார்கா னென்றவரோ. 4

கலங்காரோ விறப்புவரிற் கற்றுணர்ந்த பேரேனு,
மலங்காம ஞனிருக்கும் வகையுரையு மெனவினவ.

நீயுநா னும்புவிமே னிருபர்களு மெய்யுணர்வா, லாயுகங்களிற் பிறந்திறப்ப தார்க்குமில்லை யென்ரா. 6

ஈங்கெவர்க்கும் பிறந்திறப்ப தில்லையென்றீ ரிவ்வுலகி, னீங்குபவ மார்க்கிதனை நிச்சயமாய்ச் சொல்லுமென. 7

இத்தரையிற் பிறந்திருப்ப தெடுத்தவுடற் கடுத்தபொறி, நித்தியமா கியவாத்மா நின்சொருப மென்றவரோ, 8

கீதா சாரத் தாலாட்டு.

அங்கமுயி ரிந்தியகா னன்றிவே றெனைக்கா
ணே, னிங்கியான் வேறுண்டோ லெனக்கறியப்
புகலுமெனை. 9

மெய்யுயிரிந் தியங்களல்லால் வேறறியே
னென்றவனைப், பையவவை யாலறியப் படானுநீ
யென்றவரோ. 10

தேகம்வே றுகிலதைச் சேர்ந்ததிவ ணேதெ
னவே, சோகமே விளைகருமத் தொடர்ச்சியிறு
லென்றவரோ. 11

தேகமெடா முன்கருமச் செயல்வருமா றே
தெனவே, யேகமா மரமும்வித்து மெனுமுறை
போ லென்றவரோ. 12

காயமுந்தா னும்பிறிதேற் கன்மமெவர் செய்
ததெனத், தீயவுடற் கலதுகன்மச் செயறனக்கே
தென்றவரோ. 13

படர்கரும முடல்செய்யிற் பலமுறுவ தார்க்
கெனவே, யடர்பலமு முடற்கேயா மறிவாற்கே
ரோ. 14

வெய்யவினை யுடற்கென்றன் மெய்யிங்கே விழவாந்மா, வையமற நரகசொர்க்க மநுபவிப்ப 15

அநுபவமே யிலையதுவீ ஞரோபி தங்கழ்த் திற், றநுகரணச் செயறனதாச் சார்வதுபோ லென்றவரோ. 16

மற்றுடலின் செய்கைதன்மேல் வருமயக்க மேதெனவே, முற்றுணர்வொன் றில்லாத மோக மென்று சொன்னவரோ. 17

அறிவுதே கந்தனக்கோ வாந்மாவிற் கோவெனவே,
பிறிவுசெயி லசித்துடலம் பிரமமறி வென்றவரோ.

தேகமசித் தாகிலிந்தச் செயல்வருவ தேதெனவே, யேகபரஞ் சோதியின்முன் னிருக்கையிஞ ரோ. 19

வம சேதநத்துக் கிச்செயலுண் டோவெனவே, யுருக்குபடாக் காந்தமுன்னி ரோ. 20

சொன்னசெய லுடற்கானாற்
ம்யார்க்கெனவே, யன்னசுக துக்கமுந்தா னவ்வு
டற்கே யென்றவரோ. 21

சேதநமா மாந்மாவைச் சேராத துக்கசுக,
மோதுசட மாமுடலை யுற்றிடுமோ சொல்லுமென

பூதமைந்தோ டைந்துயிர்கள் புலன்கள்பத்து
மநமுதனான், ஈதிருமெ யிதின்மநத்துக் கின்ப
துன்ப மென்றவரோ. 23

இந்தவிரு வகைத்தநுவிற் கேதுவே தென
வினவ, முந்தியகா ரணமதனான் மூன்றுதநு
வென்றவரோ. 24

மநமறியுந் துக்கசுக வரவென்றீ ரம்மநமும்,
வினவிலசே தநமலவோ விரித்தெனக்கு விளம்பு
மென. 25

அம்மநத்தி லாந்மா வபேதம்போற் றோன்று
தலால், விம்முதுக்க சுகத்தைமந மேவுமென்று
சொன்னவரோ. 26

அந்தமஹோ அக்கசுக மதனிடத்து நில்லாமல், வந்திலங்கு மாந்மாவை மருவியதென் சொல்லுமென. 27

வெய்யகன லின்சூடு மேல்வைத்த சட்டியினூ, டுய்யபுன லூடுவந்தங் கொன்றுதல்போ லென்றவரோ. 28

சித்தாகு மாந்மாவுஞ் செடமாகுஞ் சித்தமுந்தா, ஒத்தாங்கி ரண்டுமொன்று யுற்றவகை சாற்றுமென. 29

வல்லிரும்பு கனலுடனே மருவியது போன் மநமு, மொல்லையிலாந் மாவுடனே யுற்றதுகா ணென்றவரோ. 30

உற்றதெத னுலெனவே யுள்ளமவி வேகமுறப், பற்றியதன் மேலுமதன் பண்புவந்த தென்றவரோ. 31

அடுத்தகுணம் போமோபின் னூந்மாவை விட்டெனவே, யெடுத்தசெம்பூ நிறம்படிகத் தேபோ லென்றவரோ. 32

சுத்தபடி கம்போற்சொ ரூபமாய்த் தானி ருக்க, மெதத்வுமா சாமலிந மேவியதென் சொல் லுமமனே. ௩௩

அநாதியாம் வாசனையா லடைந்ததா சாம லிந, மநோபந்த மிருக்கின்முத்தி வாராதென் றுரைத்தவரோ. 34

பந்தமெது முத்தியெது பகுத்துரைக்க வேண்டுமென்றன், சிந்தைதெ ளியவென்று திருத்தாளிணைவணங்க. 35

தேகாதி தானெனவே சேரபிமா நங்கள்பந்த, மாகாத மாநம்விடி லரியமுத்தி யென்றவரோ. 36

அபிமாநம் வரும்வகையு மாங்கதனைத் தீர்வகையுந் தபியாம ஞனறியத் தயவாகக் கூறுமென. 37

மறந்திடுமெஞ் ஞாநத்தான் மாநம்வந்த தஞ் ஞாந, மிறந்துவிடின் மாநமும்போ மென்னவுரை செய்தவரோ. 38

அந்தமுறை யஞ்ஞாந மணுகுவதும் போவதுவுஞ் சந்தயமி லாதறியத் தயவாகக் கூறுமென. 39

அஞ்ஞானம் வந்தத நாதியது சொல்வதல்ல,
மெய்ஞ்ஞானத் தாலேவி டுமென்று ரைத்தவரோ

இரவியெதி ரடுத்துவந்த விருட்போல வஞ்ஞானம், வரவிதியோ சோதிதன்பால் வந்தவகையேதெனவே. 41

அந்தவறி வுவந்தா லஞ்ஞான மில்லையப்பாற்,
சந்ததமு மாநந்த சாகரங்கா ணென்றவரோ. 42

வேதாந்தத தாற்குருவான் மெய்ஞ்ஞானம் வநதவுடன், றீதான துக்கசுகந் தீராத தேதெனவே. 43

பற்றறுமோ துக்கசுகம் பரோட்சஞா நத்தாலே,
யற்றமா மவ்விரண்டு மபரோட்சத தென்றவரோ

பரோட்சமப ரோட்சமெது பகுத்துரைக்க வேண்டுமென்றன், றிதோதமாம் புத்திநன்றாத் தெளியும்ப டிக்கெனவே. 45

பகர்ந்தசத்த ஞானம்ப ரோட்சம நுபவத்தா,
லகம்பிரம மெனுஞான மபரோட்ச மென்றவ்ரோ.

தான்பிரம மென்றறிந்துந் தநுவைத்தா னென்றபுததி, யேன்போக வில்லையதை யெனக் கறியப் புகலுமென. 47

கேள்வியினுன் மாநத்தாற் கிளர்ந்தயோ கங்களினு, லாள்பிரமத் தநுபவம்வந் ததுநீரு மென்றவரோ. 48

ஆதியாஞ் சிற்சொருப மாகாத தானினிமேற், சோதிமந நாதியினுற் சொரூபமா மோவெனவே.

எப்போதுஞ் சிந்மயந்தா னெனன்மறந்து தேடுவது, செப்புமிட்டற் றணியிருக்கத் தேடுதல் போ லென்றவரோ. 50

தேடியபின் றேகபுத்தி தீர்ந்துபோய்ச் சிற்சொரூபங், கூடுவனே யானென் குறைதீரச் சொல்லுமென. 51

வந்தவுடல் வேறுயும் வாசனையாற் றுனென லாற், சந்தயமென் றற்சொருபந் தானுதற் கென்றவரோ.

தநுவைத்தா னெனும்பிரமை சத்தஞா னத்திலறு, தநுபவமெய்ஞ் ஞானத்தா றலும்வகையே துரையுமென. 53

விளக்குவிளக் கெனுமதனால் வெய்யவிருள் போய்விடுமோ, துளக்கமிலா விளக்கேற்றிற் றொலையுமிரு ளென்றவரோ, 54

நெடுங்கால மாந்மாவை நீங்காத வஞ்ஞானம், விடுங்கால மெந்நாளோ மெஞ்ஞானத் தாலெனவே. 55

அந்தகா ரங்குகையி லாயிரநா ளிருந்தாலுஞ், செந்தீபங் கண்டவுடன் றீர்வதுபோ லென்றவரோ. 56

கருமயோ கந்தவமே காரணமா நீங்காம, லருமையா ஞானம்வந்தோ வஞ்ஞானம் போமெனவே. 57

குத்துவெட்டும் படைகளினாற் கூடுமோ விருடுரக்க, வுத்தமமாம் ரவியுதித்தா லோடுமிரு ளென்றவரோ. 58

அஞ்ஞான விருடரக்க வறியாத நல்லகன்ம,
மெய்ஞ்ஞாலந் தனைப்பரிக்கும் விதமெவ்வா
றென வினவ. 59

இந்திரஜா லம்போல விவ்வுலகை நம்மிடத்
திற், றந்திரமாத் தோற்றுவித்தோஞ் சத்யமல
வென்றவரோ. 60

மித்தையெனுஞ் சகத்துநின்பால் விளக்கு
மோ வெனவினவ, சுத்திதனி லோரஜதந் தோன்
றுதல்போ லென்றவரோ. 61

அயல்வெள்ளி சுத்தியின்மே லாரோபி தங்
கூடு, மியலுள்ள சகமுமுன்வே றிருந்ததுமுண்
டோவெனவே. 63

மநமயக்கம் பிடிக்கிலில்லா வத்துவுந்தோன்
றிடுமதுவோ, கநவில்விண்ணிற் றூன்பறக்கக்
கண்டதுபோ லென்றவரோ. 63

கநவுபோற்ப்ர பஞ்சமென்றீர் கண்விழித்
தாற் கநவுபொய்யாம், வினவுசகந் திநமுமெய்யா
விளங்குவதென் சொல்லுமென. 64

மெய்யாக விளங்குவது மெய்ஞ்ஞானம் வருமனவும், பொய்யாம்பின் கனவதுபோற் போதம்வரி 65

முன்புகண்ட கனவுபொய்யா முழிசாக்ரம் போலவென்றீர், பின்புமுத்தித் தசையடைந்தும் ப்ரபஞ்சசிற்ப தேதெனவே. 66

தெரிந்தவர்க்குத் தோற்றுவது தெதபடம் போல்வதல்லாற், பரந்தசகங் காரியத்திற் பயன் படா [illegible] 67

கன்மவினை யஞ்ஞானங் கடந்துமதன் காரியமாம், புன்மையுறு மெய்யுடனே போகாத தேதெனவே.

வெட்டவிழு மரம்பசந்து விளங்குதல்போற் சிலகால, நட்டகன்ம மாய்ந்துமங்க நடித்திடுங்கா [illegible] 69

சென்மம்போய் முத்தியினைச் சேரச்சி லரிருக்கத், தொன்மையாக் மாபலவோ சொரூபம் பகருமொனை-

பிரமமென்று மீசனென்றும் பெருகுபல சீவரென்று, முறைமயக்க மலதாத்மா வொருவனே யென்றவரோ. 71

ஏகந்தா னாத்மா வெனும்வகையே மெய்யானு, லாகந்தோ றும்பலவா யமர்ந்ததென்றே சொல்லுமென. 72

பலகடத்திற் சலத்தூடு பானுவிம்பந் தோன்றுதல்போற், றொலைவில்புத்தி தொறுமாத்மாத் தோன்றுதல்கா ணென்றவரோ. 73

ஆதித்தன் போலாத்மா வளவில்புத்தி தொறுந்தோன்றிற், சாதிக்கு முத்தியெவர் தமக்கதனைச் சாற்றுமென. 74

பந்தமுத்தி தானுமந்தப் பாரந்தபுத்தி தனக்கேயா, மந்தவிம்பந் தனக்கிலையென் றறிவுரச் சொன்னவரோ. 75

பரமேக மாயுமதிற் பலசீவ ரேதெனவே, யொருகடலிற் பலகுமிழி யுதிப்பதுபோ லென்றவரோ. 76

சீவனது தானென்றுஞ் சேரும்பி ரமமென்று, மாவதுவோ பேரின்ப மாங்கதெனக் கோது மென. 77

ஏகம்பி ரமமி ரண்டிலைநீ வேறுமல, சோக முறும் பேதமறிற் றேன்றும்பின்ப மென்றவரோ.

சீவபே தம்போமோ சித்தொன்று மோவெனவே, யாவன்மந மறுஞ்சுழுத்தி யவத்தையிற்பா ரென்றவரோ. 79

பேதமல விவ்வுலகம் பிரமமய மென்றறிந்தும், பூதமய மாய்த்தோற்றல் போகாத தேதெனவே.

கானலைநீ ரென்றேடிக் கண்டவர்க்குத் தீர்ந்தபின்னும், வானுலவு நீராகி வயங்குதல்போ லென்றவரோ. 81

அறிவானு நல்லறிவு மறியப்ப டும்பொருளும், பிறிவாய்மூன் றுயிருத்தல் பேதமல வோவெனவே

சொப்பநத்திற் றனித்தொருவன் றேற்றம் வே றில்லையங்கே, கற்பனையாம் பொருளறிவு காண்பவன்போ லென்றவரோ. 83

கற்பனையாம் பேதங்கள் காணுமற் போம்வகையை
விற்பனமா னானறிய விளம்புமென வேவணங்க. 84

துரியமாம் யோகத்தாற் றூயமனம் லயமாளு,
லரியமூ வகைவிகற்ப மழியுமென்று சொன்னவ
ரோ. 85

சிறந்திருக்கு மாத்மாவுஞ் செகமெல்லா
நிறைந்திருந்து, மறைந்தெனக்குத் தோன்றாத
வகையேது சொல்லுமென. 86

சத்துச்சித் தானந்தந் தானூன்று மத,
யொகதுற்று நாமரூ ருவஞ்ச கமாகி. 87

இருக்கையினிற் றேற்ற நிலைமூன்றும்
பிரமமென, மரிக்கில்வரும் பின்னிரண்டு மறிசக
மென் றுரைத்தவரோ. 88

அறிந்துகொண்ளு னத்தாலே யாத்மாவை
யென்றுரைத்தீர், சிறந்தொளிரு மாத்மாவுந் திரு
சியமா மோவெனவே. 89

முந்தியஞா னத்தாலே முதிருமஞ்ஞா னந்து
ரக்கிற், சிந்தையிலாத் மாச்சுயமாய்த் திகழு
மென்று சொன்னவரோ. 90

இனியமுத்திச் சுகமிருப்ப தெப்படியென் றேவினவ, வநுபவத்தி லறிவிடயா நந்தம்போ 91

மநலயம்வந் தவாலது மற்றிலரோ முத்தரெ னச், சநகனைப்போற் சீவந்முத்தர் தாமுமுள 92

சீவந்முத்தி யடைந்தோர்கள் செயலுமவர் தங்குணமு, நாவுரைக்கும் வாசகமு நானறியச் சொல்லுமென. 93

வருங்கருவு பிறப்பினொடு வளர்தல்பருத் தல்குறைதல், லொருங்கலுமெய்க் கென்றதனை யொருத்திருப்பா ரென்றவரோ. 94

பார்ப்பதுவுங் கேட்பதுவும் பகர்வதுவுஞ் சொல்வதுவு, மேற்பதுவுங் கரணதன்ம மெனத் துணிவா ரென்றவரோ. 95

பசிதாக முயிர்க்கெனவே பயந்துக்கஞ் சுகங் காமம், வசிகோப மதிக்கெனவே மகிழ்ந்திருப்பா ரென்றவரோ. 96

வீடுந்தா ரமுமுறவு மேவியென்று மிருந்தாலு,
நீடுந்தா மரையிலைநீர் நிகராவா ரென்றவரோ. 97

பற்றிடுங்கா யமுந்தானும் பன்னாளொன்
றாயினும்பி, னாற்றபுளி யம்பழமு மோடுமொப்பா
ரென்றவரோ. 98

கூறுமுல கியற்கையுடன் கூடினுமெய்ஞ்
ஞாநம்வந்தோர், சேறும்பிள்ளைப் பூச்சியும்போற்
றிரிவார்கா ணென்றவரோ. 99

ததியூடு கடைந்தவெண்ணெய் தான்மோரிற்
கிடப்பதுபோன், மதியோடு கூடினும்பின் மயங்
கார்கா ணென்றவரோ. 100

அருச்சுனன்றன் பொருட்டாக வனைவருக்கு
ஞாநம்வரப், பொருந்தியதே சிகவடிவாம் புண்ணி
யரே கண்வளரீர். 101

ஆயர்குல மாத ரளவிலோ ரைப்புணர்ந்துந்,
தூயபதி னாறு யிரவருடன் றோய்ந்திருந்தும். 102

பரமமுனி வர்முன்னே பரிச்சித்தைத் தீண்டி
யன்று, பிரமசரி யஞ்செலுத்தும் பேரொளியே
கண்வளரீர். 103

ஆதிமூ லம்விசயற் காதிமறை யின்பொருளை,
யோதியு ணர்த்துமிந்த வுண்மைதனைக்—காதலுற்
றுக், கற்றோருங் கேட்டோருங் காசினியில் வாழ்ந்
துமுத்தி, பெற்றோர்கண் முத்தர்பெறும் பேறு.

கீதா சாரத் தாலாட்டு முற்றிற்று.

கீதா சாரத் தாலாட்டு முதல் நினைப்பு

கவி 106

பன் னிரு சீர்க் கழி நெடி லடி ஆசிரிய விருத்தம்.

ஆடிஜ மாதைசீர் திருசெஞ்ச சுற்றகல்
அணிநீயும் ஈய்இத்தரை - அங்கமெய் தேகதே
கங்காய படாவெய்ய அறுமற்று அறிதேகம,
சேடிஇரு சென்னசே தநபூத இந்தமன திகழ்
அம்ம அங்கவெய்ய - சித்தாவல் விருஉற்ற அடு
சுத்த படிஅநாதியாபந்த தேகாஅபி, சாடிமற
அந்தஅஞ் ஞாஇரவி அந்தவே தாபற்ற பரோப
கர்ந்த - தான்கேள்வி ஆதிஎப் போதேடி வந்த
உடல் தறுணைவிள கெடுஅந்தகா, மேடிகரு
குத்துவெட் டருஞாந இருள்இத்தி மித்தையயல்
மநமகநவு - மெய்யாக முன்புகண் தெரிகன்ம
வினைவெட்ட விழமெழுபத் தொடொன்றே. 1

22 சீதா சாரத் தாலாட்டு முதல் நினைப்பு.

காந்துசென் மம்பிரமம் என்றும்ர கம்பல
கடஆதி பந்தபரமே - கம்சீவ ஏகம்பி சீவ
பே தம்பேத கானலறி வாசொப்டகம், சீந்து
கற் பனைதுரிய சிரந்திசத இருக்கைஅறி முக்தி
இனி யமுமகலயம் -சீவன்வரு பார்ப்பசி வீடு
பற்றிடுகூறு ததியூடு அருச்ஆயர், போந்துபர
மமுகிவர் ஆதிமூ லம்மிவை முப்பத்தைந் துஞ்
சேரமுனி- புகலேழுபத் தோன்றேந் மோத்தம்
நூற் றறு கவியினித் தலைப்பிறைலே, சாந்தமுறு
சித்தமுடனி ஆதிமூ லம்விசயற் சோதியநூனி
மறைப்போருகடாம்- சார்கீதை யினிசார
மாமிதனை மறவாமல் மனனிப்போர் ஞாநியவர்.

முதல் நினைப்பு
முற்றுப்பெற்றது.

கீதா சாரத் தாலாட்டு செய்யுள் **106.**

முதற் குறிப்பு அகராதி.

சற் குருப்யோ நம;

இறம் பூதூர்
ஸ்ரீ தத்துவ ராய சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த
மோக வதைப் பரணியில் உள்ள
சசி வந்த போதம்.

இது
திருப் பூவண மடாதிபதி
ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய
சுவாமிகளால்
பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

NELSON & CO., CHOOLAI MADRAS

சற் குருப்யோ நம:

மோக வதைப் பரணியின்க ணுள்ள

சசி வந்ந போதம்.

மதிபருதி யெரிநீர்கால் வானவனி யியமாநன் வடிவா யெல்லா, வதிபதியா யனைத்துமா யல்லாத வறிவுருவை யகத்துள் வைப்பாம்.

சொல்லாற்றம் மதிவிராகாற் றாயதிது தீய திது வென்னு மாக்க, ளெல்லார்க்கு மதுவதுவா யிறையிருக்கும் படியேயா யிருக்க வென்றே.

*அலகை யச்சம றவக வான்களு,
மூலகின் முத்திபெ றும்பரி சோதுவாம். 1

புணர்ந்த பாவமெ லால்பரி பூரண,
முணர்ந்த ஞாநிவி ழிபட வோடுமே. 2

---

* அலகை—விளி.

எழிலாரு ஞாநி புகழென்னை கூற வுயர்வீடி
வன்சொல் வழிசெய், தொழிலாளர் சேர்கை யது
கேளு முன்னை யிதிகாச மென்று சொலவே. 3

தந்தாப மற்ற பரனேவல் செய்த வவனுற்ற
பேறு தனைமுன், செந்தாம ரைக்கண்மு தல்வற்
கெ மண்ணறி ருவாய்ம லர்ந்த திதுவே. 4

உவமிப்பின் ஞாநிவி ழிபட்டு முன்னை வினை
விட்டு முத்தியுலகிற், றவமற்ற வெய்யவி னையேபு
ரிந்தச சிவந்ந னெய்து கதையே. 5

எமம்புகு வாருள பாதகரா மியாவர்க்குளு
மிக்கவ னுகும்வ, னுமம்புகல் வார்குல மும்மெரி
வாய் நரகம்புகு மாறுந டந்தனனே. 6

மலமேவிய தீவினை யின்வலியான் மகிழும்
பர்ப தத்திலி ருந்தவிவன், குலமேவிய தென்புல
வாணர்களுங் கொடிதாநர கங்குடி யேறினரே. 7

மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின்
பயன் மேலொரு காலமுறு, திகமேவரு மென்பத
னுலுளரோ யெல்லாமிவ னைச்செற வெய்தினவே.

தன்புத்திர னேயம்வி டாமையினாற் றவறாற் றவி வற்பெறு தந்தையுளந், துன்புற்றினி யென்னைகொ லோபுதல்வன் றுயர்தீர்வகை யென்றுசு ழன்றனனே. 9

ஒன்றாலும்வி னைத்துயர் துய்ப்பதலா லொழி விக்குமு பாயமு னக்கிலதே, யென்றாலும றிந்தவ னன்புவிடா திவனைக்கொடு ழன்றன னெங்கணு மே. 10

ஒருமாதவன் மற்றிவன் வேதனைகண் டொ ழிவற்றுள வொன்றையு ளத்துணரும், பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே பரமாஅவிழ்த மென்றுப கர்ந்தனனே. 11

தானந்தமி லாதத னைததருவான சதநீச்சுர மென்னும்மி டந்தனில்வாழ், மாகந்திப ராயண ரென்பவர்நின் மைந்தற்குறு நோய்க்கும ருந்தெ னவே. 12

முடியாவுப தேசம்மி தென்றவனு முநிவன்பத மெய்திமொ ழிந்தனனிக்,கொடியான்வெரு வாது குயிற்றியநோய்கூ றற்கரி தாயகொ டுந்தொழிலே.

ஈங்குன் றிரு முன்பக ரும்படியோ விவனெய்
திய தீவினை யென்னவெலா, நீங்கும்படி தன்னரு
பூதியிஞ னிகழும்விழி வைத்தன னின்மலனே.

கணியாதப வக்கடு வானதிருக் கண்வைத்த
லும் விட்டன காதுகடும், பிணியாவையு நல்லபி
தாவிறைதாள் பேணிப்பணி யென்றுபெ யர்ந்தன
னே. 15

இடனேமுத லாகவு வந்திறையோ னேவும
பணி செய்திவ னுஞ்சிலநா, ளுடனேயிவ னேதிரு
மேனிதனக் குரியானென வுற்றன னும்பரொடே.

நன்றாய்முநி தாள்வழி பாடதஞ ஞாவித
மானபி றப்பினைவிட், டொன்றாகிய வீடுணை ருத்த
மர்கட் குளசாதந காலுமு தித்தனவே. 17

முநிவன்றிரு முன்புள தன்குறைதான்
மொழிவன்சில வஞ்சலி குஞ்சியதாய்ப், பணிவந்
திரு கண்கள்ப தங்களிலே பலகால்வலம் வந்துப
ணிந்தனனே. 18

அருளேவடி வாகிய மாமுனிதா னறியாதவர்
போலவ ழுங்கலுறும், பொருளேதென மைந்தன
டங்கினனிப் பொல்லாதப வப்புண ரிக்கெனவே.

வெருவும்பிற விக்கடல் வித்தரமுன் வேதா
கம கீதைவி ளம்புமதைக், குருவுந்தன தன்பன்ம
ரத்தளவிற் கொளுமாறுதொ குத்திவைகூறிடுமே.

மரணபவங்க ளானபுனலே யுடையது மதி
யைவிழுங்கு காமவரவு பெரியது, கரணவொழுங்க
ருதுவிடய விரை நுகர் கணமொடியங்கு மீநம்கவு
ழுகள்வதே. 21

பெருமிதமென்று கூறுபெருமை யுடையது
பிணிகளெனுங்கெ டாதபுலவு கமழ்வது, வருமிட
ரினப மானதிரைகள் பொருவது மநமெனும்
வஞ்ச ராஜமகர முறைவதே. 22

அளவிலகந்தை யாமையபரிமிதமுள தவாவு
நிறைந்த வாழுமறிய வரியது, களவுநெருங்கு பாரு
மலையு முடையது கராவிடங்கண் மேவுகிருமி
தெளிவதே. 23

ளெனுநனைக லாதநுரைக டருவது துற
வெனுமின்ப மானகரையை விடவகன், மகளிரொ
னுந்த வாதவலிய சுழியது மறலியுமஞ்சு கோப
வடவை யெரிவதே. 24

வெருவருகின்ற போகமுதலை யுடையது
விவிதமநந்த மானதுறையு மறிபவ, ரொருவர்க
டந்து போகவிரகி லெழுபவ வுததிவிளம்ப யாவ
ருலகி லறிஞரே. 25

பொறிவழிசென்று மீளுமவல மதிகொடு
பொருசமயங்க ளாறுமறிய விழுமதி, லறிவழி
யொன்றி லாதபொருள தெனவுள வநுபவங்க
மேறுமறிஞ ரகல்வரே. 26

புணரிகடந்து போகவிரகி லெனமொழி
பொழுதுபுலம்பி யாவிபுதல்வ னிறுமுன, முணர்
வெனும்வங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரென றுரையை
வழங்கி நாதனுவகை யருளவே. 27

வாழியென விறைவனடி தொழுதுவரு பவமா,
மாழியினை யகலுமறி வருளுகென வவரே. 28

பரவறிவு மபரவறி வெனவுமிரு பரிசாத்,
திரவறிவை யறியுமவர் மொழிவர்தெளி வுறவே.

அபரவுணர் வருமறைகண் முதலகில கலையு,
முபரமம தறவுதவு முணர்வுபர வுணர்வே. 30

வாரபர மறிவார,
யோகமொடு றங்குமவ ரேபரமு ணர்ந்தோர். 31

புராணமிதி காசமெவை யும்பொருள னைத்தின்,
பிராணனறி யாதுளவி டதிவைபி தற்றே. 32

இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவ துளவா,
மயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ தறிவே. 33

நவிலுகலை யறுபதது நாலுமறி வாரும்,
பவலயம தறுசுதத பரமமறி யாரே. 34

ஆகவறி வாளரறி வாரிவைய னைத்து,
மேகவறி வாளரிவை யாவுமறி யாரே. 35

ஐயறிவ றிந்தவைய டங்கினவ ரேனு,
மெய்யறிவி லாதவர்கள் வீடதுபெ றாரே. 36

மெய்ம்மையறி வல்லதயில் வேறறிவ தெல்லாந்,
தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே. 37

பூசனையு மதுசகல பொருளுமறி தமையு,
மீசனையும் வேறதற வறிவதறி வெனவே. 38

தானெனுமு டம்பதுத னைத்தவிர வேறு,
யானெனும ருத்தமுள வோவருளு கெனவே. 39

எனதாடை பொன்பூம கன்றையல் பாய்மா
விபங்கண்மு கங்கால்கை மெய்யென்ன வென்
றுந். தனதாயு ரைப்பான்வ குத்திங்க ளூனைத் தா
னென்ற யர்த்துஞ்சொ லத்தக்க தன்றே. 40

தாளாக வூராழி யார்வென்னில் வீணை தண்
டாக வன்மார்பு தட்டாக மொட்டா, நாளாம
லர்ச்சென்னி கூந்தற்கொ டித்தேர் நாணுளு
மூர்வானில் வேறுக நாடே. 41

கடக்குஞ்ச ரம்பன்னி யுண்ணின்றொ ருத்
தன் கைபாத கன்னங்கண் மெய்போலி யக்குங்,
கிடக்கும்ந டத்தாவி டத்திவ்வு டம்புங் கிடக்கும்
மொ ருத்தன்ந டத்தா விடத்தே. 42

ஒருகூறு மலமாகு மொருகூறு டம்பாகு
மொருகூறு மகமாகு முண்டற்ற வந்த, மிருகூறு
நீயாகி லொருகூறு நீயாமி ழிக்கும்ம லஞ்சோறி
டப்பட்ட வுடலே. 43

கிளராத ரத்துண்ணு மங்கஞ்சு டக்கை
டப்பொ ருதேயி ருந்தார்மு னிந்தார், தளராது
றுப்பொன்று முயிர்போக வன்றே தழற்பட்டி
மீதேது யின்றூர்ச கிததே. 44

நிழற்பாவை கண்ணுடி யிற்பாவை கைகா
ணிமிர்க்கும்மு டக்கும்மி வன்செய்யு மெல்லாங்,
தொழிற்பால வாமற்றிவ் வுடலஞ்செய் தொழி
லுஞ் சுடர்ஞான வடிவான வனசெய்த தொழிலே.

அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானில் வே
றே யானுவிவ் வூனுக நானென்ன லாமோ, செறி
கின்ற புள்ளல்ல வேகூடிவ் வகையே செடமான
வுடனின்னில் வேறென்று தெளியே. 46

நிலமாகும் வற்பென்ற னெகிழ்கின்ற நீரா
னெருப்பாம் திற்சுட்ட வெல்லாமு மநிலஞ், சல
மான புரையான வானித்த வுடலஞ் சடமான
வைம்பூத வுருவங்க டாமே. 47

விழியைப்பு மானென்னில் ரவியாதி யாலே
விளங்கின்ற தல்லால்வி ளங்காமை யாலே, யொழி
யப்ப டுங்கன்ன முதலுனு மூன்ற னுருக்கண்ட
கண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே. 48

பொருள களினுணபவை முக்கூ
றதின் முதற்கூ றணியென்புந டுக்கூறது மச்
சைக்கணி யாகு, மெழில்கொண்டக டைக்கூறது
வாக்காயெழு மென்றே யியலுன்மறை யந்தங்களி
சைக்கின்றன வாமே. 49

உண்ணும்புனன் முக்கூறதின் முதற்கூறுவர்
நீரா முதிரந்நடு விற்கூறுக டைக்கூறுபி ராண,
னெண்ணும்மிதி லிருகூறவை நீயாயிடி னன்றே
விறுகின்றபி ராணன்னது நீயாகுவை யிசையே.

பிராணனு மல்லதுஞ்சி லுணர்வின்மை யா
லஃ துணரும்பு லன்க ளொழிவாற், பிராணன

தென்னின் மன்னை யொழியாது சேனை நகர்
சூழ்வ லஞ்செய் பொழுதே. 51

கரணமொ டுங்கவா யு நிகழ்வென்கொ லென்
னி னுடல்காவ லாகு மலதேன், மரணம டைநத
தென்று தமர்சுட்டி டாழுன் வளைவாலின் ஞானி
கொளுமே. 52

இனமுற வெண்ணவுள்ள கரணத தி லொன்
றி தெனலாலி தென்ன தெனலான், மநமுன
மந்நமென்ற வதனுலு மல்ல மதியல்ல வந்த வகை
யே. 53

இடரின்புள தாய்நிலை யற்றறிவற் றெண்
ணுங்கா ணங்களி லாயெவரு, மடரும்பிற விக்கடி
யென்றுணரு மகங்காரமு நீயல வென்றறியே. 54

ஐயப்பட லோர்பொரு ணிச்சயமா யறியப்
படல் யானென தென்றுமதஞ், செய்யப்படல்
செய்வது சிந்தனையாஞ் சித்தம்மது வன்றென
நீதெளியே. 55

முன்னுகவு டம்பது சித்தமதே முடிவாக மொ ழிந்தபொ ருட்டிரடா, னின்னுகில நீயறி யும்பொருளாய் நிகழ்கின் றத னுலெனநின்மலனே.

உன்னலறி யப்படும் யாவையுமுன் னுருவன் றென வோதினே யொக்குமெனக், கென்னுலறி யாதொழி யும்பொருளோ யானுகுவ தென்றன னென் றலுமே. 57

அறியாப்பொருள் காரண மாயைகுறித் தறி யும்பொருள் காரிய மாமுலகிந், நெறியாற்றிகழ் நான்மறை யாதமெலா நீயன்றென வோதுகி ரந்தரமே. 58

அறியும்பொரு ளன்றறி யாப்பொருளன் றறி வாகிய நீயெனு மப்பொருடான், பொறியின்வழி நின்றறி யும்பொருளோ போதக்கண்வி ழித்தறி யும்பொருளே. 59

வேதப்பொரு டானிது வேறுசொலும் வினே யாவையு மன்றொரு வேறமிலாப், போதப்பொரு ளந்தம றைக்கணியாம் புநிதப்பொரு டத்வம சிப் பொருளே. 60

நிமல மாம்பர மதுவெ னும்பொரு ணீயெ னும்பொருள் சீவனே, யமல மானவி ரண்ட யிக்கிய மசிப தப்பொரு ளாவதே. 61

அருமை யாகிய பிரம முன்னிலை யாகு மாருயிர் பின்னிலை, யிருமை யானவி ரண்ட யிக்கிய மெய்து மாறெவ னென்னவே. 62

உபாதி யால்வரு பேத மேயிவர் பேத மன்றுரு வுயிரினின், கபாதி யாமுடல் போலி றைக்குள கார ணாதிகள் காயமே. 63

ஈசன் முற்றறி வான்வி யாபியெ வைக்கு மேதுவி யம்புமா, காச கன்னிரு பாதி பாவனை கார ணாதிக ளாவதே. 64

நீதி யாலிரு பாதி நீக்கிட நீயெ னச்சொல்ப தத்தினு, மாதி யாகிய தற்ப தத்தும சுத்த சுதமு ரைத்துமே. 65

ஆக முன்றிக ழேழு நானென ஒரும்ப தத்தில சுத்தமே, சோக மின்றிய சான்று நானென ஒரும்ப தப்பொருள் சுத்தமே. 66

அகில காரண மாதி நானென நற்ப தத்தில
சுத்தமே, சகல காரண சான்று நானென றற்ப
தப்பொருள் சுததமே. 67

செறிந்த காரண காரி யஙகள்சி தைந்து மே
லுறு சித்ததா, யறிந்த வாதனை தானு மற்றதவ்
வசிய தப்பொரு ளாவதே. 68

அசுத்த மாகிய திருப தத்தினு முக்கி யப்
பொரு ளாகுமே, விசுத்த மானதி லக்கி யப்பொரு
ளென்று சொல்லுவர் விமலரே. 69

முரண்ட சீவப ரங்க டம்முடன் முக்கி யப்
பொரு ளாவதே, யிரண்டில் வேறது சிற்சொ
ரூபமி லக்கி யப்பொரு ளாவதே. 70

ஊக்கி யப்பர சீவர்தஙகளு டம்பி ரண்டும்இ
லக்கணு, வாக்கி யப்படி நீக்கினு லொரு வத்து
வேபர வத்துவே. 71

ஓரில் விட்டதும் விட்டி டாதது முபய மும்
மென வுணர்வுளோர், தேரி லக்கணை திரிவி தத்
தைப்பர் மற்றதி யம்புவாம். 72

மஞ்சு கூப்பிடு தென்றல் போலவும் வடப
கீரதி யுள்ளதே, விஞ்சு கோஷம தென்றல் போ
லவும் விட்ட லக்கணை யாவதே. 73

சிவலை நின்றது வெள்ளை போயின தென்று
செப்புதல் போலவே, கவலை யின்றிவி டாத லக்
கணை யென்று நீகொள்க ருத்திலே. 74

மேவும் விட்டுவி டாத லக்கணை மெய்ம்மை
யாதெனி னந்தவித், தேவ தத்தனெ னும்பொ
ருட்படி சிந்தை செய்திடு தீரவே. 75

விட்ட லக்கணை தனையும் விட்டுவி டாத லக்
கணை தனையுநீ, விட்டு விட்டுவி டாத லக்கணை
யால்வி ளங்குவி ளங்கவே. 76

போது மேவிய தேசம் விட்டொரு புருட
னைக்கொளு மாறுபோ, லோது மீருடல் கண்டு
விட்டத னுண்மை காணவு ணர்ந்திடே. 77

பிரியாவுயிர் காரிய மாமுடலும் பிரமத்தது
காரண மாமுடலுங், கரியாகிய வாதனை யுங்கழியக்
காட்டும்படி கண்டுகொள் கண்ணுறவே. 78

கரணத்திர ணிற்பினு மப்பொருளைக் காணக் கிடையாதவை கையறவே, மரணப்படி னும்மது கண்டுகொளும் வழியில்லையெ னும்படி நீமதியே.

எந்தக்கர ணங்களு மேவனா விதில்வாதனை யால்விட யங்களொடே, யந்தக்கர ணங்கள்பொ ருந்தல்கா வலைவமாய்தல்சு ழுத்திய வத்தையதே.

வினைவிற்ப ரத்தையறி வுறுதற்க வத்தை புலன் வினைமாறியே, நனவிற்சு ழுத்திநிலை வரி னப்பொ ருட்டிகழு நலமாகவே. 81

திவிதத்த வத்தைகளை யறிவுற்ற வதுரிய நிலைசீவனே, யிவிதத்தி லப்புருட னனவுற்ற வத துரிய நிலையீசனே. 82

அகிலக்க ரிப்பரம துரியப்பொ ருட்டுரிய மதுவாகையே, புகலுற்ற தத்வமசி யெனுமுப்ப ததின்முடி பொருளாவதே. 83

நிமலப்பொ ருட்சுருதி நெறியிற்பெ றக்கரு ணை நிதிகூறவே, யமலப்பொ ருட்பெறுத லருமை த்தெ னக்கறி யடிமீமதே. 84

தமரக்க லைக்களவு தெரிவற்ற தற்பொருளை தனையீகுவா, னமரர்க்க ளப்பரிய பதநற்பு னற் கொடுசெய் தபிடேகமே. 85

பவளத்தில் வைத்தவமிர் தினின்மிச்சி விட் டினிய பரிவோடுமா, தவளப்பொ டிக்கவச மெனை விட்டு டற்பகைக டலைசாயவே. 86

உதகத்து டற்பொருளொ டுயிர்லைக்கொ டுச்சியில்லைசை யொருபோதொடே, பதகத்த லத்தை விட விருகைத்த லத்தொடிரு பதமேவியே. 87

ஒழியப்பு லக்கணுப கிடதப்பொ ருட்டெட்ரிய வுளஞானமாம், விழியைக்கொ டுத்துமொழி யென முப்ப தப்பொருளும் வெளியாகவே. 88

நனைவைத்து வக்கிமுடி துரியத்தை முற்ற விறை நவினீதியே, மநவர்க்க மற்றவரு பவமுற்ற சிற்ககந வலியோதுமே. 89

புரண மாகவே புறம்புள புலன்களு மந்தக், கரண ம்யாவையும் வழுங்கிடம் நநவெனக் கண் டேன். 90

புரண மாகிய புறம்புள புலன்கெட வந்தக், கரண மியாவையும் வழங்கிடங் கநவெனக் கண்டேன். 91

மரண மாகிய திசையிது வெனும்படி மநாதி, கரண மியாவையு மிறந்துள சுழுத்தியுங் கண்டேன்- 92

எஞ்ச லின்றியெக் கரணமு மிறந்திருண் டிருந்த, துஞ்ச லங்குணர் போதமாந் துரியமுங் கண்டேன். 93

துரிய மாகிய போதமோர் துளக்கமற் றனைத் தின், கரிய தாயிருந் திடம்பர னனவெனக் கண்டேன். 94

புணர்நத விச்சகத் தொழிதருணர் போத மாந் தனையே, யுணர்ந்த மற்றது பரன்கந வெனும் படி யுணர்ந்தேன். 95

சான்று சாக்கிய மிறந்திடத் தானிருந் தமை யுந், தோன்று ருவிட்டம் பரன்சுழுத் தியதெனத் துணிந்தேன். 96

மரித்த தென்றுணர்ந் துரைத்ததும் மரித்
திடந் தனிலே, தெரித்த போதமே தனுபரன்
றுரியமாய்த் தெளிந்தேன். 97

இறையெ னும்பொருட் டுரியமே யென்னை
யாண் டவனே, மறையி னந்தகற் பதப்பொரு
மதித்தேன். 98

பண்டை விச்சுவ வாதனைப் பழுதுபோய்
முழுதுங், கண்ட கண்ணதே யாகிய கருவதுங்
கண்டேன். 99

காட்சி யாவையுங் கண்ணதா யக்கணுங்
கரைந்த, மாட்சி யாகிய வகோசர முறக்கமாய்
மதித்தேன். 100

அருந்த வாமறை யந்தமா மகோசரந் தனினீ,
யிருந்த வாறறி வித்தவா றெங்ஙன மிசைப்பேன்.

எம்பி ரானிடந் தொறுமிடந் தொறுமது
வதுவாய்க், தம்பி ரானடஞ் செயும்வகை சாற்று
மா றறியேன். 102

புரண மாகிய புறம்புள புலன்கெட வந்தக், கரண மியாவையும் வழங்கிடங் கநவெனக் கண்டேன். 91

மரண மாகிய திசையிது வெனும்படி மநாதி, கரண மியாவையு மிறந்துள சுழுத்தியுங் கண்டேன். 92

எஞ்ச லின்றியெக் கரணமு மிறந்திருண் டிருந்த, துஞ்ச லங்குணர் போதமாந் துரியமுங் கண்டேன். 93

துரிய மாகிய போதமோர் துளக்கமற் றனைத்தின், கரிய தாயிருந் திடம்பர னனவெனக் கண்டேன். 94

புணர்ந்த விச்சகத் தொழிதலுணர் போதமாந் தனையே, யுணர்ந்த மற்றது பரன்கந வெனும்படி யுணர்ந்தேன். 95

சான்று சாக்கிய மிறந்திடத் தானிருந் தமையுந், தோன்று ருவிடம் பரன்சுழுத் தியதெனத் துணிந்தேன். 96

மரித்த தென்றுணர்ந் துரைத்ததும் மரித் திடந் தனிலே, தெரித்த போதமே தனுபரன் றுரியமாய்த் தெளிந்தேன். 97

இறையெ னும்பொருட் டுரியமே யென்னை யாண் டவனே, மறையி னந்தநற் பதப்பொரு 98

பண்டை விசகவ வாதனைப பழுதுபோய முழுதுங், கண்ட கண்ணதே யாகிய கதவதுங் கண்டேன். 99

காட்சி யாவையுங் கண்ணதா யக்கணுங் கரைந்த, மாட்சி யாகிய வகோசா முறக்கமாய் 100

அருந்த வாமறை யந்தமா மகோசரந் தனினீ, யிருந்த வாறறி விததவா றெங்ஙன மிசைப்பேன்.

எம்பி ரானிடந் தொறுமிடந் தொறுமது வதுவாய்த், தம்பி ரானடஞ் செயும்வகை சாற்று மா றறியேன். 102

6

ஆவி யேயடி யேன்செய்கைம் மாறுனக் கென்னெனிற், பாவி யேனது தானுமுன் னுடை யதாம் பண்டே. 193

ஆவல் செய்தென தாக்கையுள் ளளவுநின் னடியார்க், கேவல் செய்வதே யன்றிமற் றொன் றுநா னறியேன். 104

இறவி லெப்பத மும்பெற வேண்டிலே னெ ன்றும், பிறவி வேண்டுவ னின்றிருப் பணிசெயப் பெறினே. 105

என்றுபல கால்விழுமெ ழுந்தொழும ழும் புரியு மென்னையினியா, னின்றுபல வாகவுரை செய்தவவ னன்பினொடு நெஞ்சுருகியே. 106

எட்டிலறி வின்றியிறை தன்னிலறி வின்றி யிவ்வு டம்பினுடனே, வீட்டிலுறை வானையினி வீடுபெறு மென்பதுவி ளம்புகிலமே. 107

வஞ்சவலி யானரகில் வீழ்ப்பிதிர ரங்நரகு பாழ் படம்கா, விஞ்சைவலி யாலடைய வேறினர்சு ராதிபர்கண் மேலுலகமே. 108

தேவரும ளித்தருமி வன்றெழில்வி யங்கு
ரைசெ யப்படுவதோ, மூவரும்வ ணங்கிமுடி யால
வன தேவல்செய முந்துறுவரே. 109

ஞானியைந ரன்சுரனெ றுதொழிக ஞாலமுய
நாதனருளான், மேனியது கொண்டுதனே நல்க
வரு மென்றறையும் வேதமுடிவே. 110

சசி வந்ந போதம் முற்றிற்று.

சசி வந்ந போதச் செய்யுள் 112.

முதற் குறிப்பு அகராதி.

முதற் குறிப்பு அகராதி.

சசி வர்ண போதம் முதல் நினைப்பு.

கவி 112

பன்னிரு சீர்க் கழி நெடி லடி ஆசிரிய விருத்தம்.

மதிம திசொல் அலகைபுணர் எழிலாரு
தந்தாப உவமிப்பின் எமம்புகு - மலமேவி, மிக
மேவி தன்புத்தி ஒன்றாலும் ஒருமாத தானந்தமி,
மதிமுடி ஈங்குன்றி கணியாத இடநன்முனி அரு
ளேவ வெருவும்பிற - மரணபவ பெருமிதமெ
அளவில்துக ளெனுவெருவ பொறிபுணரி வாழி
பரவ, **மதி**அபர ஆகமபு ராணஇய லறிநவிலு
ஆகவறி ஐயறிவறிங் - மெய்ம்மைபூ சனையுமது
தானெனும் எனதாடை தாளாக டக்குஞ்சரம்,
உதிஒருகூ கிளரநி ழற்பாவை அறிகின்ற நில
மாகும்விழியை அழலுண்-உண்ணும்பிராணனுமல்
கரணமொடு இனமுறவெ இடரின்பு ஐந்திரியே.

நிந்திமுன் ஞுகஉன ஞுலநீய அநீயாளப்பொ
அறியும்பொ வேதப்பொருள் - நிமலஅரு உபா திா
சன்றீதி ஆகமுன் அகிலகா ரணசெறிந்த, பிந்தி
அசுத் தம்முரண் ஊக்ஓரில் மஞ்சுகூ சிவமேவு
விட்டபோது - பிரியாவு காணத்தி எந்தக்க
வினவிற்ப திவிதத்த அகிலக்கரி, புந்திநிம
லப்பொருள் தமர்பவள உதகத்து ஒழிநனவை
புரணமாக - புரணமா கியமரண எஞ்சலின் துரிய
மாப் புணர்சான்ம ரித்தஇறையென், எந்திபண்
காட்சிஅரு எம்பிரான் ஆவியே ஆவல்இற என்று
பலகால் - எட்டில்வஞ் சவதேவ ஞானபதம்
அநுதினம் யாவருமி றைஞ்சுவீரே.

முதல்நினைப்பு முற்றுப் பெற்றது.

உ
சற் குருப்யோ நம;

விருத்தாசலம்
ஸ்ரீ குமார தேவ சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த

மஹா ராஜத் துறவு.

இது
திருப் பூவண மடாதிபதி
ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய
சுவாமிகளால்
பதிப் பிக்கப் பெற்றது.

சிறப்புப் பாயிரம்.

திங்களொண் கவிகைத் திகிரியங் திணி தோட் டிகழ்கடற் ருனைமா ராஜ, னங்கண்மா கிலத்திற் றுறந்துவீ டடைந்த வரியவிக் காதை யைத் தமிழா, லிங்குமா தவத்தோ ரிசையுமென் றிசைப்ப விசைததனன் வீடுறக் கேட்டோர், கொங்கவிழ் பொழில்சூழ் பழமலை யுறையுங் குமா ரதே வென்னுமா முநியே.

சிவன்றிரு வுருவா மைந்து சிநமய வெழுத் தும் வாழி, நவந்தரு நீறும் வாழி நயநகன் மணி யும் வாழி, கவின்றருங் குமார தேவன் கழலிணை யிரண்டும் வாழி, யவன்றிரு வடியார் தம்மோ டாருயி ரனைத்தும் வாழி.

சற் குருப்யோ நம :

மஹா ராஜத் துறவு.

பாயிரம்.

அமரர்கள் பரவுந் திருமுது குன்றி லாழத்
துப் பிள்ளையைச் சிகரிக், குமரசற் குருவை யிம
கிரி ராஜ குமாரியாம் பெரியநா யகியை, மூமலமு
மொருங்கே யகற்றிடு முக்கண் முதல்வனைச் சாந்
தநா யகனை, நமதெணப் படியே முடிந்திடத்
திநமு நாடிநின் றிறைஞ்சிவாழ்த் திடுவாம். 1

தொய்யின் மூலக்கோ டிரண்டுகவான்
றுதிக்கை மூன்று விழிதுரிசிற், றுய்ய சைவ
முதன்மதமுந் துலங்க வருமொண் பிடியுலக,
முய்ய வுதவு மொருகளிற்றை யுலவா விருத்த
சைலத்தில், வையம் பரவு மாழத்து வாழைங்
கரனை மநநினைவாம். 2

மஹா ராஜத் துறவு.

இருட்கலி வலியின் ஞாநநன் னெறிக ளிறந்
துயிர கொடுநெறி மேவி, மருட்கொடு கலங்கா
வகைகலி யென்றும் வந்தணு காப்பதி தன்னிற்,
றெருட்சத்தி கருணை யுருவதாய் நின்று தெளி
விக்கு மிறைவியெங் குருவோர், அருட்கடல் பெ
ரிய நாயகி யுலகுக் கிணைமுதல் வியைப்பணிந் திடு
வாம். 3

திங்களார் சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத்
திருந்திழை யுமையுளங் களிப்பப், பொங்கரா வொ
டுநற் புலிமுனி வர்கண்மால் போதய னமரர்கள்
போற்றத், துங்கநான் மறைக டுதித்திட வைந்து
தொழில்விரித் திடப்பொது வதனிற், செங்கழ
லதிர நடஞ்செயும் பொருளைத் திநம்பணிந் திட
ரொழித திடுவாம். 4

அருளுருவா யுயிர்கடமக் கன்னை யாகி யஞ்
ஞாநந தனையகற்றி யமல மாகி, மருளிலதாய்
மெய்ஞ்ஞாந மாகு முத்தி வாய்த்திடவே காத்த
ருளி வானோ ரேத்த, இருள்கெடவே மிளிருமிருங்

கழல்க ளார்ப்ப விறைபுரியுந் திருநடத்தாற் களித்
து வாழுந், தெருண்மருவு மறைநான்கும் பரவுந்
தில்லைச் சிவகாம சுந்தரியைச் சிந்தை செய்வாம்.

செக்கர் போன்றொளிர் முக்கட்சி லம்பினை
மிக்க பேரருள் வேலையை யோர்கொம்பாற்
றக்க வன்பர்க்கு தவுந்த ருவினை
இக்க தைநிறை வேறவி றைஞ்சுவாம். 6

கடிகமழ் கரிய கூந்தற் கனிமொழித் துவர்
வாய்த் தெய்வப், பிடிதநக் கோட்டால் வள்ளிப்
பெண்கொடி படருஞ்செய்ய, படிபுகழ் புயமாங்
குன்றிற் பாயவண் கழுநீர் நீப, மடலவிழ் செழுந்
தார்ச் செவ்வேண் மலரடி வணக்கஞ் செய்வாம்.

வண்டுழா யலங்கன் மாயவன் மலர்மேல்
வதிந்தநான் முகன்மறை யறியாத், தொண்டை
வாய்க் கெண்டை விழிக்கழை மொழியொண் டுடி
யிடை யுமையையோ ரிடத்திற், கொண்டகோ
னருளைப் பொருளெனக் கருதிக் குலவிய சாதநந்

தரித்து, மண்டிய வடியார் யாவர்மற் றவர்தாண்
'ம வைபபாம- 8

சகரர்தம் வலியையுந் தடந்தி ரைக்கட
லகலமும் பின்புளோ ரகழி லஞ்சிதான்
புகழுற விளக்கலே போல விச்செயு
டைகதரு கலைஞர்நூ றனைவி ளக்குமால்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

தருக்கிளர் நைமி சாரணி யத்திற் றங்கிய முனிவர்கள் சூதன், வரப்பணிந் தேத்திக் கதைகள்பற் பலவா வகுத்துரைத் தனைமஹா ராஜன், றிருக்கதை யெங்கட் குரைத்திலை யதுநீ செப்பெனச் சுருதியிற் சொல்லுஞ், சுருக்கமில் காதை யிதுவெனத் தொகுத்துத் தோமறக் கேண்மி

குழைத்ததண் சினைத்தே மாவினொண் கனி
த்தேன் குலவிய பலவினற் பலத்தேன். றழைத்
திடு கதலிப் பழமுகுத் திடுதேன் ஞன்றிரண்
டிலஞ்சியிற் றதும்பி, விழுத்தகு வயலிற் பாய்தர
விளையு மிகுகரு ணடேதே சந்தா, னிழைத்தநற்
றவத்தா லுயிரெலாம் புரந்தங் கிருந்தா சானு
மோர் குரிசில். 2

மஞ்சம ரிஞ்சிசூழ் மாபு ரத்திருந்
தெஞ்சலி லெண்டிசை யிறைவர் தாடொழத்
தஞ்சமென் றடைந்தவர் தம்மைக் காத்திகல்
வஞ்சகர்க் காய்மஹா ராஜ மன்னனே. 3

தருநிழ லரசு வைகுஞ் சதமகன் றிருவின்
மிக்கா, னுருவினின் மதனின் மிக்கா னுலத்தி
னிற் பலத்த தோளான், செருவினி லரியே றன்
ஞன் றேனொடு ஞிமிறும் பாட, முருகுடைந்
தொழுகுந் தாரான் மூவுல களிக்கும் வேலான். 4

அரசர்வந் திடுதிறை யளக்கு முன்றிலான்
முரசுக ளதிர முழங்கு மன்றலான்

கரைபொரு திரையெறி கடலந் தானையான்
அருவரை மார்பினான் யாளி மொய்ம்பினான். 5

அரசர்தம் முடியுழு தவிருந் தாளினான்
எரிதவழ் திகிரியை யேந்துந் தோளினான்
மருவலர் வலியினை மாற்றும் வாளினான்
றருநிதிக் கொடையினான் றருக்கு நாளினே. 6

கவரியோ டால வட்டங் காரிகை யார்கள்
வீசப், பவளவா யரம்பை யன்னார் பாகடை யுதவ
முத்தத், தவளவா ணகையார் கீதந் தனிநடஞ்
செய்ய நின்று, குவலய மன்னர் போற்றக்
குரைகடற் றானை சூழ. 7

இந்திர னால யம்போ லிலங்கிய மண்ட பத்
திற், சுந்தர ம்ருக ராஜன் சுமந்தபூ வணையின்
மீது, வந்திருந் தவனி தன்னை மநுநெறி முறை
யிற் காத்தே, யந்தமில் போகந் துய்த்தங் கிருந்
திடு மரசர் கோமான். 8

தூம்புடைப் பிறையெ யிற்றுத் துத்தியீ ராயி
ரந்தோட், பாம்பினாற் பரிக்க லுற்ற பாரினைப்

பரிக்கப் பின்னர், மேம்படு புதல்வர் நந்தம் வீறு
டை வயிற்றி லென்று, தேம்படு தெரியன் மார்
பன் சிந்தையா குலங்க ளாற்றான். 9

கங்கையே முதலா மிக்க கடவுண்மா நதி
றோய்ந்தும், பங்கையா சனன்மா றிங்கட் பவளவார்
சடையான் றன்னை, அங்கையாற் பூசை செய்து
மதிதிகட் களித்துந் தீயில், பொங்குமா குதிக
ளீந்தும் பூவலம் வருதுந் தேவர். 10

ஆலயஞ் சாலை யக்கி ராரந் தடவ னங்கள்
கோலமா ரிலஞ்சி கூபங் குளம்பல செய்து மீரெட்
டேலுமா தானத் தோடே யிரணிய முதலீ ரைந்து
சாலநற் றான மீந்துந் தருமமென் றென்கு செய்தும்.

தவம்பல புரிந்து வேந்தன் றனையனைப் பூத்த
பின்னர்ப், பவந்தனைத் துடைத்தேன் மேலாம்
பரமநற் பதமு முண்டென், றுவந்துசா தககன்
மததோ டொழிவறு கரும மெல்லாம், நவத்தார
செய்து நாம நன்மஹா ராஜ னென்றே. 12

யனறா

ஓத வெண்ணெண்க லேயுமு ணர்த்துவித்
தேத மற்றகு ரவற்கி ரணியம் [போல்.
போது மென்னப்பொ ழிந்தனன் கொண்டல்

கொடிநெ ருங்குங்கொ டிஞ்சியந் தேர்பரி
கடம லிந்தக யமொண்சி விகையிப்
படியி லூரப்ப யிற்றுவித் தாசிலா
வடிவி லங்கும கற்கும ணஞ்செய்வான். 14

மடங்க லன்னப லமுள்ள மாமன்னன்
இடங்கொ ளெண்ணமு தேசத்தி றைவர்க்கு
முடங்கல் போக்கினன கண்டுமு டிமன்னர்
தடங்கொள் சேனைகள் சூழ்வரச் சார்ந்தனர். 15

வடிவுகொள்வெண சுதையாற் பிதிகை
வானுற மணிக்கொடி நிரைத்துக், கடிநறுஞ் சாந்
தங் குங்குமக தன்னுற் கமழ்தர மறுகெலா மெழு
கிப், பொடிகொள்சிந் தூரத்தாற் கோலமே புனை
ந்து பூமலர் பொரிநனி சிதறிக், கொடிகொண்மு

தெயின்மேன் மாடமொண் சிகரி கோதறப் புதுக்
கியே குலவ. 16

கதலியுங் கமுகு நட்டுக் காவண மலங்க ரித்
துப், புதியதோ ரணங்கள் கட்டிப் பொற்குடஞ்
செறித்துத் தீபம், இதமுற வெங்கும் வைத்தே
யிந்திர னகரம் போல, மதுமலர்த தாம நாற்றி
மாபுரி யலங்க ரிததார். 17

வில்லி லங்குகை வேர்தர்ம ரபினில்
நல்ல சாமுத்தி ரிகரா னென்கதாச்
சொல்லி லக்கணத தோடுது ரிசிலா
முல்லை மாலைமு ருகுவி ரியவே. 18

ஏழுல கதனி லுள்ள முகிழ்முலைக் கருங்கட்
செவ்வாயப், பாவைய ரெழிலிற் போதன் பகுத்
தெடுத்த வுயிரோ டேய, ஓவியர் தீட்டி னுளென்
னுலகினி லுரைக்கச் செய்ய, பூவுறை திருவி ரும்
புர பொற்புட னவத ரித்தே. 19

இலங்கிய வாலொண் டளிர்குழைத் திளிய
விருதகக் கோங்கிணைய ரும்பி, நலங்கிள ராம்பல்

குமிழிரு குவளை கண்ணுசெஞ் சரோருகம் பூத
துத், துலங்கிய புயலைச் சுமந்திரு தாளாற் றேமி
லா மின்னென நுடங்கிப், பலந்தரப் படருங்
கொடியினை வேதப் பண்பினின் மன்றல்செய்
வித்தே. 20

அருந்ததி கணவன் முதன்முனி வர்க ளரும
றைக் கிழவர்க டம்மால், பொருந்திய கங்கைப் பூம
புன லாட்டிப் பொன்னவ மணிகளாற் குயின்ற,
விரிந்திடு மடங்கன் மென்றவி சேற்றி மிளிர்நவ
மணிமுடி கவித்துப், பருந்தடர் வேலான் பௌவ
மார் புவியைப் பரிவெனத் தோன்றல்பா லளித்
தான். 21

சோகமே யின்றி யிருந்தனன் வேந்தன்
றோன்றலும் பார்பொது நீக்கி, எகமாய்ச் செங்
கோ, லெங்கணுஞ் செல்ல வெண்டிசை விசயமுஞ்
செய்தே, மாகநா டன்னப் போகமே துய்த்து
மடந்தையோ டிருந்தன னென்றான், வாகைவே
லவன்பி னென்செய்தா னென்ன மறைவர்க
குயர்முனி வகுக்கும். 22

மனைவியுந் தானு மோர்நினை வாகி மாறுபா
டின்றியோர் காலுந், தனையுணர் யோகி தந்தை
தாய் கடவு டங்களை யநுதிந மிறைஞ்சி, அனையவ
ருரைத்த நெறிதனி னடந்து மருத்தங்கண் மநதி
னிற் றரித்தும், வினையம துடனே நான்முறை
யவரை வினவியுஞ் சிலபகல் போக்கி. 23

தனியிட மதனி லிருந்திரு வர்களுந் தங்க
ளிற் றுமுணர்ந் துசாவித், துணிசெய்மா மாயைப்
பிறப்பது நீங்கிச் சுகமதை யடைந்தநு திநமும்,
இனிமைய தாக விருக்கலா ஞாநத் தென்றெணி
ஞாநிகட் சார்ந்து, நனியவர் பாத பூசனை புரிந்து
நாடொறும் வினவினர் நன்றாய். 24

இருவரி லரசன் றனக்கறி வோங்க விருவ
கைச் சார்வையு மகற்றிக், கருவுடற் காவ றனையுங்
கை விடுத்துக் கருத்தசை யாதுமெய் யுணர்வை,
மருவிடி லகப்பற் றற்றுமேல் வீடு வாய்த்திடு மதற்
குமெய்ஞ் ஞாநக், குருவரு ளின்றி விளங்கிடா
தெனவே கொண்டனன் மநத்தினிற் றுணிவே.

மனைதனறி லாமை பொருந்திய நிலை யுக
மையின ஞானியா மெனவே, தனைமிக மதிப்போன்
றன்னைவந் தொருவன் றந்திடு ஞானமென் றிரந்து,
வினவன்மட் டையினைப் பருகுவோன் றன்னை
வேண்டிதவெதன் னம்பழந் தனையே, யினம்பணிந்
திரிவோன் புத்திபோன் மெனவே யியம்புவா
முற்றுணர் பெரியோர். 26

வேதவா கமசாத் திரபுரா ணங்கள் விளங்க
வே கற்றுணர்ந் தவற்றைத், தீதற வெவர்க்குந்
தெளிவுற வோதிச் செப்பிய வந்நெறி யதனிற்,
சாதக மிலாத குருவினை யொருவன் ருனைடைந்
தாநக்தம் வினவல், ஏதமாங் கழுதை தன்னைகருங்
குமததி னியல்புகேட் டிடுதல்போன் மெனறே.

சீவர்க ளிடததி லருள்சிவ பத்தி திருந்திய
துறவுமெய்ஞ் ஞானம், ஆவதோர் வடிவாம் வேதமா
முனியை யமலவா ரணியததி லடைந்தே, தேவர்க
டேவே துன்பமோர் காலுஞ் சென்றிடா முத்தி
தா னெய்திச், சாவதும் பிறப்பு நீங்குமோர் நெறி
யைச் சாற்றெனத் தாழ்ந்திட முனிவன். 28

தடைச் சார்வாம் புறப்பற்றை நீக்கி யிச்
சையின் மீட்டதி னினைவு, மொருவியே யுடற்கா
லையுங்கை விடுத்தே யுட்கர ணங்கள்வா தனை
யுங், குருவரு ணெறியே. யொடுக்கிடில் வீடுந
கூடுந்தா ஞகவே பவத்தின், கருவழிந் திடுமந
நெறியைநீ விளைவிற் கைக்கொண்டு செல்லென

அந்நெறி குருவா லையமுற திர்வு மகன்றிட்ட
துணிவதாகக் கேட்டு, முன்னெறி யான வரசியற்
கையினின் முயன்றனன் சிறிதுநா ளொருநாட்,
பின்னெறி யதனை நினைந்தனை வரையும் பெயர்ந
திட விடைகொடுத தரசன், மன்னெறிக் கோல
மகன்றந்தப் புரத்தில் வதிந்தன னொருவனைத்

அரசர்க ளமைச்சர் புரோகிதர் பெரியோ
ரனைவரு மவ்விடத் தேகி, அரசனை நோக்கி நித்
திய கரும மகன்றவா ளாவிருந் திடுதல், அரசிலக்
கணமன் றெனவவர் வேண்ட வவர்களை நோக்கி

யே வேந்தன், அரசியற் கையினை வேண்டல
னென்னை யறியவே வேண்டின னன்றே. 31

ஆண்டதோ ரரசு தனிலும்போ கத்து மாசை
யற் றேனினி வெண்டேன்,மாண்டதோர் வநத்தி
லொருவனாய்த் தனித்தே மநத்தசை வறுத்துவீ
டடைவேன், பூண்டவென் மநமிங் கினித்திரும்
பாது போகத்தைப் பொருளென வெண்ணி,
வேண்டல னீங்க ளரசனா வேறே விதித்துக்கொ
ளுங்களென் றுரைத்தான். 32

ஆதியி னினது தாதையு நினையே யரசினி
னிளமையிற் சூட்டத், தீதின்றி யுனது புயவலி
மையினிற் செகமதைத் தாங்கினை யினிமேல்,
நீதியி னாங்கிய மதியினா தரவி னின்னைப்போ
லொருவர்மற் றுளரோ, ஈதியற் கைதன் றிவ்வுட
லுடனே யிச்செல்வ மன்றிவே றுளதோ. 33

அலதுநீ யேகி னவனியுங் காப்பற் றவத்தி
லே யலைந்திடும் யாமுஞ்,சலசம துறவே மித்தகை
யெமைநீ தவிக்கவிட் டேகுதல் கடனன், றிலகிட

வெமக்கீ தருளென வமைச்ச ரியம்பிட வரசனும் பார்த்தே, உலகமெய் யெனவெண் ணுறுமதி யுடையோர்க் குரைப்பினு முணர்வுறி யாதால். 34

இவ்வர சியற்கை யற்பமற் றிதனா லெய்திடுந் துன்பினுக் களவின், றவ்வகை யதனை யூகமின் மையினா லறிகிலிர் நீங்களின் பென்றே, எவ்வகை கினைந்தீ ரினியெக்கா லுங்கட் கீதின்ப மலதெனத் தோன்றும், ஒவ்வமற் றிதனுக் கூகமே தோன்று 35

எனாமற் றநேக மாவிரித் தரச னெடுத் தமைச் சர்கடமக் கியம்பி, நின்றுபின் னவரை நிலுமென நிறுத்தி நிதிதனும் பொன்மனை விடுத தே, சென்றுபின் னகர வீதியி னடக்கத் திரண் டனை வர்களும்பின் றொடர்ந்து, வன்றுய ரடைந்து வாடியே மெலிந்து வாரியி னோசையி னழுதார். 36

அவரவர் வினையி னவரவர் வருவா ரவரவர் வினையள வுக்கே. அவரவர் போக மென்றதே

யாயி னுருக்கார் துணையதா குவர்கள், அவரவர்
தேக முளமொழு கூடனே யாதர வாரென நாடி,
அவரவ ரடைத னெறிகன்மத் தடையு மாதர
வாதர வாமோ. 37

வினையுள வள்வுங் கூடியே நிற்கும் வினை
யகன் றிடிற்பிரிந் திடுமால், வினையிறேல் வருமா
தரவினி னியற்கை மெய்யுணர் வத்தகை யலவே,
வினையிலை யுங்க ளிடத்திரு னிருக்க மெய்யுணர்
வொன்றையே நாடி, வினையறு காரம் புகுதவே
வேண்டி விரும்பினே னீர்நிலு மிங்ஙன். 38

என்றுநல் [illegible] லார்போல [illegible]
னனைவருங் கண்ணீர், நின்றெதிர் சொரிய வாய்
விட்டே யலறி நின்றனர் தமர்கள்பின் னேகி,
இன்றெமை யாவர் காததளித் திடுவ ரினியைநீ
யேகுத னீதி, அன்றென வுரைத்தா ரவர்களை
நோக்கி யரசனீ துரைத்தன னன்றே. 39

உறவாகு மெனவெனைநீர் தொடர்பதியல்
-ன்றுகு முயிர்கட் கெல்லாம், உறவாகு ஞாநனி

பகையாகு மஞ்ஞான முயத்து மோகங்கள், உறவான
வதையடைந்து பகையான வினைநீங்கி யொருமை
யாக, உறவாத றனக்குத்தா னேயெனமற் றுறவு
விடுத லாறையு மென்றான். 40

நவருந்தம் புதல்வனெனும்
மைந்தவா வெங்க
ளிரு வரையுமெவர் காப்பதற்கு வைத்தாய் நீதான்,
சிந்தைதா னுனக்கெங்கே மகனேயுன் றிருமுகத்
தைத் திரும்பிக் காட்டாய், நொந்துதான் பெற்ற
வயி றெரிகின்ற தெனவுரைக்க நோக்கி மன்னன்.

அறிவைநோக் கிடிலதற்குத் தாய்தந்தை
யிலையிவ்வுட லதனை நோக்கி, லிறையுநீ ருபா
தாந காரணமன் றிருமாயை யினிலுண் டாகும்,
குறியிதுவிங் காயின்மண்ணி லெலைப்பெறு தவ
ரிலையக் கொள்கை நீரு, நிறையுமதி யிலரேநீர்
நில்லுமென விருவரையு நீத்துப் போனன். 42

அரிவையர்க டமக்கிலக் கணங்கூறு நூல
தனி லதனை யெல்லாம், உரிமையதா வுடையவ

ளா மினியமனை தொடர்ந்தேங்கி யுருகி நின்று, பரிவினுட னடிகள்பணிந் தரற்றியே பதைபதைத் துப் பணிகண் பாயத, தரியெனுமை விடுத்துலக மதனிலொரு கணமேனுஞ் சாவே னென்றாள். 43

நின்னுடைய நாயகனை நினைத்துள்ளே யுற நோக்கி நிற்கமாட்டா, துன்னுடைய நாயகனென் றென்றனையே கருதிநீ யுழல்வ தென்னே, மின்ன னைய விடையாய்கே ளனைவருக்கு நாயகனோர் மேலா மீச, னன்னவனை யேதேடிப் போகின் றே னெனவரசற் கரிவை சாற்றும். 44

ஞாநமா னதுபொதுவே நூலதனிற் றுறவ தற்கு நவில்வ தில்லா, ளானமா தினையலவோ விடுகவென வறையும்பதி யானவுன்னை, யீநமா விடுகவென வறையுமதோ துறவறமிங் கெனக் கென் சொல்லு, மானதா லுமையொழிந்து கதி யிலையே யெனவெணியா னடுத்தே னென்றாள்.

. . தின் விதிதவறு தறைந்தனைநீ விவே கியே யாவா யானுந், தேகமுதற் பிரபஞ்ச மதனி

னைச விடுத்துவனஞ் செல்லா நின்றேன், நாக மூலை யாயெனுரை தடுத்தலுன்றன் விரதமல நாடு தன்னிற், போகுதியென் றவளைவிடுத் தேதி லரைப் போலகன்று போகா நின்றான். 40

விரிவாய ஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடங்கை பதி விலங்க நிற்ற, லரிதாய தகைமையினு லேங்கியே பதைபதைத்து மவனை நோக்கித், தரியாது கதறியே வினைதனையே நொந்துதான் றளர்ந்து நின்று, தெரியாது மறைந்தவிடந் தனின்மிகவு முருகியே தேம்பி வீழ்ந்து. 47

வேந்தனே யுனைவிடுத்து முலகமதி லிருக்க வோ விதித்தா னீசன், றீர்ந்ததோ வுமக்கெனக் கும் வினைதானு மின்றளவிற் சேர்ந்து நிற்கும், போந்தவுமை யெக்காலங் காண்பேனு னினியெவ வே புலம்பி மாதுஞ், சார்ந்தனள்பின் றிரும்பியே நகாதனின் மாதுலன்றன் சார்பு தனனில். 48

அரசனந்த நகர்விடுத்துத் தேசநா டுகளு மகன் றடவி சென்றே, யிரவுபக லகதிலையே நிலை

யாக விருந்தவர்க ளிடமே சேர்ந்து, பரகுருவி னுபதேசத் தரியபொருள் வினவியவர் பகரக் கேட்டுத், திரயகமா யொருவரால் கலங்காத ஞானி யாய்த் தீர னாகி. 49

நகர்தனி லேகிய பிச்சை நண்ணியே மனோக மோடாறு, மகமகிழ்ந் தங்கை யேற்றே யவ்விடத கருநதி யாங்கே, செகமுளோர் பேயென றெண்ணிச் சிரித்திட நாண மின்றி, யிகபரத் திச்சை பற்றே யேகனா யுலாவ லுற்றான. 50

பொருந்திவா ழிடமொன் றாகிற் பொருந் திடும் பற்றென றெண்ணி, யிருந்தில னோரி டத்து மெங்கெங்கு மொருவ னாகித், திருந்திய சமாதி விட்டுத் திரும்பிடா துறைக்க வுன்னி, யிருந்திருந் திடங்க ளெங்கு மேகமே நோக்கி நின்றான். 51

தோன்றிடு முலக மெங்கே தோன்றிடு மென்ன நோக்கித், தோன்றிடு வினைவி லென்றே தோன்றிய நினைவு காணுங், தோன்றிடு மிடச

தைப் பார்த்துத் தோன்றிடுஞ் சொரூபத் தென்றே, தோன்றிடும் பொருள்க ளெல்லாஞ் சொரூபமே யென்று கண்டான். 52

தோன்றிடும் பொருள்க ளுண்டாய்த் தோன்றியே யின்ப மாகித், தோன்றிடு மதனு மந்தச் சொரூபமே யென்று கண்டு, தோன்றிடுஞ் சொரூபந் தன்னிற் றோன்றுமீ தசத்தே யென்று, தோன்றிடுஞ் சொரூபங் காணுய்த் தூக்கமற் றிருந்தான் வேநதன். 53

கடிநகர் தோறுஞ் சென்றுங் காநகந் தோறுஞ் சென்றும், படிவல மாக வந்தும் பார்வைமாறுட்ட மின்றி, மடிவிலா மநத்த ளுகி மாசிலா நிலைமை பெற்று, முடியுடை வேந்தா வேந்தன் முத்தியே வடிவ மானுன். 54

முத்தியே வடிவ மான முடியுடை வேந்தர் வேந்த, னெத்திசை தனக்கும் ராஜ னெமைவிடவேறில் லென்று, சதிய மாக வெண்ணித் தா

னிட மதனிற் றன்னைச், சுத்திசெய் தனைத்து
மாகிச் சுயஞ்சோதி யாகி நின்றான். 55

தன்னையே யன்றி யொன்றுந் தானாதி யாவி
டத்தின், மின்னையே யொத்த வைய மித்தைகற்
பிதம தென்றும், பொன்னையே யன்றி வேறு
பூடண மிலது போல, வென்னையே யன்றி
யொன்று மில்லெனத் தேர்ந்தான் வேந்தன். 56

உலகினை வேற தாக வுணர்ந்திடிற் பந்த
மாகு. முலகினைத் தானே யாக வுணர்ந்திடின்
முத்தி யாகும், இலகிடத் தோன்ற லெல்லா
மென்னினை வேயென் றெண்ணி, இலகிடக்
கண்டு வேறற் றிருந்தன னிளமை வேந்தன். 57

ஏகசக் கரம தாக விருந்தர சாள்வோன் செல்
வப், போகமுந் திரண மாமப் போதநாட் டரசி
யற்கை, யூகபுந் தியினா லாசா னுபதேசத் தாள
வந்தச், சோகமற் றிடுமா டெய்திய தொழிலெலா
முடித்தான் மன்னன். 58

பந்தம்வீ டென்று மில்லைப் பரம்பொரு
ளொன்றே யென்றுந், தந்தஞ்சங் கற்பத்தாலே
சாலமோ கிப்பர் தீயோ, ரந்தமா திகளு மில்லா
வரும்பொரு ளுமே யென்று, சந்தத நோக்கி
யந்தத் தற்பரந் தானே யானென். 59

குறைவிலா நிறைவ தாகிக் குளிர்ந்திலைப்
பாறி வேந்த, னிறையள வேனுந் துன்ப மின்றி
யே யின்ப மாகி, யுறைவிட மின்ன தென்ன
வோரிட மின்றி யெஙகு, நிறைவதே யிடமாய்
நின்று னிகரின்மா ராஜன் றனே. 60

எங்குமாய் நிறைந்து நின்ற வேகராச் சிஙம
தாள்வோன், தங்குத லின்றி யெங்குந் தானெனக்
கண்ட தூயோ, னிங்குறைந் தகன்ற பாண்டத்
தியல்பினெஞ் சருவம் பற்றி, யங்குரு வகற்றி
நின்று ளைகந்தி யாகி வேந்தன். 61

சீவன்முத் தர்கள்பா னிற்குஞ் செப்பிய
மகத்த ரூபம், மேவரும் பரம முத்தி மேவிடி னுசை
மாகும், தாவரு நிலைமை நன்றாய்ச் சற்குரு வரு

ளாற் பெற்றுக், கேவல மாகி நின்றான் கேடிலா ஞாந வேந்தன். 62

இத்தகை ஞாநம் பெற்றே யெழின்முநி யாகி யெங்குஞ், சித்தனாய்த் திரித றன்னைச் செப்பு முன் னமைச்சர் தம்முள், வித்தக னொருவன் கேட்டு வினவிட வேண்டு மென்றே, கத்தனு மா சைத் தேடிக் கண்டடி பணிந்து நின்றான். 63

பூவணை யாகி வாநம் பொருந்துமேற் கட்டி யாகித் தீவம தாகி யிந்து செங்கதிர வீசுங் காற்று மேவுசா மரம தாகி விடுதலை மனைவி யாகிக் (தன் கேவல மின்ப மாகிக் கிளர்ச்சியாய் நின்றான் வேந

ரதமுதற் சேனை சூழ ரத்நசிங் காத நத்தில், விதவலங் காரத் தோடு வீற்றிருந் தமரும் வேநத, னுதவுகோ வணனாய் மேனி யுருத்தெரி யாத நீறாய், முதன்முடி விரிதது நின்றான் முநிவனு மொருவ னாகி. 65

கரிரத மிவர்த லின்றிக் கானனட யாகி யெங் கு, முரியதோர் மனையு மின்றி யுமெங்கு முண்

பா னாகி, யரியரா சாங்கக் கோல மகற்றியே
தவாங்க மாகித, திரியுமவ் வரசை நோக்கிச் செப்
பின னமைச்சன் றானே. 66

அவனியி னினக்கு மேலோ ராசனு மில்லை
யிந்தத், தவவடி வாகி யெங்குஞ் சரித்திட் லெற்றி
னுக்கோ, நவமதா யுடலி தோடே நண்ணுவ
தெனையீ தன்றி, யிவனெனக் கருள வேண்டு
மெனக்கறி வோங்கு மாறே. 67

பதத்தினை வேண்டின் முன்னம் பற்றினின்
றில்ல றத்தைப், பதப்பட நிறுத்தி யேகல் பண்ப
தா மேலா முத்திப், பதத்தைவேண் டிடிலோ
ஞானப் பார்வையிற் கூடு நீயெப், பதத்தினை
வேண்டி யிந்தப் பரதேசி யான தென்றான். 68

அமைவுடை யமைச்சின் மிக்கோ யடைவு
டன் வினவிக் கேட்டா, யிமையள வேனுஞ்
சிதத மிதுவது வெனவோ டாது, சமைவுடன்
கேணீ சொன்ன சங்கைக்குத் தரங்க ணன்றாய்,

கமைவிட வேறேர் வேந்து நாட்டிலே யென்ப தொக்கும். 69

பதமதை வேண்டி னில்லைப் பதப்பட கிறுத்தி யேக, விதமென்ற லொக்கு முத்தி யெய்து தன் ஞானப் பார்வை, விதமதிற் றேன்று மென் றுய் விருப்பமாய்க் குடும்ப பாரத், திதமதா யழுந்து வோருக் கெங்ஙனம் பார்வை தோனறும். 70

மநமிரு பொருளைப் பற்ற மாட்டாதட் டாவதாந, மினமிவை புறநோக் கான வேதிஞற் கூடும் வீடு, கனவுண்ணேக் காகு மில்லங் கருதிய புற நோக் காகு, மநகவிவ் வூகந் தோன்ற வறைகுவ னாமே கேளாய். 71

தென்றிசை நடப்போர் கங்கை சென்று தோய்ந் திடுவ ரோதா, வன்றியு மவநி வாழ்க் கைக் கமைச்சர்க ளுடனே காநத, மொன்றியே யூகஞ் செய்வா ருலகவேந் தாயி ரேர்கள், நின்றிதை நோக்கா யில்லி னிற்பவர் முத்தி சேரார். 72

பாசந்தான் பகைய தாகப் பார்வைபெற் றிடிற்பா சததிற், பாசந்தான் வைத்துப் பின்னும் பற்றவுங் கூடு மோதான், பாசநதான் பகைய தென்றே பகருநன் மட்டே கற்றோர், பாசந் தான் விடவு மாட்டார் பரமெலா மெனவாய்ப் போக்கும். 73

அந்தமா தியுமி லாவீ டடைந்துடற் பிறப்ப றுக்கச், சுந்தர ஞாநம் போதுந் துறவற மேனுக் கென்றே, மந்ததி காரி யோரை மதித்துநூ லுரை க்குஞ் செய்தி, யந்தம தான பேருக் கத்தகை விளம்பா தென்றும். 74

தோன்று கின்ற பொருளியல்புந் தோற்று விக்கும் பொருளியல்புந், தோன்ற வுனக்கி யாமு ரைக்கச் சோக மறவே கேட்டிடுவாய், தோன்று பொருள்க ளநித்தமுமாய்த் தூய்மை யின்றித் துக் கமுமாய்த், தோன்றுந் தோற்று விக்கும்பொருள் சுகமாய்ச் சுதத நித்தமுமாம். 75

பால னெனப ருவம்போம் பன்னுகு மாரப்ப ருவம்போங், கோல மானத ருணம்போங்

கோலெஃபூன் றிக்கு னிங்தெழுந்து, காலன் மாய்க் கவ லைவர்களுங் கல்லென றழுது பேர்மாற்றி, யேலப் பிணமென் றொருபெயரிட் டிடுகாட் டிடுத லொருத்லையே. 76

கருவி னின்றுமழிந்துபோங் கண்டகு ழந்தையி னுங்குமரப், பருவந தனிலும் போந்தருண்ப பருவந் தனிலுமழிந்துபோ, முருவ நடுங்கு மூப்பதினு மொடுங்கு மெந்தக் காலையினு, மொருவி யழித லியல்பாகு முலகத னுடலின் வாழ்க்கையுமே. 77

பஞ்ச பூதமழிந்துபோம் பானுத் திங்களுடுக்கள்போம், வஞ்ச வசுரர் மடிந்திடுவர் மாகர் பதம்போம் வல்லரக்கர், அஞ்சு வார்கள் போகிப தந் துஞ்சும் பிரமன் பதந்தானுந், துஞ்சுந் திருமால் பதந்துஞ்சுந் துஞ்சா தொன்றே பரமபதம்.

தோலி ரத்தமெ லும்பிறைச்சி சுக்கில மேதை மச்சையொன்றாய்த்; தூலிக ரிததவு டம்பாகுந் தொட்ட வெவையுந் தன்வடிவாய்க், கோலிய

டக்கிக்கொ ளும்தனைக் கூறு கூறு நோக்காது, போலியு ணர்வோர் மகிழ்வெய்தும் புகித மென் றும்ப ரமபதம். 79

அரந்தை யதனை யொழுங்காக வறையக் கேணீ யவதிவெல்லாம், பரந்த சிருட்டி திதியொ டுக்கம் பண்பாய் நிகழுஞ் சிருட்டிதனில், பொருந் து பெரிய துன்பைக்து போய்மாண் டுறில தெண் மடங்கே, யிருநத திதியு மிரண்டாகு மிளமை யென்று மூப்பென்றும். 80

விருத்த பருவ மிகதுன்பம் விளங்கு மிள மை யிரண்டவையின், வருதது பிணியின் மிகத் துன்பம் வளமை யிளமை மூன்றுகுங், கருதத தறியாக் குழகதையென்றுங குமார மென்றுங் காளை யென்று, மருத்த மறியா ததிற்றுன்ப மடையும் பாலப் பருவத்தில். 81

தந்தை தாய ராசிரியர் தாங்கண் முகித றனக்கஞ்சிச், சிந்தை கலங்குங் கௌமாரஞ் சிறந்த காளைப் பருவததின், முந்து பசிநோய் காமநோய்

முடுகித் தணிக்கப் பொருட்டேட, விந்தப் புவநத் திரவுபக விடைய ருத தொழிற்றுன்பம். 82

பொருளுண் டாகிற் காப்பதனாற் பொருந்துந் துன்ப மரசாகி, னொருதம் மிகுதத வரசரா லுதலுந் துன்ப மொருகுடைக்கீழ், நிருப னாகி னோய் மரண நேரு மென்னும் பயத்தானும், வருவதெனையோ மறுமையினி லென்றும் வாடித துன்புறுமே.

மாகர்க் கசுரர் பகையுளது மகிழ்ச்சி வாட்ட மிகவுமுள, தாகத் தகலா நோயுமுள தநங்க னுளது நசையுளது, போகத் தழுந்தன் மிகவுளது பொன்ற லுளது கற்பத்தே, சோகத் திறங்க ளிவையுடைய துறக்கத் தென்னை சுகமுளதே. 84

தேவர் மனிதர் துன்பத்தின் றிரங்க ளிவ்வா றாகியிடி, லாவ கீழா மிருகமுத லசர மீறு மைவ கையி, லோவ லில்லாத் துன்புக்கோ ருவமை யில்லை நிரயத்தி, னேவ துன்பஞ் சொல்வதெனை நோயே பவத்திற் சுகம்வீடே. 85

இந்த விழிவை யுடைய விந்த மாயைய சத்தே
யந்த வுயர்வை யுடைய வந்தப் பிரமஞ் சத்தே
தந்த மகதிற் றேர்ந்தோர் தள்ளி யெல்லை கிற்ப
ருந்தன் மனதி னன்று யூகித் தமைச்ச பாராய்.86

பொய்யென் றிதனை யறிந்தோர் பொருந்தி
நிற்ப துளதோ. மெய்யென் றதனை யறிந்தோர்
மேவா திருப்ப துளதோ, வைய முளதோ விதனி
லமைச்ச பாராய் நன்று, யுய்ய வறிவி லாதோ
ருழல்வர் நீக்க மாட்டார். 87

பொய்யை மெய்யென் றறிந்து போத மின்
மை யாலே, மெய்யைப் பொய்யென் றெண்ணி
மெலிந்தே யுழல்வ ருலகர், பொய்யைப் பொய்
யென் றறிந்து போத குருவி னருளின், மெய்யை
மெய்யென் றறிந்தே மெலிவு தீர்வ ருயர்ந்தோரா.

துன்பந் தோன்றி லெவருந் துறநதே கராய்த்த
னித்தே, யின்பந் தேட லியற்கை யின்ப மென்
றே தோன்றி, லன்ப தாக நீங்கா ரவர்கட் கெங்

ான் கூடு, நன்ப ரம ஞாந நாட்ட மமைச்ச
சொல்லாய். 89

இழிவை யுணாநதா லுயர்வை யெவருந
தேடி நோக்கு, மிழிவை யுணரா ருயர்வை
யெய்த நோக்கா ரெனறு, மிழிவை யிழிவென்
றுணர வெந்தக் காலம் வாய்க்கு, மிழிவை யுடை
யோர்க் கமைச்ச விதனே யூகித் துணராய். 90

பேத வாதி களைப்போற் பிரபஞ் சம்வே
றெனவே, யீத கன்ற தலவே யெமையன்
றி யதில் லென்றே, போத விழியிற் றுறந்த
புனிதத் துறவே கண்டாய், சீத மதிபோற்
குளிர்ந்து செநந வெப்பந் தீரும். 91

இருந்த விடததி லிருந்தே யெய்த லாமென்
றுரைக்கிற், றிருந்து நிமல மநததோர் தீர
ரெனினு மொழிந்தே, பொருந்தி யோகாந தத்திற்
போத மடக்க வேண்டும், வருந்து மநத்தோர்க்
கென்னை வாய்க்கு மமைச்ச சொல்லாய். 92

முனமே யனைத்து முடித்து முழுது முணர்ந்தோ ரில்லின், இனமே சென்று நின்று மேக நீங்கா ரென்னில், திநமே யகமாய் நிற்போர் செகதி னியல்பை யுணரார், கனமாம் யாழ்ப்பா ணதின் கப்ப லோட்டம் போல. 93

ஒருத்த ரொருவருளனை யொருவேந் தாக்கின் முன்னம், இருகரு ம்டத்தை நீக்கி யேக ராச தாநி, இருக்கு மனறி முன்க ணிருக்கு மோதான் சொல்லாய், திருக்கு ஞாந முடையோர் செகத்தை மெய்யென் றுழலார். 94

மனையினின் றூலும் பொருளுயிர்ச் சார வின் வருததநங் கெடுதலின் மகிழ்ச்சி, இனிமையில் வாட்டம் விடயவின் பதனி லெட்டுணை யாயினு மாசை, பினையதிற் றமது பிரவிர்த்தி தானும் பேசுமிங் கான்கும்ல் லெனினும், தனை யுணர் வதற்குச் சாதகஞ் செயுங்காற் றள்ளியின் னிற்றலே தகுதி. 95

தீதுறு மனையின பினையிகழ்ந் தந்தச் செம் பொரு ளின்பமே வேண்டிச், சாதக மதனிற் ௳ுடங்குகால் விடயந் தடையதாஞ் சாத்திய மான, போதினி லவையுந தோன்றிடா தநதப் பொருவிலா நந்தமே விடவே, ஆதலிற் றுறவின் ஞாநமஞ் ஞாந மாகுமென் றறைகுவர் பெரியோர்.

இல்லற மதனி லுறைந்துளோ ரிடதறி விருப்பினு ஞாநங்கீ ழிரும்பில், புல்லிய மாரத திநமென விளங்கும் போக்கியில் லினைதுற வென்னும், நல்லற மடைந்தோ ரிடத்துறை ஞாந நற்றங்க மிசையிரத் திநம்போல், எல்லையி லொளி யாய் விளங்கிடு மாயி னில்சிறப் பன்றுஞா நிகட் கே. 97

முனமனை வர்களு முறைவது மில்ல முத்தி யை யுணர்ந்தறி ஞர்களும், பினமதி னின்ற படியி னூற் சங்கை பேசுவர் துறவுடை யோரை, இன மதை விடுத்தில் லறமது வெய்த விலையென வியம்புவ துண்டோ, மநமதி னிதனை யூகிநீ யமைச்ச மகிமையன் றில்லஞா நிகட்கே. 98

அரியது துறவற மல்ல தில்லையான்
மருவிய துறவற மொருவி மன்னனாய்
உருகெழு முடிகவித் துலக மாள்வது
பெருவிலை மணியினைப் பிண்டிக் கீதலே. 99

ஆடிய சகல மடங்குகே வலமு மகற்றியே யொளிப்படை கொண்டு, மூடிய விருளை முழு தையும் வீசி முடிவில்வீ டதனையே யுணர்ந்தோர், நீடிய ஞால மிசையினிற் பால னிசமரு ளுடையன்பேய் பிடித்தோன், கூடிய குணத்தி னாரிற் போய்க் குடியின் கூலியா ளினினியல் படைவார்

வினைகளோ ரிரண்டுஞ் சமமதாய் ஞான மேவிடு காலையி னிந்த, மனையின்பங் கான்ற சோற்றிற்கண் டுவர்த்து மாற்றியே கைவிட வருமேல், தனையுள படியே யநுபவ மதனிற் றுனுணர்ந்தாநந்த மடைந்தோர், பினையுமவ் விடயம் பூண்பாக ளெனவே பேசுதல் வழங்குமோ சொல்லாய்.

விடயவின் பதனி னசையுளோர் தமக்கும் விரிவதாம் பேரின்பச் சுவையின், அடைவினைச்

செவியிற் கேட்டவக் கணமே யவற்றினை யகற்றிட வருமேல், இடைமுத லீறின ஞானவா நந்த மெய்திஞேர் கஞம்பினு மிந்தக், கடைமனை வாழ்வை நினைவர்க ளெனஞற் கண்டனர் நகையரோ சொல்லாய். 102

பற்றிலை யாயி னவையினி விருப்பேன் பழையதூழ் வினையெனி லாசை, சற்றெனு முதிப்பித் தல்லவோ ஆட்டுஞ் சகவின்பி விறையெனு மிச்சை, முற்றுணர் ஞாநத தோர்கள்பூண் பர்களோ முடிவிலா நந்தமே பருகி, நிற்றலே மீட்டும் விழிப்பினுங் கான னீரிற்கண் டுண்முக மடைவார். 103

பவமதை யினிமை யெனவெணி விடயம் பற்றிநின் றுழன்றவர் தாமே, பவமதை யினிமை யலவெணி விடயப் பற்றறுத் தருட்குரு வடைந்து, பவமதை யறுக்கு நெறியுணர்ந் தருளிற் பரவினப மடைந்தவர் தாமும், பவமதை யினிமை யெனவெணி னலவோ பற்றுவர் விடயவின் புரையாய். 104

கொடிமுதல் வாடும் வேர்முழு தினையுங்
கோதறக் களைந்திடிற் களைந்தும், படிமிசை
கொடிபூ காய்பழ மோங்கல் பகாதி சயமலி தினைப்
போல், அடிநடு வீறிற் பிரமந்தா னாகி யகப்பற்றை
யறுத்தவ ரிடத்தும், மடிவுறு மனையில் விரும்பி
யே நெஞ்சம் வருததந மாதவென் றறைவார்.105

ஆணவ மதனைத் தோய்ந்துட லினைநா னெமெ
னத் தினவெறி வகையைப், பேணலைச் சுகமென்
றுண்மகிழ்ந் திடுவோன் பேரின்பத் தாசைய தா
கிப், பூணவஞ் ஞான மிலையதின் ஞானம் பொருந்
தியச் சொருபந்தா னாகி, ஏணவா னத்தத் தழுந்து
வோன் விடய மெய்திடின் ஞானமே யிலையால்.

கநவதனி லுணர்விலது காணுந்தநு வாதி
களைக் கருதி யேநின், றனுமவரி னிதுகநவென்
றுணர்ந்தவர்க ணசையிலதி னுலகு தன்னில், தன
துசுய வுருவதனை யநுபவத்திற் றுனுணர்ந்திச்
சகம தெல்லாம், மநமதனிற் சாலமென வுணர்ந்தவ
ரிவ் வுலகின்பின் மைய னீங்கும். 107

கதிரவன்முன் னிருளிருக்கு நயமுடை யொருவன்குழிக் கண்ணே வீழும், அதிகவலிச் சூரனமர்க் களக்குவெரு வுவன்கிருத நறையக் காரம், இதமுளபா யசமுகிரம் பருந்தினன்கூழ் தனிற்செய்வ னிச்சை யென்றால், விதமிவைநான் கினுக்குங்குறை யதின்ஞாநிக் கிழுக்காகும் விட யஞ் சென்றால். 108

இங்குறைந்த பாண்டமதின் வாதனையில் வாதனைக ளிருக்கு மென்றல், துங்கவறி வுடை யோர்கட் கின்றியமை யாததொழி றொடங்கி நிற்றல் அக்கியைத்தும் பநம்வல்லாக் கனல்சுடா ததின்வினைக ளடுக்கா தென்றல், தங்கும்வினைக் கேதுவாம் விடயமதில் விருப்பாதி சாரா தென்றல். 109

உணர்வுடைய ஞாநியெவை புரிந்திடினு மிழிவிலிழி வுரைதத தாகின், இணையிலிரு தீய னென்பர் யூகமில வதனுன்மற் றெவைகள் செய் தும், அணைவதிருழ் வெனுமலனே தீயன்மிக

ஞானமதற் காகுந் தாழ்வா, னணுகினன்றே ஞான மொரு வனைஞானி யெனப்பெயரு நண்ணி நிற்றல்.

கருவயிற்றை யுடையதுவுங் கநவயிற்றை யுடையதுவுங் கருதிப் பெண்ணின், உருவதனைக் குறிப்பதினைக் கிடிற்றேன்று முளபடியே யுலகு தன்னில், குருவையடைந் தவனருளிற் சொரூ பத்தை யநுபவமாக் குறித்து ளோரும், இருவை யத் திடம்பமாய்த் தமைஞானி யென்போரு மே நிற் றேன்றும். 111

அருச்சுநற்கு மிராமருக்கு மதிகார மவை பார்த்தே யறைந்த நூலின், கருத்தறியாய் ஞான மொன்றே பிரமாணஞ் சரிதையது கணக்கன் றாகும், விருத்தமறி வாசார முடையோனே ஞானி யில்லோன் விருத்த னாகும், திருத்தமுட னமைச் சவிது ஆணிவென்றே யுட்கொள்வாய் தீர னேகி.

என்றங் கநேக மாவிரிததே யிராச யோகி யுரைசெய்து, நின்று வாக்குந் தனையடக்கி நிர் டத தகற்றி மநத்தினையும், ஒன்று மில்லா

வெறும்பாழா யொன்றுஞ் சமாதி தனையடைந் தான், நின்றங் கமைச்ச னிதுகண்டிந் நேர்மை புதிதென் றதிசயித்தான். 113

இந்த வுணர்வு நமக்கின்ன மெய்த வில்லை நாமிங்கே, எந்த வுணர்வு கொடுநிற்பே மென்ன வமைச்சன் யூகித்து, வந்த வழியே தான்றிரும்பி வளப்ப முடைய மாபுரிக்கே, பந்த முடையோ ருடனிருந்து பகர்ந்தா னரச னியற்கையெல்லாம்.

கேட்ட பேர்கண் மிகவியந்து கிட்டா தென்று மிம்முனிபோல், தேட்ட முடனே யவர வர்க டேடி வந்து பணிந்திடவும், வாட்ட முடனே தாய்தந்தை மனையாள் பதத்தில் வீழ்ந்திடவும், நாட்ட மாறு பாடின்றி நகைசெய் திருந்தா னற்ற வனே. 115

வந்த பேர்க ளுடன்வார்த்தை மலரா திருப்ப தவரறிந்து, பந்த முடையே நமக்கென்னை பகாந் தாற்றேன்று மெனத்திரும்பித், தந்த மிடத்திற் சென்றார்க டவனுஞ் சிறிது நாட்கழிதகுத,

தொந்த மொன்று மில்லாத சுயமா முத்தி தானு
னன். 116

இந்தமா ராஜன் சென்ற விதிகாசந் தனைப்ப
டிப்போர், சிந்தனை யொன்று மின்றித் தீரவே
துறவ ராகி, அந்தமு மாதி யில்லா வமலமே வடிவ
மாவர், எந்தமை யருளி னுண்ட வெழிற்குரு
பரையே வாழி. 117

மஹா ராஜத் துறவு—முற்றுப் பெற்றது.

பாயிர முள்படச் செய்யுள் 126.

சர்வஞ் சிங்மயம்

மஹாரா ராஜத் துறவு செய்யுள் 128
முதற் குறிப்பு அகராதி.

கவி 128

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருஅமரா கள்தொய்யின் இருள் நீங்க ளார்
அருள செககர்கடி வண்டுசகரா - திங்களொாண்
சிவன்தருக் குழைபஞ்ச தருநிழல் அரசர்வந திடு
அரசர்தம், தருகவரி இந்திரன் தாம்புடைக் கங்
கையே ஆலதவ வேதநீதி - கொடிமடங் கவடிகத
வில்மூவு இலங்கிய அருந்ததிக சோகமேயின்,
அருமனைவி தனிஇருவர் மனைதனில் வேதவா
சிவர்இரு வகைஅங்நெறி - அரசர்கள் ஆண்டாதி
அலதுரீ இவ்வரசி என்றுமற் றவர்வினையுள, அரு
என்று நல்உற தந்தை அறி வைநோக்கி அரிவை
நின் ஞானமான - ஆகவிரி வேந்தராசன் நகர்
பொருந் தோன்றிடு தோன்றிகடி முத்தி புகுதே.

பத்தனனை உலகினை ஏகசக காபந்த குறை
எநகு சீவன்இதத—பூவணே ரதகரிர அவபதத
திளை அமைவு பதமதைம நம்தென்றிசை, தத்
பாச அநததோ பாலகரு பஞ்சபூ தோல்அரந் தை
விருதத—தந்தைபொரு ளுண்டாகி மாகர்தே
வர்இந்த பொய்யென்றி பொய்யை துன்பம், அத்
இழிவை பேதஇருந் தவிமுனம் ஒருமனையின்
தீதுஇல்ல முனமனைவ—அரிஆடி வினைகளோர்
விடபற்றி பவகொடி ஆணவம கநவகதிர, இத்
இங்கு உணர்கரு அருச்சுநற்கு என்றங்க இந்த
உணர் கேட்டவந்த - இந்தஅரி மாராஜ துறவுநா
லின்பெருமை யாவர்ந்த மேளிதாதமே.

மஹா ராஜத துறவு முதல் நினைப்பு முற்றிற்று.

NELSON & CO., CHOOLAI MADRAS

சற் குருப்யோ நம:

திருப் பேரை யூர்
ஸ்ரீ சாந்த லிங்க சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த
பக்தி (வைராக்ய) சதகம்.

இது
திருப் பூவண மடாதிபதி
ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய
சுவாமிகளால்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பக்தி (வைராக்ய) சதகம்.

சாஸ்திரம்

வாழி நெஞ்சமே சென்றிடே னின்றிதோர்
வார்த்தையெற் குரைசெய்வாய், கீழி யாம்யிற்
றுயர்தவத் திவ்வுடல் கிடைத்ததன் றேமற்றீ,
தாழி காலமிங் கிருக்குமோ நீயுமோர்ந் துளையெனி
னுளபோழ்தே, சூழு மேழ்பவந் துடைத்தல்செய்
யாயிதென் றெழுதான் றுணைத்தாளே. 1

தாளை யேதா மறிகிலா தெமக்கெளி தரு
சிவப் பிரகாசற், காளி யாமெனத் திரிந்தவன
பணிபுரிந் தரியவீ டடைகில்லாய், கேளை யோ
மனை யாதிய வளற்றிலே கிடந்துழைத தனைநெஞ்
சே, நாளை யோலையுந் தூதரும் வரினிவர் தூணை
கொலோ நவில்வாயே. 2

நவிலி னிம்மனை மக்களுக் கொருதுணை நா
மல திலையென்றே, கவலை யுற்றான் றுண்மறந்

தனையுனைக் காலனார் கொடுபோயிற், குவலயத்த
டைந் திவரைநா டொறும்புரந் திடுவையோ குறிக்
குங்காற், சவலை நெஞ்சமே சிவனலா துயிர்க்குயிர்
தானுமோர் துணையாமே. 3

துணைய தாயெமைத் தொடர்தரு தொடர்
பரன் றொல்கழ றுணையல்லா, துணைவு செய்தடு
ம்கலதஞ் ஞானமென் றுள்ளவா றுணராய்மற்,
றிணையி னெஞ்சமே பகையிவ ருறவிவ ரென
வினை வழியேவந், தணைவ சீவரை யுனிமுனி வா
திய வடுத்தெனைக் கெடுததாயே. 4

கெடுவ தாம்பொருள் செல்வமே பல்வகைக்
கிலேசமற் றதுதன்னை, விடுவ தேசுக மெனவு
மோர்ந் திலைமுனம் விடுத்துளோர்க் குனைப்
போலு, நெடிய யூகம தில்லையோ சொல்லுதி
நெஞ்சமே யினிப்பற்றற், றடைது மேலா னரு
ளையே பொருளென வருஞ்செல்வ மதுதானே. 5

தானை சூழமண் ணுலகையாண் டழிபவர்
தங்கள்வாழ் வினிதென்றே, நீநி னைத்தியோ

நெஞ்சமே யெஞ்சுரு நிமலஞா நமதுற்ருல், வா
னும் வையமும் வந்துதாள் வணங்குமெய் வாழ்வு
காண் டலும்வீண்முற், போன நாட்கிரங் கவும்வரு
மெனநலோர் புகன்றதோர்ந் திலைகாணே. 6

காணி யீதெம திடம்து வெனமணைக் கருதி
மண் ணுகின்ருய், நாணி லாயமட நெஞ்சமே யுட
லிது நமதிட மலவென்ற ற், பேண வும்படு மேயி
தற் கிடமதாம் பிருதிவி தனைநாகப், பூணி ணுன்
றிருச் சரணமே யுயிர்க்கெலாம் புகலிட மதுதே
ேர. 7

தேர்கி லாயிவண் புகழ்விழைந் தனையினித
தேகம்வே றடைந்தாயேற், சாரு மோவதி விதிற்
புக ழுலதுநீ தானுணர்ந் திடுவாயோ, பேரி யாதி
யா மார்கொன்முற் பவததிகழ் பெறினும்த் துணை
நெஞ்சே, யோரி னேரில்வீ டுறுதலே புகழிக
முறல்பிறப் பெனவுன்னே. 8

உன்னு கின்றனை யுனைமனோர் பெரிய
னென் றுணருமா செயவுன்பான், மன்னுமீ சனே

பந்தம்வீ டளிப்பவன் மற்றைய ரறிந்தென்ஞு, மன்ன வன்றிருப் பொன்னடி கரியதா வருந்தவஞ் செய்நெஞ்சே. பின்னை முன்னவ னுலகறிந் திறைஞ்சுமா பெருமைசெய் குவனேரே. 9

ஓரி னுள்ளமே பாரின்மா நுடர்முத லுள வறு பிறப்பூடுஞ், சேரு மின்பமொன் றில்லையென் பதுபிரத் தியக்கமா நீவல்லாய், போர்க ளாதி துன் பிமையவ ரடைவதும் புகலநூ லுணர்ந்தா யே, நேரி லாவரன் கழலலான் மிகுசுக நிலைபிறி திலையன்றே. 10

அன்றெ னக்குநீ யொருதுணை பிறப்பிறப் பதிற்றுய ரமுங்கேடுந், தின்ற லொன்றலால் வியாதியா திகளினுற் செறிதுய ரமுமோர்ந் தோர்ந், தென்று மேழ்பவக் கஞ்சிலை நெஞ்சமே யின்பவீ டதுவென்றே, நின்று நின்றமு திலை தொழு திலைசிவ னேசர்தாள் பூசித்தே. 11

பூசை செய்துதோத் திரஞ்சொலித் தனை நினை புண்ணியர் பானண்ணற், காசை செய்திடு

மம்பலக் கூத்தனை யடைகிலை யடைந்தாரிற்,
பேசு கின்றனை யறவரின் விளங்கினை பிறர்மனை
நயக்கின்றாய், சீசி யிங்கிருந் தென்செய்தாய்
நெஞ்சமே செத்திலாய் கெடுவாயே. 12

வாயி னற்பல நூல்படித் துணர்ந்துநல் வழி
பிறர்க் குரைசெய்து, நீயு லோகவா சாரமோ
ரணுத்துணை யானுநீங் கிலைநெஞ்சே, தூய தாமி
வண் பிறர்கொளக் குங்குமஞ் சுமந்துசெல் கர
முன்னிற், காய மாநுடத தின்றதற் கன்றியுட்
களவுமின் மையினுலே. 13

நாலு வேதமு மொருசம நிலைசொல நவை
செயீ ரவத்தைப்பாற், கோலு மூவிரு சமயமா
கியபடு குழியினு டிழிகின்றாய், வேலை யானனக்
குடறரு விதியுற வையுமதை விடுவிக்குங், கால
னார்தொடர் பையுமினந் தொடருதி போலுநீ
கடைநெஞ்சே. 14

நெஞ்ச மேயுட லநதமா தியைவிடார் நிற்க
மற் றையர்க் கெல்லாம், வெஞ்ச மற்குதிப் பரிதி
வைக் கொருமிரு கண்டுபுத திரன்சான்று, லஞ்ச
லிவ்வுடற் கிறுதியிப் பொழுதென வறியொணா
மையினாளுந், தஞ்ச மென்றரன் சரண்விடே
லியாமுமச் சமன்வலி தடுப்பாமே. 15

தடுத்து மேலுமிவ் வுருவமா யினும்பெறல்
சற்றல மறைநாகத், திடதநின் மாதவ ரிருவாகங்
கெனவடைந் திருத்தல்சான் றரிதாகிக், கிடைத்த
தேகமும் விவேகமு மிருக்குஞான் றேகிநீ சனை
நெஞ்சே, யடுத்தி லாயபல கவலைமாய்த தோரு
ணர் வாகிநின் றகலாதே. 16

அகலு மிவ்வுடன் மினின்விரைந் தெனின
விரைந் தாற்றொழீ தலதிங்கே, சகல முஞ்செய
நினைகுத றனையினித் தடப்புன லிதுவென்றே,
பகலி னால்விரி கானலை நெஞ்சமே கருதிநெற்
பயிராதி; யிகலி னாற்செய நினைபவர் நினைவை
யொத் திடுமென விடுவாயே. 17

வாய்மை யீதுணர்ந் திடுதிநன் னெஞ்சமே
வருகணத் தேதேனு, நீநி னைநதிடே லவ்வள வுட
லுற னிச்சயிப் பரிதததாற், போய தோர்கணச்
செயலுனேல் பயனில்லை புகனிகழ் கணதேதேனுந்,
தீமை நன்மைநீ நினைவதென் வினைவழிச் சிவன்
றரு குதலாலே. 18

தருவ தீமையி னன்மையு மூழுடுத் தவை
யுயர் கழைமேனின், அரைக ளாதிசெய் கூத்தரிற்
பிறனைநச் சொருமக டவனேல், புரித றன்னி
னைம் பொறிகளாற் பற்றினும் புகனிரா சையை
நீயுற், றிரவி னும்பக லினும்விடே னெஞ்சமே
யினபவீ டெளிதாமே. 19

ஆமு னிச்சையே மேலுமே லும்பிறப் பளிக்
கும்வித தெனநெஞ்சே, நீம றித்திடா சைக்கடல்
சுவறுமே நினைவெனுந திரைமாயும், போமி றந்
தெலா நினைவுமெப் பொழுதிலப் பொழுதுபூ ரண
மாய, சோம சேகரத தெந்தைபொற் கழலையுந்
தொழலைய மில்லைநாமே 20

நாம ரற்கருச் சனைமுத வியகொடு நலஞ்
செய்தே மவையின்றித, தீமை செய்துளே மென
வுமுன் னிலையொரு சிறிதசை வடைநதாலும்,
யாம்யற்றப ராதமென் னினைவுமற் றசைகிலை
யெனினெஞ்சே, யேம மிக்குறச் செய்யுநன்
கிறைகழற் கெனத்துணிந் திடுநீயே. 21

நீமெய்ஞ் ஞாநநன் னிட்டைசா ருதலரி
தெனவுநெஞ் சகமேசற், றேய்வி லாதுசெய்
தியாநமா திகளெளி தெனவுமுன் ஞநின்றாய்,
சேய்க டம்மினத் தாய்கொல்சும் மாவிருக் குதல்
செயற் கரிதாகிப், போயு ழைப்புனக் கெளியதா
யிருந்தவிப் புதுமையென் புகனின்றே- 22

நின்று ருதலை குதல்விருப் புனக்கதை நீத்
திருக் குதனெஞ்சே, யென்ற னக்குநல் விருப்பு
வா ளாவிவ ணிருத்தறீ துயர்வீடு, சென்று காண்
குவ லெனநினைந் தலைதியோ சிவன்றிரி சயமன்
று, லொன்று நீயுஞு திருப்பதே யதைத்தொட
ருபாயமென் றறிகண்டாய். 23

கண்ட வைம்புலக் காட்சிபோய்க் காட்சியாற்
கலந்தவா தனையாவும், விண்டு மூடமற் றலையிலாக்
கடலென விளங்கினை யெனினெஞ்சே, யுண்டு
கொன்னமக் கொருதுய ராங்குவீ டுளங்கையிற்
கனியேயாம், பண்டை மேவிய பயமெலா மறுங்
குரு பதத்திலும் புகலாமே. 24

புகல ரும்பரப் பிரமமாங் கடறனிற் புணர்
பளைத் திரையீசன், சகமொ டாருயி ரெனுநுரை
யாதிக டந்துமாற் றிடுமென்றே, பகரு நான்மறை
யெனினதி லதையெதைப் பற்றுவாம் விடுகிற்
பாஞ், சுகசொ ரூபமே யனைத்துமென் றகற்றுதி
துவிதபா வனைநெஞ்சே. 25

நெஞ்ச மேயினிப் பாவநா தீதமாய் நின்றி
டின் றனினிற்பா, யெஞ்சு ருதகல் புரணபா
வனையையோர்ந் திலையெனி னுலகெல்லா, மஞ்ச
நக்களன் மேனியென் றோர்ந்திலை யெனினருள
சுரக்கெதம்பால், வஞ்ச மற்றிடும் படிகநிலை யடைந
ததோர் வடிவையோர்ந் துய்வாயே. 26

உய்து நெஞ்சமே வாக்கினை மௌநமாக்
கிலையெனி னுளதேசொன, மெய்த ருஞ்சொலும்
பொய்நயம் பயக்கிலா விடத தின னுடைததேனும்,
பொய்த ருஞ்சொலி யான்செய்தேன் பிறாசெய்
தா ரெனினவை போனுஞ், மெய்த ருஞ்சிவ மன்
றிதென் றொன்றைநீ யிசைத்தல்பொய் யெனத்
தேரே. 27

தேரி னிவ்வுடல் சமாதியி லசைவறச் சித்திர
தீபம்போற், சார வைததிடஃ தில்லையேற் குரு
பரன் றனதரும் பணிமேற்கொண். ணொரு மூழ்
வழி தொழில்பிறி தடையினு நெஞ்சமே யுயிர்க்
கெல்லாம், பேரி தஞ்செய்வித் திடுமுடை கெழு
மலப் பிணக்கிதஞ் செய்யேலே- 28

செய்யு நற்தொழி லைநதொழி லியாமுமச்
சிவனது வடிவென்றே, யைய மற்றுண ராதியா
னெனுஞ்செருக் கடைந்துநா டொறுநெஞ்சே,
நைவ தென்னைநீ பஞ்சகோ சங்களு நாமல வெனு
வுண்மை. கையி லாமல கம்மென வுனக்கியான்
கழறியுந் தெளியாயே. 29

தெளிவு யிர்க்கரன் விளக்குதன் மயக்கவன்
றிரோபவிக் குதறேகம், விளிவை யுற்றல்சங் கார
மிங் கிதாகித மேவுத றிதிதோற்ற, மூளசி ருட்
டியே லம்மைநோ தலினுன்னை யும்பிற ரையுநா
டித், தளர்வ தும்மகிழ் வதுமடைந் துள்ளமே சம்
புவை மறந்தாயே. 30

மறைதத லுங்கினைத தலுஞ்செயு மாணவ
மாயையின் றவைதம்மைத், துறதத லேயிராப் பக
லகல் வீடெனச் சொல்வரத் துறவெய்தக், குறித
திடிற்பர பத்திஞா நத்திறற் கூடுமற் றவைநெஞ்
சே, நிறத்த பத்திநஞ் செயலறி ஞமறி னின்றமற்
றென்றுமே. 31

ஒன்று நஞ்செய லில்லைநெஞ் சேயிவ ணோர்
மய லதனாலே, சென்று சென றுவெம் பவக்கடன்
மூழ்கினஞ் செறிமய லேதென்ன, நன்று நீவிறு
வினையிரு வினையையு நான்செய்தே னெனுமாந,
மென்ற றிந்திடு தொன்றையு மாற்றினை யெனி
னுனக் கிணையாரே. 32

ஸ்னை ஞாநபூ ரணனமுழு துணர்ந்த மைத் திட்டவா றலதிங்கே, யணைவு ருதொரு தீதெமக் கவன்றரி ஞர்தடுப் பவாநெஞ்சே, பணை கொடாவர மாநமின் மையினுருப் பற்றிநின் றில கொல்லோ, வுணைவு ருதுடற் காவல்கை விடுதியூ ழுள்ளவா விடாதென்றே. 33

என்றும் வீடடைந் தவரிறு மாககயா னிறப் பைவிட் டகலாம, னின்று தான்றலே சாய்க்கவோ நெஞ்சமே நினைத்துணை யாக்கொண்டு, நன்று நீயிதற் கென்செய்கேன் சாவஞ்ஞே நானென விலை யானு, லொன்று செய்மலக் குடிலிதி லவாவைநீக் குமாபதி தரும்வீடே. 34

வீடு கூட்டுவான் குறிதததி னிமித்தமா விம லனீ தலினம்பாற், கூடு மாயையை யெனதியா னெனவெணிக் கொள்வதென் பயமாசை, நாடு போழ்திவை சுழுததியிற் புரநதவ னெவனவ னந வாதி, யூடு மூழ்வழி புரப்பனென் றுள்ளமே யுடல் கைவிட் டிருப்பாயே. 35

இருப்பை நாடொறு நெஞ்சமே சுகாசுக
மெதுவரு மதுவேயாய்ப், பொருப்பு வில்லிதாள்
விருப்பமெவ் வினையினைப் புசிக்குஞான் றடைவா
யோ, கருப்பை யுற்றுதித தறற்கும் ழியினழி
காயமீ துளபோழ்தே, குருப்பி ரான்றிருக் கழற்
குமெய் யன்புநீ கொள்ளறெள் ளிமையாமே. 36

ஆமை யாருறுப் பைந்தையு மோர்மெயு ளடக்
கலிற் புலனைந்துந், தீமை சேர்விட யங்களிற்
செலாதமைத் துள்ளமே சிவைபாக, சோம சேக
ரன் சரணமே சரணென;
ஞே, ஹை நாவினுற் செபித்திலை 'ல நா
ளெலாங் கழித்தாயே. 37

தாயு மாகியென் றந்தையாய் வந்துதா டரு
சிவப் பிரகாசன், றூய பொன்னருள் வேண்டிலை
யீண்டுநின் றுணிவிருந் தமையென்ஞே, காய
மாயமென் றறிந்துமா தர்கடரு கலவிவேண்
டினையென்றுற், றீயை நீம்க நெஞ்சமே யிதற்
கியான் செய்வதொன் றறியேனே.

ஏனை நூல்பல வோதினை யோதவற் றிறை யருளடையாதார்க், கூனவெம்பவ மொழிப்பதற் குள்ளமே யுபாயமவே றிலையானா, லானை யீருரி போர்த்தவென் றம்பிரா னருள்விரைந் தடையா தே, தானி நாண்மினார் போகநீ வியந்தது தப்ப லாற் சதுரன்றே. 39

சதுர்ம றைப்பொரு ளாகிய வொருசிவ சங்க ரற் றொழுதன்பாய், விதிர்வி திர்த்துமெய் பொடி த்திலை நடித்திலை விரைந்துசென் றவனாடும், பொதுவை யுற்றிலை நிற்றிலை மாதர்பாற் போகுத றவிர்ந்தாவா, வெதுப டக்கட வாய்மட நெஞ்சமே யினியுட லகன்றாலே. 40

ஆல நீழலி லன்றொரு நால்வருக் கருநெறி யுரைத்தானைக், கால காலனைச் சிவப்பிர காச வென் கண்மணி தனையுன்னா, தேல வார்குழ லாரா மயல் கொண்டுநீ யிங்குழ லுவதெல்லாஞ், சால வேபிழை யாகுநெஞ் சேசொனேன் றவறிலை யென்மேலே. 41

என்னை கண்டுநீ மாதரார் வடிவமீ திச்சை வைத தூழல்கின்ருய், பொனனை யுநகுகி லையும் பிரித் திடின்வெறும் புழுமலக் கூடல்லாற், பின்னை யுண்டுகொல் கண்டுநீ மயங்குதல் பிராந்தி சங் கரன்பாதந், தன்னை நாடுதி நெஞ்சமே பாசு கோ ததியுறப பெறலாமே. 42

பெறுவ தென்னைகொல் சுககிலங் கலித்த லாற் பெருந்தவ வலிகுன்று, முறுவ தவ்வளா வோ பினை நீவிரும் புடற்குமா நியதுண்டா, லறிவி யாமறி யாமைதோய்ந துடற்றின வதைச்சுக மெனுநின்ருய், செறிது நெஞ்சமே நமதுசிற் சுக மினிச் சிவனையா தரிப்பாயே. 43

ஆத ரித்தனை குளகிரு தாதிய வடிசிலைக் கூழ்காடி, யேது பெற்றிடி னும்புசித தாற்பசி யேகலுஞ் சமித்தற்ருற், பேத மற்றெலா மலமதா தலுஞ்சரி யென்றிடிற் பினைநெஞ்சே, நீத ரித்தி லா தவைவிழைந் தூழல்வதென் னிமலனை நினை யாதே. 44

நினைப்பி னுங்குறி காட்டிடுங் கோசரா விவற்
றுணே ரிழையாரை, யினிப்பை நல்குமுக் கனி
முத லியவுண வினையெனி னிவைபோலு, முனைப்
பல் வாதைசெய் பகைபிறி திலையுணர்ந் துள்ளமே
யொழித்தாயேற், பினைப்ப ராபரன் றிருவடி நீழ
லியாம் பெறற்கிடை யூறின்றே. 45

இன்று சூழ்தரு வனிதைய ராதிபல் போகமு
மித்தேகத், தொன்று நோயெனிற் ரூடமாய்
நீங்குமாங் குயிர்பெய ரினுநீற்றை, நன்றெ றுவ
ணிந துறவின ரிறைபெயர் நவிலுவ ரெனிநெஞ்
சே, பொன்று நாட்டுணை யாகநீ ருதிய போற்
றவை போற்றேலே. 46

போற்றி நீறணிந ருத்திர சாதநம் பூண்டி
டைந் தெழுதருள்ளே, சாற்று நீகுரு வாதிமூ
வுருவையுந் தாழ்ந்திறைஞ்சிவைசெய்தான்,மாற்ற
லாம்பிறப் பிறப்பினை நெஞ்சமே மன்றுளா டியதா
ளுந், தோற்று முள்ளொளிக் குள்ளொளி யாய
தைத் தொழுதுவாழ் தலுமாமே. 47

வாழ லாமரன புகழ்ன மலாகவி மாலேசெய
தவன்ருளில், வீழ மாறுபொன் னிதழிசேர்
தோள்களின மீதணிந தினிநெஞ்சே, தாழு வா
யரி தேடுபொற் சரணமே சரணமென் றிதுவன்
றிப், பாழி லேகருங் காக்கைபோற் கதறிநாள்
பலகழித தொழியேலே. 48

ஒழித்தி டும்பவப் பகைவிரைந் துள்ளமே
யோதுமூ துணர்வோர்முற், பழிச்சு பாடலை யரற்
கவை விடர்க்கிளம் பாவைய ருரைபோலுங்,
கழித்தி டேலுப சாரமென றிதனைநீ கட்டுரை
யெனக்கொள்வாய், விழித்து மாரனை யெரித்ததே
வருள்பெறும் விருப்பினர் விருப்பீசே. 49

விருப்ப மாயிது கேட்டிநன் னெஞ்சமே விம
லனுக் காளல்லார், பொருப்பை நேர்தநஞ் சொரி
யினு மவர்களோர் புன்னுனித் துணையன்புந்,
திருப்பி டேலரன் ருெழும்பர்தந் தொழும்பனுய்த
திரிந்தவர் பணிசெய்தீண், டிருப்பை யேன்மிக
நல்லெயிச சொல்லைநம் பில்லையேற் பொல்லாயே.

தோத்திரம்.

பொல்லாதவெ னெஞ்சமோ ரைந்துபு லன்
கடம்பா, லல்லாதரை மாததிரை யுந்நின்ன டிக்க
ணன்பாய், நில்லாதிதற் கென்னைசெய் கேனிதை
நின்றிடென்றே, சொல்லாய்திருத் தில்லையுண்
மேவிய சோதிநீயே. 1

நீயேயருள் செய்யினல் லாதுபொய் நெஞ்ச
வஞ்சத, நீயேனுனை வந்தடை தற்கொரு செய்
கைகாணேன, பேயேனுமு னைத்தொட ரும்படி
பேசுதில்லைத, ஆயோயொரு பாயம்வி டாதினிச்
சூழ்ந்துநின்றே. 2

நின்றாய்திருத் தில்லையு ளாயென்ற னெஞ்சி
னுள்ளே, யெனறாலுமெ னக்கதி ஆரம தாயிருந்
தா, யொன்றாலுமு னைத்தொடர் கிற்குமு பாயங்
காணேன், மின்றாழ்சடை யாய்தமி யேற்குவி
ளங்கிடாயே. 3

விளங்கும்மெழிற் பேதையர் காதல்வி டாத
பானக், களங்கம்மறு வோர்தொழு நின்கழல் கா

ணுமாறென், றுளங்கும்மொளித் தூமதி சூடிய
தோன்றலேயென், னுளங்கொண்டிடு நீயினிக்
கோயில தாவுவந்தே. 4

வந்தித்திடு வார்பவ நோய்க்கும ருந்தனேயைச்
சந்தித்திடு வான்மறித் தான்மநந் தப்பியப்பா
லிந்தப்புவி யுங்கட லுங்கடந் தேகுமென்று
லெந்தப்படி யுய்வதி யான்றில்லை யெம்பிரானே.5

பிரானேதிருத் தில்லையு ளாயன்றிப் பேதை
யேன்மு, றொரானேறிவர்ந் தம்பிகை யோடெளி
தோடிவந்தாய், வரானேவின மெம்மிறை யென்
றுனை நாடிவாடி, யிராநாயடி யேற்கெதிர் தோன்
றிலை யின்றிதென்னே. 6

என்னுயக னேயிமை யோர்தொழு மீசனேசெம்
பொன்னூர்திரு வம்பலத் தாடிய பூதநாதா
வுன்னூரரு ளாலினி வீட்டிடை யுய்த்தியின்றேற்
பின்னுருயக் கொள்ளவ லாரென்பி ழைகடீாத்தே

தீராதவோ ரைம்புலச் சேட்டையுந் தீர்ந்து
போய்வெங், கூரார்மழு வாளிநின் பாதங்கு ழைந்

துபோற்றி, நீராயுருகிதகொழு தனனெதிர் நிற்
கும்வணணா, மோர்காளுள தோதம் யேற்குமு
ணைதிடாயே. 8

உரையேனனி வாய்திறந துன்புகழ் தன்னை
நாளும, விரையார்மல ரிட்டருச் சிக்கவி ருப்புமில்
லேன், கரையேனுள நின்னினைந் தெத்திறத்
தாற்கடப்பேன், றிரையாவினை யாபிற விக்
கடற் றில்லையானே. 9

ஆனேறிவர்ந் தென்னெதி ரேவிரைந தன்று
வநதோயக், கேளேவெறுப்பிப்பொழு தோசற்றி
ரங்குகில்லாய், நானேவறி வேனுன்பெ ருமையை
நம்பனேநீ, தானேபொறுத் தாளுகண் டாயென்ற
வெறலாமே. 10

எல்லாமறி வோயறிந் தேவகுத் திட்டவாறே
யல்லாற்றம் யேனும்பு ரிவதொன் றில்லையாளுற்
பொல்லாமைசெய் வித்தவ னீபொறுப் பானுநீகல்
வில்லாயினைத் தேனைப்ப வத்தினி விட்டிடேலே.

ஏலகுழ லாரா ரு ராகம தெனனுமாயா
சாலக்குணைக் தேற்குன தின்னரு டந்துகாப்பாய்
நீலக்கள மாலய னொடுமுன் னேடிவாடு
மூலக்கந லேகந லேந்துகைம் முக்கணானே. 12

கண்ணார் நுத லோய்கடை யேனையு மொன்ற
தாயே, யெண்ணாவரு என்றுசு ரந்துளைக் கின்றி
லாதென், விண்ணோரிறை யோய்க்குமுண் டோ
சொல்வெ றுப்பினொடு, தண்ணார்விருப் புங்கரிப்
போர்வைய சாற்றிடாயே.

சாற்றாய்திருத் தில்லையுள் ளாய்சிவ சங்கரா
வெண், ணீற்றாய்கடை யேனாயு மாறென்ற
னெஞ்சுளஞ்சிப், போற்றாதிருந் தேன்வருந் தாம
லென புத்திதன்னைத், தேற்றாயொரு நீயினி
யன்பினைச் செய்யுமாறே. 14

மாறாயவோ ரைந்துபு லனவலி மாய்த்துநெஞ்சை
நீறார்திரு மேனிய வுனகணி றுத்தமாட்டே

னேறாதப வக்கட லேறவு மெண்ணினைந்தேன்
கூறாயென தெண்ணமெவ் வண்ணங்கை கூடு
மன்றே. 15

அன்றேதமி யேற்கெளி மாநுட னாகிநீவந், துன்றாள்கள ளித்தனை பெற்றுமொன் றும்பெ றாரி, னின்றேனல தைம்புல னென்வச நின்ற தில்லை, யின்றோதவற் றைக்கொலு பாயமொன் றீசவெற்கே. 16

எற்கோவுன தன்பும னத்திலை யென்றனெஞ்சங்
கற்கேநிக ராயதிக் கல்லைநீ கல்லைவில்லா [பாய்
முற்கால்வளைத் தாங்குவ ளைத்தன்பின் மூழ்குவிப்
சிற்கோலசி தம்பர நாயக தேவதேவே. 17

தேவேயுனை யன்பினிற் பூசைசெய் தேனுமல்லே
னாவான்மிகப் பாடிநின் னாடிந யக்குகில்லே
னோவா துழ றீமநத் தோடிவ னுற்றுளேன்மற்
றாவாவினி யென்வரு மென்பத றிந்திலேனே. 18

அறியாமையிற் கீழவர் பல்பிழை யாற்றினு லுங், குறியாதருள் செய்வது மேலவர் கொள்கை

யன்றோ, மறியார்கரத் தோய்சிறி யேன்வினை மாற்றியாளப், பொறியேலுனக் கென்முக மன் சொலப் பொய்யனேனே. 19

பொய்யற்றவர் வந்தடை யும்பரி பூரணவிம்
மெய்யற்றவெற் குஙினலா னிலேவே றுமுண்டோ
தையற்கிட மேயிட மாவரு டானுவேயென்
மையற்றவிர்ப் பானுன்க டாக்ஷம்வ ழங்கிடாயே.

வழங்கெற்கிவ ணேதுசெய் தாலெது வாகு மென்றென், றெழுங்கற்பனை யாவுமி றந்துணர் வேகமேயா, யொழுங்கிற்புல ஞதியு பாதியொ ழித்தொருன்னைச், செழுங்கைக்கனி யொதருண ரும்படி தில்லையானே. 21

தில்லைப்பதி மேயசி வப்பிர காசனேயோ, தொல்லைப்பிற வாநெறி மேவிய தோன்றலே யோ, வல்லற்பிற விக்கிளைத் தேன்றனை யஞ்ச லென்றோர், சொல்லைப்பக ராய்விடை மீதினத் தோன்றிநின்றே. 22

தோன்றுத துணை யேபுணை யேபவத தொல்
கடற்கென், போன்றார்க்கும் ரங்கும ருட்பெரும்
போதமேயிங், கீன்றார்மனை யாதிய மோகமெ
லாம்விடுத்துட், சான்றாமுனை யேவினை யேனி
சா[illegible] 23

சார்ந்தாய்குரு வாதிய வாய்விடை தன்னில்
வந்தாய், கூர்ந்தாயரு ளிற்பிற வாநெறி கூட்டு
வித்தா, யோர்ந்தேன்குறை யின்றெனி னுங்
குறை யுண்டுகண்டாய், பேர்ந்தோடுமெ னெஞ்சு
ளுன் னன்புபி றக்குமட்டே. 24

பிறவாநெறி யாகிய தோர்திருப் பேரையாவெம்
முறவேயற வேதவிர்ந் தென்மந மோடிவாடிப்
புறவாதனை பற்றிவ ளர்ந்திடு புன்மையாலின்
றிறவேயத னைப்புரி வானுளத் தெண்ணுவாயே.

எண்ணும்வடி வேதினி நீபுனைந் தெய்தினு
லுங்,திண்ணம்மென வாவக லாவச்சி தம்பரத்தே,
நண்ணும்முன துண்மையைக் காணந யந்துளே

னென், னுண்ணின்றதைக் காட்டுதற் கீசசற் றுன்னுவாயே. 26

உன்னும்முணர் வுக்குணர் வாயெனக் குண் மைதந்தாய், மன்னுஞ்சுரு திப்பொரு ளாய்வழி காட்டிநின்ருய், பின்னுங்குரு வாயடைந் துன்ன ருள் பேணவைத்தா, யென்னென்றுரைப் பே னின்க ருணையி ருந்தவாறே. 27

இருந்தோருமி டத்துணர் வில்லைமா யைக்கி தன்பாற், பொருந்தாவிடத் தில்லையு யிர்க்கொரு போதமேனுந், திருந்தாவிவை கொண்டிறை கையாக தொழில் செய்தியென்றே, வருந்தாவருண் முன் னிலை தன்னைமதித் தியானே. 28

மதிதகெதன்பரு வத்தள விற்குரு வாதியாகி, யுதித்துள்ளறி வோங்கும்வ கைக்குபா யஞ்செய் தோயை, யெதிர்த்திங்ஙனஞ் சற்குரு சற்குரு வென்றுநைந்துந், துதித்துந்திரி யாவெனக் கின் னரு டந்துதோன்றே. 29

தோன்றுமன்மு னிநதொரு தாய்வ
றேன்றுபால,ரீன்றுடனைத் தம்பின்வே றுக்கொ
டி கழ்ந்தவாபோற், பூன்றுவொரு நீயருளாற்புனை
மேனியெல்லாம், யான்றன்பல தெய்வமெ னக்
கொடி கழ்ந்தவாறே. 30

இகழும்பொரு ளொன்றிலை மண்முத லெட்
டுமெங்காய், நிகழுன்வடி வேயெனத் தோந்துள
னெக்குநின்றாட், புகழும்படி யேயினி யீசவென்
புதிதன்னை, திகழும்படி செய்திதி ரோபவஞ்
செய்திடேலே. 31

செய்யாய்கரி யான்வெறுழும் வெள்ளிளஞ்
சேவையூர்வோய், வையார்மழு வோய்திரு வுள்ள
மிவ் வஞ்சனேனு, மையாவிழி பெய்வுற நீர்பெரி
தன்பினேடு, கையாற்வெறுழ தேத்திநின் கூத்தி
னைக் காணுமாறே. 32

காணாதப வக்கட லினகரை காணவ்வற்குக
கோணகணி மார்பமெய் யன்புகொ டுததியென்றே

நாணுதிசைத தேன்றிருக் காளத்தி நாதவுன்றாட்
பேணுதவ லக்கடன் மூழ்கிய பேதையேனே. 33

பேதைகடொரு பாகம ளித்திடு பேரையா
வெங், கோதைக்குநின் ரேளுறு கோதைகொ
டென்றுநின்பா, லோதற்கெனு ளத்தைவி டுத
தன ளேடிமாதர், காதற்களை யுண்டமை யாலு
னைக் கண்டதின்றே. 34

கண்டேன்களி கூர்ந்துசி வப்பிர காசநாமங்,
கொண்டோங்குரு வோடிவ னுற்றெனை யாண்ட
கோவே, பண்டேயொரு நீவருத் திட்டப டிக்கி
யானுன், ரெண்டாகிவந் தின்றுனைப் பாடத்தொ
டங்கினேனே. 35

தொடக்காயெனைச் சூழ்ந்துள வைம்புலத்
தோற்றமெல்லாங், கெடக்கூறுதி நீயொரு சூட்
சிகி ளக்கிலாயே, லடக்காவவை யென்றன கத்
துள டங்குகாறுங், கடக்கேன்பவ வேலையெவ்
வண்ணமுக் கண்ணினனே. 36

கண்ணான்மத னைப்பொடி யாம்வகை கண்ட
வெண்டோ, ளண்ணாவுயிர் யாவும ளித்திடு மப்ப
னேயோ, தண்ணார்பொழிற் றில்லையு ளாயெனக்
கீ துதாராய், மண்ணாதிய வாசைக ளற்றனை
வாழ்த்துமாறே. 37

வாழ்ததேனுனை நாடொறும் வாழ்ததவல்
லோர்கடாளிற், றாழ்த்தேன்றலை யாங்கவ ரேவற
லைக்கொள்கில்லேன், வீழ்ததேனெடுங் காலம
வத்திலொண் மேருவில்லோய், பாழ்த்தேன்கிளி
போற்பல நூல்கள்ப டித்தும்யானே. 38

யானொருடற் கின்பதுன் பங்களை யெண்ண
வெண்ணித், தானேசிறு பாலரி னென்மனஞ் சஞ்
சலிக்கு, மீனாயினன் பாலல தெண்கண்வி டுத்தி
கொல்லோ, வானேறுடை யாய்திதி யாமதி கார
நீயே. 39

காரார்மிடற் றாயளி சூழ்தரு பொற்கடுக்கைத்
தாரார்புய னேசிவ காமச வுந்தரிக்கோர்

சீரார்மண வாளவென் றன்குல தெய்வமேநீ
பாராய்கடைக் கண்ணெனைத் தெண்ணம்ப லிகக
வின்றே. 40

இன்றென்னைசெய் கேனென நாடியி ருந்த
தீயேற், கொன்றெய்தினெவ் வண்ணம நும்மதை
யோதுவேனோ, வன்றன்னமு மேநமு மோர்வரு
மையநின்று, ளொன்றன்பர்கு ழாத்துற வீதரு
ளாயுவந்தே. 41

உவந்தாயென தைம்புல னுமம்ரிந் தோட
வோர்நா, டவந்தான்சிறி தும்மி பால்விடை
தன்னின்மின்னே; டிவர்ந்தேவர நாளும்வி ளங்
கிலே யென்னைசொல்லோ, வவந்தான்மிகு பாவி
யுன் லீலைய றிந்திலேனே. 42

அறியாமையிற் கட்டுண லுற்றதென் ஞெண்
மையத்தைப், பிறியாதுவி டேனென லெநதைபி
ரானுஞெண்மை, குறியீதிரு வர்க்குமென் றுலெ

னைக் கோபியேலே, செறிவாய்மல மேயிறை
யோடிகல் செய்தனறே. 43

செய்விப்பன்வி னைத்தொகை வெம்பவஞ்
சேர்ப்பனுன்னை, யுய்விப்பனே லச்சிவ ஞெண்மையு
மோர்வனென்றே, ரைவர்க்கெதி ரோயெனை
நோக்கிய றைந்ததையா, மைவெற்பன வாணவ
நீயதை மாற்றிடாயே. 44

மாற்றுயெனக் காணவ மாயையில் வந்துவந்
தே, தோற்றுவுள கேவல மாதிய சுத்தமொன்று,
டேற்றுயவ ணேற்றியி ரண்டறுத் தெங்குமாகிக்,
கூற்றுவிகொள் பதத்தென் னுவியுங் கொள்ளு
வாயே. 45

கொள்ளேனெனி னும்மெழுத் தைந்துமுட்
கோதியாதுந், தள்ளேனெனி னும்முனைச் சார்
தவஞ் சார்ந்திலாரை, விள்ளேனெனி னும்மெனை
நீகைவி டேல்விடேல்கா, ணள்ளாறுடை யாயவி
நாசிந யந்துளானே. 46

நயவாதுதில் லாபுரி யோயுனை நாடிநாளும்
வியவாதுட லோடுற வென்றும்வி டாதென்னுள்
கயவாதுறு போகமெ லாம்விவை கண்டுவீடும் [ளங்
பயவாதிதென் றேபயந் தேன்மிகப் பாவியேனே.

பாவாற்பெரி யோர்புகழ் சிற்றம்ப லத்து
ளோயை, நாவாற்சிறி யேன்றுதி செய்யுமிந் நன்
கில்சொல்லு, மோவாதிரை யோருழை தாவிய
வுன்செவிக்கே, மேவாதல வென்றுது ணிந்துவி
ளம்பினேனே. 48

விளம்பற்கருஞ் சோதியென் கோவிடை
யோனென்கோவென், னுளம்புக்கசி வப்பிர காச
னென் கோவென்னங்கைத், தளம்பற்றிய சாந்த
னென் கோநின்ற னதுநாமம், வளம்பெற்றதி
ருக்கயி லாயசொல் வாயெனக்கே. 49

யாணடிடல

மீசனேமற், றுனக்கேசர ணஞ்சர ணம்புல ஞேடு
மென்றன், மநக்கோதனைத் தும்மிறந் தோங்கறி

வாகியாங்கே, பிணைக்காண்பவன் காட்சியு மற்றவ
பேதவாழ்வே. 50

பக்தி (வைராக்கி) சதகம் முற்றுப் பெற்றது.

சாஸ்திரமும், ஸ்தோத்திரமும், உள்படச்
செய்யுள் 100.

சர்வஞ் சிங்மயம்.

பக்தி சதகம்.

முதல் நினைப்புக் கவி 50, உதாரண
நினைப்புக் கவி 99, ஆகக் கவி 149.

பன்னிரு சீர்க் கழி நெடி லடி ஆசிரிய விருத்தம்.

ஆதியே வாழிஎறிஉறபெறுதற் தானைஇய
அடுத்தார நவிலின் உடலை - அகரதுணை ஆபெ

ரியர் கெடுஇன்ன யாதசெல் வதாயா ஊனருத்த,
ஜோதியே மெத்அண்ணல் காணிமண் ணினுபுக்கில்
தோர்கிநா யேறிஓடும் - உன்னுநாம் பெரியஓ
ரினுதீய வசுதேவின் அன்றெனக் என்றென்
றெணி, மோதியே அங்கிகரு பரணவந் திடுகருவி
ஆடுகின் றிலேபூசைசெய் - முத்தவலி வாயினல்
ஓதியுண விரிநதநல் நாலுசின சமயாசார,
போதியே நெஞ்சமே வில்வேண்டு தடுமந்திர
கையினல் அகலுகாய - பூததாரும் வாய்மைஒரு
உண்பதரு இல்லின்ப ஆமுன்அவா இச்சையாம். 1

வாடிநா மரறெப்போ நீமெய்ஞ்ஞா செம்
மான்மமிகமுயன் நின்றுரு த -வாங்கிமந் திரகண்ட
வினவிபுக லரும்பார்த்த எங்குஞ்சி நெஞ்சமேயி,
பூடியோ அறிவெனும் அண்டநில உள்ளத்து
உய்துயா காபுறந்தாய் - பொய்விரும் வெறுப்தே
ரின் செவ்வேயு உடற்அறிவி பொத்தையூன்
செய்யுநந்தோ, மாடியே அந்நமய ஊசுமுட
தனக்குஇண சேருஞ்சு தெளிவுயிர்க்க - நாயி
மறைத் தலும்அராப் பத்திதற் போதஒன்

தானலா இணையமைத்த, ஆடி தே னைஎன்றும்
இறுமற்று வீடுகன் கடஇருப் பைதொடங்க-
ஆமைபுல னடபரக தாயுமா தந்தைதா யாஆடு
யே. 2.

ஏரிலா எனைஆ தாபிறவி சதுர்மறைமெய்
ஆலவாழ் கின்வீடொழி என்னைகுட பெறுஅரு
ஆதரிகல் நினைஊணு முனாஇன்று சூழ்தருவனி,
வேரிலாப் பெண்தீர்த்த போற்றிநீ வாழலாம்
இல்லேஒ ழித்தி இருள்சேர் - விருப்பமா சங்கநிதி
தூய்சதக கவிமுதல் எளிதின்மந திற்றேன்றுமே.

ஆக விருததம் இரண் டைரக்கு நினைவுக்கவி 149.

வைராக்ய சதகம் செய்யுள் 10

முதற் குறிப்பு அகராதி.

உ

சற் குருப்யோ நம:

திருப் பேரை யூர்
ஸ்ரீ சாந்த லிங்க சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த
வைராக்ய தீபம்

இது

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய

சுவாமிகளால்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

NELSON & CO. CHOOLAI MADRAS

வைராக்ய தீபம்

திருவளர் கமலத் தயன்செயிப் புவிமுன்
னிகழ்தரு முலகெலாந் தன்பான், மருவுசிற் சத்தி
யெனுங்கிர ணத்தால் வநதெழு கானனீ ராக,
விருமையா மதிமாய்த் தறிஞராங் காந்தத் திடை
யருட் சுடருமிழ்ந் திலங்கு, மொருசிவா தித்தன்
றனைநம திருள்போ யொழியநா டொருமிறைஞ்
சிடுவாம். 1

துன்னியா ணவப்பாம் பெமதறி வெனுமோர்
சுடர்கெழு பூரண மதியை, முன்னமே தீண்டிற்
றெருளிவெளிப் படலான் மோசந காலமெய் திய
தாற், றன்னிடத் தீசன் முதற்புவி முடிவெண்
டருநுரை யாதிவந் தொடுங்கப், பினனைய பினை
யாந திரைகள்வீ சிடுமோர் பிரமவே லையிலினிப்
படிவாம். 2

எப்பொருள் களுமா யொப்புயர் வின்றி
யிருந்ததன் னுருவிறை குறையா, தப்படி யிருக்க

வாலியா நீரி னருளிறை யாயெமக் கேம, வைப்
பென வன்னே யெனப்பிதா வெனக்கண் மணியெ
னத் தவபபய னெனவுட், செப்புயி ரெனவந
தாண்டகா ளத்தி தேசிகன் றிருவடி பணிவாம். 3

அருந்திய காலத தற்பமாப் பிற்பே ரௌடத
முடலினின் றுடலே, வருந்தல்செய் பிணியெல்
லாமகற் றுதலின் வஞ்சனே னெஞ்சின்மாற் றரி
தா, யிருந்தவெப் பற்றும் பிறைறநாள் களின்விட்
டேகவன் றேகடைக் கணித்தல், புரிந்தநங் குரவ
னருளிருந தமையெப் பொழுதுமுண் ணினேந்து
வாழ்த் திடுவாம். 4

அரையன்வா யுரைகள் வரைதரு முடங்க
லதுவரக் காணின்மற் றவனு, டரையின்வாழ் பவ
ருண் ணடுங்கியோர்ந் ததன்வாய்ச் சாற்றிய முறை
செய்வா ரென்ருற், கரையில்பே ரின்பந் தரவெ
மக் கிறைசொல் கட்டுரை யென்னின்வே
றென்னே, யுரையுள வேதா கமமவ னெனக்கண்
டுரைத்தவா புரிகுவ தல்லால். 5

கற்பழ மாகப் புரிதலிற் பெரிதென் கருத்
தினைத் திருத்திவக் தாண்ட, சிற்பர னருளாற்
சொற்பொரு ளறியா தேனும்வே தாகம வழி
யீண், டுற்பவ மாதித் துயரைமுற் றவத்தா
னுணர்ந்தவர் துறவெனும் வாளா, லிற்பொருந்
துதலை முதலவா வறுத்தோ ரின்பவீ டுறல்
சொலற் கியைந்தேன். 6

துணையில்பே ராசைக் கடலுளோர் கரை
யாந் துறவுந் துறவுந் ததற்கோர், புணையெ
னப் பெரியோர் வகுத்தநூல் களின்முற் போதமி
லேனுமீ துரைத்த, லுணையமெய் வருந்த வய
னெடு மாலன் றுயர்ந்துதாழ்ந் தோடியுங் காணு,
விணையிலி நடித்தல் செயமருங் கலகை யினம
சைந் திடுதலி னன்றே. 7

கயல்விழி மனைவி யனைமுத லியவாங் கட்
டது தனையென தெனவு, மியல்பதா மசுத்த
மாதியா ருடற்கட் டிதனையா னெனவும்வைத்
தெணுமோர், மயலதா மிருளைத் துறவெனு

மொளியான் மாற்றிநெஞ் சகத்தினை விளக்கஞ்,
செயலினிங் நூற்குப் பெயர்வயி ராக தீபமென்
றுரைத்திடப் படுமால். 8

பாயிர முற்றிற்று.

நூ லாசிரியர் பெயர்.

உருட்கறங் கூசன் மநமொடுங் கிடவென்

தெலாமாம் பொருட்டிகழ்த் திடுமோ ரெழில்வயி
ராகதீ பத்தை, மருட்கொடும் பாசக் குழிக்கண்
யாம் வீழா வகையரு ளினன்மறை முடிவின்,
றெருட்கமை வீர சைவனெஞ் சாந்த லிங்கதே
சிகன்றெருட் சுடரே.

நூல்

தோன்றிநின் ரழியப் படுங்கொடும் பிறப்பிற்
றுன்பமே யன்றியெட் டுணையு, மூன்றிநெஞ்
சகத்தோர்க் திடிற்பிறி திலையா லுண்டுபோற்
றிரித்துயிர்க் கெல்லாந், தான்றிகழ்த் திடுமோர்
வகற்றிரு ளிருளுந் தவிர்க்குமற் றதுமுள படியே,
யான்றவீ டுறமுற் பவந்தவம் புரிந்தோ ரகத்தி
னுட் டெரிதரு மன்றே. 1

உடலிதுற் பவத்தோ ரைமபெருந் துயர்
மாய்க் குறுகணத் துயரினெண் மடங்கா, லிடை
யுள திதிககட் டுயரமூப் பறிவோங் கிளமையிற்
பிணியுறு விடத்தும், விடலரும் பசிநோய் காம
நோய் தணிப்பான் மிகுபொரு டேடுத றுயரீண்,
டடையினு மதனைக் காக்குத றுயர்வேந் தாயினு
மிகுநாற் றுயரே. 2

இளமையிற் பிணியற் றொருகுடை நிழற்கீ
ழிருநில முழுவதும் புரக்கும், வளமைபெற்
றுடைய மகற்குமெப் பொழுது வருநகொல்கூற்

றெனும்பயத் தானு, முளமிகப் பறைநின் றறையு
மேற் புவிமீ துடையரோ மற்றைய ரின்பங், களி
மிகுத் திருப்பர் தெளிவிலா மையின்மேற் காரி
யங் கருதுறு நரரே. 3

பிறப்பிறப் புடைய ராயிடை யினும்பல் பிணி
பயந் தணிவில்கா மாதி, யுறப்படு தலின்வா
நவர்க்குமற் றென்னை யுளசுகந் தேவின்மா
நுடத்திற், சிறப்பிவை யென்றுற் குறுக்கியோ
கிகளின் றீமையுங் கொடியர்வீழ் நிரயத், தறப்
பெருந் துயரு முரைப்பதென் பிறப்பூ டாதலாற்
றீதலா திலேயே. 4

அரிதுபெற் றிடினும் பெற்றதின விருப்ப
மறப்பெறு தனவிரும் புயிராக, டெரியகிற் கிலமீ
தெனைமுன மடையாச் செல்வமாய்ச் சொல்ப
வித திரமா, யுரியசிற சுகமாய் நிததமா யொருவீ
டுளதெனக் கேட்டுமற் றதனிற், பிரியமற் றினமு
முனமுறும் பொல்லாப் பிறவியே பெறவிரும்
புதலே. 5

துன்பவெம் பிறப்பி னிழிவையு மழியாச்
சுகபர வீட்டுயர் வினையும், பின்பவை தொலைத்
தெய் தருங்கரு வியதாப் பெற்றவிப் பிறப்பையு
மிதனின், மின்புரை நிலையா மையையுமோர்ந்
தனனோர் விவேகியு மெனிற்பினும் விடயத், தன்
புரு வீடு புகமிக விரையா தரைக்கணந் தரைக்க
ணுற் றிடுமே. 6

வினைப்பிறப் பொருவன் றுயரமென் றுண
ரின் விடயபோ கங்கணச சுதலுந், தனக்குட
லநிய முணர்தரின் மரணஞ் சார்குறிக் குளநடுங்
குதலு, நினைத்திடி னிதன்பேற் றருமைமா
தவங்க ணீங்கிநாள் கழித்தலுந துணிவி, லநித்த
மோர்ந் திடினோர் கணமெதிர காலத் தவதிகூ
றிடுதலு மிலையே. 7

கருமமொன் றியற்றப் பிறர்கையிற் கருவி
கவர்ந்துளோன் பினுமவா கொளுமுன், விரைவி
னெண் ணியசெய் யாதுமற் றதையே மிகச்சிறப்
பித்துநோக் குதல்போற், புரையில்வீட் டின்ப

மடைகுவா னதற்குப் பொருந்திய வருந்தவம்
புரியா, தொருகண மேனு நிலேயிலிவ வுடல்வைத்
தொபபனே செய்துநோக் குதலே. 8

பவத்தனிப் பரவைக் குரவையைத் தாகப்
படுவையைக் கொடுகடப் பரிதா, லுவப்பொடு
தவப்பா தையினிவாந் தன்றி யுண்மையித் தகவி
கந் துலகோ, ரவப்பொழு தகல விருப்பதென்
விருப்போ வகன்றவர்க் கருத்தலா திகளாற்,
றவததினே மறநதார் கொல்லெனுஞ் சொல்லேத
தமதுளத் துணர்கலாா போலும். 9

ஈதலே யறமு மதித்தமா மனேத்து மிகழ்ந்து
கை விடுதலே வீடு, மாதலாற் ருநக் குரியவில்
வாழ்க்கை யதனேயே யறமெனக் கூறிக், கோதி
லா வீட்டி னிலக்கண மிருத்தல் குறிததுமெய்
யுணர்வையுந் துறவூ, டோதினா வேதந் றனேத
தம் முருவத தொளித்தெமக் களிததவள் ளுவரே.

நிறந்தருந் தெய்வப் புலமைவள் ளுவனார்
நீத்தவர் பெருமைநூன் முகப்பாற்,

வமைத்தாங் கதுகொடில் வாழ்க்கைச் சிறுமைதாற்
றினாது தெரியார்க், கறந்தவா தியற்றி னவனி
னுங் கோடி யதிகமா மெனமாக மறுது, துறந்து
ளோ ரெனயும்பட் டணத்தெம தடிக டொகுத்தகட்
டுரைதிகழ்க் திடுமே. 11

பிறப்பெனு முவரிச் சுழியதா மெழிலார்
பெண்டிரா தியவுயிர்ச் சார்வுஞ், சிறப்புறு புவியா
தியபொருட் சார்வுந் தீரநீக் குதலுற வவற்றா,
டுறப்படு மெவைநீப் பினுமறி வுடையோ ரொரு
தம தனைபிதா வினையுந், துறப்பரேற் றுறப்
போர்க் கருநா கெனநீ சொற்றசொற் சத்திய
மாமால். 12

விடையது ரிறைபே தாதைமற் றவன்பான்
மின்னெம தன்னையன் னவரைக, கடையரே
மறந்து துறந்துதா னன்றே கடும்பவ விடும்பை
யுற் றனமிவ், வடைவுணர்ந் திலபோன் றுட
விதற் கேது வாயவர்த தாய்பிதா வெனநெஞ்,
சடைவுறு நின்றாய் பவந்தொறிவ் வணமுற் றுள
வுயிர்க் களவியா துரையே. 13

தனதகத் தகலா திருந்துபே ரின்பந தருத
லான் மனைவியுந் தனபா, லினிதுதித் தொருதன்
வினையொழித தசையா திருத்திவீட் டுமதருத்
துதலா, லுனலருஞ் சுதனு மொருவனுக் கவனு
டுதயமா யெழுந்தமெய் யுணாவே, பிணையிலை
தன்றி மனைசுத ரெனயாம் பேணிநாட் கழிப்ப
தும் பிழையே. 14

வேண்டினுண் டாகத் துறக்கவென் றமை
யால் விருததனுய்க் கருத்தழிந் துருவங், காண்
டல்செய் விழிபஞ் சடைந்துட னடுக்குங் காலம்
வந் தடைவதன் முன்னர், மாண்டகற் பதனுற்
சாவியைப் போலு மனைவியா தியசமா தியினுற்,
றீண்டுமா நந்தம் பலவடைந தீடுதற் கெண்ணி
நீத் திடுவர்புண் ணியரே. 15

இளமையின் மனையைத் துறத்தற் றெனிற்
று னிறததலிற் றுறத்தல் டலவா, லளவிறீ தலை
தாங் குயிர்ச்செய லன்றே லாபற்சந் நியாசந்தீ
தகுமெய், விளிதலாற் பழுதின் றேற்பினு மிருப்

பார் விடுதற் தடுபிணி குறிததே, லுளையுசோ
யிலரு மிறப்பதென் பிறப்போர்க் தொழிததிடற்
பழிததிடா துலகே. 16

இக்கணத திருந்த திணிவருங் கணததா
டிருக்குமோ மரிக்குமோ வுடலென், றக்கண
மனையா திகட்கரன் றுணையா மன்றென
வெணித்துற வறஞ்சார், மிக்கவ ஞைபற சந்நியா
சியுஞ்சார் வினுக்குரஞ் சேர்த்திவிட் டவனுந்
துக்கமே வலிற்பின் பவரிவன் போலுந் துறவ
ரன் றென்பதுந் துணிவே. 17

பிறந்தவப் பொழுதே யினியொரு தலையாய்
பிறப்பறுத திடுவமென் றெணியே, யுறைந்தனை
வயிற்றிற் பினையதுற் பவத்தா டுறுபெருந் துய
ரிஞ லுயிர்கண், மறந்துறு முறையுஞ் சுகரகன்
றமையு மதித்துநெஞ் சழிவினம் போல்வார்க்,
கறைந்திடு மலது பிறப்புணர்ந் தகல்வார்க் கவதியு
மறையுமோ மறையே. 18

கருப்பமா ருயிரத துயர்பெயாத திடுதல்
காரண பூரண ஞாநம், விருப்பமா யடையக் கடவ
மென் றிருக்கும் வியாசாசே யடைநதது மதுவே,
திருப்பியீண் டதனைத ுறவின்மீ தேற்றிச்
செப்பலென் னெனிற்று ற வினைவிட், டிருப்ப
தோர் ஞாந மெவன்கொளீத தவரென் றிசைப்ப
தென் பெயர்மெய்ஞ்ஞா நிகட்கே. 19

ஞாநியஞ் ஞாநங் கெடுத்தலாற் றுறவோ
னெனப்படு நவிற்றினஞ் ஞாநந், தானுட லினைநா
னெலுமக விருளென் றனையிஃ தெமக்குமொத
ததுவா, லூனமின் மறைதேர்ந தொருசிவ
நானென் றுளததுணிச் சயித்தவக் கணமே,
யானென றவிர்ந்தவ் விருளுமாய்ந திடுமென
றிசைத்தனை யிதுபழு தன்றே. 20

திரிவித வுலகத் தரிதொரு ஞாநி தேர்விடத்
தென்றுமோ ரொன்றை, யுரைசெயிற் பிரம வித்
தைதெயாத் தரிதோ வென்றும்வ வுலகுரைப்
பதனு, லரிசொல்கீ தையிலும் பிரமசா தகரி

ஞர்க்குள வருத்தமென் பதனூற், பெரியதோர் வருதத மௌனமறை துணிந்தப் பிரமநா ணென விருத் தலினே. 21

வருத்தமொன் றின்றிச் சாரலாம் பிரம மென்றயன் வகுததகீ தையினூ, டுரைத்தநெற் றினுக்கா யெனிற்பர ஞாந முணர்பவர்க் குன்னுத லுரைத்த, னிரைத்திடு தொழில்க ளொன்றும வேண் டாது நீததுவா ளாவிருத் தலினு, லருதத மற் றதனுக் கோர்ந்துநூ றெளித லாகநீ துணிந் தனை போலும். 22

சிறியவர் மணற்சோ றண்டுதேக் கிடல் போற் றேநதுநூ றெளிந்தமாத திரத்தி, னறி தரிற் சிவமும் விடயமா மெனநீத் தகத்திரு ளறு துவைத் தந்தோ, வுறுமகம் பிரம மெனவுரைத திருமாந் துறைதலோ ஞாந மஞ்ஞாநந், துற வினை யுறுது மாயுமே வாயாற் சுடரெனி னிருடு மிந் திடுமே. 23

ஞானியே யெவரும் வணங்குதற் குரியோ னவிலுமா சௌசமில் பெரியோன், மானிலத தவன்றா னுடல்விடிற் குகைப்பால் வைக்கவென மறைப்படி புரித, றானும்வே தாந்தப் பொருடுணிந திடினுஞ் சாற்றினில் வாழுமந் தணர்க்கின், றானதாற் றுறவுபெற்றநற் றவரே யமலவீ டடை யுஞானிகளே. 24

தேர்ந்திடி னபரம் பரமென விரண்டாய்த் திகழ்தரு ஞானமாங் கவற்றூ,டோர்ந்திடு மறையா தியகலை யபர முயிர்பர னெடுவிர வயிக்கங், கூாந துணை ருணர்வே பரமதைத் தெளியக் கூறன்மாத் திரங்கலை ஞானஞ், சார்ந்துணர் வரிதப் பரனை யோர்ந் தன்றிச் சாற்றினவ வயிக்கமாந் தலமே.

அடுத்தவிச் சீவன் றனமையோர்க் தன்றி யறியொணாப் பரனையஞ் ஞானங், கெடுத்தலாற் சீவன் றனையுமோர்க் தொருவர் கிட்டொணா நனை வினிற் சுழுதி, யுடைத்துமற் றெவனுக் கவன வஞ் ஞான முடைக்குமுட் கரணவா தனைக

டுடைததிடி னபாவ மெனப்படு நனவிற் சுழுத்தியு மெளிவந்து தோன்றும். 26

யோகசா தனையால் வாதனை கரணக் கொழி யுமவ் வியோகமு மிருமைத, தாகுமே கிரியை ஞாநமென் பேதத் தாதரா தியதொழில் யோக, மேகமாம் பொருடோர்ந் ததுவிது வெனுஞ்சுட் டிறத்தன்மற் றையதிரு வகைக்கும், போகவேண் டிடுமைம் புலன்களு மிறந்தப் புலனவா வொழித் தலாற் போமே. 27

ஐம்புல னடல்வேண் டும்விடல் வேண்டு மொருங்குவேண் டியவனைத் தையுமென், றும்ப ரும் பரவு மொருதமிழ் வேத முரைத்தலா னே ரிரு வகையா, நம்புறச் சார்பை வெறுத்தவர் வறுத்தைம் புலனெறிழித தொழுங்கினெ டருமச், செம்பொருள் காண்ப தறிவறி யாமை சிதைத் தல்வீ டெனத்திகழ் தருமால். 28

அரம்பையுள் ளூறுதண் டெடுததலி னொருவ னநுபவ மாஞ்சிவ முணர்த, னிரம்புமெய் யுணர்

வத் தண்டின்மீ தொன்றி னின்றநா ரனைத்துநீக்
குதல்போல், விரும்பிரு வகைப்பற் றையுந்துறந்
திருளை வீட்டல்வீ டிவற்றையே யன்றி,வரும்பர
வுரனும் வீடும்வே றறியேம் வார்ததைமாத்
திரத்தியாம் பெறவே. 29

இருவகைச் சாரபா மொருபுறப் பற்று மிடை
யதாங் கடையுடற் பற்றும்; விரிகர ணங்க ளாகு
முட் பற்று மெனததிரி விதம்விளங் கிடுமித், திரி
விதத தினையுங் காத்திரங் கரணஞ் சேர்ததி
யான் றுக்கொடுட் பற்றும், வருபுறப் பற்று
மெனவிரண் டாக மதிப்பரவ் வணந்துற வையுமே.

இருவகைப் பற்றி லொருவனே ஞானி
யெனப்படிற் புறப்பற்ற தேனு, மொருவுத லிலரு
மெவணமப் பெயருக் குரியர்வே றொன்றுமில்
கொடியுந், தருமிலை மலர்கா யெனினகப் பற்றி
றவர்புறப் பற்றையுந தணவார், மருவினு
மஃதோ ரொருவர்வே ரன்றீ மலர்க்கொடி
வாடுறு வகையே 31

வேரறக் கொடிவா தெலினுட் பற்றை விடுக்
கின்மற் றையபற்று நேரே, சோருத வியல்பா
மதனையே முன்னர்த் தொலைக்கவேண் டுவதெ
னிற் கடுமுட், சாருமோர் கொடியின் கிளையனைத்
தையுமுன் றறித்தொழித தலதத னிடையா,
ரோர்தனி வேர்கொள் ளரிதரி தகப்பற் றொழித்
தலும் புறப்பற்ற அறவே. 32

முள்ளில்சில் கொடிவேர் கொளலின்முற்
சநகன் முதலவோ ரொருவர்மற் றொருதம், முள்
ளமா சணுகா வியல்பினு னகப்பற் றொழிப்பினு
முனமெனை யுறமுங், கள்ளநெஞ் சினர்பற் பல
ரும்வீ டடையுங் கதியதன் மையிற்றுற வளந்த,
தெள்ளியோர் புறப்பற் றொழித்தலே முதற்கட்
செப்பின ரெவர்க்குமொப் புறவே. 33

விடத்தகு மகப்பற் றினைமுனம் புறப்பற்
றொழிப்பதெற் றினுக்கென விளம்பல், படிற்றொ
ழுக்கினர்சம் மதமும்வா நவரும் பயிலில் வாழ்க்

விடுக் குதலென், றெடுத்துமைக் கறிவா
சாரமோ தியசொற் கிழுக்குமா குதலினமா சியல்
பாத, துடைத்தசிந் தையர்க்கு நிந்தையி லொழுக
காச் சொல்வர்முன் புறல்புறத துறவே. 34

ஒன்றிய பாச விருபோக் கிடுதற் குபாயமைம்
புலனொடுக் கிடுத, லொன்றல திலையென் றது
செய்வோ னவைவேண் டனைத்துமுன் விடாது
வைத் துறத, லென்றுமெவ் விடத்து மெனைமுத
லுயிர்க ளெவற்றையுங் கொலைசெயேன வெருட்
டே, னென்றுசொல் விரதி யொருவனு டொறுங
கை யிடையினோர் படைகொளு மியல்பே. 35

சாதக தசைக்கண் விடயமே தடையாஞ்
சாத்திய மானபின் புசித்தற், காதல்வைத திடி
னப் பிரமவா னந்தத் ததிகமோ விடயவா னந்தங்,
கோதில்வீட் டின்பம் பெறுகலா விடினுங் கூடு
தற் கெனிற்கரி பிழைக்கிற், றீதிலோர் சிங்க
மதனையே யன்றித் தேடுமோ தேரையூன் றினை
வே. 36

படையெடுத தமர்க்கட் சாருமோர் வீரன்
பகைஞரைச் சயங்கொளா விடினும், விடையெ
னப் பொருதாங் கிறததலே யன்றி வெந்நிட வுன்
னிடா னதுபோற், கடையென விடய மிகழ்ந்து
பே ரின்பங் கருதினேன் பெறுகலா விடினு,
மிடையறு ததைநா டுவதலான் மறந்து மெண்
ணுமோ மண்ணின்வாழ்க் கையையே. 37

இநதிர சாலத் தொருநகர் காண்போ ரெ
னத்தநு முதற்பிர பஞ்ச, நந்தினுங் கெடினும்
பூரியா வாடா நன்மநச் சநகநா தியரு, மந்திரி
முதலோர் மீதுபூ பாரம் வைததொரே காந்தத்
துள் வதியாத, தந்தொழி லொருக்கிச் சமாதியுற்
றன்றோ தவிர்ந்தனர் கரணவா தனையே. 38

சொற்றிடின் மயக்க மற்றுதித துளவச் சுக
ருமொண் டாதையைத் துறவா, வுற்றிருஞ் சமாதி
யுற்றகப் பற்று மொருவிவீ டடைந்தனர் சநகர்,
முற்றவ முநிவா நால்வரு மொருநான் முகப்பிதா
விடத்தவன் வளர்ததோர், பற்றுமற் றகப்பற்

றையுமுயர் சமாதி பணியொழித் தெணியவீ
டடைந்தார். 39

தத்துவ முணர வேண்டினேன் மனைமுற்
சகலமும் விடுத்துமெய்ஞ் ஞாந, முத்திரை
திகழச் சமாதியுற் றல்லான் முடியுமோ வென
வுமை முதலா, வைத்ததற் குழாத்தை யொருவி
நீள் கல்லான் மரத்தினீ ழலிற்சமா தியையுற்,
றத்தனே யுணர்த்தி ஞெனெனிற் பினும்வே றறை
தனம் மிகுமட னன்றே. 40

எடுத்துள குடும்பச் சுமையொடீண் டொருவ
னெங்ஙன ஞாநவா சானே, யடுத்தவ னேவ ஞெ
டுத்தருள் சுரக்கு மளவுநின் றுளமகிழ்ந் தன்
ஞேன், கொடுத்தநாள் வாங்கிக் கொளுமபர
மார்ததங் கூடினுங் காலமா திகளாற், றடுத்துரை
தொழிலே விடுத்தலாற் சமாதி சார்ந்தலோ துணர
வும் படுமே. 41

தனித்திருந் தொருதம் மநத்தையையம்
பொறிவாய்த் தடுத்தகப் படுத்திலோ தெத்தை,

நினைத்தெதா நின்ற தென்றுநோக் குநரே நீக்கு வர் வாக்கொடு தொழிலைப் பினைத்தடை யாம் போக் குவரில்வாழ்க் கையையும் பெச்சைசுா டொறும்பழ குரீ, தனைத்திஞென் றேனும் விடார்பிறர் காண்ப தன்மையர னகப்பற்றே விடுப்பார். 42

தநதைதாய முதலாமபநதங்க ிலாக டா முப்பு நெறியதின் றெனுஞ்சம், பந்தஞ ருரையும் வேண்டிய தெய்தப் படாதுசுற் றழும்விடா விடி னெ, னெந்தைவாக் கரைய ருரைபுமா தியவாக் கியம்பிர மாணமா மெனக்கொள், புந்தியார் புறப் பற் றுறவகப் பற்றைப் போக்கவாய்ப் போக்குத லிலரே. 43

விடுககுநர் புறப்பற் றதிஞயிர்ச் சார்பை விடுத்துமற் றையபொருட் சார்பைப், பிடிக்குத வொழுங்கன் றெனினுறை யிடமும் பேணுரு தொழிதகறீ தெனவே, படிக்கணீ புரைக்கக் கேட்டன முனைப்போற் பற்றிநோக் காமையி

னன்றே, விடுக்கணென் றனைத்தும் விடுத்தன
ருலக மேதருபத திரகிரி முதலோர். 44

துறந்தவன் பொருட்சார் புறவறி விலாககுத
தாயஞா னாதிசாத திரங்க, ளறைநதிதம பேசிப
பொருள்கவாந ததனு னச்சமு மிச்சையா திக
ளுஞ், செறிநதுற வகததுண் டினியனூ ணிருக்
குஞ் செய்தியா னெய்சொரி தழல்போ, விறநதி
டா மநவா தனைபினைத் தனதோ ரெணததை
யெவ வணத்தினுன் முடிப்பான். 45

பொருளறத் துறநது பைக்கமேற் றருந்திப்
பொருந்தினு மோரிடம் பிடித்துள், வெருளறப
பனியா தியினுடற் பழக வேண்டுமின் றுகுத
ரூனு, மிருளறத் தீப மேற்றன்முன் ரெழில்க
ளென்றும்வேண் டிடுதலா னிடரு, மருளறச
சிதலை முதலுயிர்க் குறுக ணுற்றலு மதன்
பொருட் டாமால். 46

பிறிதுநோய் தன்னேய் போன்றுபோற்
றுனேற் பெரிதுநா லரிதினோர்ந் துணர்ந்த, வறி

விளு ஞுண்டோ வாவதென றமையா னறைதரு
சராசர மெவைக்குஞ், சிறிதுமோர் துயர மறவி
புற் றேனுஞ் செய்யுமே மெய்யுணர் வடைவான,
மறுவறு துறவைப் பொன்செய்வா ணிகாபோல்
வருந்திகா டொறும்வளாப் பவனே. 47

தனக்கினி யவனும் வகைசரா சரங்க ணினை
க'
கடநத பரதாமுற சவ்கை சுமநத
மோர். மேலோர், பினைக்கொல்பாம் பாதி யுறு
தலஞ் செலுங்காற் பேணலிற் றமைநடக் திடும்
போ, தினக்கறை யாளு தியமரி யாதங் குரமுரி
யாதியங் கிடுவார். 48

தம்மிடத் தேனுங் தமக்கினி யவர்பா லேனு
மோ ரிடர்வந்து சாரி, னம்மனூழ் முறையென
றறிநதுமேழ் கடலோ ரணுவென வுருகுமென்
போல்வா, ரிம்முறை துயர்வே றுயிருறி னிரக்க
மின்றிய தன்றியுங் தம்மால், வெம்மைய கொலை
யொன் றடையினு மதனா ழென்பதென் மிகமுக
மலர்ந்தே. 49

இம்மையி னிகழ்ச்சி மறுமையிற் சிறுமை
யெய்துமென் றுயிர்க்கொலை புரியாச், செம்மை
பைங் கனக மாதிகைப் பற்றுத் துறவினைச் சில
ரடைந் திடினுந், தம்மையொத் துயிர்க ளனைத்
தையுங் காணுந் தயவுயா தபனிய முதல, மும்
மைப் மோட்டிற் காட்டிலன் னையிற்காண் டுற
வொரோர் தவர்க்கலான் முடியா. 50

அறைதலிற் கொல்லா நலத்தது நோன்மை
யெனவரு டுறவுசா ரகத்து, டுறமலி துறவே
சினமழுக் காறங் குறுமையாற் கொடுஞ்சொல்கூ
றுமை, புறமுறை யாமை மருவிய விரண்டாற்
பொருவின்மெய் புறுதியோர் துரைத்த, னிறை
பெருந் தவத்தோர் வாக்கினிந் நான்கு நிகழுமென்
றியம்புவா ரெடியோர். 51

கான்றசோ றதனிற் கண்டுபொய்ப் போக
மனைத்தையுங் கைவிடுத் திடினுந், தோன்றுல
கினமெய் யெனக்கொடு மீக்கூற் றுறவிருப்
படையினத் துறவோன், சான்றதா புளதன்

னுளமிலை யெனவுந் தற்பரா நந்தமுற் றவனைப்,
போன்றிரு விழிமேற் செருகியீண் டுரைக்கும்
பொய்யையெவ் விதத்தினுற் போக்கும். 52

இத்திற னருள்கைப் பிடித்தெலாம் விடுத
தோ னேவல னொருவனோ டுறினுஞ், சித்தசஞ்
சலமுண் டவனோரோர் காலை செயுஞ்செயல்
பிழைக்கினுட் சீற்றம், வைத்திடப் படுத லாற்றன
துடற்பால் வந்தொரு பிணிபுறிற் றுணிவோ,
டத்தனே யுளனென் றிருத்தலி னிருத்த லரித
னோன் றனையுறி னதனால். 53

யாதியா தொருவ னீங்கியா னேதை லதனினு
லதனினு விலனென், றேதலா லனைத்துந் துயர்
தரு மெனநீத் துயர்பரம் பொருளினைக் காட்டுந்,
தீதிலோர் குரவ னெங்குள னெனவே தேடுமா
லலைகடல் சூழும், பூதல மிசையோர் துறவினோ
னறவு பொலிமலர் தேடும்வண் டினைப்போல். 54

சமரமுற் றிடாது புறந்திரி யொருவன் றன
தெதி ரடைதரு படைக்கைக், குமரரை நோக்கி

ஃகுபராக் கிரமங் கூறினுந் தேறல ரதுபோ, லமர்
தரத் துறவு சமாதியோ திடினு மவற்றினுக் கய
ளடை யினரேற், றமரெனத துணிவுற் றவரொ
டும் பழகார் தததுவ நிலைதலைப் படுவோர். 55

நீரிடத தன்றி யநதரத திடையே நிகழு
மோர மரைகொள விரும்பார், பாரிடத தெவரும்
விநோதிகள் சாலம் பண்ணலென் றெண்ணிமற்
றதுபோற், சீருடைத துறவு சமாதிபெற் றுலகிற்
றிகழினு முயிர்க்கெலாந் தயவுஞ், சாரருட் குருபத
தியும்லார் தமையுந் தமரெனப் பழகவுந் தகுமே.

இதுநெறி யெனவோ ரூர்க்குமற் றொருவ
னேகினு மாததன்வாய்க் குறிக,ளதுதனிற் காணு
விடத்துல கருமோ ரடிபெயர்த் திடுகல ரதுபோ,
லெதிரறு சமாதி யாதிபெற் றுடையோ ரென்
னினு முன்னவ னுரைதத, சதுர்மறை யாக மாந
தநிந் தகரேற் றமரென லவ்வரையுந தகுமே. 57

ரங்கறை முறையிற் றேர்ந்துபா ரிதன்மீ
தெங்கணுந தேடியோ ரிடத்தி, ஞேங்கருண்

முதல நான்குமோர் வடிவா யுளதென மறையி
னீற் றுரைக, டாங்குநா வொடுஞ்செங் குவளைமார
பொடும்பொற் சரணொடுஞ் சரணென வடைந
தோர், தீங்கொழித தருள்வான் றிகழுமோர் குர
வற் கண்டுளங் குளிர்ந்தனன் றெளிஞன. 58

காரிய மாக லாற்சகம் படைக்குங் காரணன்
குலாலனி லுளனென், ஞேரியல் பெனவேழ்
கடலுமொன் றாக்கி யொப்பிடுங் கருணைய னே
னும், பேரியை பிறப்புத் தனையடைந் தவாக்குப
பினையுறு வகைகெடப் பாக்குங்,கூரிய விழியோ
னுதலி னறவுங் கொடியனு மாகுமக் குரிசில். 59

செப்பிருங் கைலைக் குருமுறை மையிற்றன்
சிரமிசைச் சரணமலைவத துளவோர், மெய்ப்பா
னருளை நினைதொறு முளந்தீ மெழுகுகல் லென
வுரு கிடினு, மைப்பவந் துடைததன் பினர்க்குவீ
டளிக்கும் வல்லப முடையமற் றொருதா,
னெப்புமிக் கிலியா கவினிறை பத்தி புளனுமன்
றுகுமவ் வும்பன். 60

கருடனை நினைவோர் பார்வையாற் பிறர்பாற் கடுவொழித் தலிற்றனை நினைவோ, ரொருவரை நோக்கி னவர்களும் பாச மொழித்தல்செப் துற வொடேய்ந் துறினு, மருண்மகட் புணர்ந்து ஞாந சந் ததிபெற் றவரொடு மகிழ்ந்திருத் தலினக், குருபரன் றன்னைப் பின்னரே ரில்லாக் குடும்பி யென் றுரைக்கவும் படுமால். 61

குலவுசெங் கதிரோ னிருளினை யுணராக் கொள்கைபோற் ருெருகு காலுஞ், சொலுமறி யாமை யறிகிலா ஞாநத தோன்றலே யெனினு மத் தூயோ, னிலகுமா நந்த வுருவினை யணுக்கட் கீந்ததற் கிணையொரு துணையின், மலவுட லவா பாற் கவர்தலி னிஃதோர் மடமைபெற் றுடை யனு மாமால். 62

வதுவைநாண் மறையோர் வழங்கியாத் திரை யின் மற்றருந் ததியைநோக் குதலி, னிதுவு மொன் றெனத்தம் முடல்பொரு ளாவி யீயுமெம் போலிக டமக்குங், குதிரைகொண் டிடவன்

றடைந்துட லாதி கொடுத்தவன் போற்கொடுப் பவர்க்கும், பொதுமையுற் றிவணோர் மாநிடன் ருனைய்த் திகழுமப் பூரண புராணன். 63

பாரினட் டாங்கா திகளொடக் குரவற் பல தரம் வலம்வந்து பணிந்து, சீரிய துதிசெய் தநு திந மவற்றுற் றிருவுளத் தடைக்கவும் பட்டுத, ஆரமோ டணிமை யறவிறை கருணை சுரக்குநா ளளவுநின் றேவ, லாரிவன் றனக்கொப் பெனச் செய்தொண் சரண்பெற் றறியவேண் டுவமுழு தறிந்தான் 64

சற்குரு வருளா லேயமுங் திரிவுந் தானற மறைமுடி வுணர்ந்த, பிற்குரு பரன்றுண் முற் சரண் புகுந்த பெரியவ ரினமரீஇ யிருந்தொண், சொற்களி னரிய பொருள்கடேர்ந் தவனந தொலேத்தொரு சிறிதுநாட் பின்னர்க், கற்குத லாதி யனைத்துநீத தென்று ஞாநசா தகத்திஞள் கழிப்பான். 65

அரும்பொறி யின்மை பழியன்றி யார்க்கு மறிவறிந் தாள்வினை யின்மை, பெரும்பழி யென லா ஞெருவன்வீட் டின்பம் பெறுமைகொ டிகழ் கலர் பெரியோர், விரும்பஃ தடையும் வகை யருட் குருவான் விளங்கிபு ளுளங்கையிற் கனி போல், வரும்படி நாளு முயன்றுறு வென்போன மதியிலார் தமையிகழ் வதலால். 66

பகர்தரு தொழில்க ளனைத்துமோர் பண்ணவேண் டுவபணி விடுதலுப், யடக்கித் தனியிடத் திருந்த போற்றிசெய் தருட் குரு பதம்பின், மிகமுயன் றிதய வருத்தமெய் தாமன் மெலிநதுகை விடுதல்செப் யாம, லகமுக மாக்கி மனத்தைநா டொறுமோ ரைம்புல னொழித் தசை வறுப்பான். 67

உச்சியம் போதின் மீதரும பசிக்கவ் வூர்வல மாயிலந் தோறும், பிச்சைகை யிடையிற் காடிகூ ழேனும் பெற்றது பற்றிபுள் வெறுப்போ, டிச்சை யற் றருந்திப் பொருந்தவே காந்தத திடையினுந்

தாகம்வந் தடையி, னச்சிநீ ரூரிற் புகுந்துறு தேரி
யாதியி னருந்துத னன்றே. 68

ஞானசா தகனமற றுதயமா தயினூ ணயக
கொணு மயக்கமா தலினு, மீனமார் விந்து மிகு
மெனு வகன்றூ ரிகழ்ந்துகை விடுத்தவா தலி
னூந, தானிரந் தொருபோழ் தருந்திடு முணவுஞ்
சமமலாற் றூழினு மிகினு, மூனதா ருடற்க ணை
புறு மற்றைக் குடக்கமு மிகுந்திடு மன்றே. 69

மிகுத்திடு முனமிற் படுதழ லவிப்பான் விடு
பவன் கலங்கனீர் தெளிநீர், பகுத்திடா னது
போற் காடிசோ றேனும் பசித்தவன் புசித்திட
றகுமா, னகத்தவர் மனேதோ றழன்றெனக் கடிசி
னல்கிடென் றொருவன்வேட் டுணலா, னகத்துறு
பசியும் போக்கிமற் றதுகொ டதிகமேன் பயன
டை வாரோ. 70

எரிந்தெழு பசிநோய் தணிக்கவோர் மருந
தென் றேற்றுண தொருவனுச் சுவைவேட்,
டருந்திடு மளவும் வருந்தியப் பிண்ட மளித்தவர்

தம்மைநோ வதுவென், ணிருந்துள கிரக வாழ்க்
கையும் பினைவந் தெய்திய துறவுமல்ல லதுவீண்,
டிரிந்துடல் வளர்த்தி யெனத்தனை விடுத்த தெய்
வத்தை நோவது மறந்தே. 71

எய்தவ னுறமற் றேவையென் ஞேவ தென
வுல குரைத்தலி ஞெருதாஞ், செய்துள வினைக்
குத் தக்கபே றிறைவன் சேர்க்குத றனைமறந்
தென்ஞே, வுய்தவ மறியாக் கைதவ ரைய முதவி
டார் தமையுத வினரை, வைதல்வாழ்த் திடுதல்
செய்துமற் றொருருசாண் வயிறுநா டொறும்வளர்ப்
பதுவே. 72

தன்னரு குறுசேய் சிரத்தொரங் குலியாற்
றுன்புடைத் தொருவன்மீ தொருவன், சொன்ன
மாத் திரத்தி னவனையச் சேயுந் துணிவுகொ
டெழுந்தறை குதல்போன், முன்னவன் வினை
யாட் டாயவைந் தொழிற்கு முன்னிலை யாயசீ
வரைப்பார்த், தின்னல்செய் சாப மிட்டுமா தவரு
மென்கொலோ தவமிழப் பதுவே. 73

பெண்ணைவிட் டகலா வொருவிடன் றன்
னைப் பிறர்வழக் கினிற்கொடு போகக், கண்ணை
விட் டகலா தவள்வரல் போலுங் கண்டுகொண்
டேகியாங் கஃதெவ், வண்ணமா யினுஞ்சீக் கிரத்
தினின் முடித்தவ் வனிதைபான் மறிதரன்
மானப், பண்ணிய சமாதி விடுத்தறி ஞருந்தம்
பசிதணித தகைபுறும் பரிசே. 74

நடந்துறங் கொருவன் றனைமல ரமளி நண்
ணுமா புரியின்மற் றவனுங், கிடந்துறங் குவதைக்
குறித்துமுன் னுறக்கம் விழித்தவா கிளக்குதல்
போலுங், தொடர்ந்தொரு கணமு மிடைவிடா
ஞாந நிட்டரைத் தாயதஞ் சமாதி, யடைந்தனர்
விடுத்தா ரென்பரே காந்த மவர்க்கநு கூலமா
தலினே. 75

நித்திரை தடைமீ றிடிற்கைகால் போர்த்து
நிசியிடைப் பூவணை துயில்வா, ரொத்துரு விடை
யிற் கிடையுமப் பயிக்க லூணுமெங் ஙனமித

மௌனி, விதததை யோர்நித திரைமிகிற் பாபு
மெரிகொடும் பசிமிகிற் கறிபுஞ், சிததமே வேண
டா வெனறசொல் லன்றே தெரியுமோ வவர்க்
கவை மிகலான். 76

தென்பர வையினுட் கழிவட பரவை சேர்
நதத் துளையினிற் செலல்போ, லொன்பதிற்
றொன்ப தோடுமூ விலக்க முளவியோ நிபும்
பிழைத தேறிப், பின்பிறப் பிதுபெற் றதனினும்
பாதி பிறப்புறு நாளதாக் குநரி, னின்பமீ தென
மிக் குறங்கலர் பிறவிக கறவெரீஇ புளந்துளங்
கேவார். 77

அறவுநித் திரையைத துறநதிடி னுடற்க
ணடைதரும் பிணிகண்மற் றதனுற், குறைதலு
மிகலு மின்றியோர் சமமாக் கொண்டுகண் டுயின்
றுபின் விழிக்கி, லுறுசுகா நதத்தி லெழுதுசித
திரமொத துறைகுவ ரிறைதலை கழுத்தான்,செறி
புடல் வாங்கா தோங்கநே ரவாபாற் சேருமோ
காமநோய் சிறிதும். 78

உறக்கமும் பசியு மிகுந்திடிற் காம முற்றிடா
தற்றபோழ் துள்ள, மிறக்குமொண் சமாதி யடை
தலி னடையா விடையிலு மடுபவத் துயரை,
மறக்கலா மையிஞ லச்சமும் வீட்டை மதித்தலா
லிச்சைபு முடலே, வெறுக்குநிக் கிரகத் தாற்களிப்
பறலு மேவலான் மேவிடா ததுவே. 79

எங்குள புனன்மற் றிதுகழீஇ யிடுதற் கென்
றுகா விடைப்படு மசுததக், கங்குடல்
மொருமகன் மலம்புக் காடவு நாடுமே யதுபோற்,
பொங்குபுன் மலனூன் பொதியிதென் ருெழிப்ப
லெனவரு வருததுடல் பொறுக்குந், துஙகமா
தவற்கு மெங்ஙன மடவார்த தோயவு நேயமுட்
டோன்றும். 80

அருநதவம் புரிவோ ரெதிருரு வசிதா ஞதிய
மாதர்வந துள்ளம், வருந்திநின் றியாது புரியினு
நோக்கார் மற்றிவ ணுற்றமா தரையும், பொருந்து
மோர் வெளின்மீ தேறவிட் டௌநாய் போனனி

நோக்குமென் போல்வா, ரிருந்துள விடத்தாங்
கவர்வரின் விழியோ டென்படு மோபதைத
திதயம். 81

பெற்றதாய் முதலோர்ப் புரையமா தரை
யெண் பெருந்துற வடைந்துளோன் றவழுஞ்,
சிற்றொரு மினைத்தன் மனையென விநோதத்
திறத்துரைப் பினுமுனங் கிரகத்,துற்றநா டனது
மகடனை யவண முரைததிடா மையிற்பழு தென்
றுற், பொற்றொடி யவர்தோ டழுவவும் விழைதல்
புரியினென் னுங்கொலவ் வறமே. 82

புடைய மாதரும பரதகை யரும
லாத் தெரிவையர் புவிமேற், பிறநதநாட் பிறந்
தான் போலுநெஞ் சகத்தைப் பிரிநடை புரியனு
மொருவ, னிறந்ததன் னிச்சை யெவணமவ
வண்ண மகத்திலுஞ் செயப்படா துடலைத,
துறந்தகா லையிலு நரகில்வீழ்த் தியம தூதுவா
வருத்தலி னன்றே. 83

மைப்படு விழியா ரின்பமோர் முள்ளி மல
ரின்வாய்த் தேனையொப் பெனக்கண், டொப்பில்
பே ரின்பம் வேண்டினேன் வேண்டி யுலகர்வே
றவைகொடுத் திடினுந், துய்ப்பமற் றுடுப்ப
விரண்டுமே யன்றித் தொடுவனோ பிறிதிவற்
றினுக்கூர், குப்பைசா ரிடம்புக் கிடுதலி னவற்
றைக் குறித்தொரோ ரிடம்புகா மையினே. 84

தனைநனி யிரந்து வருநதிமற் றொருவன்
சந்தன மாதிய பூசி, யினமலர் மாலை புனையினு
முனியா விழுததுவை தடித்துதைத் துடலிற்,
பினைமல மாதி பூசினு மன்றேன் பிரியமப் பிரிய
மொன் றின்றி, வினைவழி முனைவ னைந்தொழில்
புரியும் விதத்தையே நோக்கியுண் மகிழும். 85

தந்தைதாய் பலமா தியகொடுத் திடவுந் தக்
கைபுண் செவியினுக் கிடவு, மைந்தவா வெனலுங்
குதித்தெழுந் தோடி வருதல்போ குதல்செயு
மகவி, னைந்தொழில் புரியு மெந்தையூழ் வழியீந்
தருள்சுக மாதிய வருங்காற், சிந்தையுள்

விளைந்து முற்செலா ரழிந்து பிற்செலார் மாச
றத் தெளிந்தோர். 86

இத்தகை யிடைப்பா ழாயவா லயமற் றிருண்
மிகு முடுக்கரா திகளிற், சுத்தமெய்த் தவரெப
பொழுதடைந் தற்றுந் தோன்றுறு தச்சமங்
கவர்பா, லத்தனிவ் வுடலைப் புரக்குஞான் றழிப்பா
ரிலையவ னேபினு மழிக்கின், வைததிவண் புரப்
பா ரிலையெனுந் துணிவு மகத்தினு ளிருத்தலி
னன்றே. 87

பாம் புதல்கை விடுதலுனை யுவப்பா
ருணர்வரென ருளுடை நம்பி, தானுரைத் தமை
யா னுடல்விளைந் திடினக தத்துவ நிலைபுங்கை
தவறி, யீனமார் பிறப்புற் றிடுவனைந் தொழிற்கு
மிறையதி காரியென் றெண்ணு, ஞானமொன்
றனையே தொடருமோர் புருட னண்ணுவன் பர 88

உள்ளதுண் டாமற் றில்லதின் றெனவெண்
காடரோ திடுதடி னுறுமூழ், தள்ளொணு மையி

னெவ் விதததினு நுழைநது தவம்புரி காலெயூ
னுயிரை, விள்ளல்செய் திடினு ஞாநசா தகனுண்
மேவுமவ வாதனே யொடும்போய்த், தெள்ளிய
போக முண்டுமீண் டடைவன் சிவமதுற் பவம
தொன் றிரண்டில். 89

அருந்தவ விலக்கில் வுடற்பரிப் பதுதா னச்
சமா திகடரு மூலா,
கணே யாவர் வரினுமென் றமையிற்பே திபபான்,
பொருந்தினும் வாஞே ரெதிர்முதிா கொலைவெம்
பூதமா தியவளைந் திடினு, மிருந்ததஞ் சமாதி
நிலெகுலெ யாதோ ரெண்ணிய வெண்ணியாங்
கடைவர். 90

தேவர்மா முனிவ ரசுரர்வா னரக்கர் சிததர்
வித தியாதரர் முதலோர், யாவரும் விரும்பிச்
சித்திபுத் திகளு மெட்டுணே யச்சமா தியவுண்,
மேவுறு தகற்றித் தவம்புரிந் தடைந்தான் மேல
தா மூலபண் டாா, மோவற வவையே குடிகொ
ளென் போனெஞ் சுடையாா வடையவும் படுமே.

ஒருவனுக் கிருளற் றரியசிற் சொரூப முள்
ளவா விளங்கினன் றறும்ப், பருவர லுருவப் பற்
றமற் றதுநேர் படுமள விறைபுரி தருமைங், கரும
மெவ் விடத்துங் கண்டுதற் செயலைக் கைவிடுத
தச்சமா தியவுண், மருவுறு தகற்றித் தவஞ்செயல்
வழக்கால் வாழியெங் குரவனீ டூழி. 92

வைராக்ய தீபம் முற்றுப் பெற்றது.

பாயிர முள்படச் செய்யுள் 101.

சர்வஞ் சிந்மயம்.

வைராக்ய தீபம்

முதல் நினைப்புக் கவி 101, உதாரண நினைப்புக் கவி 77 ஆகக் கவி 178.

பன் னிரு சீர்க் கழி நெடி லடி ஆசிரிய விருத்தம்.

அடலான ஆரபோர் ஆய்தாயி னும்திருவ
துன்னிளப் பொருள்அருந்தி - அரைகற்ப துணை
கயல் உருட்தோன்றி உடல்என்றென் அங்கிகரு
பரணமாகி, இடலாத நததினை வந்திடும் புல
னைந்து நலமிலா பிணியினால்வ - இளமையிற் பிணி
பிறந் தவரிநன் றறிபிறப் பிறதீய வசுரர்குருடன்,
அடலான அரிதுஒரு பொருதுன்ப வினைவில்விள
கருபவத் தனிஈதலே - ஆரியசெய் யாகிறந் தரு
பிற்ப் பெனுவிடய அததனொடு தனதகதத,

மடலாான வேண்டிமுது பண்டுகா இளமையின்
மனையைஇக் கணததிருந்த - பிறந்தவ இறநதேமு
ஈங்கிஇல் லறகருப்ப ஞாநியஞ் ஞாநங்கெடே. 1

ஓதைஆன் திரிவிகா ரணமிற வருததமொன்
ஆதலால் சிறிஞாநியே - ஒழுக்கமே பலன்கள்வே
பிறிவிலா முன்னமே தேர்ந்திடின் அடுததயோக,
போதைஆா் அண்டமெண் ஐம்புலன அுக்கசுக
அரம்பையுள இருவகைச்சார் - புததிரர் இரு
வகைப் பற்றிவே ரறமுள்ளில் வெம்புதல் விடத்
தசமயா, தோதைஆன் ஒன்றிசா தகவாக்கொ
அமபாய் படையெடுத் இந்திவெங்கா-சொற்றிதத்
தவவிரை எடுதனித் தந்தைதாய் முதல்தந்தை
தாய்புததிரர், நோதைஆன் பழகிஇல் விடுக்குநர்
துறந்தவன் பொருளறத துறந்துபிறிது - நோய்
மரு ளுறம்உயிர் தனக்கினிய தனக்கினி நடுங்காம
தம்மிடத்தே. 2

மதலைஇம் மையின்அறை தலிற்கான்ற
தன்னெஇத் யாதியா அளிமசமர - மறைகளா

இறைகணன் தெய்வவா ரீரிடத் இதுசொங்
கறைஒளித்த, சதலைகா ரியசெப்பி கருடனை
குலவுவது பாரின்அக லாவலஞ்செய் - சற்குரு
ஒப்பிலம லன்அரும் பொறிபகர் மிகமுயன் (று)
உடலாங்குகை, மிதலைஉச் சியபரந் துலபிறப்
பறிஅச்சி னுண்ணின்ற ஞானசாத - மிகுத்திஇவ்
வகைஎரிர் தெழுஎய்த தன்னரு குருகோப மிக்க
பெண்ணே, ஓதலைநட நிற்றவிரு நிததிரை உறங்கி
தென் பரஅறவு எண்டிசெவ்வே - உறக்ககரு
விடைபொறக எங்(கு)அருந் தவபெற்ற தாய்
முதல் சிறந்தகற்பு. 3

அதலைமைப் படுகள்ள தனைவையி தந்தை
இத் தனைஊனே தேனேஉள்ள - அருந்தவ நன்கடம்
இருந்துஎனக் கீதெனநும் தேவர்மா முநி
ஒருவனே.

ஆக விருத்தம் மூன்றே காலுக்கு
நினைவுக் கவி 178.

வைராக்ய தீபம் செய்யுள் 101.

முதற் குறிப்பு அகராதி.

சற் குருப்யோ ந

ஜகத் குரு

ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

ச ம் ஸ் கி ரு த த் தி ல்

அருளிச் செய்த

(பிரஹ்ம நாமாவலி

இலக்ஷணைவிர்த்

இது

கோவிலூர் மடம்,

ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிக சுவாமிகளா

செய்யுளில் மொழி பெயர்த் தருளப்பட்

திருப் பூவணை மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய

சுவாமிகளால்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது

15

இலக்ஷுணவிர்த்தி

பிரஹ்ம நாமாவலி

1 நிர்விகாரி
2 ஞான வடிவன்
3 அசங்கன்
4 சுயம்பிரகாசன்
5 சொப்பிரகாசன
6 ஆநந்த ரூபன்
7 சத்தியன்
8 நிஷ்க் கிரிடன்
9 முத்தன்
10 அகர்த்தா
11 அபோக்தா
12 நிருபத்திரவன்
13 நிர் லேபன்
14 நிர்ச் சம்பந்தன்
15 கூடஸ்தன்
16 ஆத்மா
17 நிர்த தோஷன்
18 அப்பிரமேயன்
19 பிரத்தியக்ஷன்
20 அணு
21 அசரீரன்
22 நிரிந்திரியன்
23 அப்பிராணன்
24 அமநசன்
25 நிர்மலன்
26 சுத்தன்
27 புத்தன்
28 சர்வக்ஞன்
29 பரமாநந்தன்
30 சம்பு
31 அசலன்
32 நிர்க் குணன்

33 நிருவிகற்பன்
34 நிராகாரன்
35 நித்திய முக்தன்
36 அநாதி முக்தன்
37 அச்சுதன்
38 க்ஷேத்திரக்ஞன்
39 மனோவாசாமகோசரன்
40 அவ்யாகிருதன்
41 அக்ஷரன்
42 திருக்
43 பிரத்தியக்
44 சின்மாத்திரன்
45 சத்து
46 நிரீசுவரன்
47 நிர்ஜ் ஜீவன்
48 நிஷ்ப் பிரகிருதி
49 அசம்சாரி
50 நிர்ப் பத்தன்
51 நிரவயன்
52 அபரோக்ஷன்
53 சுவயம்
54 அகேயன்
55 அநுபாதேயன
56 அப்பிரவிருதக...
57 சிவன்
58 அமிர்தன்
59 நிரூபன்
60 சாந்தன்
61 அபயன்
62 நித்தியாநந்தன்
63 நிர்விஷயன்
65 புராதநன்
66 சூந்யன்
67 மகா சூந்யன்
68 நிவிர்த்தன்
69 அகாமன்
70 அலோபன்

71 உந்நதன்
72 அக்குரோதன்
73 நிதயன்
74 சர்வகதன்
75 சர்வாதாரன்
76 நிராதாரன்
77 ஆதி
78 அநாதி
79 விபு
80 மகத்
81 நிரஞ்சநன
82 காரணன்
83 அகாரணன்
84 சாக்ஷி
85 ஸ்தாணு

87 அநந்தன்
88 சர்வ சமன்
89 சர்வாதிஷ்டாநன்

90
91 அபரிச்சிந்நன்
92 அநாவிருதன்
93 சர்வ காரணன்
94 பிரமம்
95 யதார்த்த வஸ்து
96 சர்வாதமா
97 சர்வாகாரன்
98 அநேக ரூபன்
99 ஏக ரூபன்
100 பரமார்த்தன்
101 வஸ்து
102 நிஷ்ப் பிரபஞ்சன்
103 நாநா ரூபன்
104 அபேதன்
105 நிர்விசேஷன்
106 அத்வைதன
107 சர்வாபாவன்
108 சாவதோ முகன்

விஞ்ஞாபநம்

பிரஹ்ம நாமாவலி

இந் நூலில் பிரஹ்மத்தினது 108 நாமங்களைக் கூறலின், "பிரஹ்ம நாமாவலி" அதாவது, பிரஹ்ம நாமத் தொகுதி என்று ஆகும்.

பிரஹ்மத்தின் லக்ஷணங்களை மீண்டு மீண்டும் ஆவிருத்தி யிந் நூலில் இன்மையின், "பிரமத்திற் குரிய வாகும் பெயர்கணூற் றெட்டினுக்கும்" என்று சொல்லுதலினானும், நூலின் பெயர் விளங்கக் கூறுமையானும், "பிரஹ்ம நாமாவலி" என ஒரு நூல் சம்ஸ்கிருதததில்
யின், இப் பெயரே சாலச் சிறந்த தாம்.

இலக்ஷணாவிர்த்தி.
(பிரஹ்ம நாமாவலி.)

ரம ப   தால நாதியே
காரண   கழறி யேத்திடும்
பூரண மாஞ
வாரணு நகததனை வணங்கி வாழ்த்துவாம்.

காரண மானதன
தாரணி தனிலுறுந் தலங்கண் மேவிவந்
தாரண வுரைப்படி யடங்கு மம்பலப்
பூரண நடேசனைப் போற்றல் செய்குவாம். 2

சிததரும் பரவா நின்ற சீர்மிகுங் கழனி தன்னிற், பிததனு மெனையு மாளப் பேருரு வா யுற்ற,முத்தனு முத்தி ராம முதல்வனற் கமல பாத, நித்தமுந் தொழுது வாழ்த்தி நெஞ்சினி லிருத்தல் செய்வாம். 3

வானவ ரசயாந் தொடர்பினு லுலகோர் வழுத்துறும் வன்னியைங் கரனை, வானவ ரதந

மணியறு முகனே மாசறு கொற்றவா ளிறையை,
வானவர் முதுவன் பாலந வலவன் வணங்குநறு
றிருநெலே மாதை, வானவ ரதனு முததிரா மேச
வளளலே வணங்கிவாழ்த் திடுவாம். 4

பிரமதத்திற் குரிய வாகும் பெயர்கணூற்
றெட்டி னுக்கும், விரிவதாம் பநுவ னூலின்
விளங்கிய பொருளக ளுள்ளத், தாமதாத தரிக்க
வேண்டி யுற்றிடுங் கவிக ளாகப், பரமசற் குருவா
யோங்கும் பகவனின் னருளாற் செய்தேன். 5

பன்னுபா யிரக்கவிக ளிருமூன் றுகும் பகா
நூலின் கவிநூறே டொன்ப தாகு, மன்னகவி
முற்றுநிறைந் தெங்கு நின்ற வஸ்திபா திப்பிரிய
சொரூப மான, மன்னன்முததி ராமலிங்க தேசி
கேசன் மருவுமென திதயமதுற் றுரைதத தா
குஞ், சொன்னவிந்நூ றனிற்கவியொன் றருத்த,
மேனுந் துகளறவே யறிந்தவர்கள் பிரம மாவர். 6

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்

சொல்லலுறு மைங்கோச நாமல்ல வதனி
ஞற் றேற்றலிற னைரதிரையுடன் - றாய்திலா
வாலிபம தாதியுந தாகபசி துனுபெலன் பெலம
தில்லோ, னெல்லையற வேசொனவ னவையிலோ
ஞதியு மிகழ்காம மதமூலோப - மிழிபயங் குரோ
தங்க ளாதியுஞ் சுகதுக்க மியலுமபி மாகமாந,
மல்லலுட னேகாண லாதியும றியாமை யறி
வொடுசு ழுத்திவிடய - மவைகடமின வருசுகமு
மாகவைங் கோசததி னமர்விகா ரம்மெமக்கொன்,
றில்லையவி தம்பஞ்ச கோசங்க ளூறுவிகா ரங்கள
வை யின்மையினையு - மிலகவறி கின்றவறி வே
யுருவ மானதா லியாநிருவி காரியாமே. 1

இன்னலே யுருவ மான விந்தவைங் கோசங்
கட்குந், துன்னுமக் கோசங் கட்குச் சொல்விகா
ரங்க ளுக்கு, மந்நிய மாக நின்றே யவைகளை
யறிவ தாலே, மன்னிய நாமே ஞாந வடிவமென்
றறிந்து கொள்ளே. 2

ஞாநமில்கா லநதனினு ஞாநந்தோன்றி
நண்ணுபினு மூன்றவத்தை தமிலேதோன்று,
மூநவுல கங்கள்வரும் போதுங்கூட வுதியாம
லேகின்ற போதுங்கூட, வீநமுட னேகாம
விலைகளியாவு மியல்பாகக் காணுமறி வேசொ
ரூப, மானதனு லொன்றுடனுந் தொடக்கற்
றென்று மமர்ந்திடுநா மசங்கனென வறிந்து
கொள்ளே. 3

சகமதனைப் பிரகாசஞ் செய்யுஞ்சண்டன்
சசிவந்நி யாதியையு மவைவிளக்கு, மகஞ்சட்சு
முதலைங்கோ சத்தையுஞ்சொல் லவையின்விகா
ரங்களையு மவையின்றோற்றந், தகவுதிதி மரித
தன்முத லையும்விளக்குந் தமையொன்றும்
விளக்கவொணாத் தன்மையாலே, யிகழ்விலதா
மியாமிகவுஞ் சுயம்ப்ரகாச னென்னவித யத்து
றுதி யாகவெண்ணே. 4

நாமிலமே லைங்கோச முதலாகின்ற நலமில்
சகங் களையறிவா ரிலாமையானுந், தீமையிலா

வறிவுருவே யானநம்மாற் செகங்களெலா மிகவறி
யப் படுகையானு,நீமமதா யாவையுமிவ் விதமாய்க்
காணு நிகரினமை யறிவதற்கோ ரறிவுதானுங்,
தோமறவே வேண்டாத படியிஞனுங் துகளறு
சொப் பிரகாச ஞமென்றோர்வாய். 5

காலமொரு மூன்றிலுஞ்செய் யுபயகன்மங்
கருதுமைங்கோ சச்செயலாக் காண்கையானுஞ்,
சீலமிலங் கோசங்க ளிலாதபோது திரள்கன்மந
தோன்றுமை யானுநாமிவ், வேலுசெயற் கோசத
தின் புறம்பதானு மியாங்கருத்தா வுடன்போக்தா
வன்றதாலே, சாலவுறு கன்மபெந்த செந்ம
மாதி தரிததவில்யா மாநந்த ரூபஞமே. 6

திநமாதம் வருடமொடு காலந்தோறுந் திகழ்
சநநந் தொறும்வருமூன் றவதநைதம்மி, வின
மாகிப் பிறந்திறந்து போகுமைந்தா மிழிவான
கோசததின் வேறுமாந்மாப், பனியான கோச
மூதிப் பதற்குமுன்னும் பஞ்சவித கோசமழிந

தொழிந்தபின்னும், தனியான வொருவிதமா யிருக்காநின்ற தன்மையினாற் சததியன்யா மென வேயோர்வாய். 7

இகவுலகம் பரவுலகங் களைக்குறிதகே யியற் றுபல விதகனம மவைகளாலே, பகருறுமெப் போதினுமே விவகரிக்கும் பஞ்சவித கோசத்தின் சாட்சியான, விகழ்வினமைப் புறம்பாகக் காண லாகா திருந்தாலுங் கிரியையிலாத் தன்மை யாலே, புகழ்தலுறு நாந்திரநிஷ்க் கிரியனென்றே புண்ணியநீ யறுதியதா யெண்ணுவாயே. 8

ஞாநமுதித ததன்பின்மைபங கோசங்கட்கு ரமைவேறாய் மிகவுமறிந் ததுவேபோல, ஞாநம் வரு முனுங்கோச மவைக்குவேறா நாமிருந்தோ மென்பதுசித் திததலானும், பாநமலாக் காலத் தும் பஞ்சகோசம் பண்ணினசஞ் சிதகன்மந் தமைக்குறித்துப், பாநமதா நாங்கருததா வாகா தாலும் பலவிதசஞ் சிதமறுநா முத்தனாமே. 9

ஞாநமுதித் ததன்பின்புங் கன்மஞ்செய்யு
நவையுறுமைங் கோசங்க டமக்குவேறு, யீன
மிலா நாந்திநமு மிருப்பதாலே யின்றுமுத
லாகாமி யங்களாக, ஊநமதாம் பஞ்சவித
கோசஞ்செய்யு முறுகன்ம பெந்தநமக் கிலைய
தாலே, ஞாநவுரு வாகியநா மகர்த்தாவென்றே
நாடியுளந் தனிற்றிநமு நண்ணுவாயே. 10

பிராரத்த கன்மமதாற் சரீரநாசம் பெறுமள
வும் வருகின்ற சுகதுக்கத்தை, யிராகவெறுப்
புடன்புசிக்கு மைங்கோசங்கட் கீநமிறு மந்நியமா
யிருப்பதாலே, விராவுசுக துக்கமவை புசிக்கின்
றோனாய் மேவாமை யானுமறி வாமெமக்குப்,
பிராரத்தம் வேண்டாத படியினானும் பேசுகின்ற
வபோக்தாநா மெனவே யோர்வாய். 11

நனிவாத பிததஞ்சி லேற்பநம தாதியாய்
நவில்வியா தியுமுறிச்ச-னலிசூடு மிடியாதி பீடை
யுந் தூலதநு நண்ணுறும லாதுருக்க, தநுவினுக்
கிலதாலு மாமயக் கங்குரோ தங்காமலோபமூமை

சார்செவிடி லச்சைமுத லானசுர மேசுக்க தநு வினுக் கன்றிமூல, தநுவினுக் கில்லாத தாலுமே காரியத் தநுவாக்கு சுரமுமூல-தநுக்குறுத லாலு மித திரிவிதசு ரங்களுந் தநுவினயல் சீவனுக்கே, சநியாத தாலுமே யறிவாந மக்கிப்ர சங்கம்வர நியாயமில்லாத - தன்மையா னிருபாதி யாகின்ற நாமகத் தவறினிரு பததிரவனே. 12

பகாதலுறு தாங்கினவன
பதார்த்தமது நீங்கிமகத தானேசெல்லுங், தகை மையுற மூந்நமய மாதியான தரும்பஞ்ச கோசகக ளாந்மாவாக, நிகழ்தலுறு மெமக்கயலாய்த் தோன்றிவேறாய் நின்றுபுறம் பேயிறந்து நீங்க லாலே, யிகழ்விலதா யிருக்கின்ற நாமேநிதத மீன மலா நிருலேப னெனவேகொள்வாய். 13

தானலவா யுறும்பஞ்ச கோசந்தன்னைத் தானுகும படியாயு மவற்றின்வேறாய், ஞாநவுரு வானநமை நமக்குவேறாய் நண்ணவுமே வேண்டு மெனத் தவஞ்செய்தாலு, மீநமலா லாகாத படியி

ஞனு மியனித்ய வபரோட்ச வெமக்கெக்காலு, மூநமுறுங் கோசதொடக் கற்றதாலு மொப்பி னிர்ச்சம் பந்தனக மெனவேயோர்வாய். 14

ஆற்றுகொல னடைகல்லே கூடமற்ற தவி கார மாஞலு மயவிகாங், தோற்றுதல்போ லறி வவனிற் பகுதியீசன் றுவிதசகஞ் சீவருதித் திறத் தலானுங், தோற்றியவை யழிவதற்கு மூலமாகிச் சயஞ்சித்தா யிருக்கின்ற நாமவற்றிற், சாற்றுபற் றற் றுறலாலு மிகவும்யாமே சாரகர்த்தா வாகியகூடஸ்தனுகும். 15

நானென்று மாநகதுக் கிடமதாக நவில் கின்ற வாங்மாவாய்த் தோன்றுநின்ற, வீநமுறு புத்ராதி தூலசூக்க விருதேகஞ் சீவனுமே வேறு பேர்பெற், றூநமிறன் புறம்பாகித் தோன்றலாலு முறுமிவைகட் கப்பாலாய் நிருவிகார, ஞாநகநப் பிரமமதாந் தானும்வேருய் நண்ணுத தாலுநா மாத்மாவாகும். 16

தோடமெனும் வாதமுத லானதோடுந் துன் னியிடு மிராகாதி யதனிஞேடும், பீடுபெறு ஞாந வஞ்ஞா நங்களோடும் பிறத்தலுட னிறத்தலுமே மயமதான, சேடிலதாந் தூலவுடல் சூக்கதேகஞ் செப்பியிடுஞ் சீவனெடு பூதங்கட்குங், கேடிலதாய் வேருகி யிருப்பதானுங் களததியமிர்த தோஷ னென வறியவேண்டும். 17

ஆனபொறி யாலறிதல் பிரமேயந்தா னன்றி யறி யாததப் பிரமேயமாகு, மூநவிந்தி யததறி சத் தாதிகட்கு முட்கரணத தறிகால திக்கு வஸ்து, வானதெனும் பிரகிருதி புருஷருககு மநநியமா யிருகரணத தறியலாகா, தீநமிலா தவைகளை யு மறிவதாலே யிலங்குசற்சிற் சுகநாமப் பிரமேயனுரன. 18

ஏகதே சத்துடனெக காலுந்தோன்று மியற மோ காரியமுப் பானென்றிற்கு, மாகமெலா மெக் காலுந் தோன்றீசற்கு மங்கங்கண் முழுதினுமெக் காலந்தோறுஞ், சோகமுடன் ருேன்று றுசீ வர்க்

கும்வேறாய்ச் சொல்கால மவத்தைமுழு தினாமே
நானென், றாகுபிரத் தியக்ஷமதாய் விளங்கலாலே
யறிவாநாம் பிரததியக்ஷ றாகுந்தானே. 29

பலகணி வெயிலினிற் பரந்து தோனறிய
சலபர மாணுபோற் சாட்சி யாமெமை
யலைவுறு பொறியறி தற்க லாததா
விலகுநா மணுவென விதயத தன்னுவாய். 20

பசருமுட லுறுங்கன்மி யோகிலோக பாலர்
லவசு வாநரஞ் தியசீவற்குஞ், செகசரிர முடை
யீசன் றனக்கும்வேறாய்த் திகழுறுநாஞ் சிற்சுக
சத் சுருவதாலுங், தகைமைநமக் கிவ்விதமோ
ருடலமில்லா தாலுமுட லெனதெனறு பவத்தா
லெற்கு, மிகவறிய மகித்தமெனும் யுகதிலோக
பேவுமத ஞலுமச ரீரனே. 21

அவனவன் சாதியின் றெழிலவர வர்க்குரவி
னறியர்சா திதொழிலது - மமருசா தாரனம தா
யிலது போற்றேக மகனிலை வேறுபட்ட, வவுரு

றும் பொறிகள்பல் விதமெனுங் காரியத் தாகுமற் றொன்றுசெய்ய-வறியாம லதனதன் காரியங் கை வந்து வதுவுநன வதனின்மட்டும், விவகரித துக் கநவி னெடுசுழுத் தியிலின்ன விடமென்று காண லற்றே - வீகின்ற விந்தியத் தயலாக வவையுமவ் வியாபார மவையுமறியு, மவிருமறி வேயுருவ மாகியிந் தியமுதித் தடங்கலவை தொழில்கடம் மை - யறிதலுட னசையாம லுறுநானி ரிந்திரிய ஞருமென வறிகுவாயே. 22

பெலமுடனே பெலமிலதாய்க் காணப்பட் டும் பேசுபசி தாகமுடன் ரேற்றப்பட்டு, நலம துடன் சீவித்தேன் மரித்தேனென்று நாடுநக வதனின்வி கரித்துமற்றைப், பலவிதமா மவத் காணலாகாப் ப்ராணனுக்கும் வேருயத் தொழிலைக்கண்டு, நலமிலதன் றன்மமின்றிச் சாட்சியாகு நாமசைவி லப்ராண னெனவே யோர்வாய். 23

ஒருமொரு கூத்தாடி பலவேஷத்தை
காமாதி பலவேஷங்கொண், டாருநந
வதனின்வெளிச் சகமேயாகி யயர்நவி
மே யாகிமற்றைச், சீரிலதாஞ்
காணுதேகுந் தீதான மநச்செயலைக் கண்டு
கொண்டு, சேருமதற் கந்நியமாய்ச் சாட்சியாகித்
திகழ்வுறுநா மம்மநசென் றறிவாய்மைந்தா. 24

அறைகின்ற மலமூத்தி ரங்குப்பை சேறதிழி
வாஞ்சுடலை சேரிமுதலா - யளவின்மல மேவுற்ற
புவியொடுக லங்கல்புகை யாகின்ற புழுதிமுதலா,
யுறைகின்ற மலமேவு நான்குபூ தத்தினுட னுறு
கோழை சளிபிததமு - மொழுகின்ற மலமூத்ர
முதலான மலமுற்ற வூநமுறு தூலதநுவோ, டுறு
கின்ற காசபட லங்குரோத காமமுத லொழிவின்
மல முற்றகுக்க - வுடலினுடன் ஞானவஞ் ஞாநமல
முறுசீவ னுடனைந்து தொழில்களாதி, நிறை
கின்ற மலமுற்ற வீசற்கும்வேறுகி நீண்மலமு
மற்றும்கவு-நிகழ்கின்ற ஞாநவா நந்தவடி வானநா
நிருமல னென்றுகொள்வாய். 25

கொள்கின்ற சாதிவன் ஞச்சிரம மதனுடன்
கூறதன தன்மதன்மங் - கூடுமத னுறுபயன
தாஞ்சொர்க்க நரகாதி குறைவிலதின மிச்சமான,
வுள்கின்ற கோடிபவ முதலொடக் குற்றுமிக வுலே
கின்ற சீவருடனே - யுளகிருபை யவதார மாற்ச
ரிய முதலான வுறுதொடக் குற்றவீச, னெள்
சீவர் சங்கத்த சுததமுறு பூதங்க ளியாவுக்கும்
வேறதான - யாம்லைக ளூடனுற்று நின்றிடினு
மெமையசுத் தங்களெய் தாததாலும், வின்கின்ற
விலைகணம் முடைவிவர்த் தங்களாய் மேவியே
யுறாதலானும் - விமலசித் தாகின்ற நாஞ்சுதத
னென்னவே விளங்கிடவ றிந்துகொள்ளே. 26
அறைதலுறு தாஞுயுங் கூடிநிலாறு மறிவற்ற
கடமாதி பூதாதிக்கு, முறை தனக்கோ ரறிவிலதா
யொன்றிஞேடே யுறுதலிஞ லறிவெனவே
தோற்றுகின்ற, குறைவுறுமூன் றுடல்சீவன் மா
யைகட்குங் கூறலுறும் வேருகி யலைகடம்மைக்,
கறையின்றிப் பிரகாசஞ் செய்தெப்போதுங கந
்போத வடிவானாம் புத்தனுமே. 27

அறிதலுட னறிதலில தாகியே மூவிதவ வத்லைதயுறு ஞேயத்தையு-மறியாமை யுடனறிவ தாயிலகு சர்வபுத தியாகின்ற ஞாதத்தையு, மறியுமவ னறிவிலோ னெனவிலகு முயிர்களா யமர்ஞாதிருக்கடமையு-மவர்களினி விர்த்திபிர விர்த்தியையு மதுவதற் காம்பலனு மெப்பொழுதுமே, யறுதியா யினதெனவ வத்தைமூன் றதனினு மறிகின்ற வடிவமேகம்-மளவிலா வுருவான தாலும்த் திரிபுடியை யழிவினு மில்லையாயி, னறிவரில தாலுநாஞ் சகலதிரி புடிகளை பு மறிகின்ற தாலும்வித-மனைத்தெனவ வத்தையும றிபுநாஞ் சாவக்ஞ ஞெமென் றறிகுவாயே 28

தநதாங் யாதிசெல் வம்பிரிய மதுவிரா சாதியா னீங்குகாலை-தவிராத கையுடைமை பிரியமது செலவாதி தன்னினு லொருவுகாலை, யினமான புத்ராதி பிரியமவ ரனலுற்ற விலமதா னீங்குகாலை-யிழிதூல வுடல்பிரிய மதுபுழுதி யானீங்கி லிந்தியம் பிரியமதுவும், பிகமாம்பி ராணங்கள்

டமதான வாக்கினை பெறுபோத கன்றுசீவன் - பிரியமது வும்ப்ராண னிறுகாலே விட்டுமெக் காலு மே பிரியவுருவாங், கமமான வாங்மாவை யன்றி யொன் றிவ்விதங் காணுத படியினுலுங் - கருது மெக் காலுமே தானுக வுற்றநாங் கழறுபர மாநந 29

கநவிடயஞ் சுழுத்திசொர்க்க விடயந்தன்னிற் காண்சுகங்க டமையெதிர்த்த காணந்தன்னிற், றனதுசுக்கப் பதிபிம்ப மாகத்தானே தங்குதலா லுஞ்சுழுத்தி யுபேட்சைநிட்டை, துனுகாலந் தனிலுதிக்குஞ் சுகங்களாங்ம சுகமான படியாற் றற் சுகமதின்றிப், பனுசுகங்கள் வரவேறு வழியி லாத படியாலும் பகர்சம்பு நாமென்றோர்வாய். 30

தூய்தற்ற கிரகமூர் தேசம்விட்
தூலவுடல் லோகலோகஞ் - சுழல்கின்ற விருதேக முடன்மண்ணை வளையமாய்ச் சூழ்ந்தலைக் கின்ற தாகி, யேய்கின்ற வறல்வங்நி யிவையசைக் கின்ற கா லிவைகளுக் கிடமதாகி - யெய்துற்ற வம்பரம்

பௌதிகச மட்டியோ டெலயிலவை யாவுமுட லாய்த், தோய்வுற்ற மெய்யறிவு ளசைகின்ற வீச னுஞ் சொல்கின்ற வேகமுடனே - சுழல்கின்ற பறவையென வீரைந்து திக்கினுஞ் சூழ்கின்ற நூறுகோடி, யாய்வுற்ற கற்பங்க ளோடிமிக நாடி டினு மளவைகா ணுததாகி - யங்கங்கு சாட்சியா யசைவிலா தமருநா மசலனென வறிகுவாயே. 31

சத்துவமாங் குணந்தனிலீ சனெயுமாக்கித் தகுமிரா சதந்தனிற்சீ வரையுமாக்கி, யத்தமோ குணத்திலுல கதையுமாக்கி யவைகடமை விரித் தடக்கி யுகங்கடோறும், வித்தரமாய் விளையாடல் செய்துகொண்டு விளங்குபிர தாநத்திற் கதீத மாகிச், சுத்தவதிட் டாநமதா யபரிச்சின்ந சுகவடி வா புறநாமிர்க் குணனெனறோவாய். 32

ஆகுமையேழ் ததுவமாம் விகறபஙகடகு மப்பாலா யவையினதிட் டாநமாகி, யேகமதா மத்துவித ஞாநமாகி யிருக்கின்ற நாந்தனிற்றன் விகற்பமற்றே, போகுமிவை தம்றகூடி னுலும்

பற்றுப் புகனிமல படிகம்போல் விகற்பமற்று, வேகலிலாக் கடமாதி புறம்வெயிற்போ லிருக் கின்ற நாநிருவி கற்பஞ்ரும். 33

ஆகுவெளி யுருவாகும் பிரமமென்று மதற் குருவ நாமம்லே யமூர்த்தமென்று - மாமுன்பி னுட்புறமில் பிரமஞ்சாட்சி யாகுமென்று மறி படுத லலிதிலாதி, லேகமதாம் பிரமம்தற் கநிய மாகி யிவைவிளக்கு மறிவுநிரா காரமென்று - மீரி ரண்டு சுருதிகளுங் கூறலானு மியல்கதிரை நாடு மந முடனேநீண்ட, சோகசிதா பாசனுக்குஞ் ஞங் தொடர்பால்வாள் வெட்டுமாற் சூடுங்கையிற் - ருெடருதல்போ லிலதேற்றற் சுபாவசித்துச் சொல்லுருவ ரகிதரென வேண்டு மோவென், சோகம்லுத் தியிஞலு நாமேயுள்ளிற் றேற்றுபொறி வெளிப்பொறியின் விடயமின் றித் - தொடரவையை விளக்குமநு பவத்திஞலுந் துகளினிரா காரஞ மெனவேயோர்வாய். 34

அயர்கருத் தாவாயு மேபுசிப் பவஞயு மறுதி நமு மமர்தலாலே - யதங்மமொடு தங்மமத ஞனி

தம் பெததனே யன்றியொரு காலுமுத்த, னய
மாக வலனென்று கன்மகாண் டததினி னண்ணு
மாந மாவிதென்றே - நாடுபிர மாதாவி னுக்குமஞ்
ஞாநத்தி னவின்மலங் கன்மமதனு, னுயருதலில்
பெததனு யுறுவன்ஞா நத்தினி லுயர்முதத னுவ
னென்றே-யுபாசநா காண்டத்தி லாங்மாவி தென்
றுதா னுரைததிடுஞ் சீவனுக்கு, மயலாகி நிருவி
கா ரவ்வறிவ தாமெமக் காகுபெங் தத்தொடக்கு -
வணுகவொரு காலதது மில்லாத படியினு லமர்
நிதய முததனுமே. 35

ஆமயாவின் மூவர்முதற் றேவர்சாலோ
காதியெனக் கற்பிதமா யழியுமுத்திக், கேமமுறப்
புறம்பாகச் சித்தித்தென்று மெள்ளளவுங் கிரகிக்க
விடக்கூடாதாய்த, தோமறுசற் சிற்சுகமே வடி
வாந்தம்மைச் சுருதியினு லுணர்கின்ற தநாதி
முத்தி, யாமதனு லேழைந்தின் மேலாநாமே
யநாதிமுத்த னெனவகத்தி னறியவேண்டும். 36

நழுவல்சுத நழுவாதச் சுதமதாகு நாடு
மொரு நூறெண்டின் மேலிராம, னழுவுகின்ற

தூலவுடல் பிராணயத்தி னழுவிலிங்க வுடல்பூத
னழுவ மாயைபரன
ஞக நவிலுமையே ழுக்கயலாய்ச் சுகசிற்சத்தாய்,
நழுவலிலா தெக்காலுந் தானேயாக நண்ணி
விளங் கிடுதலினச் சுதனுமாகும். 37

மூலவஞ் ஞாநகா ரியமதா யமர்கின்ற மூன்று
தநு வுஞ்சேத்திர- முன்னும்தை யறிபவன் சேத்
ரக்ஞ னெகுநீ மொழியர்த்த மறியேனெனல், சீல
மில பாவவுரு வஞ்ஞாந மிதுபரம சித்திலா
ரோபமாகித் - திகழநா தியதெனச் சொல்வதா நா
ஞாந தன்னினுற்ற, வாலம்ப மில்
லறிவ நாதியா யுருவததி யாசமாம் பூர்வதேக -
வாந்மவரு பவமாம்பி ராந்திமேல் வருதேக வாந்
மப்பி ராந்திகட்கு,மூலம்இது பிராந்திமூ லப்பிரமை
யறிவின்மை மொழிசேத்ர மத்யாசமு - மோக
மென நீக்கியவ் வதிட்டாந மாயறியு முரணினுஞ்
38

மலையுமாக மென்னலந் தக்கரணம் வாக்கென் னன் மருவுபத் திந்திரியமாம் - வரும்பிருவ கைக்கு மிக வெட்டொணுப் பொருண்மனோ வாசாம கோசரந்தா,னலைவில்பொரு ளிந்தவித மாகுமேற் சூநியம தாமெனிற் சுருதிபிரம -மஸ்திபா திப்பிரிய மென்றுமதை யறிபவ னதுவாவ னென்றும்ன்ன, மெலயதற வோதலிற் பொருள்சூந்ய மலவாயி னெட்டொணு தெவிதமென்னி-லெழுகின்ற திரி விதவ வத்தையறி கின்றசித் தெலைபுற்ற வாக்கு மநதி, னலைதலுறு மந்நுவய வியதிரேக மவையை யறி பொருளலா தவையின்விடய-மல்லவா தலின் மனோ வாசாம கோசர ஞகுநா மென்னவறிவாய்.

ஆற்றுமுரு நாமமொடு விவகரிக் கப்படுவ தாம்பொருள்வி யாகிருதமா - மவையிலா தவ்வியா கிருதமா மிதுசகம தனகார ணப்பிரமமாச், சாற் றும்வே தாந்தத்தி னிற்சாங்க்ய மாமதந் தனின் முக்கு ணங்களுற்ற-தகவுபிர கிருதிக்கு முக்குணந தாமுமே சமமுடன டங்குகாலை, யேற்றுபிர தாந

மோ டவ்வியா கிருதமூல கதன்மூல மென்று
சொல்வ-ிருவகையி னிற்சர்வ சத்தியாய்ச் சிதத
தா யியலுசர் வகளுபிரமங், தோற்றுலகின் மூலமா
மறிவில்பிர தாநமது துகளுலகின் முலமாகாச் -
சொல்லும்வ் வேதுவொற் சகமூல மானநாந
துரிசிலவ் வியாகிருதனே. 40

நாசமுறல் சரமற்ற தக்ஷரநூ ருண்டுபிர ளய
ஞாந மவையினாச - நணுகின்ற மூவுடற் கதிதசித
தானநா நந்தலில தாலக்ஷரங், காசின்மறு யுத்திசர
மெனல்வேத மதனினாற் கழறுபொரு ளக்ஷரந்
தான் - கருதுமீ மாம்சன் சங்கைமுன் னுள்ள
பொருள் காணலாம் பொறியினதஞெ,லாசின்மறை
விதிநிடே ததையுங் கிரியையுற் றதையுமே
யறையுமென்னி-லாரணம் பொறியினாற் பிரமமறி
யப்படா ததுவிதிநி டேதமென்னப், பேசமவை
யாலுரு திம்சையைச் செயவொணாதென் றுதான்
பேசல்போலப் - பிரமமே நாமென்ன வறியெனக
கூறலாற் பிரிவினா மக்ஷரந்தான். 41

அற்வதுதி ருக்காம தாங்மாவ லாதுதா னமர் திரிசி யங்களாங்மா-வன்றுலோ காயதன் சங்கைய நம் வநிதைமுக லானபோ கங்களெல்லா, மறிந் தநுப விக்கையா லாகந்தி ருக்கென்னு மவனையே சாருவாக-னமரவே கண்டித்த லிந்திரிய மில்காலே யறிவுகெட் டொன்றையுந்தா, னறிந்தநுப விதநி டா தாலுமே யிநதிரிய மமர்காலே யறிவதாக-வாக மது விலகலா லாகமறி வன்றுபொறி யறிதிருக் கென்னுமவனே, யறிதத்வ வாதிகண் டிததலய னல்வழக் கற்றபடி யேபிராண-ஞநயாவ லாதிந்தி யங்களாங் மாவுமே யன்றென்று ரைக்குமவனே, யறியுபா சகனுமே நீக்கலப் பிராணபொறி யாக முத வியாவுமநமில்-லாவிடிற் றேற்றுமை யான் மநந் திருக்குமற் றதுதிரிசி யநகளென்னு-மவனே யுந் தார்க்கிகன் கண்டிததல் புத்தியில் லாது விடின மநதுசலந-மதனெற்றி ருககன்று புதநியே யறிவென்னு மவனையும் புததனீக்க, லறிதலுறு யாவுஞ்சு ழுததியிலி லைச்சூநய மாங்மாவெ னவனே நவில்பட்-டாசாரி யதுவுமாந மாவன்று அஞ்சகம

டைந்தனன சுழுததயமெலன, வறைசீவ னறி
வென்பன் யாவரையு நீக்கல்வே தாந்தியறி விற்சீ
வனே-யாதியாய் விடயவரை யிலகலா லறிவல்ல
வவை யறியு நாந்திருக்கே. 42

அகநோக்க மநதினில கப்படும் வஸ்துவே
பிரத்தியக் கந்தவாந்மா - வலித்தையா திகளிறைற்
சீவாதி யாய்ப்பராக் காம்விர்த்தி வெளிநோக்க
மாய்ச், சகமீசர் சீவர்சாஸ் திரமென்னும் விட
யங்க டமிலலைந் தோய்ந்துபருவஞ் - சார்ந்துபர
மோட்சமதை நாடிலாந் மாமிகத் தகுநிரதி சய
முத்தியென், பகாசுருதி வாக்யவுப தேசமுற்
றுடல்பொறிகள் பல்கரணம் யாவுநீக்கிப் - பன்னி
டும் பிரத்யக்கு விர்த்தியென் றுறுபெயர் பற்றியே
தன்னைநோக்கித், தகைமையுறு வெய்யிலின்
விளக்கெனக் குன்றியே சாட்சிமாத் திரமதாகச்-
சகிக்கின்ற விர்த்திஞா நததையே காணுநாந் தயங்
கிடுபி ரத்தியக்கே. 43

செடமாகி யறிவற்றுத் தோற்றுகின்ற
செகங்களையுஞ் செயற்கையறி வாகவுற்று, மட

மான தரும்மியற்கை யறிவின் மூன்று வகையான வுடல்களையு மியற்கையான, விடமான வறிவாகித் காணுகின்ற வியல்பான நமக்கறிவே வடிவல்லா மற், றிடமாமற் றொருருவடிவு மில்லாததானுஞ் சின் மாத்ர னெனவென்றுஞ் சிந்தைசெய்வாய். 44

நானெனமூன் றவத்தையினுண் ணேக் காய்த்தோன்று நாலேழ்தத் துவங்கள்வெளி நோக்காயீதென், றீநமுடன் றேற்றுறுமேழ் தத்துவங்க ளிருவகையா மையேழுந் திரங்க டோறு, மூநதிரி விதவவத்தை களினுந்தோன்றி யொழிகையினுங் கூடவொழி யாமற்றனே, யீந மிலா நித்தியமாய் நிலைமையுற்றே யிருக்கின்ற நாமேசத் தென்னவோர்வாய். 45

வரமான பிரமாதி காரணே சுரரோடு வைசு வா நரன்முதலதாய் - மன்னுபர மாங்கிச னீறுகா ரியவீசர் வகையுடன் விராட்டாதியாய்த்,திரமான சுத்தமீ ருஞ்சததி பேதங்கள் செறிசிவ ராயி ருந்து - திகழிவரு டன்சரிய தாயிலக ஞாநயோ

கங்களைச் செய்ததிகழைங், கரன்வேல ஞதியா
நூதரே சுராம்கக் கருதிவரி னிற்பாதியாய்க் -
கதிரஞாக யோகஞ்செய் கந்திதண் டசாதி கந
யோகி கட்கும்வேறு, யுரமான நமிலவர்க ளோ
ரொர்கா லநதனிலு திப்பதா லுண்மையலதா -
லுயர்வாம கண்டசித அருவமா கின்றநா முநுநிர்
சுவராஞமே. 46

சீவனற் றெழிறனிற் சிவறுஞ் சீவறுய்ச்
செறிபொருள விதலைததன்னிர்-சோபிரதி பிப்பி
தசி தாபாச னவனளவில செநமநற் கன்மமுற்றே,
பாவமறு சித்தசுக் தியையுற்று பாசனை பலசநம
மூற்றவதறுற் - பகருமே காக்கிரட டைந்துசா தா
முடன் பரமதே சிகனையுற்றே, தாவில்சிர வணட
நந மேன்தித் தியாசந சமாதிசாட் சாதகாரமுந் -
தடையறச செய்துஅமஞ் ஞாநமுப் பஞ்சவித
தகுபிரட மூநதவிாத்திச, சீவதது வநகெட்டுப்
பிம்பசை தங்கியச் சித்துமாத திரமதாகச் - செறி
கினற தாவியா நிர்ச்சீவ னெனவே தெளி
வுடன நிந்துகொளளே. 47

பிரகிருதி யின்மைநிஷ் பிரகிருதி சாங்கியன்
பெறுசங்கை சீவாதியைப் - பிரகிருதி முக்குணத்
துண்டுபணி நிற்கையிற் பிரமநிஷ் பகுதியெவித்தம்,
விரவுகயி ருதிகளை யன்றியே சர்ப்பாதி மேவா
தின் வாக்குமாத்ரம்-விளங்குமூ லப்பகுதி பிரமத்
தை விடவற்பம் வேறிலெனும் யுத்தியாலுந், திர
நநவு கநவுசக மியாவுமதை யறிகின்ற சித்தாக
வழிதல்கண்டுஞ் - சித்தின்வே ருயறிந் தவனுர்ம
பிரமத்தி செய்கின்ற பாவியென்றும், பரமிலவை
யாவுநம தருவென்று கண்டவன் பரப்பிரம மென்
றும்வேதம்-பன்னலா லுந்திரப் பிரமமா கின்றநாம்
பகருநிஷ் பிரகிருதியே. 48

வரமில்சம் சாரமில் லோனசம் சாரியாய் வந்
நவாச் சிரமங்களு - மருவிவைக் குரியதந் மாதநம
பேதமும் வருமிவற் றின்பலமதாத், தருசொர்க்க
நாகாதி யும்மவற் றின்சேஷ சநநமர ணுதியாவுஞ்
சம்சார மாகுமிது தநுவைநா மென்றிடிற் றன்னை
யுறு மிவ்வுடற்குத, திரமருவு நாமநிய மெனவறிந்
திவ்விதந் தேர்சிதா பாசனுக்கே - சிறிதுமிலை யிவ

ளையு முடலையும் பொய்யெனத் தேர்ந்திவற் கதித
மான, பிரமமக மெனவறிந் துறுமெமக் கர்ப்பமும்
பெந்தசம் சாரமில்லாப் - பெற்றியாற் சுத்தசித்
தாகின்ற நாமிகப் பேணசம் சாரியாமே. 49

கட்டுண்ட வன்பெத்த னதுவிலன பெத்த
னுங் கள்வன்க யிற்றினலே - கட்டுண்டல் போற்
பிரம நாமெனும் புத்தியை மறைத்துமே களவு
செய்த, திட்டவஞ் ஞாநமது வந்தவுட னேயகந்
தேகமென மாகித்திடுந் - திருடனும் புண்யபா வங
குரோத காமாதி தீயபா சங்களாலுங், கட்டுண்ப
னப்போது துக்கபய சென்மங்க ணக்கிலா துண்டு
பரனற்-கருணையின்மெய்ஞ் ஞாநம்வந் துடன்மாந
மற்றபின் கநபெந்த துன்பவற்கும், விட்டொழித
லாலுமுட லுலகினன் மட்டிடா வியனகண் டாநந்
தமாய் - மேவெமக் கொருபெந்த மும்மில்லை
யாதலான் மிகநாம பெத்தனமே. 50

அத்தமுறு சாரணதி யவயவமு டைத்தாகி
யமர்கின்ற மூவுடற்கு-மநியமா யாகாய வுருவமாய்

மூவிதவ வத்தையின் கரியதாக, நித்தமுறு மென்
றனக் கெற்கெனவொ ரவயவ நின்றிடா தாலுநம்
போ - ணிகழுண்மை யல்லாது தன்னதவ யவ
மென்ன நேர்கின்ற பொருளுமன்றிச், சுத்தமுறு
நம்மினிற் கற்பிதம தாகியே தோற்றலுறு மூலக
மதனைத் - தொட்டுமே யவயவமி லாதாலு மிவ்
விதந் துகளூற்ற வுபயவகையாய்ச், சத்தமுறு
மவயவஞ் சற்றுமே சார்ந்திடாத் தகுதன்மை
யோடுதானே - தானுயி ருக்கின்ற நாநிரவ யவ
னெனச் சந்ததமு மெண்ணுவாயே. 51

ஆதரமாங் கன்மகாண் டத்திலோது மதந்ம
தந்ம மதன்பலன்கள் பத்திகாண்டத், தோதலுறு
தேவதையும் பரோட்சமாகு முயர்ஞாந காண்
டத்தி லோதுபிர்மங், கேதமுறு மவைபோலப்
பரோட்சமின்றிக் கேட்டவுடன் ருணுகக் கிளர்த
லாலே, யேதமிலா தப்படியெப் போதுந்தானு
யிருக்குநா மபரோட்ச னென்னலாகும். 52

அறைசுயந்தா னுயிருத்த லெவிதமென்னி
லஞ்ஞாந காலததி லநியமாகி, மறைவிலதா யில

கேழ்தத் துவமுளுாக மருவினபின் ருனலவாய்த
தள்ளலுற்ற, வறிவிலதாங் தத்துவங்க ளிருபக்
தெட்டு மாகமுப்பத் தைந்திறுகரு மப்பாலுற்ற,
விறவின்முப்பத தாருந்தத துவமெப்போது மியா
மாக விலங்கலிளுஞ் சுயமென்றோர்வாய். 53

இதுவென்று தள்ளலுற லேயமஃ தின்மை
யத கேயமது வெங்ஙனமெனி - லியன்மூர்த்த
மோடமூர்த் தமதெனப் பிரமததி ஹுக்குபய ரூப
முண்டா, விதையறிந திதுவல்ல வல்லவென் றறி
யென்ன விசைசுருதி சொன்னபடியே-யியல்பிரம
மதனுடைய சச்சிதா நந்தமா யெய்தமூர்த தங்க
ளுடனே, சுதவுலக மூர்ததத்தை யுஞ்சுருதி யாதி
யாற் சோதித்த நிநதுகொண்டு - சொல்லும்பிது
பாம்பல்ல வல்லவென் றறிதல்போற் றுகளபர
மார்த்தமாகி, யதமதுறு மேயமா முலகையல வல
வென்ற கற்றிநற் பரமார்ததமா-யறிவான நாமகே
யன்னெனக் காணலா மாகையா லுமகேயன. 54

அடைகின்ற பொருளுபா தேயமநு பாதேய
மடைபடாப் பொருளதெவித - மாமெனிற் கனம

காண் டத்தினிற் சொர்க்காதி யாநந்த மேவிரும்
பித, திடமதுட னித்யாதி நால்வகைக் கன்மமுஞ்
செய்துளோ னப்பலததைச் - சேருவன் பத்தி
காண் டததினிற் சிவஞதி தேவர்களை மந்த்ராதி
யா, விடையறவு பாசநா திகள்புரிந் தோன்பதம
தெனுமுதலதி யடைவனித்ய - வெழின்முத்தி யிச்
சையாற் சவஞதி செய்துளோர்க் கியலுபல மப்ப
லம்போ, லடைபடும் பொருளலா தேற்கவே யுற்ற
தா மாகவுமு கின்றவதஞ - லவத்தையின் கரியதா
யெப்போது மேவுநா மாநுபா தேயனுமே. 55

ஏற்றுபிர விர்த்தமற் றவனப்ர விர்த்தஞ
மெனிதமெனின் வங்கமதனி - னேகிஞேர்க் ககல்
கரைம ரங்களே குதலலா தேருகப் பலிலுற்ற
தான், ருேற்றவே யேகாது போற்கணிற் ருேற்றி
னுந் துனுயாநதின் மாறியெணல்போற்-ருெழிலகங்
காமுறினு மாக்மதிட் டியினிலொரு தொழினமக்
கின்மையானுந், தூற்றகங் காரமதொ ழிந்திருந்
தாலுநஞ் சுயதிட்டி தனினிவிர்ததித் - தொழிலை

யஃ துறுதலா னும்மதின் கண்ணதாய்த் தோற்று
பய தொழில்குறித்து, மாற்றுநந் திட்டியிலொர்
பிரவிர்த்தி யாந்தொழிலு மாமெமக் கணுகலில
தா - லவ்விருவ கைக்குமமர் சாட்சியா கத்தொ
டக் கற்றநா மப்ரவிர்த்தன். 56

இலகுசிவ னென்னுமது நான்காவ தாம்
பொருளவிதமெனி லொன்றுதிக்கி, விலகலற்
லுறுமவத் தாததிரய வியலுசக
,, மிலகுகரி யாகியே நான்கதாம்
பொருளதா யெலையிலத் துவிதசிததா, யிலகியுறு
கின்றநாஞ் சிவனென்ன வறுதிநமு மிருதயத்
துன்னுவாயே. 57

ஆகின்ற மரணமிலா தமிர்தம்யோகா வமிர்த
மொடு தேவாமிர் தம்புசித்தே, சாகின்றோ னல
னென்றே யுற்றபேருஞ் சாரீசர் பிரளயத்தி னசித்
தல்போல, வேகவநந் தாநந்த சித்துநாமென்
றிலகலுறு மோட்சவமிர் தத்தையுற்றோன்,சோக
முட னொருக்காலு நசியாதானுஞ் சொல்கின்ற
வமிர்தனெனத் துணிந்துகொள்ளே. 58

உருவமல் லாதவ னிருபனா மெவிதமெனி
லுருபூத பௌதிகங்கட் - குருவமுண் டிவையை
யறி சட்சருவ மென்பர்சில ருருமிவையி றக்குமாக
மே, யருவமென் றறிவர்சில ரதன்வியா பாரத்தை
யறிபுத்தி யருவமென்ப - ரப்புத்தி கர்த்தித்துவ
போக்கத்து வக்கடமை யறிகின்ற சீவனவனை,
யருவென்பர் சீவனையு முண்டுபெணி யாட்டியுமடக்
கிவா சனையதாக- வமருமூ லப்பகுதி யருவென்ப
ரதனினுக் கதிதமா யிவைகளுடைய, விரிவொடுக்
காதிகட் கமர்சாட்சி யாகவே மேவியே யுறுகின்ற
நாம் -
தன்மையின் மிளிர்கின்ற நிருபனாமே. 59

விறகினிலுண் டாம்வன்னி விறகைச்சுட்டு
விஞ்சாமல் வீதலின்மெய்ச் சுருதியாலும், பிர
கிருதி புருஷசையோ கத்தினாலும் பிறந்தவகண்
டாகார விருத்தினாக, நிறைபிரமத் தினின்வே
றாய் பகுதிபூமா னிகழ்சாத்ர மாதிகளைச் சுட்டுத்
தானா, முறுகரியா யுற்றநமி விறத்தலாலே யுலக
மில்நாஞ் சாந்தனென வோருவாயே. 60

பயமற்றோ னபயனெ மொன்றுக்கொன்று
பயமுற்ற மிருகபட்சி மநுடாமன்னர், மயலின்
முநி சுராசுர ருலோகபாலர் மாலரனே முதலான
பெயர்களாலுஞ், சுயசிததா மகண்டநமை யறுக்க
வெட்டச் சுடநனைக்கப் பிடிக்கவடைக் கப்ப
டாதா, வியலுமொரு பயமதுவு மற்றேயுற்ற
வெழிலான நாமபய னென்னவோர்வாய். 61

ஈநவிட முறுதேனி ஞேரூர்கள் சீமைநல்
விராச்சியம தாள்வர்சுகமு - மெதிரியநல் வியாதி
யுட் பீடைமழை சோரர்காற் றிடியாதி துன்ப
முறலா, லாநந்த மென்னல்கூ டாதிராச் சிய
முழுது மாளுதலு நூறுவயது - மரோகதிட காத்
திரமு மாதியா மிலட்சணம டைந்தவர்க் குற்ற
மநுட, வாநந்த மூண்டிதனி னூறுநூ றதிகமா
யரிவரையி லுற்றசுகமு- மமருகா லாந்தரத் தழித
லா வித்தனையு மமர்மாயை யென்றுதள்ளி, யூக
முறு வாங்கிபணு மசநமென வேவிட்டொ ருக்
காலு மாறலிலதா - யுளவகண் டாநந்த மேயுருவ
வானநா மொப்பினித் தியாநந்தனும். 62

பிரிவதா முருநாம வுலகுசற் சிற்சுகப் பிரம
மா யிலகலானும் - பிரமததி னுக்குமே விடயமா
யறியவொரு பிரகசத் தின்மையானும், பிரமவுரு
வாநமக் கெக்காலும் விடயமில்லை பெறுவிடயம்
வந்ததென்னப் - பிறங்கலும் புததிராதி தக்கசுக
மவையிலோன் பெறுதல்போற் றேற்றினுலுங்,
தரவிவே கததினுற் பார்த்தவுட னேயவைக டகு
மவற் கிலதுபோலச்-சத்துமாத திரமாக வேகண்
டபொழுதிலே சத்தையே யன்றியுலகம், விரிவாக
வந்ததும் போனதுவு மில்லையென்று விடயமுறு
பற்றெறநாளும்-விமலவாங் மாவினுக் கில்லாத தாவி
யா மேவுநிர் விஷயனுமே- ௬

முனனுமிழி தாலதறு வுதித்துநாளுய்மொழு
கின்ற வருடமதில் லயமாதற்கு, முன்னுஞ்சுக்
குமவுடலஞ் சிருஷ்டிதன்னின் மூளைத்ததுதான்
பிரளயததில் லயமாதற்கு,முன்னும்விசிட் டர்கண்
ஞாநந் தன்னினுலே முடிகின்ற லயமதனை யடை
தலுக்கு, முன்னுநா மிருக்கின்ற படியினுலே முரா
ணறநாம் பழையோனேன் றகத்திற்றோர்வாய். 64

விளைதலுறுஞ் சமட்டியென மேவுமுட ஞன் மூன்றுந், தளிர்தலுறு புரம்ந்தச் சார்மூன்று புரதிலுநா, மளவுபடா வடிவான வதிட்டாந மாயிருந்து, விளையாடு மதனும் விளங்குபுரா தநமே. 65

சகலமுமே சிற்சடங்க ளாகததங்குஞ் சடங்கனெலாஞ் சத்தன்றி யெய்போதுந்தான், மிகவுமசத் தானபடி யாலுஞ்சித்து மேவுமிலட் சணமுமிலட் சியத்திலின்றிப், புகலுமிலட் சியமுமிலட் சணத்திலின்றிப் போகின்ற படியாலு மதற்கப்பாலே, பகருமொரு வஸ்துமில தாலுநாமே பழமறைசொல் சூநியனென் றறிந்துகொள்ளே. 66

அவ்விதமாஞ் சூநியமு மறிவிற்சூந்ய மாமெனவே யபாவமா யறிகையாலே, யவ்விதமா யதையறியு ஞாநந்தானு மமர்ஞாநா பாவவநு பவத்தினிற்முு, னவ்விதமே யிலதாலவ் வறிவினேடே யமருஞ் நியமும்போ யயலொன்றுந்தான், செவ்வி

பெற வில்லாத படியினுஞ் செறியுமகா சூநிய னென் றறியவேண்டும். 67

ஆர்பஞ்ச பூதப்ர பஞ்சவிட யங்களு மன் றென்று நீங்கலாலே - யைந்துவிட யவ்விகா ரங்க ளுந் தூலத நு வன்றுநா மாதலாலே, சார்சநந மர ணமூப் பெவ்வந்த வாலிபஞ் சரைமுதல்வி கார மவையுந்-தகுசூக்க தநுவுமக மலதான்ம றப்பாதி சங்கற்ப மாதியாகச், சேர்விகா ரங்களும வித்தை யோ டுறுகின்ற சீவனக மன்றதாலே-செறியுமறி வறியாமை முதல்விகா ரங்களுந் திகழ்மாயையுற்ற வீச, னேரகம லாததாற் சர்வஞ்ஞ ஞதியொடு நிக ழைந்து தொழில்களான-நிரைவிகா ரங்களுந மக கில்லை யாதலினி விர்த்தனு மென்னவறிவாய். 68

மயிர்நகந் தோனீரி ரத்தமொடு கோழைசீ மலசலந் தசைபீளையும்-வழும்பத்தி சுக்குலந ரம்ப மூக் காம்வேர்வை வனமிற்கு றும்பியாதி, செயி ருற்ற விவைகளைக் கேட்கினுந் தொடுகினுஞ்

சீயென்ன வருவருப்புத்-தீண்டிடிற் றுநமே செய்
யவேண் டிடுதலாற் ;சேர்கணிற் கண்டவுடனே,
நயமிலா வருவருப் புண்ணினைக் காளத்தை
நண்ணலா வருவருப்பு-நாற்றமுந் துர்க்கந்த மாத
லா னற்கிராண நண்ணலில ருவருப்பு,வியமிலிவை
யுறும்வநிதை தனைமேவி னனிந்தை வியாதிதுன்
புறுதலானு - மேவுமித் தோஷமெல் லாமறிந்
ததிலிச்சை விடுதலின காமனுமே. 69

தேகியென்று கேட்டுவந்த பேர்கடமக கில்
லையெனு தெந்த நாளுஞ், சோகமின்றிக் கொடுப்
பவனே யீகையுடை யோனென்னச் சொல்வர்
ஞாநி, தாகமின்றித் தனதிடத்துள் ளவைகளையுந்
தன்னையுமே தனைபுற் றோர்கட், கீகையினு ளுமி
கவு மலோபனென வநுதிநமு மெண்ணுவாயே.70

அதிகமதாஞ் சீவனினு மூலதே மதினதி
கஞ் சூக்கவுட றாலதேக, மதினதிக மதினதிகம்
பஞ்சபூத மதினதிகம் மாயையதி னதிகமீச, னதி
னதிகம் பிரமமிந்தப் பிரமமேநா மானதனு ளும
வைகளனைத்தினுந்தா, னதிகநமி லும்மதிக மிலா

[illegible] றறிந்
கொள்ளே.

கன்மமொடு கர்த்தாவி னிடமதாயுங் கரு பஞ்ச பூதங்க ளிடமதாயுந், தொன்மைசுக துஃ மவை வரினுஞ்சுற்றஞ் சோரருடன் மிகுமா சநங்கடேகம், வன்மைபசு புண்மிருக செந பீடை வகைவகையா யநேகவிதம் வந்தபோ மின்மநதிற் ருக்கினுநம் மிடத்திற்றாக்கா வ் மதனு லக்ரோத னுமென்றோர்வாய்.

நிதித்தியாசந யுக்தி முற்றிற்

சமாதி யுக்தி.

பிரிவுறுமெத் தேசத்து மெககாலதது பெருவான மொருபடிததா யுறல்போற்சுதத, பரி யந்த முளவகில பிரபஞ்சத்திற் பஞ்சவித கோச முள விடங்களெல்லாம், விரிவுறுமக கோசத்தை காண்பாறுயா மேவியே யெப்போது மிருதத

லாலே, யிரிதலினு நித்தியனென் றெக்காலத்து
மிதயத்தி லவ்விதமா யெண்ணுவாயே. 73

திதசாட்சி தனிலேக தேசகற் பிதமதாய்ச்
செறிமாயை யீசரிவரிற் - றிகழேக தேசகற் பித
மாம்வி ராட்டாதி சேர்கின்ற வைந்தவத்தை, யிதி
லேக தேசகற் பிதமைந்து பூதங்க ளிதிலேக
தேசமூலக- மிதிலேக தேசகற் பிதமதாந் தேசங்க
ளிதிலேக தேசமூர்க, ளிதிலேக தேசமாங் கிர
கங்க ளிக்கிரக மிதிலேக தேசமுடல்க- ளிதிலேக
தேசமா மிந்திரிய மிவிதமா யெணுமொன்றொ
டொன்றுகூடாச், சுதவுலக முழுதினையு மறி
கின்ற வறிவதே சொருபமா யெங்குநிறைவாய்ச் -
சூழ்ந்துறைத லாலியாஞ் சர்வகத ஞமெனத்
துணிவாக வெண்ணுவாயே. 74

தாரணுசூக்க
மிதற்காதா ரந்தூல வுடலநேக, விவிதவுடற் காதா
ரம் விராட்டேயாதி மிளிர்சகங்க ளவைக்கிடந்
தான் மாயையீச,னவர்தமக்கு மாதார மாகச்சச்சி

தாநந்த மாயிருக்கு நம்மிடத்திற், கவிழ்தலுறு
மிவைகளெலா மேகதேச கற்பிதமா தலினுமே
சர்வாதாரன். 75

ஆதார மென்று முன்சொ லவிதமீ சுரனந் தத்துக்
காதார மாக வுற்ற வழிவறு மெமக்கு வேறே
ராதார மில்லா தாலு மிலதவில் யாமெ மக்கே
யாதார மான தாலு மகநிரா தார னுமே. 76

இயலுடல்க ளுக்காதி பூதமதி வைக்காதி
யெண்ணும்விட் சேபசத்தி - யிதுதனக் காதார
மாயையோ டவித்தைக ளிவைக்கெலா மாதிவஸ்
தாய்ச், சுயசித்த தாகவே யுறுகின்ற தாலுமொரு
சூக்கவுட லுற்றபோதே - தோற்றியழி பல்கோடி
தூலதநு வொருமூல துகளுடல முற்றபொழுதி,
னயசிருஷ் டியிலுதித் தழிகோடி சூக்கதநு நவில்
கின்ற சீவனுக்கு-நாடுமுற் பத்தியில் லாததா லாதி
யென நண்ணியே சீவந்முத்தி, யயலிலா துற்ற
வுட னேகின்ற தாலந்த மாகின்ற சீவனுக்கு-மநிய
மா யித்தனைக் கும்முதற் பொருளான தாலுநா
மாதியாமே. 77

இப்படியே யெவைகளுக்கு மாதியான வெ
மக்காதி யிலதாலு மநாதியென்று, செப்புகன்ம
மஞ்ஞாநம் வேதமீசன் சீவனெனு முபாதிசித்தா
யுறுஞ்சகததுக், கப்பினிரு பாதிசித்தாம் பிரமமா
நிற் கற்பிதமா மநாதியைந்தி னுக்குமூல, தப்பறு
சித் தினுக்காதி யிலதாலந்தச் சைதந்ய மானநா
மநாதியாமே. 78

இதமறுவி சிட்டனினும் விபுசூக்க வுடலி
தனி னிழிநூல வுடலம்விபுவா-மிதுதனினும் விரி
வுபா ரிதனினும் விரிவுநீ ரிதுதனினும் விரிவுகந
லா,மிதனினுங் காற்றுவிரி விதனினுங் ககநம்விரி
விதுதனினி ரண்யகர்ப்ப - மெய்தும்விரி விதனி
னவ் வியாகிருதம் விரிவாகு மிதனினவ் வியத்தம்
விரிவா, மிதனினுஞ் சுத்தம்விரி விவைகடம் மா
லுமட் டிடவொணு தேவிரிந்த - வெழினமாயை
யுறுவீச ரவராலு மட்டிடவு மியலாத நந்தவிரிவா,
யிதமதுறு மதிப்பா திப்பிரிய மாநமிலு மெய்து
மற் றொன்றுபெரிதா - யெம்மைமட் டுக்கட்ட
வொன்றுமில் லாததா மென்றுநாம் விபுவதாமே.

அவதாரவ ரத்தினநீ வான்மகத் தான்மிரு காதியதி னீசாதி - யவர்களினு நான்குவங் நத்த ரவ ரிற்கன்மி யவரினிற் றீக்ஷிதர்களா,மவரினிலு பாசகர்க ளவரில்ரிஷி யவரில்பிதி ரவர்தமிலு மூலகபால-ரவரினிற் பூதபதி யவரின்வை சுவானர ஞுதியவ ரிற்புருஷரா, மவரினிற் குமாரவ ரியா வரினு மேமகத் தாகுநற் றேவிதேவ - னவர்களிரு வர்க்கும்பி ராணபூ தமதாகி யவர்களாற் பத்தி பண்ண, உவமறும கத்துவம அறுமெமக் கநிகசம ஞம்வஸ்தி லாமறுமே - யமர்கின்ற யாவையினு மதிசயித தவஞுத லான்மகத் தாகுநாமே. 80

பகர்புனலின முழுகினவ னுடலிலங்கீர் பற்ற லெனப் பற்றியிடக் காணுமற்ருன், சகலசகத் துட்புறம்பு நிறைந்துநின்ற தம்மிடத்தி லேய முந்தி யிருக்கானின்ற, புகலவத்தை மூன்றினுமே காணலுற்ற பொருவில்சுத்த பரியந்த சகத்தினே டே, யிகலுறுபற் றற்றுவெளி போற்றொடக்கற் றிருக்குநா நிரஞ்சனனென் றெண்ணுவாயே. 81

இப்படியே யெவைகளுககு மாதியான வெ
மக்காதி யிலதாலு மநாதியென்று, செப்புகன்ம
மஞ்ஞாநம் வேதமீசன் சீவனெனு முபாதிசித்தா
யுறுஞ்சகத்துக், கப்பினிரு பாதிசித்தாம் பிரமமா
நிற் கற்பிதமா மநாதியைநதி னுக்குமூல, தப்பறு
சித் தினுக்காதி யிலதாலந்தச் சைதந்ய மானநா
மநாதியாமே. 78

இதமறுவி சிட்டனினும் விபுசூக்க வுடலி
தனி னிஸ்தூல வுடலம்விபுவா-மிதுதனினும் விரி
வுபா ரிதனினும் விரிவுநீ ரிதுதனினும் விரிவுகந
லா,மிதனினுங் காற்றுவிரி விதனினுங் ககநம்விரி
விதுதனினி ரண்யகர்ப்ப - மெய்தும்விரி விதனி
னவ் வியாகிருதம் விரிவாகு மிதனினவ் வியததம்
விரிவா, மிதனினுஞ் சுததம்விரி விவைகடம் மா
லுமட் டிடவொணா தேவிரிநத - வெழினமாயை
யுறுவீச ரவராலு மட்டிடவு மியலாத நந்தவிரிவா,
யிதமதுறு மதிப்பா திப்பிரிய மாநமிலு மெய்து
மற் றொன்றுபெரிதா - யெம்மைமட் டுக்கட்ட
வொன்றுமில் லாததா லென்றுநாம் விபுவதாமே.

அவதாவ ரதநினற் வான்மகத் தான்மிரு
காதியந்தி னீசாதி - யவர்களினு நான்குவந் நத்த
ரவ ரிற்கன்மி யவரினிற் றீக்ஷிதர்களா,மவரினிலு
பாசகர்க ளவரில்ரிஷி யவரில்பிதி ரவர்தமிலு
மூலகபால-ரவரினிற் பூதபதி யவரின்வை சுவானர
னாதியவ ரிற்புருஷரா, மவரினிற் குமாரவ ரியா
வரினு மேமகத் தாகுநற் றேவிதேவ - னவர்களிரு
வர்க்கும்பி ராணபூ தமதாகி யவர்களாற் பத்தி
பண்ணை, உவமனும கததுவம அறுமெமக் கதிகசம
னாம்வஸ்தி வாமனுமே - யமர்கின்ற யாவையினு
மதிசயித தவனாத லான்மகத் தாகுநாமே. 80

பகர்புனலின் முழுகினவ னுடலிலங்கீர் பற்ற
லெனப் பற்றியிடக் காணாமற்றான், சகலசகத்
துட்புறம்பு நிறைந்துநின்ற தம்மிடத்தி லேய
மூந்தி யிருக்காநின்ற, புகலவத்தை மூன்றினுமே
காணலுற்ற பொருவில்சுத்த பரியந்த சகத்தினூ
டே, யிகலுறுபற் றற்றுவெளி போற்றொடக்கற்
றிருக்குநா நிரஞ்சனனென் றெண்ணுவாயே. 81

அவிருமூ வகையுடலி னுக்குமூ லங்கன்ம
மைம்பூத மவைகண்மூல - மமர்சூக்க பூதபௌ திக
மவைகண் மூலமத வித்தையுறு சிவனோடு, நவமா
யை யுறுசிவ னவர்களுக் கதிகமாய் நவையில்சை
தந்யநாமே - நண்ணுகா ரணமான தாலுநற் சச்சி
தா நந்தமா நம்மைவிட்டுப், பவமான காரியம தா
மூலகி னுக்கயற் படிவமில் லாமையானும் - பகரு
கா ரணவுருவ மாகின்ற நம்முடைய படிவமே
பல்வகையதா, நவையான காரியச கத்தினுக்
குருவமாய் நண்ணுற்ற தாலும்கவு - நாடுற்ற சக
லத்தி னுக்குமறு திநமூநா நவிலுகா ரணனுகுமே

இப்ப டிச்சக லத்தி னுக்கும் லங்கு காரண
மாயுறுங், தப்பி லெற்கொரு கார ணம்மில தாலு
மெய்யுணர் வின்பமா, யொப்பி லுஞ்சக லத்தின்
மூல வுருவ மாயின தாலுமே, யெய்ப்பி லாவக
மேய காரண னென்ன வேநித மெண்ணுவாய். 83

ஏலசக கிரியைக்கு மாதித்த சந்தாந மான
தே மூலமாக - வமரதல்போற் சர்வவிந் தியசகத்

தொழில்களு மசைவில்லை தந்நியத்தின், விகல
வில் லாததோர் சந்நிதா நங்கொண்டு விதம்விதம
தாகம்கவும் - விரிவாய்க டக்கினு மிலகுகரி யாக
வே மேவுநா நாமாகவுந், திகழுபிர விர்த்தியுநி
விர்த்தியுஞ் செய்யாது சேர்கின்ற வொன்றினு
வுஞ்-செய்வித்த வில்லாது மத்யஸ்த னுகவே திந
மிவையை நாடிநின்று, துகளிலாக் கனலிபோற்
சகலவித தொழிலையுந் தோற்றுவிக் கின்றவது
வே-சொருபமா நாஞ்சர்வ சாட்சியென் றநுதிநந்
தாய்மகதி னெண்ணுவாயே. 84

அலையினு மநதுபொறி யலையாத தூலவுட
லவைகோடி யலையினுந்தா-னலைவில்பூ தங்களவை
யசையினு மசையாம லமரினு மசைதல்போல,
வலைசூரி யாதிமண் டலம்தனி லலைவைசு வாநர
னுதியிவித-மலைசுத்த வரையுலகொர் தநுவாக நா
மென்ன வபிமாந முற்றறிவினி, லலைதலுறு மீச
னவ ரினும்வேற தாகவே யறிவதனின் மறுசி
ருஷ்டி - யாக்கியலை குமரரா தியரித்த னைக்குமே
யமருதா னுகவிலகி, யலகிலித் தனைசலந மத

ஞேடு கூடியுட சையாம லிகதயாவி - னலேவிஞுச்
குங்கரிய தாகநிறை லைசதக்யு மானநாக தாஞு
வாமே. 85

அப்பிஞற் கடமதைப் பூரித்தல் போலவே
யநமயம் பிராணனதஞ-லதுமகோ கோசத்தி ஞல
துவி ஞாநமய மாங்கோச மதஞலதுஞ், செப்புமா
நந்தமய மதனிஞற் பூரித்தல் பே
ஞற் - சேர்பூரி தம்பஞ்ச கோசங்க ளை
நிகழ்பஞ்ச பூதநிறைவாம், தப்பலில் லவையிஞற்
பூரித்த லுறுசகஞ் சகமதிஞ மெங்குநிறைவாய்ச்-
சார்கின்ற மாயாவி சிட்டருந யானமிகத தாழ்
வில்பூ ரித்தலுற்றுத், துப்புடைய நம்மினும்
வேறுபரி பூரணந் தோன்றுதலி லாதவதஞற்-
சொல்லுபரி பூரண நாமென்ன வேநிதஞ் சுகமுட
ன நிந்துகொள்ளே. 86

உடல்பொறிக டம்ன்மிகவும் விரிவதான
வுட்காரஞ திகட்குமந்த மேயுடைத்தா, யடருமந்
தக்கரஞதி யாலுமெட்டி யறியவொஞ விரிபஞ்ச

பூதங்கட்குந், திடமாயா விசிட்டருக்குங் காலபே தந் தேசபே தங்களிஞ லந்தந்தன்னை, யிடமாகக் காண்கினுமே யந்தமின்றி யியல்சாட்சி யானநா மநந்தனுமே. 87

கொன்ற தாம்பத்தி னென்றுகுறைவா- யல்கியே சததியும் பிரமாம கத்துமுத லாக்கடினை யந்தமு லகோ, டிகல்தேவ பாகமு மநுடபா கமுமென்ன வெய்துபூ தங்களுடனே - யிழியதந் மமத்திமோத் தமமான பிரமன்முத லெய்துதம் பாந்தவுடல்கள், சகளாரி யோகியொடு பாசகன் கன்மியாய்த் தோற்றலுறு சீவராதி-சொல்லீச னீறதாய்த் தார தந் மியமொடு துலங்குவத் தியாவினுந்தா, னிக வில்சத் தாகார மாகத்தா ரதந்மியம தெய்தாம லெப்பொழுதுமே- யிருக்கின்ற சைதந்ய மானநா மேயென்று மியல்சர்வ சமனுகுமே. 88

அதிட்டாநஞ் சூக்கவுடல் விசிட்டனுக்கு மமர்தல தநுக்களைக் கும்பூதங்க, ளதிட்டாந

மவைக்குமதிட் டாநமாயை யமரீச னுங்கிளிஞ்சில்
வெள்ளிபோல, வுதித்தலுறு வாக்குமாத் திரமல்
லாம ஞளவதிட்டா நந்தவிர வொன்றில்லென்
று, மதித்திடநிர் ணயம்பிறந்த வதனூற்சித்தாய்
வயங்கிடுநாஞ் சர்வாதிட் டாநமாமே. 89

நவைகால மாதியாற் கண்டிதமு ருதவறி
வானநா மேயகண்ட - னவிலுமற் றொருயுத்தி
யுலகர்நிர் ணயமருகா நணுபுத்த ராகமத்து, மவை
தேவ ராகமத் தவைபிரம னரியீச ராகமத் தவைபு
ராணத் - தவைபார தத்தவையு நீதிசா ரத்தவையு
மறைகின்ற கன்மகாண்டத்,தவையுபா சநகாண்ட
மவையாவு முபநிடத மவைகளாற் கண்டித்தலா —
மவைநிர்ண யஞ்செயறி யெமையொன்று கண்
டிக்க வாகாத தாலுமாக, வெவமிலுப நிடதத்தி
னதிதபிர மாணம்வே றில்லாத படியினுலு-மியாவு
பிர மாணத்தி னுக்குமவை முடியாத லாலும்யா
மேயகண்டன். 90

ஒருவருக் கொருவர்கள் பரிச்கிந்ந மாய்ப்பிரி
வொ டொளிர்சீவ ரொன்றினுக்கொன்-றுறுபரிச்

சிந்நமாய் நாலேந்து தத்துவத் துடன்மிகத் தோற் றுசூக்க,சரீரங்க ளாமிவைக ளேக்குறித் தபரிச்சிந் நமாய்த்த னக்குளாறு- தத்வமா கப்பரிச் சிந்நமாந் தாலத்த நுக்களிவை யைக்குறித் துப், பரிச்சிந்ந மின்றியொளிர் பூதங்க ளிவைகளேப் பற்றியப ரிச் சிந்நமாய்ப்- பனுமாயை யுறுவீச னுஞ்சாட்சி யாக வே பகருநம் மைக்குறித் துப், பரிச்சிந்ந மானவத னுலுமே நம்மிலும் பரிச்சிந்ந மற்றதொன் று-பன் னவில தாலுமப ரிச்சிந்ந னுமெனப் பரிவினொடு மறிகுவாயே. 91

தாபமுறும் விசிட்டனேயா வரித்தல்சூக்க சரீரமிதை யாவரித்த றாலதேகஞ், சோபமுறுந் தாலதநுக் களேயுமற்றுஞ் சொல்பூத மவைகளேயு மொன்றையொன்று, வாவரித்த விராட்டாதிப் பிரபஞ்சங்க ளவைகளேயு மாவரித்த வீசராலு, மா வரிக்கா தவனேயுமே யாவரித்த வறிவாநா மநா விருத னுகுக்தானே. 92

காட்சியா யவத்தை மூன்றிற் கண்டிடுஞ் சகங் க ளியாவுஞ், சாட்சியி னிடத்து திக்துச் சாட்சியி

ரிடத்திருந்து, சாட்சிமாத் திரம தாகத் தானழு
கின்ற தாலே, சாட்சியா கின்ற நாமே சர்வகா
ரணனென் றோர்வாய். 93

காலமூன் றினுமே யெங்குங் ககநம்போ லொ
ருப டித்தாய்க், கோலமாய் நிறைந்த நாமே கூறு
நித் தியசுத் தாதி, சீலமா மிலட்ச ணத்தைச்
சேர்ந் துறை கின்ற தாலே, சாலநாம் பிரம
மென்றே சந்ததஞ் சிந்தை செய்வாய். 94

சுவாசகம்

பனுநன்மை தீமைகேள்விப் - படும்வேத வாகமபு
ராணசாஸ் திரமாதி பல்விகற் பங்களுந்தா, மனக
நல் தைக்காணு மறிவைவிட வின்மையி னவத்
தைமூன் றதனினுங்கா-ணகிலசக மும்மறிபு மறி
வைவிட வில்லாத வத்தையொன் றென்றிலகு,
மினசகம தந்தந்த வவத்தையைக் கண்டகரி யாக
வே யிற்றபடியா-லெண்ணவே வேறென்று மூன்
றுகா லதினு மெய்தவத் ததுவுமில்லை, யுனமிகப்
போனதுமி லெனுமநுப வத்திரு லொன்றுமற்

றில்லையுறுநா-மொருவனே யுள்ளபொரு ளென்ன
வே யநுதிநமு முளமதனி லெண்ணுவாயே. 95

வயல்குளந் தேசமூ ராதிவஸ் தவைகட்கு மண்ணதே யுருவ மாபோன்-மருவுலகி னுக்குருவ நஞ்சச்சி தாநந்த மாயிலக லாலுமின்ப, மயநம்மை விடவுலக மற்பமில தாற்சர்வ மாமுலக மாகவுறு நா-மாசர்வ வாக்மாபின் னொருயுத்தி நானென்ன மருவுரைக் கூன்றுகோலா, யயலில்கரி யுருவேந மக்குறல் போற்பறவை யறைமிருக நார்கண்மு நிக-ளமரருல கதிபர்பூ தாதிபதி வைசுவா நரனுதி சீவருக்கு,நயவீச ருக்குநா னெனுமுரைக் கூன்று கோ லாக்கரிய தானநாமே-நண்ணியிடு மங்கங்கு சித்திக்கை யான்மிகவு நவிலுசா வாத்மனுமே. 96

கநவதனிற் காணலுறுஞ் சகங்களியாவுங கண்டதன தாகார மானதேபோ, லுனுமனத்தாக திரயசக மியாவினுக்கு முறுகின்ற நமதுசத்தா காரமேதான், வினவியிடு மாகார மானதாலும் விளங்குசகதா காரமதை விட்டொழிற், சகநமுறு

சகமதுவே யில்லாதாலுஞ் சாருகா மேசர்வா கார ணமே. 97

பயில்சர்ப்ப மென்னவே தோன்றினது தானு மப் பழுதைதனை யன்றியிலதின் - பகர்வந்த வாச்சி ரம மொடுசொர்க்க நரகாதி பல்தேச மூர்கள்கால, மியல்சாஸ்தி ரஞ்சீவ னீசுவர பேதங்க ளென்னு மை யேழுதாக - வெணுதத்து வங்களுஞ் சச்சிதா நந்தமா யிலகுநம் வடிவதாலு, மயலொன்றி னுடையவுரு வலதாலு மொருகூதத னளவில்வே ஷங்க டம்மை-யமர்தல் போலும்பூமி யொன்றுமே பல்விகற் பங்களா யாதல்போலுஞ், சுயசத்த தா யிருக் கின்றதா னொருவனே சுழலுசீ வீசசகமாத்- தோற்றுபே தங்களா யுறுதலா ஞமிகச் சொல் லிடும நேகரூபன். 98

புலசட்டி நீரின்மதி பலவிதந் தோற்றினும் பயிலுமதி யொன்றலாது - பகரிரண் டல்லாது போலவு மவனவன் பார்வையிற் றோற்றுகநலி, பலவன்றி யொன்றுதல் போலும்ப டிகமண்ட

பத்தம்ப மிலகுஞாளி - பலவன்றி யொன்றுதல் போலவுங் கநவினிற் பலவிதஞ் சகமிலகினும், பலவன்றி யொருவனே யாதல்போ லுஞ்சீவ பரச

தாநந்த பகரிலட் சணமதாயே, பலவான சகலத்தை யுங்கண்ட படியினுற் பனுசகத் தாகாரமே - பலரூப மாயிலகி னுஞ்சற்சி தின்பமாய்ப் பகருநாமேகரூபன். 99

கநவபர மார்த்தமா நனவுபர மார்த்தமாங் காணனவி லபரமார்த்தங் - கார்மின்னன் மற்றவை க ணிலேயிவையி ளுளடிமை காயமனே மதலேவீடு, தநமுதலிவ் வுலகவஸ் தபரமார்த் தஞ்சுரர்கள் சாருலக மாதிநிலேயாய் - தங்குமிதி லயனுலக நிலேயென்ன விவ்விதந் தாரதம் மியங்களாகப், பனுவீச சீவசக முழுதுநன் குணரினே பரமார்த்த மல்லதாலும் - பகரிவைக் குச்சர்ப்ப மாதிக்கு ரச்வாதி பரமார்த்த வுருவாதல்போ, லநககாம் பரமார்த்த வுருவதா லும்மெமக் கழிவுவந் தொருவஸ்

அவு - மாகுபர மார்த்தமா யுற்றிடா தானுகா மழி
வில்பர மார்த்தனுமே. 100

புரிவஸ்து வென்னல்பொருண்
றெனிலுலக மியாதெனிற் புரியினரவம் - போலு
லகு பொய்யதாற் பொருளல்ல வெனிலரவு போ
லுறும் புரியினரவப், பிரமைவர லாமுலகு போலி
ராநிரவயவ பிரமத்தி லுலகுதானும் - பிரமையென்
பதுதகா தென்றிடிற் ருன்சிவப் பிற்குவமை யற்ற
படிகத், துரையிரத தப்படிக மென்பிரமை போற்
கசப் புக்குவமை யில்குளததை -யுறுகுளங் கைக்கு
தென் றிடுபிரமை போலவு முலகமே போலிராத,
பிரமத்தி லுலகமா ரோபமா மிவ்விதம் பிரமையா
முலகினுக்குப் - பிறங்கதிட் டாகபொரு டீனயன்
றி யிலையதாற் பேசலுறும் வஸ்துகாமே- 101

பிரபஞ்ச மின்மைகிட் பிரபஞ்சம் வாதிகள்
பேதமாஞ் சங்கையுலகைப் - பெயர்த்தறிவை யுறு
வெனச் சுருதிசொல லாலுலகு பேர்த்துவிட
வேண்டுமென்னிற், றிரமில்சக முளதாயி னெரு

உரைத் தகைத்துற மராஞ் சங்கைக்கர்நந் - மெற்ட
சனு மூர்த்திமுதன் முத்தரா லேசகந் தீர்த்தல்
விதமுமக்குத, தருசகமின் ஞானமிலை யெனிவ
வர்க ளாலிறந் தற்றதே னுலகுதானுந் - தயங்கலுட
னிப்போது றக்கணக் கிலையிலாச் சகமதனை யில்
லையென்றே, சுருதியும ழித்திடச் சொன்னதாற்
சொப்பனத் துகளுலகி னுலகிலென்றே - துணிவு
டன ழித்தலுல கில்ஞான மாதலாற் றுகளினு ளிட்
பிரபஞ்சன. 102

இயலுநா நாரூபம் வெகுரூப மாஞ்சங்கை
யிவையெலாம் பிரமமல்ல - வென்னும்வாக் கியத்
தினு லிலைத்து டைதனுமிக வேகசித் துரூ
தாக, வியல்சுருதி பிரமத்தை நிலைநிறுத் தப்பிரம
மெண்ணும்வெகு ரூபமென்ப - தெவிதமெனில்
வெகுவிதம் பிரிவுபெறு நீரினு வினமொருவ
னேயநேக, வயனுருவ மேயென்ன விலகல்போல்
வெகுரூபி யாயுநும வித்தையாலே - யலகிலொரு
பிரமமும் வெகுரூப மேபோல வமரவே யிலகல்
கொண்டு,சுயமாக வெகுரூப னென்பதுப சாரமாச்

சொல்லலுறு மாகையாலே - தோற்றிடும வித்தை தன் னைக்குறித் தென்றுநாந் துகளிறு நாரூபனே.

தேசமதன் பேதங்கள் பூதபேதந் தேகமதன் பேதமோ டிந்திரியபேத, மீசர்களின் பேதங்கள் சீவபேத மெனததோற்று மாயாகா ரியத்திலுக்கு, மாசுறுமா யைக்குமதிட் டீநசித்தாய் மருவுசச்சி தாநந்த நம்மைவிட்டுப், பேசுறுமோர் பேதவுரு விலதானுமே பிரிவிலா வபேதனெனப் பேணு வாயே. 104

நிருவிசே ஷன்னுயர்வு தாழ்வாம்வி சேஷ மவை நீங்கினவ னிற்றலோட-னேர்கோண லாதி யா விலகலுறு மருடனொடு நிகழ்தருப் பட்சிமுத லாஞ், சருவமென் விசேஷங்க ளுடனுற்றவ் வடி வையுஞ் சாரதன் ஞெழிலுமுறல்போ-றயங்குகி னும் வெயிலேக ரூபமாய் விபுவதாய் தனிநிருவி சேஷமாபோற், பொருவிபுப் பிரமமுன் சொல் விசே ஷத்தொடு பொருந்தியத் தொழில்கடம் மைப் - பொருந்தல்போ லுறினுந்தொ

சங்கமாய்ப் புகலுகிர் விசேஷயாயே, யிரிவிலா
கூறுமென்று ரைத்தபடி யேயறிஞ ரியல்விசே
ஷங்களியாவு - மெமதிடத் திலகவென் றெணிய
நுப வித்தலா வியாகிருவி சேஷனுமே. 105

மென்ப திரண்டிரண்ட தற்றதத்து விதமாங் துவிதசக ம்லகலினத் துவிதமென்பதெவிதம், புவியின்மரஞ் செடிகண்முத லானதெலா முதித்துப் பூமியிலே யிருந்துபுவி யாகவழிந்திடல்போ, லவிரவத்தை களிற்றோன்றுஞ் சகமறியுஞ் சாட்சி யானநமி லுதித்திருந்தே யழிந்துவிடலாலே,தவறிலறி வாந்தனைப்போற் பின்னையொரு வஸ்துத் தானிலதா தலினுமே யத்தொய்த னுகும்.

உண்மையறி வாநந்த நமையன்றிமற்ற வுருமைந்தேழ் தத்துவமா முலகுநினைதவனி, லுண்மையெனத் தோற்றினதக் நினைவுபொய்யானதனுலுள்ளின்மெய்போ விலகுலகும் பொய்யானதாலுந், தண்மையுல கதுநான்கு வபாவமுறலாலுஞ் சசாதிமுதற் றிரிபேதக் தமக்கிலதினுலு, முண்

டக்கச சிற்பிரட மனந்முப்பதலைநது மொருக
காலு மிலதாற்சர் வாபாவளுமே. 107

காலமொடு தேசவஸ்து திக்குவங்கங் கருது
கின்ற வாச்சிரம மிவைகடம்மி, லேலவொன்றி
லுள்ளதுமற் றொன்றில்லை யென்னுமிவை யே
முதலா வியம்பாநின்ற, சீலமிலப் பரிச்சேத மற்
றேபத்துத் திக்கினுமற் றெங்குமடி முடியுமற்றுச்,
சாலவுமே சர்வபரி புரணமாகத் தங்கலினுஞ் சர்வ
தோ முகனென்றோர்வாய். 108

சுயம்பிர காச வின்பத் தோன்றலே துரிய
வாழ்வே, வயம்பெறு நினது நாம வளத்தினை
மிகத்தொடுத்துத், தயங்குமிம் மாலை தன்னைத்
தமியனேன் பிழைதகற் கேகின், புயந்தனி
லணிந்தெ நாளும் புலையனேன் றனையுங் காவாய்.

(பிரஹ்ம நாமாவலி)

இலக்ஷணாவிர்த்தி முற்றுப் பெற்றது.

பாயிர முள்பட செய்யுள் 115.

ஸ்ரீ முத்தி ராம லிங்க ஞாந தேசிகர்.

தி ரு வ டி வா ழ் க .

சர்வஞ் சிந்மயம்.

(பிரஹ்ம நாமாவலி.)

இலக்ஷணவிர்த்தி செய்யுள் 115.

முதற் குறிப்பு அகராதி.

இலக்ஷணவிர்த்தி 108 நாமங்களுடன்
கவி 108க்குத் தலைப்பு.

1. குணைநிர்வி காசொல்ல ஞானவடி இன் னலே அசங்கன்ஞா நமில்காலநத-சுயம்ப்ரகா சகம தலை சொப்ரகா நாமிலமேல் ஆநந்த கால மொருமூ, அணைசத்ய திநமாத நிஷ்கிரிய இக வுலக முத்தன்ஞா நமுதித்ததன் - அகர்த்தாஞா நமுதித்த அபோக்தாபி ராரத்த நிருபத்திர நனி வாதபி, நிணைநிர்லே பகர்தலுறு நிர்ச்சம்பந் தானலக்ஷடஸ்ஆற்று ஆத்மாநானென்-நிர்த்தோஷ தோடமெனும் அப்பிரமே ஆனபொறி பிரத்யக்ஷ ஏகதேச, நிணைஅணு பலகனி அசரீர பகருமுட நிரிக்திரியன் அவனவன் சான்-திஅப்பி ராணபெல அமநசுஓ ருமொருக்ஷ நிர்மலன் அறைகின் படைபே.

2. படைசுத்த கொள்கின்ற புத்தன் அறைதலுறுசர் வஞ்ஞன்அறி தலுடன்-பரமானக் தநதாநீ சம்புகந விடயஞ்சு அசலன்தாய் தற்றகி ரக, அடைநிர்க்குண சக்வநிர் விகற்ப ஆகும் நிரா

கார ஆகுநித் தியமுக்அயா - அநாதிமுத்ஆமயர் அச்சுதன் நழுவல்சுத க்ஷேத்ரக்ஞன் மூலவஞ்ஞா, திடைமனோ வாசாம லையும்அவ்யா ஆற்றுமுரு அக்ஷரன் நாசமுறல்ச - திருக்குஅறி வதுபிரத்தி யக்குஅக நோக்கமந சின்மாத்ர செடமாகிய, நிடைசத்து நாமெனநி ரீசுவரன் வரமான நிர்ச்சீ வன் சீவனற்றோ - நிஷ்ப்ரகி பிரகிருதி அசம்சாரி வரமில்லிர்ப் பெத்தன்கட் டுண்ட அலையே.

3 அலைநிரவ அத்தமுறு அபரோக்ஷ ஆதார மாஞ்சுயம் அறைசுயந்தான்-அகேயன்இது வென்றுஅறு பாதேய அடைகின்ற அப்பிரவிர் ஏற்றுபிரவி, சலைசிவன் இலகுசிவ னென்அமிர் தன் ஆகின்ற மாநிரூபன் உருவமில்லா-சாந்தன் விறகி னிலுண்டாம் அபயன்பய மற்றோன்நித் தியாநந்த ஈனவிடமு, மலைநிர்வி ஷயபிரிவ தாஅறு தனன்முன்னு புராதவினை சூந்யசகல- மாசூந்ய அவ்விதம் நிவிர்ததன்ஆர் பஞ்சபூ அகாமமயிர் அகோபன்தேகி, பிலைஉன்ன

தன்அதிக அக்குரோ தனன்கன்ம மொடுகித்தி யன்பிரிவுறு- மெத்சர்வ கததித சர்வாதார் எவமவி நிராதார்ஆ தார **மழையே.**

4\. **மழை**ஆதி *இயலுடல் அநாதிஇப் படியேயெ விபுஇத மறுவிசிட்ட - மகத்துஅவ தாவரநி ரஞ்சநன் பகர்புனலின் காரணன் அவிரு மூவ,* **பழை**யகா *ரணன்இப்ப டிச்சாக்ஷி அகில சக தாணுஅலே யினும்மநது - யரிபூர்ணன் அப்பி ஞல் அநந்தன்உடல் பொறிகடமின் சர்வசமன் அகிலவுந்ந,* **அழை**சர்வா *திஷ்டாந அதிஷ்டாந அகண்டநவை அபரிச்சிந் ஒருவருக்கொ-அநாவிரு தன் தாபமுறும் சர்வகா ரணன்சாக்ஷி யாபிரமம் காலமூன்றின்,* **தழை**யதார்த் *தபனுகந சர்வாத் மா வயல்குளம் சர்வாகா ரன்கநவ - தனில்அநே கரூபபயில் ஏகரூ பலசட்டி பரமார்த்த கநவ* **அனியே.**

5\. **அனி**வஸ்து *புரிவஸ்து நிட்ப்பாபிர பஞ்சநா காரூப இபலுநாநா-அபேதனதே சம*

தன்பே நிருவிசே ஷன்நிருவி அத்வைதன் துவித மென்ப, சநிசர்வா பாவன்உண் மையறி சர்வதோ காலமொடு தேசுயம்பி-சற்குரு பதந் துதித் தோதினோர் யாவர்க்குந் தடையின்றி மங்கமாமே.

சற் குருப்யோ நம:.

ஸ்ரீ நிஜ குண யோகீசுவரர்

கந்நட பாஷையில் அருளிச் செய்த

விவேக சிந்தாமணியில்,

(வேதாந்தப் பரிச்சேதம்)

வேதாந்த சூடாமணி.

நல் லாற் றூர் (துறை மங்கலம்)

ஸ்ரீ சிவப் பிரகாச சுவாமிகளால்

செய்யுளில், மொழி பெயர்த் தருளப்பட்டு,

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய சுவாமிகளால்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

சிறப்புப் பாயிரம்

அருமறையின் பொருடெரித்த விவேகசிந்தா
மணியதனு ளறைவே தாநதப், பொருளினைமுந்
நீர்வரைப்பி னுலகறியச் செந்தமிழாற் புனைதல்
செய்தான், பெருகுசுவை நறவொழுகு செஞ்
சொன்மல ராற்புனைபாப் பெருந்தண் மாலைக்,
கருமிடற்று வானவர்க்கே சாததுசிவப் பிரகாசன்
கவிஞர் வேந்தே.

சற் குருப்யோ நம:

வேதாந்த சூடாமணி.

பாயிரம்.

தருணமா துமைமுகத தாம ரை
மருணறு மெனவுதித் தடியா பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம். 1

சீர்கொண்ட வருமறையின் முடிமணியைத்
தெய்வ-சிகாமணியை யடியவர்தங் கண்மணியை
மாயைப், பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் திநமணி
யை முக்கட் -பெருமணியை யகத்தினுக்கோர்
விளக்காக விருத்தி, யேர்கொண்ட விவேகசிந்தா
மணியெனுநூ லதனு-ளெடுத்தியம்பும் வேதாந்தப்
பரிச்சேதப் பொருளை, நேர்கொண்ட தமிழ்
விருத்த யாப்பதனாற் றெரிய-நிகழ்த்துவன்வே
தாந்தசூ டாமணியென் றன்றே. 2

பாயிரம் முற்றிற்று.

வேதாந்த சூடாமணி.

நூல்.

வேதமொரு நான்குமா றங்கமுநன் னியாய-
மீமாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமுமீ ரேழா, வோ
தலுறும் வித்தைகளா மவற்றுண்மீ மாஞ்சை-
யுயர்ந்ததா யைந்நான்கத் தியாயமா யருத்த,பேத
முற விருகூறு மவற்றுண்முதற் கூறே-பிறங்கு
மருட் சைமினிசூத் திரரூப மாகிப், போதுமீ ரா
றத்தி யாயமாய்க் கருமப்-பொருளுணர்த்திப்
பூருவமீ மாஞ்சையெனப் படுமால். 1

சாற்றியவச் சைமினிசூத் திரத்திற்கு மிக்க-
சாபரமென் றொருபா டியம்புரியப் பட்ட, தேற்ற
மிகு மம்மீமாஞ் சைக்குமதம் பாட்ட-மென
வொன்று பட்டாசா ரியனுல்வந் தன்று, போற்று
மவன் சீடனு கியபிரபா கரனுற்-புகழ்பிரபா கரமெ
னவோர் மதாந்தரநன் கமைய, வாற்றியவச் சாபர
பா டியமதற்கு விளங்க-வாக்கப்பட் டுலகமெலா
மறிந்திடவின் றதுவே.

உரைத்தவிரண் டாங்கூறு பிரமமுரைப் பதனு - லுத்தரமீ மாஞ்சையெனப் பட்டருள்கூர் வியாதன், றெரித்தகூத் திரவடிவ மாகியிரு நான் கத் - தியாயமா மவற்றுண்முத ஞன்கததி யாயம், விரித்தலுறு தேவதா காண்டமெனப் பட்டு-விளங் குறுதெய் வதவிலக் கணம்பலபத் திரனு, னிரைத் துரைசெய் யப்படுமே ஞன்கத்தி யாய-நிகழ்பிரம காண்டமென வேநிகழ்த்தப் படுமால். 3

அப்பிரம காண்டத்துட் சிவமொடுயி ரயிக்க-மறைதலாற் சங்கரா சாரியனுங் குருவா, லொப்ப ரிய பாடியமொன் றுரைக்கப்பட் டதுபின் - னுரைத்ததற்கு விவரணு சாரியனென் பவனுற், செப்பரிய விவரணமாக் கூறப்பட்ட ததுவே-தெரி யின்வே தாந்தநூ லென்றுரைக்கப் படுமா, லிப் பெரிய வேதாந்த நூற்பொருளி னகல - மெங்ஙன மென் றிடினுரைத்து மியம்பியநூன் முறையே. 4

வாயதத நூன முகத துரைகசு மஙகளா சரணே - வாழ்த்துவணக் கொடுவத்து நிர்த்தேச

மெனஞூன், றுத்தபதம் பதப்பொருளே வாக்கிய
யோ சனையே - யறிவினு விடையிவையைந் துரை
யினிலக் கணமாங், கோத்துரைசெய் விசேடவிசே
டியங்கருத்தா கருமங் - கொள்கிரியை யிவையைந்
தந் நுவயவிலக் கணமாஞ், சாற்றுமநு பந்தசதுட்
டயநூற்கு விடயஞ் - சம்பந்தம் பயனதிகா ரிக
ளெனநான் கறியே. 5

விடயமது சிவசீவர் தமதேகத் துவமாம் -
விமலனோடு நூற்கறையப் படலறையுந் தன்மை,
யடைதலுறு சம்பந்தம் பயன்றுயரொ லாநீத்-தாநந்
தப் பதம்பெறுதல் சாதநநான் கினையு, முடையவ
னே யதிகாரி யென்றறைவ ரறிஞ - ருரைத்தசா
தநசதுட் டயநித்த வநித்தப், படுபொருளின்
விவேகமிக பரபோக விராகம்-பழிப்பரிய சமைமு
முட் சுத்வமெனப் படுமால். 6

நித்தியமாந்-மாவேபொய் விடயமெலா மெ
னத்தேர் - நிலைதருநித் தியாநித்திய வத்துவிவே
கம்பின், மெத்திவரு மிகமொடமுத் தரத்தில்வரு

போக-விராகம்ம்மை மறுமையுள விடய நுகர் வனை த்தும்,பொய்த்தழியு மிடும்பைமய மெனவிடுத லா கும்-புகழ்சமையே முதலாய சட்குணங்கள் பெறு தல்,வைத்தசமை யியல்பாய முத்திவிருப் பதுவே-வயங்குமுமுட் சுத்துவமென் றறிந்திடுக மதித்தே.

சமைதமையே திதிக்கையுப ரதிசிரத்தை சமாதி-சமைமுதலா மறுகுணங்க ளுட்கரண மடக் கல், சமைதமைதான் புறக்கரண மடக்குதல்கா மாதி. தணித்திடுகை திதிக்கைகரு மங்களனைத் தினையுஞ், சுமையெனவே விடுதலுப ரதிசுருதி குருவைத-துணிவினு னம்புமதே சிரத்தைகுரு மொழிநெஞ், சமைவுறவே திட்பமுறல் சமாதியிச் சா தநஞ்சே-ரதிகாரி செயுங்குருசே வையினையெ டுத் தியம்பில். 8

ஆததமுட னங்கமே தாநஞ்சற் பாவ-மாம வற்றுட் குருபரனுக் கநுகூல விருத்தி, யாத்த முயர் குருபரன்குற் றேவலே யங்க-மருட்குரவாக் குரியமனை நிலமுதலா மவற்றைக், காத்தலது

தாநமாஞ் சற்குருவே மெய்யாக்-கண்டசிவ மென நம்பு மதுவேசற் பாவ, மேத்துகரு மம்பத்தி மிகு ஞாந காண்ட-மெனுமிவற்றான் மூவதிகா ரிகள வேறு முளரால். 9

உடம்பினையும் வருகுடும்பந் தனையுமியா னெனதென்-றுளன்கரும காண்டியெலாக் கிரி யையுமீ சற்கே, திடம்பெறநின் றாக்குமவ னே பத்தி காண்டி-செயுங்கரும மனைத்தினுக்குங் கரி தானென் றிருப்போன், மடந்தவிரு நன்ஞாந காண்டியென லாகு-மற்றுமுள ரைவரொரு வர்க் கொருவ ருயர்வா, யடைந்தவதி காரிகளங் கவர் கருமி முமுட்சோ-டறையுமப் பியாசியநு பவியு டனா ரூடன். 10

மூடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி-முத் தனா மவனாறு பிறப்பினிலொண் கருமி, நீடுலக மின்மையென நினைந்துபுறக் கரும-நிட்டனாய் முப்பிறப்பின் முத்தனா மவனே, நாடரிய முமுட் சுலகங் கநவெனக்கண் டுள்ள-நற்கருமஞ் சேர்ந்து

பிறப் பிரண்டுளனப் பியாசி, வீடுலக விவகார
கினையாமல் விவேக - மேவியோர் பிறப்பினன்
முத்தன நு பவியே. 11

உலகதிலே தோன்றுமற் றன்றிகழ்ஞா நததா-
லுண்மைமுத்த னமவனே யாரூடன் மற்று, மூல
கமுதல் யாதெனத்தேர் வொடுகுருவை யடைந்து
-முடம்பாதி பொய்யெனக்கண் டருட்குருவை
யடைந்து, முகிலொரு குரவன்றன் மகற்குபதே
சஞ்செய் - துறக்கேட்டு முயர்தருஞா நிகளாகி
முத்தி,யுலகுதொழு விவேகமொடு விரத்திதெய்வ
பதியா-லுற்றிடுவோர் மூவரதி காரிகளா குவரால்.

சாதகர்க ளாஞ்சீடர் பேததாற் குரவர்-தா
மும்போ தககுருவே முதலாக விருநாற், பேத
மடை குவரவருட் போதகன்முன் னூலிற்-பெரும்
பொருள்கூ றிடுபவன்றத் துவந்திகழ்த்து பவனே,
வேதகனல் வசியாதி யாலிம்மை யின்பம்-வெந்து
யரங் குதவுமவ னிசிதகுரு வறத்தைப், போதகஞ்
20

செய் திருமையினு மின்பமருள் பவனே-புகழ்தரு
கா மியகுருவென் றறைகுவர்மூ தறிஞர். 13

சூசகனும் விவேகததாற் சமைமுதலாங்
குணங்க-டொகுப்பவன்பொய் விடயமென வாந்ம
விருப் பருள்வோன், வாசகனுஞ் சிவசீவ ரயிக்கிய
ஞா நத்தை - வழங்குமவன் காரகனை யந்தவிர்த்து
நிலைத்த, வாசகனு முத்தியருள் பவன்விகித குரு
வா - மதிகாரி யாவார்க ளெனமுன்னர்க் கூறு,
நேசமுறு சீடர்தம்மு ளொருவன்முத் தாப-
நெருப்பினால் வெந்துசிந்தா குலமுடைய னாகி. 14

நானாரிப் பவமெனக்கு வந்தவா றென்கொ-
ணசிப்பதெவ ராலெனவாய்ந் தலர்கரங்கொண்
டேகி, யானுநற் கல்வியறி வடக்கம்வை ராக-மாதி
யாங் குணமுடைச்சற் குருவையடைந் தெதிர்
மண், ணூனாப் பணிந்தெழுந்தன் பாற்கரங்கள்
குவித்தே-யுறவழுத்தி யருட்குருவே யென்பாசத்
தொழிவு, தானுமெத் திறததினா லெனவினவல்
சீடன்-றனதுவிதி வத்துபசந் நத்துவமா மன்றே.

அனையவன ததிகாரந தெரிந்தருளா
டஞ்சலோம் பென்றபய கரஞ்சிரத்தி லிருததுப,
புனையவருஞ் சுருதியுத்தி யாலவன தநாந்ம - புத
தியினை யொழித்துத்தா தாந்மியவாக் கியத்தா,
னினையலரு மொருபிரம நீயேயென் றுள்ள -
நிலையையுணர்த் துதல்குரவ னுபதேச மாகு,
மனையவுப தேசமுறை யுத்தேசத் துடனே-
யிலக்கணஞ்சோ தனையெனுமூன் றினையுமுடைத்
தாமால். 16

அறியவுணர்த் துறுபொருளை நாமமாத் திரத்
தா - லறைந்திடுத லுத்தேச மாங்களகம் பளமாங்,
குறியுடைய தாமெனல்போ லப்பொருளிற் சிறந்
த - குறியுரைத்த லிலக்கணமவ் விலக்கியமாம்
பொருளிற், செறிவுறுமவ் விலக்கணமுண் டோ
விலையோ வென்னத - தெரிந்திடுதல் பரிட்சை
யோர் பொருளறிந்து பெறற்குப், பொறியுறல்
செய் காட்சியா மளவைமுத லாகப்-பொருந்துபிர
மாணங்க ளெட்டுளவா மன்றே. 17

கடமுதலா மவற்றினது காண்கையது தானே-
காட்சிபுகை யாலங்கி ஞாகமது மாகக், திடமருவு
மவ்வநுமா நம்பதிஞ்ஞை யேது-திட்டாந்த மெனு
மங்க முடைததவற்றுட் பதிஞ்ஞை,யிடமலைவெவ்
வழலுடைத்தென் பதுபுகையுண் மையிறு-லெனு
லேது மடைப்பளிபோ லென்பதுதிட் டாந்த,
முடைமையுண ராத்தனுரை யானதிதீ சாதி-யுறு
கனியா திகளுண்மை ஞாகமா கமமாம். 18

பகற்பொழுதுண் ணுமெருவ னிளையாமை
கண்டு - பரிந்திரவூண் கற்பித்தல் காணருத்தா
பத்தி, யகததினிலை யுறுதேவ தத்தனெனி
லிருப்ப - னவன்வேறோ ரிடததிலெனத் தெரிந்
திடுத றன்னைத, தகப்பெரியர் கேள்வியருத் தா
பததி யென்பர் - தகும்பசுவோ டொக்குமரை
யெனுமொழிகேட் டிருந்தோன், புகப்படரும்
உநததிலதன் விடயஞா நந்தான-பொருந்துதலே
யுவமாகப் பிரமாண மாகும். 19

இங்கிலனிற் கடமில்லை யென்பதனாற்
றோன்று - மின்மையுணர் வபாவமா மாயிரமாகிய

வெண், டன்னிலொரு நூறெறனுமெண் ணுண்டெ
னுஞா நக்தான்-சம்பவமா மிம்மரத்தி னியக்கனுள
னென்னுஞ், சொன்னிகழ்வில் வருமியக்க விடய
வுணர் வதனைச்-சொற்றிடுவ ரறிஞரை திகமாகு
மளவை, யென்னவிவண் டொகுத்துரைத்த காட்
சிமுத லாய-வெண்வகையிற் சமயர்கொள வின்ன
வென வுரைப்பாம். 20

புகலுலகா யதனுக்குக் காட்சியொன் றேசை௱ -
புத்தவைசே டியர்கடமக் கிரண்டநுமா னத்தோ,
டுகலருஞ்சாங் கியர்க்குமூன் றுரையொடுநான் குவ
மை - யொடுநியாயர்க் கருத்தா பத்தியொடைந்
தாகு, மிகுபிரபா கரற்காறு மபாவமொடு பாட்ட-
வேதாந்தி கட்காகு மெனவறிக தெரிவுற், றிகலரு
மொண் புராணிகர்க டமக்களவை யெட்டா-மென்
றுரைப்பர் சம்பவவை திங்களுட னன்றே. 21

திருக்கு விவேகம்.

திருந்தியவே தாந்தநூ லியம்புறுவ திருக்
குத் - திருசியமென் றிருபொருளங் கவற்றின்மு
தற் றிருக்கில்,வரைந்திடுவ சுவகதந்தன் சாதிவிசா

திகளா - மற்றவைமூன றினுக்குமுதா ரணமு றையே மொழியில், விரிந்தநிழ றருநெடும்பூம் பணைமரமொன் றிற்கு ஞிமிறினங்கள் புக்கு முகத் தழுதுபெரு குறுதே, னருந்துநறு மலர் முதலா யினவும்வே றுள்ள - வணிமரமுங் கனமு தலா யினவும்போ லாமால். 22

நிரவயவ மாதலினு னுஞ்சத்து வேறு-நிகழா மை யானும்மிறை தனக்குமுத னடுவின், றொரு புலக காரணமா மாயை - யுணமையினு னிறு தியதி லென்பதென்கொ லென்னில்,வரைவு தரு சித்திரிகன் சித்திரசத் தியைப்போன்-மாயை யுஞ்சங் மாத்திரமாம் பிரமத்தின் வேறுய்த், தெரி வதிலா மையினென்றுஞ் சச்சிதா நந்த - சிவத்தி னுக்கு விசாதியிலை யென்றுணர்க தெரிந்தே. 23

சுருதியினு ளேகமே வாத்துவித மென்னுஞ்- சொற்கிடையு ளேகமெனுஞ் சொல்லதனுக் கயிக்க, மரிதிலுண ரேவவெனு மிடைச்சொற்குத தேற்ற-மத்துவித மெனுமொழிக்குத் துவிதவிலக்

காகக், கருதுபொருள் வருதலின்று விம்முறையே
மாயா-கற்பனைகள் கடந்துநிர வயவமா யென்றுந்,
திரிதலில்சின் மயமாகு மொருபிரமந் தனக்குத் -
தெரித்தசுவ கதமுதலா யினமூன்று மிலையே. 24

அத்தியா ரோபமப வாதமென விரண்டா -
யறைகுவர்கற் பிதமத்தி யாரோப முள்ள, சுத்தியூ
டிலாதவிர சதம்விளைத்தல் போலச் - சொல்பிரம
சத்தினில்லா வுலகதுகற் பித்த, லெய்த்திருதான்
வெள்ளியதன் றிப்பியெனல் போலோர்ந் - தின்
றுலுகம் பிரமமெனத் தெளிதலப வாத,
மெய்த்தபொரு ளறிபுமிலக் கணமூன்று மவை
தாம் - விளங்கதத் வியாவிருத்தி தடத்தமொடு
சொரூபம். 25

ஆகமுத லனநேதி யதுசெய்து நின்ற - ஒா
ருயிரை யறிவிதத லதத்வியா விருத்தி, சாகை
நுனி மதியுளதென் றுணர்த்தலிற்பூ தாதி - சக
மாய காரணங்கொண் டறிவுணர்த்தல் தடத்த,மா
கனலி விளங்குகதிர்ச் சொருபனெனல் போலாந்-

மாவினிச சொருபமிது வெனவுணர்த்தல் சொரூ
ப, நீகடவு சொருபநிசஞ் சச்சிதா நந்த-நித்தியம்பூ
ரணமாக நீநினைந்து கொள்ளே. 26

மதித்தன்மதி யாமைமந வாதிகளிற் றனைக்
கோர்-வாதையிலா துண்டெனல்சத் தவத்தை
யனைத் தினுமே, யுதித்தவிட யங்களைநின் றறிந்
திடுதல் சிதஞா-முவப்பினுக்கு விடயமாந் தன்
மையா நந்தந், திதித்தசதோ திதநித்த மனைத
துஞ்சா தகமாந்-திறத்திறே லவை
பந்தநிறை வெனவே, விதித்திடுக
தாநந்த மயமேல்-விளங்கியதி லவற்றுளா நந்த
மெங்கு மெனினே. 27

வெம்மையொளி யுருவாய வழல்விளக்கி னொ
ளியே-விளங்கியிடும் புனலிடத்தின் வெம்மையே
விரியும், வெம்மையொளி யிரண்டுமெழும் விறகி
னிலவ் வகைபோல்-விமலசத்தொன் றேதிகழுங்
கன்முதலா மவற்றின், மெய்ம்மைதவிர் புத்தியது
தமோகுணத்தின் மூட-விருத்தியினு மிராசதத்

தின் கோரவிருத் தியினு, மெய்ம்மையசச் சித்தா
குஞ் சத்துவத்திற் சாந்த-விருத்தியினிற் சச்சிதா
நந்தங்க டோன்றும். 28

லாநந்த மயமாமாந் மாவவ் - வைந்தி
முபாதியுள வவைமுறையே மொழியிற்,
பேதமுறுஞ் சத்துமூன் றும்விவகா ரிகம்பின் -
பிராதிபா சிகம்பார மார்த்திகசத் தெனவே மூது
ணர்விற் சுழுத்தியிற்றோன் றுதுநந வுற்று-முத்தி
யுறு மளவுமுறுங் கடாதிமுத லதுவாம், போதுகந
வினிற்றோன்றி யழிவதிடை யதுவாம்-பொன்றுத
பிரமசத்தே யிறுதியதா மன்றே. 29

சீவனொடு சன்கூடத் தன்பிரம மென்னச் -
சித்துநான் காங்குடநீர் கதுவுறுவெண் மீன்வான்,
றாவுபனி நீர்பிம்ப வநுமிதா காசஞ்-சொல்கடா
வச்சிந்நா காசமொடு மாவான், மேவுமிவை யவற்றி
னுக்குத் திட்டாந்த முறையாம்-விடயமொடு பிர
மம்வா சனைமுக்கி யம்பி, னேவுநிச வாந்மாவோ
டத்துவிதம் வித்தை - யெனும்வற்றின் பெயரா
லெண் வகைப்படுமா நந்தம். 30

மாதுமுதல் விடயவூ தியங்கடம்பிற் றோன்றி-
வரல்விடய வாநந்தங் கண்படையிற் றோன்ற,
லோதுபிர மாநந்தக் துயிலொழிவிற் றோற்ற-
முடையதுதான் வாசநா நந்தங்கே டின்ப, மாத
விலா னொதுமன்மதி தோன்றுதல்முக் கியமா-
மாநந்த மனோலயயோ கத்தினில்வந துதித்த,
வேதமறு நிசாநந்தம் பிரியவிட யத்து-வியான்
பிரிய னெனத்தோன் றுதலாத்மா நந்தம். 31

விரியுமல கனைதனும்பொய் மெய்ம்மைதா
னென்னும்-விவேகத்திற் றோன்றுவதே யத்து
விதா நந்த, மரியமறை முடிவாகும் வாக்கியஞா
நத்தா-லாதலது விததியா நந்தமென வறிக, வுரி
யனமுன் னின்மையொடு பின்னின்மை யன்றி-
யொன்றொன்று காமையென்று மின்மையென
நான்காய்த், திரியுமபா வங்களிவை நித்தியத்துட்
புகாத வாம் பூரணத்து முருதனமூன்
றாகும். 32

உரைத்தவைதா மியாவையெனி னொருகா
லத் துண்டின்-னொருகாலத் தெனுங்கால பரிச்
சேத முடனே, தெரிந்தவொரு தேயதத்துண்
டொருதேயத் திலையென - றேயபரிச் சேதமு
மொன் றுமாகா தென்னுங், கருத்தில்வரு வத்து
பரிச்சேதமுமா மென்னக் - கருதிடுக வினிச்சித்
தின் விரிவாகு மெனமுன், விரித்திடுமச் சீவாதி
கட்குநா மாதி - விவகார கற்பனையீண் டெடுத்து
மொழி குதுமால். 33

சாற்றரிய சீவபே தங்கண்முறை விசுவன்-
றைசதன்பின் பிராஞ்ஞனெனப் பகர்ந்திடுவ ரவ
ருள், வேற்றுமைசெய் துலவுடல் வியட்டியபி
மானி-வியாவகா ரிகன்புத்தி கதவுறுசை தங்யன்,
மாற்றரிய சிதாபாசன் விட்சேப ரூபன் - வருபிர
மாத் திருநுவல்கத் திருவொடுபோத் திருவே,
தோற்றியிடும் விஞ்ஞான மயன்குடும்பி சரீரி-துவம்
பதமுக் கியன்முதலா யினவிசுவ நாமம். 34

பெற்றவொரு சூக்குமமெய் வியட்டியபி மானி-
பிராதிபா சிகசீவன் சொற்பநகற் பிதனென், மற்
றனைத்தான முதலாய தைசதன்றன் பெயராப் -
வழங்குறுவா காரணமெய் வியட்டியபி மானி, யுற்று
வரு மவித்யோ பகிதன்கா ரியமா - முபாதிக
னென் பனமுதலாம் பிரஞ்ஞாநா மங்கள், பற்றி
வரு சீவாத்மா வந்தராத் மாமேற் - பரமாத்மா
வெனப்படுமாத் மாவிதமூன் றாகும். 35

காய்ந்துள விரும்பு போலுடம் பாதி கலந்
துறு குடும்பமென் வழக்கிற், சார்ந்துளன் சீவாத்
மாவெனப் படுவான் றாமரை யிலையினீர் போலத்,
தோய்ந்துள குடும்பப் பெருவிவ காரந் தோய்வில
னந்தராத் மாவாம், போக்குல கிற்குப் பரிதிபோற்
சான்றாய்ப் பொருந்தினோன் றான்பர மாத்மா. 36

நீர்விழுந் தொருவெங் கதிர்தடு மாறி நின்ற
தென் றுரைப்பது போலுங், கார்விரைந் தோட
வோடுகின் றதுதண் கலைமதி யென்பது போலு,
மோர்வருந் திரிவிற் போதவாத் மாவிற் குடன்முத

வாகிய வுபாதிப், போர்வருஞ் சிப பாவனை உலகப்
பெருவிவ காரமென றறியே. 37

அருவிராட் புருட னிரணிய காப்ப னந்தரி
யாம்மென ற்சன், றிரிவித மவருட் டுலவா கத
துச் சமட்டியா இயவபி மாகி, விரிவுறும் வைசுவா
நரனெனன் முதலா விராட் புரு டனபெய ராகு,
மருவுறு ம்லிங்க மெனுமுடற் சமட்டி மாநிமாப்
பிராணனே யன்றி. 38

சூத்திராத் மிகனென பெயர்முத லாகச்
சொற்றன ரிரணிய கர்ப்பற், கேத்துகா ரணமா
முடம்புறு சமட்டி யெனுமபி மாநியவ் விடத்தன்,
வாய்த்தகா ரணமா முபாதிக னநந்த மயன்பர தே
வதை பரம, ஞுக்ததற் பதமுக் கியார்த்தனென
பெயர்மு னந்தரி யாம்பெற் றிடுமே. 39

சித்திர படமோர் பொருளொடுங் கூடாத
க்ஷ்வினிற் றெளதமே யெனவு, நெய்த்தகூழ்
வருடக் கடிதமே யெனவு நீனிறத திலாஞ்சித
மெனவும், பத்திபோ விபஞ்சேர்ந் திரஞ்சித

மெனவும் படுதல்போற் பிரமமு மாயை, வைதத
கா ரியங்கள கடந்தது நிலையில் வயங்குஞ்சித்
தெனும்பெயர் புனைந்தே. 40

அகிலகா ரணமா மாயையை மருவி யந்தரி
யாமியா மாயை, சகலகா ரியமாஞ் சூக்கும வுடம்பு
சார்ந்துபொன் கர்ப்பனென் றாகி, விகலமி றால
வுடம்பினை மேவி விராட்டென நிற்குமென் றறி
வாய், திகழுறு பிரமஞ் சித்திர படமேற் சித்திர
மயாதென வினவில். 41

விரிஞ்சனே முதலாஞ் சேதந மோடு வெற்
பெழு வாயசே தநமாய்ப், பரந்துள வுலகஞ் சித்
திர மென்பர் பரம்பொரு ளாமொரு பிரமத்,
திருஞ்சடா சடமா முலகது தோற்ற மெவ்வண
மெனிற்படந் தன்னில், வரைந்தபன் னிறமாய்க்
குளிர்முதன் மாற்ற வல்லன வலதுகிற் போலி.42

ஓர்வடி வாகிக் குளிர்முதன் மாற்று முண்
மையாஞ் சித்திர படம்போன், றூர்வுற வெழுதுங்
கிரிமுத லாய வதனொடோப் புறுகிலா வாபோற்-

றோர்வரும் பிரமத தெழுநதுபற் பலவாஞ் சிவர்கள்
சித்தொடொப் பாகப், பார்முத லொவ்வாச் சடங்
களா தலினுற் பரத்திலாஞ் சடாசட வுலகம். 43

இத்திறத் தீசன் முக்கிய குணங்க ளெவர
மநி தன்முத லனவாங், கத்திருத் துவயோ டகத
திருத துவம்பி னங்கிதா கத்திருத் துவமே, யத்
தன்மெய்ப் பிரபுத் துவவலி யாக்க லளித்தல்போக்
குதனிய மநந்தா, னெய்த்திட லகற்று மநுப்பிர
வேச மென்பன வீசனைந் தொழிலே. 44

நீங்கிய விவகாரப் பிரமமா மீச னிகழ்த்துமோ
தொழில்பல வென்னிற், பூங்கதி ரிச்சை யின்றி
யே வாரி பொழிமழைக் கதிரினுற் பொழியா,
வாங்கதி னிழலாய்ப் பொருந்தியங் கிழலை யலர்முகி
லான்மறைத் தளித்தே, தூங்கிம காத்தால் வெங்
கதி ரானீர் தொலைத்ததைத் தன்னொடாக் குதல்
போல். 45

போற்றிறை மாயா சத்தியோ டொன்றிப்
பொலிந்தசிற் பிரதாந மதனுற், சாற்றரு நிமித்த

காரண னுகித தகுஞ்சடப் பிரதாங மதனு, லாற்று பா தாங காரண னெனநின் ருக்கிய புத்தியா திக ளிற், ருேற்றுபு சீவ ரூபமாய் வினையாற் சொற்ற போத திருவென நின்றே. 46

நியமசத் தியினுற் போகபோத் திருவை நிய மஞ்செய் துருத்திர வுருவான், மயமுறு மாயா காரியஞ் சிதைத்து வந்தரு ளாரிய வுருவா, லயர் வுறுசீவன் றன்னையே தன்னே டியக்கமாக் குவ னென வறிக, வுயர்வுறு சமட்டி வியட்டியென் டனவா லுயிரிறை கட்குறும் பேதம். 47

மிகுமரப் பன்மை தண்டலை யெனல்போன் ம்குமுயி ரொலாமுனு னெனுமோர், தகுமபி மாந மிறைசமட் டியதாங் தனித்தனி மரம்பெயர் கொளல்போற், பகுமுட ருேறும் வேறுவே ருகப் படுமபி மாநமோர்ந் துரைப்பிற், ளுெகுமுயிர் வியட்டி யுருவமென் குவர்மேற் ருெம்பத விலக் கி ப முறைப்பாம். 48

சீவனென் றிடுமூ வகையதிட் டானன் சேதந னந்தரி யாமி, யாவலி னநுசந் தாத்திருச் சுயஞ்சத் தார்ததனே டவச்சிந்நன் சீவன், தாவரும் பார மார்த்திகன் சூரியன் சான்றினன் பிரதிகாந் மாவா, லேவமி னெரும்ப தததிலக் கியார்த்த னென்பகூ டத்தநா மங்கள். 49

ரசனென் றிடுமூ வகையதிட் டாந னியம் பரு மொருபரப் பிரமம், பாசமில் பரதத் துவம்பர மாந்மாப் படியிலா விசுத்தசித் தன்றிப், பேசுதற் பதலக் கியார்த்தனென் பனமுற் பெறுபரி யாய நா மங்க, டேசுறு பிரமந் தனக்கென வுரைப்பர் திருநதுநூ றெரிதரும் புலவர். 50

வடிவொடு பெயராற் குடமுத லாக மண்பல வகைப்படு மதுபோற், சுடுபசும் பொனனே செய் கையாற் பலவாஞ் சுடரிழை யுருவுகொள் வது போற், படியறு சிததே முன்சொல்சீ வாதி பலவு மா மெனமுத லாக, விடலரு மறிஞர் நூல்பல திருக்கு விவேகமென் றியம்புறு மன்றே.

திருசிய விவேகம்.

இந்துவினை யநாதியடைந் ததைமுழுது
மறையாய விந்து தன்னு, லந்திறனை யொளிர்வித
துக் கொள்களங்க மெனவெனையா னறியே
னென்னு, முந்துலக விவகாரந் தனிலுயிரை
யடைந்ததனை மூடா தென்று, மந்தவுயி ராலறி
யப் பட்டுமென றம்பிக்கு மந்தி ரம்போல். 52

விளங்குறுமாந் மாவுருவ மல்லாம லாத்மா
வின் வேறாய்த் தோன்றா, துளக்கொள்விய
தாதிகா ரியங்கடமைத தோன்றாம லொடுக்கி
நின்றாந், துளங்கலக டிதகடனை யெனுஞ்சமர்த்
தை யாகியுமே தோன்றா நின்ற, வளங்கடரு கார
ணமா யதுவாகுந் திரிசியமா மாயா சத்தி. 53

அனையதொரு மாயையிலக் கணமசத்துச்
சடந்துக்க மனித்தங் கண்ட, மெனுமிவையுண்
முயற்கோடு முதலசத்துச் சடவுருக்கல் லெழு
வாய் புத்தி, தனையடையுங் கோரமொடு மூட
விருத் திகடுக்கந் தபுமெய் யாதி, முனமுறைசெய்
யனித்தங்கண் டிதங்கால பரிச்சேத முதல வாகும்.

பிந்நமொட சத்துச்சா வயமுமெதிர் மறையு
மவை பிரிந்து தம்மின், மன்னியவு மொழிந்ததிர்
வாச் சியமாகு நவவிதமம் மாயை யெய்து, மூன்
னலருஞ் சுருதிசம் பந்தமுததி சம்பந்த முலக
பந்த, மென்னவரு ஞானங்கண் முறையேயம்
மாயைபடு மியல்பு கூறில். 55

விண்ணின்மல ரெனதநுச்ச மேயெனவு
மிப்பிவரு வெள்ளி போல, வெண்ணுமகிர் வாச்
சியமா மெனவுமுயிர் போனித்த மேனவு நிற்கு,
முண்ணிலவு தமமாயை மோகமுட னவித்தை
பொய் யுருவி யெனறே, நண்ணுமிவை மாயாபஞ்
சகமாகு மெனவறிஞர் நவில்வ ரன்றே. 56

சீவசே தநமறைத்துத் தமமயலா கியவ்வுல
கத் திறத்திற் கெல்லா, மேவுகா ரணமாகி மாயை
விப ரிதஞானம் விளைத்து மோக, மோவவுணர்
வழிந்தவித்தை சத்தின்வே ருகிப்பொய் யுருவி
யாகும், வீவிலா மாயையதற் கிருதருமஞ் சங்
கோச விகாச மென்ரும். 57

விரிந்தபட மோவியங்கள் பலதிகழ்தகிக் குவித்தொடுக்கும் விதமே போல, வரந்தைதரு மாயையுந்தன் விகாசதரு மத்திற லகிலங் காட்டிப், பரந்தவைகள் சங்கோச தருமதகா லடக்குமெனப் பகர்வர் மாயைக், கிருந்தகுண மிரண்டுளவில் சுதந்தரமுஞ் சுதந்தரமு மென்ன வன்றே58

பொய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின்வேருகியொரு பொருளாய்த் தோற்றல், செய்யாமையாலுளதில் சுதந்தரஞ்சான் ருயவொரு சேதனன்பா, லுய்யாத சீவாதி யாக்குதலாற் சுதந்தரமுமுளது மாயை, மெய்யான தலதென்றல் விசும்பலர்போ லில்லையென விளம்ப லன்றே. 59

புலமில்கந விடைக்கரிபோற் ருேன்றிவிசாரந்தோன்றப் பொன்றும் பொய்யா, நிலவுதல்செய் சுத்தசத் துவவடிவ மாயையொடு நிகழ்த்துகின்ற, மலிநசத் துவவடிவ வவித்தைதமப் பிரதாந வடிவ மாகு, நலமில்பிர கிருதியென விருததிமூன் றுடைத்துமுன நவின்ற மாயை. 60

மாயைவரு சுழுத்திலயங் களினைத்தி யாச
யிக்க மாயிற் றுண்மை, யாயபிர மத்தினங் கொடு
படைப்பி னிதுபேத வவத்தை யெய்து, மேய
வதிற் பிரமசை தக்யம்பிம் பித்திதுவே விளங்கு
ஞானத், தாயசைதக் கியவீச னற்பதியென் றிட
நிற்குக் துணிவு தன்றால். 61

அப்பாற் குபாதி யாகி யமோககா ரணியா
மாயை, பொய்ப்புறு மவித்தை யெண்ணிற் போத்
திருப் பசுவென் றேது, மொப்பருஞ் சீவர்க்
கெல்லா முபாதியாய் மோகஞ் செய்யு, மெய்ப்புறு
பாச மெனக்குணச் சமமாய் நின்று. 62

அவித்தையின் பிம்பித் துள்ள வாருயிர்
நுகர்ச்சிக் காகத, அவக்குறு காரி யங்க டோற்
றிட வெதிர்கு நித்த, வுவப்புறு மீச னைக்க மாத்
திரத் துற்ற லர்ந்து, பவப்படு கால மாகி யது
கொடு பரிணா மித்தது. 63

இருமகத் தத்து வத்தா னெனநிற்கு மதுதா
னீர்பெய், தருங்விதை முளையா மன்முன் போலி

ரா தமர்தல் போலக்,கருவெனும் பகுதி யோடாங்
காரமு மாகா மற்பொய், புரமுறு நிருவி கற்ப
வுருநடு வவத்தை யாகும். 64

கொன்மக தத்து வந்தான் குணபேத முறுப்
பொய் ஞாந மன்சவி கற்ப மாக வருமுத லக்தி
யாச, மென்முத லாங்கா ரந்தோன் றிடுங்குண
சத்து வந்தான், பின்வரு மிராச தஞ்சொற்
பெருந்தமோ குணமென் றுகும். 65

உரைப்பருஞ் சதது வாதி யுருவங்கள் பிரகா
சம்பின், புரைப்பிர விருத்தி மோக மென்குவர்
புகல்கு ணங்க, ணிரைப்பெயர் தான்வை காரி
நிகழுந்தை சதம்பூ தாதி, விரிப்பருங் குணங்கண்
மூன்றுந் தருவமேல் விளம்ப லுற்றும். 66

சத்துவ குணத்திற் றோன்றுந் தயங்குமுட்
கரண நான்கும், புத்தியிந் தியங்க ளைந்தும் போந்
துதித் திடுமி ராச, தத்தில்வாக் காதி யைந்துந்
தகும்பிரா ணாதி யைந்து, மத்தமோ குணத்திற்
றோன்று மகல்விசும் பாதி பூதம். 67

அப்பெரும் பூதம் பஞ்சீ கரித்துல காகி நிற்குஞ், செப்பிய கரண நான்கின் செயல்களா கினைத்த லந்தப், பொய்ப்பொரு டுணிதன் மாகம் புரிதல்சிந் தித்த றிங்க, டிப்பிய நான்மு கன்சேத் திரிபுராந் தகன்றே வன்றே. 68

இக்கர ணங்க டாந மிதயஞா னேந்தி யங்கட், குய்க்குறுந் தொழிலாங் கேட்ட லுறல் காண்ட லுண்டன் மோத்த, றிக்குமா ருதமே கன்மித் திரனுயர் வருண ஞேடு, தக்கசு வநியாந் தெய்வந் தாநங்கா தாதி யாமே. 69

ரந தரியஙக டாமுணரும் விடயம-புற மெனவே புள்ளுமுணர்ந் திடுஞ்செவிகள் புதைப் பி, னுய்த்தபிரா ணுதியொலி கேட்கையந்நா திகளை-யுண்ணும்போ தழல்குளிர்ச்சி யறிதல்விழி மூடின், மெத்துமக விருளறித லுத்கார திக ளின்-விளங்குசுவை கந்தமறிந் திடன்முறையே யாகும், வைத்தகரு மேந்திரியத் தொழிலுரைத்த

ணடத்தல்-வழங்கல்விட லாகந் லை
வறியே. 70

அங்கிமக பதியிரவி யுடன்மிருத்து பிரசா-
பதிதெய்வம் வாய்முதலாங் கோளகைக டாந,
மிங்கிவையு ளுட்கரண மிருவகையிந் திரிய-மென்
னவரு பதினான்கு மத்தியாந் மிகமாந், தங்குமிவற்
டைய மாதிபௌ திகமாந்-தகும
யாதி தெய்வீக மாமிப், புங்கவரே யிந்திரியம்
விராட்புருடற் கதுமெய் - பொன்கர்ப்பர்க் கது
மறைப்பா மந்தரியா மிக்கே. 71

நின்றிதயந் தனையடைந்து பிராணனுசு வாச-
நிசுவாச மியற்றுமபா னன்குதத்தி னுற்றுச், சென்
றொழிய மலசலங்க ளொழித்தலுறுஞ் சமாநன்-
சேர்ந்துந்தி யந்நரச முறுப்பனைத்தும் பகுக்கு,
மென்றுமுதா னன்களமுற் றுத்காரம் புரியு-மிருந்
தங்க மெங்கும்வியா னன்பரிக்கு முடம்பைக், குன்
றுதலி னாகன்சோம் பாவித்தல் வினைக்குங்-கூர்ம
னால் விக்கலொடு தேக்குளவா மன்றே. 72

தும்மலுட னிருமல்வருங் கிரிகரனு லகுதல்-சொல்லுதலாங் தேவதத்த னற்சோக ராக, மிம் மைதரும் தனஞ்சயனத் தனஞ்சயனும் வாயு-விறந்த வைந்து நாள்காறு மிருந்துநனி வீங்கி, மெய்ம் முழுதும் வெடித்திடச்செய் தகலுநா காதி-யிளம் புபுற வாயுக்க டாங்கருமேந் தியங்க, டம்மைமிக வியக்கலுறும் பிராணாதி வாயுத்-தாமியக்கும் விடா மன்னா நேந்திரியங் களேயே. 73

சாற்றினவை ரம்பன்முக் கியன்பிரபஞ் சந னங்-தரியாமி யொடுமகாப் பிராணனெனும் பெயர் கொள், காற்றிவைகள் சீவசம் பந்தமா யேபுட்-கரணங்க ளியக்கியிடு மண்முதலைந் திற்கும், பாற் றிகழும் வியாபாரம் பொறைபிண்டீ கரணம்-பாக மொடு விரகமிடங் கொடையாகுந் தரும, மாற்ற லுறு திண்மைநெகிழ் வழற்சிபரி வெளியா-மய னுடரி யரனீசன் சதாசிவன்றே வதைகள். 74

கந்தமுத லாயினவே குணங்களவை தம் முட்-ககநத்திற் கொலியொன்றே வளிக்கிரண்டே

றுடனே, யந்தழலுக் கொளியொடுமூன் றறற்
கிரத மொடுநான்-கைநதுமண மொடுபுவிக்கென்
றறிகதிரி புடிதான், முந்துஞா திருஞாந ஞேயமா
மவற்றுண்-மூலவகங் காரஞ்சேர் சீவசை தங்ய,
நந்துஞா திருமநததிற் கதுவறிவு ஞாந-நவின்ற
பௌ திகவிடய ஞேயமென வறியே. 75

ஈங்குமந மிருபத்து நான்காவ தாகு-ப நபத
தாவதுதான் மூலவகங் கார,
யடைதலுறுஞ் சிதாபாச சீவ-னறைபுமிரு பத்
தாறு மவன்மாயை மருவு, மோங்கொளியா மீச
னிரு பத்தேழா மவனவ்-வுயிர்முதலாந் துரியனிரு
பத்தெட்டா மவனு, நீங்கலரு மீசனதிட் டாத்
திருவாம் பிரம-நிகழ்த்திலிரு பத்தொன்ப தாவது
வா மன்றே. 76

தெரித்தகா ரியததோற்ற மிருவகையாங்
கிரம-சிருட்டியுக பத்சிருட்டி யெனமூலப் பகுதி,
விரிகதமக தத்வமக முந்தன்மாத் திரையாம்-
விளங்குசத்தப் பிரகிருதி யாற்பஞ்ச பூத, முரைத

தவற்றுற் பிரமாண்ட பிண்டமுத லாய-வுலகுதயந்
தான்கிரம சிருட்டிநிறை கடலான், மருத்துவசத்
தலையாதி போற்சிவத்தின் மாயா-மயநாம வுருவ
நிகழ் வாமுகபத சிருட்டி. 77

சுருதிசித்த மாதலினு விவையுடம்பா டாகுந்-
தூயபரப் பிரமமாம் விகாரமிலா விறையாற், றருத
லெங்ஙன் காரியங்கள் சடப்பகுதி யென்னிற்-
றுளிலாக் கதிர்ச்சிலையி விச்சையிலா தெழுந்த,
பருதியினு லழல்வரல்போற் பரசிவனுன் மூலப்-
பகுதியிடை மகதாதி காரியங்கள் வரற்குக், கரு
தின்முரா ணிலையாகு மெனப்புகல்வ ரறிஞர்-காரி
யங்க டோற்றுதனுல் வகையவையீண் டுரைப்பாம்.

விருத்திபரி ணுமமா ரம்பம்விவர்த் தமதாம்-
விரிந்தபடங் குடிபாவம் பாறயிரா கார, முறைத்
தனுறு தந்துபட நியாயம்வன் பழுதை-யுரகவுரு
முறையவற்றின் றிட்டாந்த மாகும், வருதகுகயிற்
றரவங்கந தருவநகர் குற்றி-மகன்கநவிந் திரசா
லஞ் சுததிகா ரசதந்,தெரித்தவிவை முதலனவாந்

திரிதலின்மெய்ப் 'பொருளிற் - றிரிகதிடுபொய்ப்
பொருளதுகற் பிதமாதற் குவமை. 79

பொய்ப்பொருள்கற் பிதமாயிற் றவிகாரி
யாகப்-பொருந்துமுயி ரிடத்தேன்முன் பிராந்தி
யார்க் கென்னி, லொப்பில்சதி பதிரதிமா லுருவச்
சொப் பகந்தா-னொருமுனிவன் பாலுதிப்பி னதனு
லங் கவனுக், கெப்பழுது மிலாததுபோற் சான்று
மாங் மாவி-விலககுகுண வுருவமாம் பகுதியினை
மருளு, மெய்ப்பரிய ஞாதிருவும் பிராகதிஞா நமும்
பொய் - விடயனே யமும்வரினு மவற்கிடையூ
றே. 80

இறைவனுற் றேன்றியமா யாமயமா முலக-
மிருந்தபடி யிருக்குகதன் வடிவினு லதனுண்,
மறைவிலாச் சீவயுத்தி விருததிகற் பிதமா-மற்
றெருருபோக் கியவடிவ மேவிருப்பு விடயம், வெறு
விதாம வெறுப்புவிட யததினெடு னொதுமல்-விட
யமெனப் பலவிதமா மவையாவை யென்னின்,
முறையின்வழி தாதிபுலி யெழுவாய்வீழ் துரும்பு-

முதலனவா மெனமொழிவர் முற்றுமுணர்ந்
'யார். 81

ஈசனிரு மிதமான வேகாகா ரமும்பி-னெய்
துமுயிாக் கற்பிதமாம் பலவாகா ரமுமோா, தேச
விட யத்துறுதற் கெவ்வாறிங் கென்னிற்-றிட்
டாந்த மீசனிரு மிதமணியா திகடாம், பேசி
லொரு தகையாய்ப்போத் திருப்புத்தி தன்கற்-
பிதகாகா விதத்தினு லவைதமைபெற் றேனுக்,
காசைவிட யமதாகிப் பெறுற்குவெறுப் பாகி-
யரியதுற விக்குபேட் சாவிடய மாமே. 82

அப்பொருடான் விளஙகிதோன் றுறுவதற்
கின்னும்-மறைதுமொரு திட்டாந்தந தோன்றிய
வோர் மாது, மெய்ப்பரிசோர் திறமாகப் போத
திருக்கள் புத்தி - விருததிகற் பிததகிறைற்
றுதைக்கு மகளாய்த, தப்பில்கொழு நற்குக்கா
தலியாகி மகற்குத் - தாயாகி மாதுலற்கு மருகியா
யிருப்ப, ளிப்பரிசு விடயமெலா மிறைவனிரு

*மிதமு-மிலங்குயிாக்கற் பிதமுமா மிருதிறததுற்
றிடுமே.* 83

*அண்ணனிரு மிதப்பிரபஞ் சந்தான்வா திப்ப-
தல்லாமை யனுநூ லாசிரிய வடிவாய், நண்ண
வரு முத்திசா தநமாயுந் தன்ஞெ-னமூவவொண்ஞெ
மையிஞனு மனையதுதா னிற்க, வெண்ணரிய சீவ
கற் பிதமாய வதுதா-னிருபிரபஞ் சங்கள்சாத்
திரத்தொடசாத் திரமாங், கண்ணுமசாத் திரப்பிர
பஞ் சங்கொலிரு திறஞங்-கழறிற்றீ விரமந்த
மெனவவையீண் டுரைப்பாம்.* 84

*சீவபர விசாரணையே யுரைத்தலரி தாஞ்சாத-
திரப்பிரபஞ் சங்காமா திகளேதீ விரமாங், .காவ
லுறுஞ் சாதிகரு மாதிகமொ டேதன்-கருதுமநக
கற்பிதமே மந்தமசாத் திரத்தின், மேவுறுமவ் விரு
திறனு மாருயிர்மெய்க் காட்சி - விரோதிகளா
தவின்ஞாநம் பயிறற்கு முன்ன, மோவுவசாத்
திரப்பிரபஞ் சந்தான்மெய்ஞ் ஞாந-வுதவியா யாந்
மக்காட் சிப்பின்விடு வதுவாம்.* 85

தீவிரமந் தங்களுயிர்க் காட்சியுற்ற பின்னுந்-
திகழ்முததி பெறற்பொருட்டு விடுவனவென்
றறிக, பாவமுறு மவச்சிந்நோ பாதிபதி விம்போ-
பாதியுட னத்தியா சோபாதி யெனவே, மேவு
முபா திகளொருமூன் றுளவவற்றை முறையே-
விளம்பிடியிற் சுழுத்தியுரு வாமவித்தை தானே,
யாவரண வவச்சிந்நோ பாதியாம் பிரத்திய-கான்மா
வுக் கதனதுகா ரியமாம்புத் தியினில் 86

பற்றியவாந் மாப்பதிபிம் பித்திடுத ருனே-
பதிபிம்போ பாதியாம் புத்திகத மாய, முற்றுசுக
துக்கங்க ளுயிர்நுகர்தல் போல-முயலுதலே யத்தி
யா சோபாதி யாகு, முற்றவத்தி யாசவிலக் கண
மாம்வே றென்றி-லொன்றினது புத்தியிப்பி
வெள்ளியது போல, மற்றதுநால் வகைப்படுமால்
மிதனையுட னிதர-மற்றிதரே தாஞ்சத்தி யங்க
ளிஞ லன்றே. 87

நெருப்பினொடு புணர்ச்சியாற் புனற்கழற்சி
வரல்போ-னிதசமுறு மாந்மசந் நிதியதனின்

முறையே, சரிப்பிரெடு காண்டனினை வுறலற்
தல் வரலாற்-றகுநதால மெய்மித்தி யாததியா சந
தா, னிருப்பருமிந் தியங்களே யிதராத்தி யாச-
மிதரேத ராததியா சங்கரண மாகுந், தரிப்பரிய
மூலவகங் காரமது தானே-சததியாத தியாச
மெனச் சாற்றுவர்தக் கவரே. 88

ஆங்கார மாந்மாவிற் குநானெனலாற் கயிற்
றி-னரவமென நிருபாதி காததியா சந்தா,ஹங்கார
வியலாந்மா விற்குநான் கருத்தா-வாமெனலாற்
சிவப்புவலம் போற்சோபா திகமா, மீங்காகுங் கா
ணதரு மாந்மாவிற் கிச்சை-யினேனுனென் றிருத்
தலினு லலைபுனலிற் புக்க, வீர்ங்கதிரின பிமப
மெனத தததருமாத தியாச.மெனவுரைப்பா நான
குடும்ப வானெனநிற் கையினுல் 89

மைந்தர்முத லாயினு ருடனுநமா
மண்ணுலகிற் பலீறியத்தர் விவகார மெனவே,
யந்தமுறு சம்பந்த மாத்திராத தியாச-மாமென்ப
ரிவ்வத்தி யாசங்க டம்மா, னந்தநிரு விகாரியாந்

மாவென்றல் பெற்ற - நவிறருமைத் தவத்தையுள
வவையாவை யென்னிற், ளுந்தமுறு நநவொடு
சொப் பநஞ்சுழுத்தி துரியந் - துரியாதி தந்தாளு
மவற்றியல்பு மொழிவாம். 90

பெருந்தால வைம்பூத மீரைந்திந் திரியம்-
பிராணபஞ் சகமொடுநாற் கரணமிவை யுருவா,
மருந்தால சரீரத்திற் சாத்துவித குணமோ - டகர
வெழுத் தரிதெய்வம் விழியிடமே யாக, விருந்தாக
விதயமல ரட்டதள கதியில்-விசுவசீ வனும்விராட்
டிறையுமொருங் கடைந்து, வருந்தாவில் விடயங்
கள் கரணமனைத் தானு·மருவி நுகர்ந் திடுதல்சா
கரணமா மன்றே. 91

பஞ்சபூ தமுஞ்சித்த புத்தியுநின் ருெழிந்த-
பதினேழின் மயமாஞ்சூக் குமதநுவி னின்றும்,
விஞ்சுரசோ குணமுகா மெழுத்ததிதெய் வந்தா
ன்-விரிஞ்சனிடங் களமாக நல்விதய மென்னுங்,
கஞ்சமலர்க் கந்நிகா கதியாற்றை சதனுங் - கநக

கர்ப் பனுமருவி நனவின்வா தனையை, நெஞ்ச
மெனுங் கரணத்தா லநுபவிக்கை தானே-நிகழ்ந்
திடுஞ்சொப் பனமென்று நிகழ்த்துவர்மு தறிஞர்.

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களகு போல-
விரிந்தகா ரியங்களையுட் கொண்டுவா தனையோ,
டாய்ந்தவாந் மாசிரயத் தவத்தையற விருக்கு-
மரும்பகுதி மயமாங்கா ரணவுடம்பிற் றமமே,
யேய்ந்தகுண மகரவெழுத தான்றெய்வ மிதய
மிடமாகக் கமலமலர்ப் பொருட்டுநடுக் கதியா,
லோர்ந்தபிராஞ் ஞனும்பரனு மாய்ப்பிரமா னந்த-
முறுமாயா விருத்தியெனு நுண்காரணந் தன்னால்.

அநுபவித்தல் சுழுத்தியா மிந்நவா
திகண்மூ-வவத்தையொடு முத்தாம முப்புரமுத
தாநம்,பினுமுத்தே யங்களெனும் பரியாய நாமம்-
பெறுமுரைத்த சாக்கிரத்தே யக்கமல மழித்து,
மநவழக்கந் தவிர்ந்துபரந் தனைச்சிந்தித் திடலே-
வருந்துரிய மப்பரமாந் மாவிந்மந மடங்கன், முன

முரைத்தல் செய்துரியா தீதமெனப் புகல்வர்-மொழிந்தவற்றுட் டாவரங்கள் பெறுதலிருட் சுழுத்தி. 94

விலங்குமுத லனபெறுவ சுழுத்தியொடு கநவால் - விண்ணவர்க்கு நநவுநார்க் கம்மூன்று மாகுங், கலங்கலறு மருளர்க்குத் துரியமகா யோகி-கட்குவரு வதுரியா தீதமுதன் மூன்று, மலங்க லுறு மநுடர்க்குத் தம்றுமே தோன்றி - வரும் பந்த மாமேனை யிரண்டும்யோ கத்தா, லிலங்கு முத்தி சாதநமா மவையொன்றி லேயொன்-றிலா மையாற் காலதே சங்கணிய மம்பொய். 95

சொற்றவவத் தைகளிலநு சூதனு யறியுந்-துரியனே யுளனநவு கநவிலறி வுண்மை,பெற்றன மச் சுழுத்தியினிற் பெறலுரைப்பி னெழுந்து-பிறி தொன்று மறியாது சுகத்துறங்கி னேனென், றுற்றவிரு நினைவுமநு பவஞ்சுழுத்தி யதனி-லுரு துவரா வெனுமருத்தா பத்தியினுற் பொருள்கண்,

முற்றுமடக் கிருள்விழிகாண் குதலெனக்கா ரியங்
கண்-முழுதையுமுட் கொண்டபே ரவித்தையிரு
ளினையும். 96

அந்தவவித் தையினதுக் குமவிருத்தி
லாத் துளிபோல், வந்திலகி யடங்குநிசா நந்தக்
கூற் றினையும் - வருகாரணந் தாராபேட்சை யின்றி
யே யாங்மா, முந்துரைசெய் சுழுத்தியினி லநுப
விக்கை யாலே - மொழிந்ததனி லறிவுளதா
மேதுமறி யாம னந்துசுகத் துறங்கினே னெற்
கேது விடய - ஞாநமிலா மையுங்குடும்ப நிவிர்த்
தியுமா முறையே. 97

மன்றசுழுத் தியிலதற்குக் கரியமா நந்த-
மயவுயிருண் டெனிலொருவ ராகிலுமாண் டறிந்
தே, னென்றவில தேதுகா ரணமெனிலோர்
பொருளை-யெடுப்பநீர் மூழ்கிலேறு ஞண்டுளதென்
பதுமேற், சென்றலது புகலவொணு ததுபோலக்
கருமச் - செயலினு லெழுந்துதுணை யாங்கரணங்

கூடி, னன்றியதி லறிந்தபொருள் கூட
தாகு-மாதலினு லுயிர்ச்சச்சி தாநந்த வொளியாம்-

அந்நமொடு பிராணன்மநம் விஞ்ஞாந மிக்க,
வாநந்த மயமாமைங் கோசமுள வவைதாஞ்,
சொன்னமுறை சுக்கிலசோ ணிதத்தாகி நின்ற-
தாலவுடம் பந்நமய கோசஞ்சுக் குமமெய், மன்ன
லுறும் பிராணனும்வாக் காதியுமே பிராண-மய
கோச மநமுஞா னேந்தியமும் புணரிற், பன்னு
மநோ மயகோசந் தூரியன்சிற் சாயை-பதிதலொடு
லோகாந்த ருந்தமே போன்று. 99

இருநதவாங காரமுஞா னேந்தியமுங கூடி-
லிசைதலுறும் விஞ்ஞாந மயகோச மாகும்,
பொருந்துகா ரணதேக ரூபாவித் தையுந்தாம்-
புகல்விடய தரிசநசா மிப்பியசை யோகந், தரும்
பிரிய மோதமொடு பிரமோத மென்னத் - தக்க
வையு மாநந்த மயகோச நாமெனன், றரந்தைதரு
விஞ்ஞாந மயகோச வடிவா-மாங்காரந் தனையாந்
ரா வென்பரறி விழந்தோர். 100

நீலகுண விசேடமொடுற் பலவிசே டியர்தா-
னிகழ்தரவேத் தியமாதல் போலிளைத்தே னெனி
னன், றாலதந வொடுங்கேட்ப னுனெனினிந்
தியத்துஞ்-சூழ்வன னெனிற்கரண முடனும்வேத்
தியமாய்ச்,சாலவுயிர் துரியனிற் கையினலாங
காரந்-தானுந்மா வன்றுகி லசேதநவாங் காரஞ்,
சீலமுறு புறவிடய மறிவதே னெனிலூ-சிக்கலின்
முன் னூசிசேட் டித்திடுதல் போலும். 101

வெயிலினிடைக் காட்டுபடி மக்கலமுண்
மனையை-விளக்குதல்போ லுந்துரியன் றனதிருஞ்
சந் நிதியு, மியலுறுதற் னசதங்யப் பதிபிம்பந் தன்
பா லெய்தலும்பெற் றிடுதலினு லச்சடவாங் காரம்,
பயில்விடய வுணர்வினெடு நநவுகந வுழன்று-பகர்
சுழுத்தி தனிலடங்கு மவ்வழக்க முறைப்பிற்,
செயிர்தருமாங் காரமடங் குறுசுழுத்தி தன்னிற்-
செறியவித்தை யுட்சுவருந் துயிற்கதவு மன்றி.

நடுக்கமறுந் தீபமாந் தனெததானே விளக்க-
னவில்பிரத்ய காந்மாவின் சோதியாம் பின்னர்த்,

தொடக்கிவரு காலகரு மாதிசமீ ரணனுர்-றுயிற்
கதவுந் திறந்திடவவ் வவித்தையது தன்னி,னடுக்
குமுத லவத்தைமக தத்துவமாந் தெற்றி-யடுத்

படைத்தலருந் துரியசுடர்ப் பதிபிம்பம் பதியப்-
பட்டுமுனம் போற்சீவ னென்னவே நின்று. 103

சொற்பநமா நடுமனையை விளக்கியே பொறி
யாஞ்-சுருங்கையினிற் போந்துநந வெனுமுன்றில்
விளக்கு, முற்பகருங் காலகரு மாதிசமீ ரணனுன்-
மூடலுமத் துயிற்கதவங் காரியவாங் கார, நற்படிக
மணியவித்தை தனிலடங்கச் சென்று — நநவுகந
வெனுமுன்றி னடுமனைக ளிருளுந, தற்படிக
மணிகதுவு மறிவொளிதன் முதலாந்-தனிதுரிய
விளக்கையடைந் தேகமா மனறே. 104

இத்திறமிங் ககமினது பாவாபா வங்க-ளிலங்
குநந வாதிகளி னவிகார மாகி,புய்த்துணரு முயிர்
வேறொன் றிருத்தலின வென்று-முரைத்தவக
மாத்மாவன் றெனவறிக புறம்பு, வைத்தவிட யங்க

டனக் காந்மாவாய்ப் பரமாந்-மாவிற்கு வேத்தியமா
தலிற்சடா சடமா, யத்தமதின் முன்பின்போ
லொளியலதா மகந்தைக்-காகஞ்சிற் சாயையாந்
மாவுடனும் புணர்ச்சி. 105

வெப்பினே னுனெனலாற் சிற்பதிபிம் பந்
தான்-மேவுமாங் காரசம் பந்தத்தாற் றால,
மெய்ப்படுவ வெம்மைமுத லனவறிதல் கரும-
விளைவாகிக் கருமசமா நானறிந்தே னெனலாற்,
றப்பரிய சிற்சாயை யுடனவ்வாங் கார-சம்பந்தஞ்
சிருட்டிமுதன் முத்தியள வாகிப், பொய்ப்பரிய
வியல்பாகு நான்கருத்த னெனலாற்-புணர்ச்சியி
லாந் மாவினுட னேயதின்சம் பந்தம். 106

இசைப்பிலது பிராந்திசெந் நியமாகு மென்னு-
மிவைமுழுதுஞ் செப்புதிரி சியவிவே கந்தான்,
மிசைப்புகல்வ வஞ்ஞான மாவரண மிக்க-விட்சே
பம் பரோட்சமப ரோட்சஞா நம்பின், வசைப்படுத
லூறுஞ்சோக நிவிர்த்தியதின் மீது-வருநிரதி சய
திருத்தி யெனுமவத்தை யேழுந், திசைப்புறுத

லுறுஞ்சீவர்க் காவனவா மிவற்றின்-றிறமனைத்து
முறைபிறழா தினியெடுத்து மொழிவாம். 107
திருசிய விவேகம் முற்றிற்று.

புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலியதுமோர்
சித்துப்-போலியாஞ் சீவனுயர் சுருதிவிசா ரத
தின், முன்னமொரு தன்சொருப மாகியபே
ரொளியா-முதற்றுரிய நிலையறியா திருந்திடலஞ்
ஞாநம், பின்னொருகா லுயிரியல்பு கூறுமிடத்
தின்று-பிரத்யகாந் மாத்தோன்று தெனுங்கலக்க
மிரண்டும், பன்னியவஞ் ஞாநகா ரியமாகு மென்
னப் - பகர்தருமா வரணமென்பர் பலகலைகற்
றுணர்ந்தோர். 108

கருத்தனுமொண் கருமபல போத்திருவுந்
தானுய்க்-கருதிபுடம் பபிமாநி யாஞ்சீவன் றனே,
யுரைத்தலரும் விட்சேபஞ் சுருதிகுரு வுண்மை-
யுரையாலுண் டெயிரெனவே யறிதலசத் தென்னு,
நிரைத்தமுத லாவரண நிவர்த்தகமாம் பரோட்ச-

நீபிரம மெனும்வேத மொழிவிசா ரத்தால், வரத்
தூரியன் ருனெனவே யறிந்திடுத லபாநா-வரண
நிவர்த் தகமாகு மபரோட்ச ஞாநம். 109

தூரியமிலே யடைந்ததற்பி ஞன்கருத்த ஞன்
போத் - திருவென்னும் சீவவுருத் துக்கமகன்
றிடுத, லரியதெனு மச்சோக நிவிர்த்தியாஞ் செய்
தே-யடைதலுறும் பலனனைத்து மடைந்தன
மென் றமைதல், பரிவினிரங் கிசதிருத்தி யிரண்டு
மபரோட்ச பலமாகு மறிவுருவா மாங்மாவிற் கென்
றங், தெரிபுமபரோட்சமுள தாதலிறு லவற்குச்,
சேர்தலெவ்வா றஞ்ஞாந முதலனவிங் கென்னில்.

பதினமாதமை யெண்ணுநகா
லொருவன-கண்டுநவ புருடரைப்பத் தாமவன்ரு
னெனவே, யடைந்தறியா திருத்தலே யஞ்ஞாநம்
பத்தா - மவனிலேகா ணப்படா னென்னுமிரு
பிராந்தி, யிடும்பைதரு மாவரண நதிபுளவ னிறந்
தா - னெனுந்துக்கம் விட்சேபம் வேறுரியன்
மொழியாற், கிடந்ததொரு துறக்கமென வுளனெ

னவே யறிதல்-கிளர்ந்தவவ னிலையென்ற லொடு
பகைத்தல் பரோட்சம். 111

சங்கநவ புருடரொடு முறையெண்ணி நீயே-
தசமனெனத் தனைத்தானே யிருந்தபடி யடுத்த,
லிங்குவரு தசமன்கா ணப்படா னெனலோ-டிகலு
மப ரோட்சமா நதியுளிறந் தனனென், றங்குவரு
துயரகறல் சோகநிவிர்த் தியதா-மடைந்துதன
தியனிலையிற் சுகித்திருத்த றானே, துங்கநிரங்
கிசதிருத்தி யென்றறிக வினிமேற்-றொல்வேத
வாக்கியமாம் விசாரமெடுத் துரைப்பாம். 112

விரிந்தவிதி நிடேதஞ்சித் தார்த்தபோ தக
மாய்-வேதவாக் கியமூன்று திறனுகு மவற்றுள்,
வருந்திமக முதலனசெய் கென்றல்விதி விடுக-
மதுபாநா திகளென்கை நிடேதம்விதி யின்றித்,
திருந்துசிவ வுயிரயிக்கப் பொருடனையே தெருட்
டல்-சித்தார்த்த போதகவாக் கியமாகு மென்பர்.
பொருந்துமறை நான்கினுநான் குளவாஞ்சித்
தார்த்த-போதகமா கியமகா வாக்கியங்க ளன்றே,

உரைத்தவையுட் சிறந்தன்று சாமமறை
புகலு-மோங்குதத்வ மசிமகா வாக்கியமங் கதற்
குப், பாத்தலுறு தற்பதந்தொம் பதத்தொடசி
பதமாய்ப்-பதமூன்றுஞ் சிவமுயிரங் கவற்றயிக்க
முறையே, யருத்தமென லாம்பதமே பதார்த்த
மொடு வாக்கி-யார்த்தங்க டமக்குச்சம் பந்தமுறை
மூன்றும், விரிக்கிலவை தாஞ்சமா நாதிகர ணம்
பின்-விசேடவிசே டியமிலக் கியமொடிலக் கண
மாம். 114

அறைதலுறு பதங்கடமக் கிருபொருளிங்
குளவா-மவைவாச்சி யார்த்தமிலக் கியார்த்தமென
வவற்றுண், முறைமைதரு விராட்புருடன் முத
லாகி நின்ற-மூவுருவ வீசனுமப் பிரமமுமொன்
றாகிப்,பிறிதலற நிற்புழிதற் பதத்திற்கெய் துறுவ-
பெயர்வாச்சி யார்த்தமுக்கி யார்த்தமபி தார்த்த,
நெறிகொள்விசு வாதிகளுந் துரியனுமொன் றாகி-
நிற்புழிதொம் பதத்திற்கு வருமம்மூ வகையும்115

தற்பதத் தினுக்குவிராட் புருடாதி யகன்ற-
தனிநிருபா திகப்பிரம மேயிலக்கி யார்த்தஞ்,

சொற்பரவுஞ் சோதிததற் பாதார்த்தமென நிற்குந்
-தொம்பதத்திற் குற்றவிசு வாதிகளின் வேறும்,
பொற்பினிரு பாதிகமாந் துரியனிலக் கியார்த்தம்-
பொருந்துமுசோ திததொம்ப தார்த்தமென லா
கும், விற்பரவு மிலக்கணைவிட் டதுவும்விடா
வும்-விட்டுவிடா ததுவுமென மூவகையா

கங்கையினி லிடைச்சேரி மருவலுறுஞ்
சொல்லுங்-கவன்குந்த மொடுசோயந் தேவதத்த
னென்னு, மிங்கிவைக ளுதாரணமா மவற்றினுக்
குக் கங்கை-யெனுமொழிநீர் வடிவாந்தன் முக்கி
யார்த் தத்தைத்,- தங்குமிடைச் சேரிதனக் கிட
மாகா மையினுற்-றணந்துகரை காட்டுந்தன் முக்கி
யார்த் தத்தைத், துங்கமுறு குந்தமொழி விடா
மற்குந் தத்தைச்-சுமப்பவனைக் காட்டுமென
வுணர்ந்திடுக துணிந்தே. 117

முன்னமொழி தருஞ்சோயந
னென்னு-மொழியுண்முத லவனென்னு மொழு
யிறந்த காலந், தன்னில்வரு தேசவயோ

ஞுந் தேவ-தத்தனைக்காட் டிடும்வனென் மொழி
நிகழ்கா லத்தி, லுன்னவரு மவையுடைய தேவ
தத்தன் றன்னை-யுணர்த்திடும்வ் விருத்ததரு மப்
பொருள்க ளிரண்டு, மன்னுதல்செ யயிக்கமுறு
மையினலைப் பொருட்கண்-வருவிருத்த தருமங்க
ளும் விட்டே. 118

மறுக தருமமாக
யே-விடாதுகொளி னவனிவனே யிவனவனே
யென்னுந், தெரித்தலரி தாயதா தாங்மியங்கூ
டுறுமாற்-றேரினிதை விட்டுவிடா விலக்கணையி
ஞெடுதா, னருத்தவிலக் கணைபாகத் தியாகவிலக்
கணையென்-றறைதலிஞ லினுவேதத் துவமசிவ ுக்
கியத்திற், குரைத்திடுவ ருதாரணமா யுரியதென
வுண்மை - யுணர்ந்துடையோ ரஃதெவ்வா றெ
னையு யுரைப்பாம். 119

தற்பதம்வாச் சியார்த்தமா யெலாமறிதன்
முதலாஞ்-சற்குணங்கொள் பரோட்சஞஞ் சிவன்
னையு யுணர்த்து, முற்பகருந் துவம்பதமுக் கிய

மாய்ச்சிற் றுணர்வு-முதலா [illegible]
வப ரோட்ச,கற்பிதசீ வனையுணர்த்து மிம்முரண்
கொள் பொருட்கே-கத்துவங்கூ டாமையினவ்
விருபொருளு மடையும், பற்பலவாம் பரோட்ச
மூட னபரோட்ச மாகும்-பகைத்ததரு மத்திறங்க
[illegible] 1[illegible]

இகலிலா வறிவுமாத் திரமாகி நின்ற-விலக்
கியமாம் பிரமகூ டத்தவுயிர் கொள்ளிற், புகரிலா
வதுவிதுவே யிதுவதுவே யென்னப்-பொருந்து
தா தாத்மியம்வந் துறுமெனவே யறிக, பகவிலா
வசிபதமிவ் விலக்கியார்த் தத்திற்-பரோட்சவப
ரோட்சங்கள் மாயாகற் பிதமென், றகவிலா
துணர்த்தியுறு பலமாம்பிம் முறையா-லொன்றுகு
மறிவேயுண் டெனல்வாக்கி யார்த்தம் 121

தூயதத்வ மசிமகா வாக் [illegible]
யபரற் குளத்தேகத் துவமென்கை கடாதி, யாய
வுபா திகளகற்றி விசும்பொன்றே யெனவு-மகற்றி
மறு டத்தன்மை யிராமனைநீ தானே, மாயவன்கா

ணெனவுங்கன் னனேவேடு கழித்து மகன்குந்திக் கெனவுமொரு தசமனேமாய் தயரம், போயகல வொழித்தநீ யேதசம னெனவும் புகலுதல்போற் சுபாவசித்த மாகுவதே யன்றி. 122

ஒருமலர்க்குத் துறக்கமெனல் போன்முத்தி விருப்ப - முதவர்த்த வாதமெழிற் பதுமையைத் தே வெனல்போ, லிருமைதரு முபாசநா பரம நுடன் றன்னே - யிந்திரனென் பதுபோலத் துதி பரமா னிஃனயே, யருமரசென் பதுபோல வுபசாரி கந்தா - னக்கினிமா ணவகனெனும் வாக்கியமே போல, வுரிமைதரு சுகுணசா திரிசம்பந்து கோவி - னுடமபென்கை போற்சாதி வியக்தியா மன்றே.

கடத்தொடுமட் கநநியமென் வாக்கியமே போலக் - காரியகா ரணநீலோற் பலமெனும்வாக் கியம்போல், விடுப்பில்குண குணிதயிாபாற் கபேத மெனல் போல - விகாரமே வாரிகணங் கட்கேக மெனல் போ, லடுத்தவம்சாம் சிகம்பிம்பப் பதி பிம்பங் களினுக்-கயிக்கமெனல் யோற்பிம்பப் பதி

பிம்ப வாத, மெடுத்துணரி லெனவிங்ஙன் பேதபர
மாக-விசைப்பனவெ லாம்சுருதி விரோதமென
வறியே. 124

கட்கெலாம் பொய்ம்மையே
புகலு-மரியதாம் வேதாந்த பக்கமதி விணைய,
வெவ்வமறு சுருதிவிசா ரத்தினு ணுண்மை-யெனு
முத்தி கூடுமென லெவ்வாறிங் கென்னி, லவ்விய
மென் சொற்பரமா தணைவினன் மெய்ம்மை-
யாயவீ ரியவொழிவுங் கற்பிதமாம் வடிவிற், செவ்
வியவொண் கடவுள்வழி பாட்டினு விட்டஞ்-சேர்
தலும்போ னா லுணர்வான் முத்தியுஞ்சித்திக்கும்.

அருமையெனு முத்திவிலக் காகமூன் றுள
வாமஞ்ஞான மையம்விப ரீதமென வவற்றுட்,
பிரமமல னானென்னை யஞ்ஞான னானப்-பிரமமோ
வலனேனென் றிடலையஞ் சுருதி, வருமினிய வுத்
திகளா னன்பரமா யினுமுன் வளர்சீவ பாவமுண்
டென் குதல்விபரீ தந்தான், றருமுறையி லஞ்ஞா

நா திகட்குமுர் ஞைகுஞ்- மநந.
தியாசங்க ளென்றே. 126

சூதகா திகளினிடைச் சுருதிவிசா ரத்தாற்-
றுதலெனவே சிவமொடுயி ரயிக்க,
மோதுமா ரணமொழியின் மூற்பரியங் கேட்கை-
யுயர்சவணங் கேட்டபொரு ளுத்தியிற்சிந் தித்த,
றீதின்மா மநநமவற் மூற்றுணிந்த பொருளிற்-சித்
தமசை வறவிருத்த னிதித்தியா சநந்தான்
மேதையா கியசவண ஞாநத்தா லாத்மா-மெய்ம்
மையா முக்கியத்தாற் சவணமங்கி யெனலாம்127

ஏனையவோ ரிரண்டுமதன் றுணையெனலா
லங்க-மெனலாகு மஃதெவ்வா றெனிற்பொருள்க
டிகழ்த்து, மானதோர் சுடரசைவிற் கருமவலி
யின்று-மாதலினுல் வளிதடுக்குந் திரையெனலா
மநந, மேனிமிர்வான் றிரிதூண்டி யொளிர்வித்
தல் போலும்-விளம்புநிதித் தியாசநமென் றறிந்
திடுக தெரிந்து, மோனையா மெனவுரைத்த சிரவ

ணத்திற் குள்ள-முறையிலறு வகையிலங்க தாற்
பரிய முரைப்பாம். 128

ஆவைகளுபக் கிரமமுப சங்கார முடனே-யப்
பியா சம்பினபூர் வதைபலமொ டுற்ற, நவிலருத்த
வாதமுப பத்தியென வாகு-நற்சிருட்டி முன்சக
மெய்ப் பரமாயிற் றென்றுஞ், சிவமதற்குச் சுவக
தா திகளிலையென் றகண்டஞ்-செப்புமதே யுபக்
கிரமஞ் சகஞ்சிவத்தின் மாய்த்துப், பவமகலத்
துரியற்குப் பிரமமுட னயிக்கம்-பகர்ந்தத்து விதங்
கூற லுபசங்கா ரந்தான். 129

கூறும்லை யிரண்டுமோ ரிலிங்கமென வறை
வர்-கூடத்த னேபிரம மெனமறித்து மறித்துந்,
தேறவுரைத் திடலப்பி யாசமாந் துரியன்-றிகழ்
பிரமா னதீத னென்கையபூர் வதையாம், பாற்
லுயி ரொன்றறித லெலாமறித லென்கை-பலம்
பிரத்திய கார்மவுரு வாம்பிரமந் தனக்கு, மாறரிய
வைங்தொழிற்கர்த் திருத்துவஞ்செப் புறுதல்-
வயங்கருத்த வாதமென மதித்திடுக தெரிந்தே.

கடத்தினுக்கு மண்ணினையு நூற்குலண்டு தனையுங்-காரணமென் பதுபோலப் பிரமமே முன்னம், படைத்தசகத் காரணமென் பதுவேதிட்டாந்தம்-பகருத்தி தர்க்கமது மாநமிவை மூன்று, மடுத்துவரு மநநசக காரிகளா மவற்று-ளாருயிர்களநேகம்வியா பகமெனவே கூறுங், தடுப்பரிய சாங்கியமே முதலாய மதத்துட்-சாற்றுமுயி ரெலாமுடம்பு தொறும்புணர்ச்சி யுறலால். 131

இந்தவுடம் பிவற்கேயாம் போகசா தநமற்-றேனோர்க்கன் றெனப்போகத்

யான்-வரலான் மற்றிவற்கே யெனின்வினையுமெவர்க்குமிலை யோதான்,முக்தையுடம் பபிமாநத் தாற்செய்வினை யிவற்கே-முற்றுமெனி னவ்வபிமாநமுக்தை யுடல்சே, ரந்தவுயி ரனைத்திற்குமிலையோதா னிவ்வா-றநவவதைதை நீக்கலரி தகாதியுயி ரெனலால். 132

செப்பரிய வேகாத்ம பக்கத்திற் போகத்-திதியிலையென் றநேகாத்ம பக்கமது கொளினு, மிப்

பரிசு மிகுபோகத் திதிகூடா தாயிற்-றிச்சங்கை
யிருமதத்து மொக்குமே யென்னிற், பற்பலவி
லேகாத்ம பக்கமதில் விம்பப்-பதிவிம்ப நியாயத்
தாற் காரணவசை வாதி, மெய்ப்பரிய பலதிறத்தா

யாமால். 133

தருக்கவநு மாநவிலக் கணங்கடா மிசிரா-
சாரியர்கண் முதலானோர் கண்டநா திகளில்,
விரித்தமைத லாலிதுதான் சுவாநுபவ நூலாய்
விளங்குதலா லீண்டுரைப்பிற் பெருகுமெனும்
பயத்தா, லுரைக்கிலமந் திரயோகம் பரிசயோ
கம்பி-லுயர்பாவ யோகமுட னபாவயோ கந்தான்,
றெரித்தமகா யோகமெனு மிவைகளோ ரைந்துத்-
தெயா சகவடிவ மாமால். 134

ஓங்கார நுகளநுசந தாநததாற பரதநு-லுள
ளமடங் குதலேமந் திரயோக மதனோ, டீங்காகு
மநபவந மொன்றுய்மூ லத்தி - னிருஞ்சுழினை
வழிச்சென்று சென்னிநடு விருந்த, தேங்காத்ம

வொளியின்மனோ லயமாதல் பரிசஞ் - சிறந்து
றக்கஞ் செவிதிசைக ளிருசுடர்கள் விழிதீ,
பாங்காய முகமுந்தி விசும்புநிலம் பதமாம்-பரம
னுரு வாயவிராட் புருடவடி வெனினும். 135

அன்றியள வுறுபெருந்தோட் படைபணி
யோ டுற்ற·வண்ணல்வடி வெனினுநினைந் தவய
வங்க டம்பி, லொன்றொன்றை விடுத்துநின்ற
வவயவிமாத் திரமா - முண்மையாம் பிரமத்தின்
மநமடங்கல் பாவஞ், சென்றளவு கரணமுறு
வொருபிரமந் தன்னிற் - சிந்தையடங் குதலபா
வம்பவடைப்பி லொழிவிற், றன்னெறித றெரியாமை
யிடத்திருேர் பரிசாய்த்-தன்வடிவாம் பிரமத்தின்
மநம்றன்மா யோகம். 136

பகர்ந்தவுயி ருண்மைவிலக் காகவரும் பூதப்-
பிரதிபந்தம் வர்த்தமா நப்பிரதிபந் தம்பி,னிகழ்ந்த
வா காமியப் பிரதிபந்த மெனமுத்தி-நேயமொடு
துறந்துகுரு பரனையறிந் தடைந்து, மகிழ்ந்துசவ
ணேதிகமுற் றிடினுமுன் னுகர்ந்த-விகிதாதி விடய

சுக வாதனையாற் றிகழும், புகுந்துமந னிலைகலக்கி
புயிருண்மை யுறுமற்-போக்கியிட றனைபூதப் பிரதி
பந்த மென்பர். 37

மடிவிடயா சத்தியபி மானமொடு குதர்க்க-
மறுகுறுசிற் றினஞ்சேர்தல் சபலத்து வாதி,
யடைதலின்மெய் தெரிந்துமுயி ருண்மையுறு
தழித்த-லதுவாகும் வர்த்தமா னப்பிரதிபந் தங்
காண், விடலரிய சநநமினுஞ் சிலவடைந்தா
லன்றி - விடாதுபிர மாதியுல கிச்சையெனுந்
தோட, மொடுமருவி மறைப்பொருளை யுணர்ந்
திடினு மாந்ம-வுண்மையுறு தழித்தலா காமியப்
பிரதி பந்தம். 138

பந்தமவை மூன்றினையுங் கடந்திடுவான்
பயில்வ-பகர்ஞாநம் வைராக முபரதியா மவற்றின்,
வந்தணுகு மிலக்கணங்கா ரணமொடுதான் சொ
ரூப-மருவுகா ரியமெனவே தனித்தனிஞா நக்கு,
மூந்துசவ ஞுதிகமே காரணமாந் மாவு-மூலவகங்
காரமும்வே றுக்குகலே சொரூபம்,நக்குமகங் சார

கத மயற்குத்தான் கரியாய்-நணுகுதலே காரிய
மென் றறைகுவர்மூ தறிஞர். 139

மவை

முதலாய குற்றங,காண்ட
லது காரணமெத் திறத்தானு மதனைக்-கழன்றிடு
தல் சொருபம்பின் புருமைகாரியமா, மாண்டவுப
ரதிக்கியமா திகளேகா ரணஞ்சூழ்-மலமொடுங்கல்
சொருபமாம் புறக்கருமந் தன்னின், மீண்டுபுகு
மயலறுதல் காரியமென் றிசைப்பர்-விளம்பலுறு
ஞாநாதி கட்கவதி மொழிவாம், 140

தக்கதே காங்மபா வம்போலப் பிரமந்-தா
னென்னுந் திண்மைஞா நத்தினுக்கா மவதி, மிக்க
பிர மாதிபதக் தரும்பெனவே நினைத்தல் - விளம்
பும்வை ராக்கியத்திற் கவதிசுழுத் தியன்போற்,
றெருக்ககரு மங்களனைத் தினையுகினை யாமை-
தோன்றுமுப ரதிக்கவதி யாகுமிவை மூன்றும்,
புக்கொருவ னடைந்திடுமே லதுமுன்னம் விடா
த-புரிந்தமா தவத்தின்வலி யென்றறிக தெரிந்தே

குறையகலும் வைராக்கிய முபரதியா,
டுங்-கூடிஞா னங்கூடா தாயின்முத்தி யரிதா, முறு
மினிய மிசையுலக பதங்கிடைக்கு ஞான-மொன்று
மடைந் தவையிரண்டு மிலையாயி னிற்ப,முறியுமா
நெடும்பணையோன் விழுங்கினவின் றியினு-முறிய
விழல் போலவே தேகாந்த மதனிற்,பெறுவனுயர்
முத்தியினை யுடற்கமைந்த வினையாற்-பிறந்திடுக்
அக் காநுபவ முளதாத றிண்ணம். 142

சாற்றரிய சுபேச்சைவிசா ரணைதநுமா னசிசத்-
வாபத்தி யசம்சத்தி பதார்த்தாபா வனையே,மேற்
றுரிய காம்யெனு மிவற்றினைமு தறிஞர்-விளங்கு
சத்த ஞானபூ மிகையென்ப ரவற்றுட், டோற்றிடு
நான் மூடனு யிருந்தகா ரணமென்-சுருதிகுரு
வாலறிவ னெனநினைதல் சுபேச்சை, மாற்றரிய
சுருதிகுரு வாற்சிறிது தோன்றும்-வைராகத் துறு
தல்சதா சாரம்விசா ரணையே. 143

மருவலுறு சுபேச்சைவிசா
விடய-வலியறுத லொன்றநுமா னசியவற்றின் பயில்

வால், விரவுநக வாயவுல
ணி-மெய்த்தவாங் மாவுண்மை கருதல்சத்வா பத்தி,
பரவலுறு முலகுதோன் றுதுசுழுத் தியன்போற்-
பகரறிவு மாத்திரையாய் விற்றலசம் சக்தி, யொரு
விவா சனையனைத்து மிகுதுயிலோன் போல-வுயி
ராகங் தத்தொடுங்கல் பதார்த்தாபா வனையாம். 144

உண்டிலையென் ருமலகங் கிருதிகிர கங்கிருதி-
யுருமலறி வுருவாய வத்துவித பதத்திற், கண்ட
தொரு வறுங்குடம்போ லுட்புறஞ்சூ நியமாங்-
கதிதுரிய காமியா முபாதியை யடைந்து, கொண்
டிலக லுறுதிரிசி யாநுவித் தம்பின்-கூறலுறு
சத்தாநு வித்தகிரு விகற்ப, மெண்டருசட் சமாதி
களாம் புறமொடக மென்னு-மிருபேத மடைந்த
வற்றை முறையினிவண் மொழிவாம். 145

கடாதிவிட யத்தினிலொன் றினைக்குறித்து
நாம-கற்பனையோ டுருவமெனு மாயையதன் றிறத்
தைத், தடாதுவிடுத் தத்திபா திப்பிரிய மென்
னுஞ்-சச்சிதா நந்தமாம் பிரமத்தின் றிறத்தை,

விடாதநுசந் தாநஞ்செய் திடுதலே புறத்து-மெய்த்
திரிசி யாநுவித் தப்பெயர்கொள் கின்ற, கெடாத
தொரு சவிகற்ப சமாதியென லாகுங்-கிளர்ந்த
புறச் சத்தாநு வித்தமது கிளப்பில். 146

சச்சிதா நந்தவுரு வாகுவதே பிரமந்-தானெ
னவே தியாகித்த லக்ஷ்வாகு மென்க, விச்சமா
திகள்பயின்ற வலியினாற் றோன்று - மிரும்பிரமா
நந்தநிலை தனின்மநஞ்சென் றொடுங்கி, நிச்சலமா
யலையில்கடல் போலிருத்தல் புறத்து-நிருவிகற்ப
சமாதியா மநோகதகா மாதிக், கச்சமறு கரிதா
னென் றெண்ணுதலுட் டிரிசி-யாநுவித் தப்பெ
யர்கொள் சவிகற்ப சமாதி. 147

சங்கமறு சச்சிதா நந்தவொளி யுருவந்-தா
னெனச்சிந் தித்திடலுட் சத்தாநு வித்தம், பொங்
குறுதன் னநுபூதி ரசந்தோன்று மதனாற்-புகன்ற
திரி சியஞ்சத்த மெனுமிரண்டு மகன்றே, யிங்க
சைவி லீபமெனப் பந்தமற விருத்த-விலங்குறு
மூன் னிருவிகற்ப சமாதியிவ்வா றானும், சங்க

லுற வொழுகுமியோ கிக்குமக மெங்குச்-சரிக்கு
மாண் டாண்டெலாஞ்ச மாதிமென லாகும். 148

தக்கமா ஞாகபல கான்குதுக்கா பாவஞ்-சர்வ
கா மாப்திமொடு கிருதகிருத் தியமே, தொக்க
பிராப் தப்பிராப் பியங்களென வவற்றுட்-சொல்
லியதுக் காபாவ மிகபரத்தா லிரண்டாம், பொய்க்
குமோர் தூலவுடம் பொழிவெழிறீ காற்றம் - புகு
பிணிகண் முதலனவுஞ் சூக்குமதே கத்து, மிக்க
கா மாதியுங்கா ரணத தினிலவ் வாதி-வியாதிகட்கு
வித்தாம்வா சனைபுமிகத் திடும்பை. 149

மித்தையெனு மாயாகா ரியவுடம்பா திகளின்-
வேறாய துரியஞா கத்தின்மே லாக, வைத்த
வொரு போக்கியபோத் திருக்களிலா மையினல்-
வரஞாகிக் கவ்விடும்பை மூன்றுமிலா திருத்தல்,
பொய்த்தவிக லோகதுக்கா பாவமென லாகும்-
புண்ணியம்வக் தென்றுபோம் பாவமென கின்ற,
சித்தமுறு சிந்தனையே பரலோக துக்கக்-தெரியி
னெனப் புகன்றிடுவர் திருக்கறுகல் லறிஞர். 150

ஞாநநிலை யடைதலுந்தா மரையிலைநீர் போல-
ஞாநியிரு வினையுமுறா மையினாலிந் தகத்திற்,
றீநணுகு மழலில்விற கிலாததுபோற் கருமச்,
செயலிலவ னாமவனி லஃதிரா மையினான்,மானழ
லுண் வநத்திலுறா ததுபோல ஞாந-மயனைவினை
யாவுமுறா மையினாலச் சிந்தை, தானவனி லெழா
திருத்த றனைபுரைப்பர் மேலோர்-தக்கபர லோக
துக்கா பாவமென வன்றே. 151

எல்லாவாழ் வினையுமுறுஞ் சார்வபௌ மாதி-
யிரணியகர்ப் பாந்தமாய் மேன்மேல்வேண் டுற்ற,
நல்லாநந் தங்களெல்லாம் பற்றிலா வறிஞ-னணுகு,
லான் ஞாநங்கொண் டறிசிவத்தின் கூறாய்த்,
தொல்லாநந் தங்களெலா நிற்கையினா லவற்குத்-
தோமிலகண் டாநந்தச் சித்திதோன் றாதலே,
பொல்லாத வினைப்பகையைக் கடந்தபெருந் தவர்
கள்-புகன்றிடுவர் சர்வகா மாப்தியென வன்றே.

தத்துவஞா நத்திற்கு முன்னமிங் கடையத்-
தக்கவிட்டம் பெறவனிட்ட வொழிவிற்கு

வேண்டி, வைத்தவுழ வாதிகளுந் துறக்கமுதல்
பெறற்கு-மகமுதலா யினவுமுத்தி சாதநமா ஞாந,
சித்தியுற மிகுசவண திகழுமறி ஞர்க்குச்-செய்
வனவாந் தத்துவஞா நதனின்பின் குடும்பப், புததி
யொடு பலபோகத் திச்சையிலா மையினுற்-புகன்
றழவு வாதிதொழில் யாவுமிலை யாமால். 153

வந்துசிறு சாளரத்திற் றோன்றுபர மாணு-
வான்கதிரின் மிகுமொளியிற் றோன்றிடா வா
போ, னந்தலுறு சிற்றறிஞன் விடயமாங் கரும-
ஞாங்கிடைத் தோன்றுமை யாலியற்றத் தக்க,
மூன்றுமக முதலனவிங் கிலபிரமா நந்த-முதலுண்
மை யெய்தலாற் சவணாதி யெல்லாஞ்,சிந்தையுற
ரமள வாகுமதா விதுவே-செப்பியவக்
த் தியத்துவமென் றறியே. 154

முற்றலுறு விசிட்டபுண் ணியபரிபா கந்தான்-
முத்திவிருப் பரியகுரு வழிபாடு பெருநூல் வெற்
றிதரு சவணாதி யறிவறியா மைகளின்-விவேக
மிகு மஞ்ஞாந வழிவொடுதன் னுண்மை, பெற்ற

சமு சாரதுக்க நிவிர்த்திநிசா நந்தப்-பேறெய்த
லேபிராப் தப்பிராப் பியமாம், பற்றுமுயர் முத்தி
வகை யிரண்டாகு மவைதாம் - பகர்சீவந் முத்தி
யொடு விதேககை வல்யம். 155

அறிவுடையார்க் ககமாந்மா வொடுவருசம்
பந்த-மகறலினுற் பிறருடல்போற் றம்முடலந்
தனிலு, முறுதிதரு மபிமாந மின்மையே யாகி-
யுண்ணுமரு பவவொப்பால் வருபிரா ரத்த,வறுறு
கர்வுண் டாஞ்சுழுத்தி யின்வலியே போல-மந்
தாறு சந்தாந மாதவிற்றே காதி,செறியபிமா நங்க
ழுன்றுங் கடமுதித்துஞ் சுழலுந்-திகிரிபோல் வாத
னையா லுறல்சீவந் முத்தி. 156

பரமமா ஞாநக்தோன் றுதலுமே கதிர்முன்-
பாயிருள்போ லஞ்ஞாநத் துடனதன்கா ரியமாம்,
புரமுதலா யினவனைத்து மகன்றிடுத ருனே-புகல
ரிய விதேககை வல்லியமென் றிசைப்ப, ருரமுறு
மிங் கிதுவாகச் சீவந்முத்தி யுளதென்-றுரைப்ப
தெவ்வா றெனிற்கயிற்றி னரவமயக்கொழிந்தும்,

வருமதன்கா ரியமாகும் பயகம்ப மாதி-மருவுதல்
போன் ஞானத்தா லஞ்ஞானங் கெடினும். 157

அதனை துகா ரியமாகு முடம்பாதி நிற்கு-மதி
னுனும் பிரமஞா னந்தோன்றும் பொழுதே, சிதை
தருமஞ் ஞானமுட னுடம்பொழியு மாயிற்-நிகழ்
பிரம வித்தியா சம்பிரதா யந்தான், கதியொழியு
மதனுனும் பரசிவனுற் பிரமன்-கமலனு னுயிர்பிர
சா பதியவனுன் மநுவாம், புதமநுவான் மநுட
ருணர்ந் தனரெனவே முறைமை - புகல்சுருதி
விரோதமா மதனுனு மன்றே. 158

செஞ்ஞானிக் குரித்தாகுஞ் சீவந் முத்தி-சித்
தித்தற் குற்றபிரா ரத்தவா தனையோ, டஞ்ஞான
லேசசற் பாவவுடம் பாட்டா லாகநிலை யுஞ்சீடர்க்
குபதேசா திகமு, மெஞ்ஞான்றுங் கிடைத்திடுமா
லச்சீவந் முத்தற்-கிரிதருஞ்சஞ் சிதமங்கி புகுமுளி
புற்போல, மெஞ்ஞானத தாற்பிரா ரத்த நுகர்ந்

பெற்றவுயர் ஞானத்தா லொழிந்தவினை தா
னே-பிராப்த போகத்தை யளிக்குமெனி லஃது
மே,லுற்றவுட லுற்பத்தி தனைபுரியற் றுறுமென்-
றுரைப்பில்வறு விதைநுகர்ச்சிக் கன்றியே முளைக்
கு, மற்றதுதான் காரணமன் றதுபோல ஞானி-
வருகரும நுகர்ச்சியினு னேயொழிவ தாகி, யற்ற
முறு பிறவிமேல் விளைத்திடுதற் கேது-வாகா
தென் றியம்புறுவ ரறிவறிதக் கவரே. 160

அறைந்தநுகர் வினையதுதான் லோகயாத
திரைக-ளநதிகரித் துறுநரற்கே யோருடம்பு தன்
னிற், செறிந்துநுகர் வாமவற்றி னதிகிருத ராகிச்-
சிறந்தமா புருடர்க்குத் தசங்கை யுடம்பி,லுறைந்
தலது தீர்ந்திடா தெனினுமறைப் பின்றி-யுறுத
லா லொருவனுக்கிங் கிளமைமுதற் பேதம், பிறந்
திடினு மவனுக்கோ ருடம்பேயாய் நின்ற-பெற்றி
போ லாகுமென வுணர்ந்திடுக தெரிந்தே. 161

விடயங்க ளனைத்தினுக்கும் பொய்ம்மைசா
திக்கு-மெய்ஞ்ஞானந் தனக்குமவைக் குண்மைசா

திக்கு,முடவினுகர் வினைக்குமொன் றற்கொன்று
விரோத-முண்மையினன் ஞாநிக்கு நுகர்வெங்ங
னென்னிற், கெடுகநவு முதலவற்றுண் மைநுநா
திகளாங் - கேடினுகர் வாதல்போற் பிராப்த
போக, விடயங்க ளுண்மையா யலதாகா தென்
னும் - விதியின்மை யானுகர்வு முணர்வுமா
162

வந்தமய வொழிந்தளவே யிப்பியிடை வெள்
ளி - மாய்தல்போ லறிவின லஞ்ஞாநங் கெடலு,
மிந்தவுல கதுதோற்ற மேயிலா மையினு-லெங்ஙன
மாம் வினைப்போக நுகர்ச்சியெனி லிப்பி,தந்தவிர
சதநிருபா திகப்பிரமை யாகுந்-தன்மையா லுணர்ந்
தளவில் வெள்ளியுரு வொழியும், பந்தமுறு மிது
சோபா திகமாகு மிதனுற்-பகர்ந்ததுபோ லன்று
மற் றெங்ஙனெனி லுரைப்பாம். 163

தடத்தினுயர் கரையமர்வோ னத்தடத்துப்
புனலிற்-றனதோ முகமாக விருப்பதுபொய்
யென்று, படைத்ததெளி வுளமொடிருப் பினு

மதோ முகமாம்-படிவந்தோன் றுறல்போல மூல
வகங் கார, மடுத்துவரு சீவபா வாதிகமோ மித
தை - யறிதுரியன் ருனெனவே
வாதி, தொடுத்தவுல குறுதலினுற்
றனக்குத் - துய்க்கும்வினைப் போகவிவ கார
முடம் பாடாம். 164

சீவநமுத்தற் குரியனவா மைத்திரியே
கருணை-திகழ்முதித முபேட்சையெனுஞ் சற்கு
ணங்க ளவற்றுண், மேவுறுசற் புருடரொடு நட்பு
மைத் திரியா-மெலிதருதுக் கிகளிடத்தி னிரக்க
மே கருணை, யோவறுநற் புண்ணியர்பால் விருப்ப
மே முதித-முவப்புவெறுப் பிரண்டுமிலா துலகி
லவ மியற்றும், பாவிகளை விடுதலே யுபேட்சை
யென வறிகப்-பயனைந்தச் சீவந்முத்தற் குளவ
வையீண் டுரைப்பாம்- 165

ஞாநரக்கை தவஞ்சகல சம்வாத முடனே-
நவிறுக்க வொடுக்கமொடு சுகாவிற்பா வந்தா,

ஞனவற்றுண் மருவும்வா சனையழிவு மநத்தி-
னடக்கங்க ளாற்புத்தி நிருமலமா யிருத்தன், ஞாந
ரக்கை மநம்பொறிகட் கொருமையே தவமா-
ஞாநியென வுலகமெலாம் வழிபடல்சம் வாத,
மானமநக் கிலேசமற லேதுக்க வோடுக்க-மவற்
றினுற் பந்தமறல் சுகாவிற்பா வந்தான். 166

குறிகளோர் பத்துளவாம் ஞாநமயற் கவை
தாங்-குரோதமின்மை வைராக்யம் பொறிபுலன்
க ளடக்க, லறமுதவு சமைதமையே சநப்பிரியத்
துவமோ-டலோபமொடு கொடையபய நிருமத
மென் றறிக, நெறிமருவு சீடரொடு பத்தருதா
சீநர் - நிலையில்பா விகளென்னு நால்வகையோ
ரிடத்து, முறையினநுக் கிரகம்வந் தருமருள்
கொள் சீவந் - முத்தனு லென்பரவை முறையி
துரைப்பாம். 167

தெரிவரிய சீவந்முத்தன் றனைநம்பு மதனுற்-
சீடற்கு முத்திபுமன் பொடுவழிபா டதனைப்,
புரியுமுயர் பத்தற்கு நல்வினைபு மவன்றன்-புநித

முறு சரிதமது கண்டவுதா சீரர்க், குரியபுண்ணியவிருப்பு மவன்றன்வடி வினைக்கண் - ணுறு தன்முத லானவற்றுற் பாவிகட்குப் பாவ, விரிவுமுறு மென்பர்தருக் காதியா லாத - லெங்ஙனெனின் முத்தனுற் பிரமோப தேசம். 168

மறைப்பகலு மொருபிரம சொருபமா தவிஞன் - மகிழ்ச்சிவெறுப் பிலாவீசற் கநுக்கிரகஞ்செயவு, மொறுப்புறவும் வரும்வினையி ஞோராலத்தொழில்க-ளுறுதல்போற் சாதகர்தம் பக்குவபேதத்தாற், சிறப்புறுகல் லுபதேசா திகண்ஞாநிக்கெய்துஞ் - செப்பியவில் விலக்கணமொ டிராது பல முறையாற்,றுறப்பிலருட் சீவன்முத்த ரிருப்பதென்கொ லென்னிற் - றுணிவுதோன் றுறமுதுறு ரெருகுத்தபரி சுரைப்பாம். 169

வந்தனையும் பிராப்த வாசனைதீ விரமேமத்தியமந் தஞ்சுத்த மெனவொருநான் காகும், பந்தமறு ஞானியா யினும்போகத் தழுந்திப்-பசுப்போலத் தன்மகிழ்ச்சி மாக்கிரமா யிருக்தன், முந்

தனைசெய் தீவிரம்போ கச்சிறப்புற் றிடினு-
மொழியாங்ம தற்பரனைய் விநோதமே புரிந்து,
மைந்தரென விருத்தன்மத் தியம்போக மனைத்
து-மாற்றிமிது நம்போலா நந்தமுறன் மந்தம்.170

உலகவழக் கசன்றுதிரு பாதிகாந் மாவி-லுற்ற
தற் பரனுகிப் பரமுத்த னெனவே, யிலகுசுகத்
தூடனிருத்தல் சுததவா சனையா-மென்பரிந்நால்
வகையாகுங் கருமவா சனையாற், றலைமைகொண்
முத்தர்கள்வே றுவேறுய வொழுக்கஞ்-சாரினுஞ்
செந் நெறிகோண நெறிபெருமா நதிக, ளலைகட
லிற் புகுதல்போன் முடிவினின்மெய்ப் பரமா-
யமர்தருநன் முத்திசுக மொருபரிசென் றறியே.

இச்சையுட னிச்சைபிற ரிச்சையெனு
மிவற்று - வியம்பலுறு பிராப்த மூன்றுவகைப்
படுமா, லச்சுரர்க ளானும்விலக் குதற்கரிய வாகு-
மபத்தியஞ்செய் திடறனக்கே கேடனவிங்
கறிந்து, வைச்சுமது புரிவித்த விச்சைசெய்யே
னெனினு-மன்னவர்தம் மாணைபோற் செய்வித்த

லநிச்சை, யிச்சையநிச் சைகளின்றி யிருந்துமய
லோரா - வின்பதுன்ப நுகர்வித்தல் பிறரிச்சை
வினையாம். 172

இப்பரிசு மூவகையாம் பிராரப்த வினைவா-
லெண்ணில்பல வொழுக்கமாஞ் சீவன்முத்தர் இங்
த, மெய்ப்பொருளை வசிட்டனு ரதன்றுருவா சன்
சீர்-வியாதனொடு சுகன்வாம தேவனருட் சநக,
னொப்பரிய பரதனெழிற் கௌதமனே முதலா-
யுளர்வருத்த நாபேத முணர்த்தலுறு மிங்ஙன்,
றப்புதவு பிராரப்தங் கொளினஞ்ஞா நிக்குஞ்-சத்
தனுக்கும் வேறுபா டெங்ஙனெனின் மொழிவாம்.

மணனுலகில விராத துரியா தீசாத துரியா
தமக்கு-மறையொழித லோதலா லன்றியுணன்
முதலா,யெண்ணவருஞ் செயலான்வே றிலாமை
யது போல-விதயபந்த முறலொழித வாலன்றிப்
போக, முன்னுநிலை யதனாலஞ் ஞானமுடை
யோர்க்கு - முணர்வுமய மாய்நின்ற சீவன்முத்தர்
தமக்கு, நண்ணிவரும் வேறுபா டிலையெனவே

நவில்வர்-ஞானநூல் பலவுணர்ந்த நல்லுணர்வி
னவரே. 174

தத்துவஞா னத்தினற் பிரமமடைந் திடுமேற்-
றறுகண்வரிப் புலிகண்டோன் போற்சீவத் துவத்
தை, யத்தலேயே யழித்திடுமோ தலினலச் சீவ-
னழிவுதனக் குடன்படுமோ வெளிற்கவுட் டன்
மைக், குய்த்தவா தரவினற் கங்கைமுத லவற்று-
ளொழிப்பதனுக் கிசைவர்நரத் துவமதுபோ
லென்றும், பொய்த்தவிலாத் துரியவடி வாம்பிர
மத் துவத்திற்-பொருந்தத்தன் கேட்டினுக்கிங்
குடம்படுஞ்சீ வன்முன். 175

வாதரா யணன்முதலோர் போற்சாப முட-
னே-மற்றருள்செய் வலியுடையோன் றத்துவஞா
த்தோ, னேதிலா னலனெனிலவ் வலிதவத்தின்
லமா-மிலங்குதத் துவஞான பலமன்று மாயின்,
ாதவமே ஞானததிற் கேதுவெனுஞ் சுருதி-வழக்
ிறைற் றவமிலர்க்குத் தத்துவஞா னந்தா, னேதெ
ிலாஞ் சபாதிக் குச்சாகா ம்யமே-யேதுகிட்கா
்யதவஞா னததினுக்கென் றறியே. 176

வேதவியா சாதிகட்கு ஞாநம்வலி யிரண்டு-
மேவுமே யெனிலவர்கட் கிருதவமு முளவா,மாத
வினு லவ்விரண்டு மாகுமொரோர் தவமே-யாயி
னெவ்வொன் றேயடைபு மதனுன்மா றின்று,
மேதையாஞ் சாபாதி வலியிலர்க ளாகி-விதியிறத்
துவஞாநி களக்கிரியா நிட்ட,ரோதுவார் நிந்தை
யெனி லவர்தமக்கும் விடயத்-துழல்பவரா னிந்
தையா தலிற்குறைவின் றுமால். 177

உலகிறந்த சீவன்முத்த னுகர்வினைவா சனை
யா-லுண்பொருள்கள் பலகவர்ந்து மௌநமே
யுற்றும், பலதிறங்கண் மொழிந்துமுப தேசநெறி
புரிந்தும்-பரிதபித்து மகிழ்ந்துமிகு வேடங்கள்
புனைந்துங், கலைதுறந்து முடையுடுத்துங் கல்வி
பல பயின்றுங்-கல்லாது மாதர்முயக் கிடைபுற்று
மிவ்வா, றலகிறந்த நடையுறினு மருள்வினையாட்
டென்றே-யவன்றனைநம் புகவைய மொருசிறிது
முறுமல். 178

என்றுமெவ் விடத்தினுமோ ருடம்புமுறு
தொன்று-யிருந்தசச்சி காநந்த சிவசொருப மாத,

னனறிதரு விதேககை வல்லியமென் றிசைப்பர்-கவின்றவிதை யெய்துமா றெவ்வாற்று னென்னிற், பொன்றலினித் தியகருமா நுட்டானந் தன்னாற்-புண்ணியமப் புண்ணியததாற் பாவவொழி வதனாற், குன்றலறு சித்தசுத்தி யதனாற்பொய்க் குடும்பக்-குற்றநிகழ் வதனான்மெய்த் துறவுதுற வதனால்- 179

முத்திவிருப் பதனானே புறக்கரும வொடுக்க மொழிந்ததனால் யோகநிலை முயற்சியது தன்னாற், பொய்த்தலறு துரியவிழை வத்துரிய விழைவாற்-புகலருமா வாக்கியவா ராய்ச்சியத னானே, யத்துவித ஞாநமத னலவித்தை நாச-மதனாற்பொய்த் துவிதமயக் கழிதலத னானே, மெத்துசுக துக்க நினை வொழிவதனால் விருப்பு-வெறுப்பறுத லதனா லொண் விதிவிலக்கோய் வதனால். 180

வினையிரண்டு மகறலத னாற்றேக பாவ-விச் சிந்தி யதனானே பாசமெலா மொழிதல், பினை யறைந்த வதனானே பராபரமாய் முடிவாய்ப்-

பெயர்சாதி குறிபெறு தொன்றுகி வாக்கு, மகமி
றந்து நித்தியா நந்தமய மாகி-மறிவிலா விதேககை
வல்லியம்வந் தெய்து, மெனவறிந்து துணிந்திடுக
சுருதிகுரு பரனு-லின்பவீ டடையுநெறி விரும்
புறமுத் தமரே. 181

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொல்
பொருளை - விளங்கியிடக் கரதலா மலகமெனக்
காட்டிப்,போதமய மாகியபே ரானந்தத் தழுத்தும்-
பொருவிகந்த விந்நூலை முத்திபெறற் குரிய,
சாதநநான் கினையுமடைந் தெவரானு மென்னுந்-
தடுப்பரிய பிறவிநோய் தனிப்பதனுக் கெண்ணி,
யாதரவி னருட்குரவன் றனைத்தேடி யுருகு-மன்பு
டையோர் தமைக்காணி னளித்திடுக வுவந்தே.

வேதாந்த சூடாமணி முற்றுப் பெற்றது.

பாயிர முள்படச் செய்யுள் 184.

சர்வஞ் சிந்மயம்

வேதாந்த சூடாமணி செய்யுள் 185.

முதற் ப்பு அகராதி.

தருணமாது
தற்ப,
தற்பதம்வாச்
ரமந்த
ஆயதத்வமசி
தெரித்தகாரி
தெரிவரிய
நடுக்கமறுக்
நாஞரிப்பவ
நித்தியமாந்மா
நிரவயவ

வேதாந்த சூடாமணி முதல் நினைப்புக்கவி.

எண் சீர்க் கழி நெடில் லடி ஆசிரிய விருத்தம்.

1. உலதருணை அருமறை சீர்வேத சாற்றி-
உரைத்தஅப் பிரவாய்த்த விடயமது நித்தி, சல
சமை ஆத்தஉடம் பினைமூட உலக-சாதகு சக
நாளு அனையவன அறிய, நிலகடமு பகல்இக்கி
புகலுலதி ருத்தி-திரவயவ சருஅத்தி ஆகமுப
தித்த, உலவெம்மை ஆதலிசீ வன்மாது விரியுப்-
உரைசாற்ற பெற்றதாய் சீர்விழு ஒலாவே.

2. ஒலாஅருவி சூததிசித திரஅகில்
ரிஞ்ச-ஓர்வடிஇக் திறநீங்கி யவிபோற்றி நியம,
விலாமிகும சீவஞென் ஈசன்வடி இந்து-விளங்(கு)
அனைய பிந்கமொடு விண்சீவ சேத, அலா
விரிபொய் புலம்ல்கக மாயைவரு அப்ப-அவித்தை
இரு கொன்மக உரைப்பசத் துவகு துலா
அப்பெ இக்கரண புத்தி அங்கி நின்றி - துப்பம்
சாற் றின்கந்த ஈங்குதெரி அலிவே.

3. அலிசுருதி விருத்திபொய்ப் பொருள்
இறைவ ஈச-அப்பொருள் அண்சில பாதீவி பற்றி,
மேலிநெருப் ஆங்கார மைந்தர்பெரும் பஞ்ச-மேய்
ந்துதிரி அநுபவிவி லங்குசொற் அந்த, நலிமன்ற
அந்ந இருந் தவாசீல வெயிலி-நடுக்கசொப் பநஇத்
தி வெப்பினேன் இசைப்பில்,விலிபுன்க ருத்தனு
துரியகட சங்க-விரிந்தஉரை அறைதற்ப கங்கை
யினில் ஒலுவே.

4. ஒலுமுன்ன விருத்ததற் பதஇகவி
தாய-ஒருமலர் கடத்தொடு அவ்அருமை சூத,
செலுஎனை அவைகூறு கடத்தினுக் இந்த-
செப்பதரு ஓங்கார அன்றியப கர்ந்த, சலுமடிவி
ரந்தம்வேண் டுந்தக்க குறைய-சாற்றமரு வனு
உண்டி கடாதிவிட தலுசங்க தக்கமா
மித்தையெனு ஞாந எல்-தத்துவ வந்துசிமுற் அறி
பரம வலையே.

5. வலைஅதன செஞ்ஞானி பெற்றஅறை
விடய-வந்தம தடத்திசீ வஞ்ஞாக குறிகள், இலை
தெரிவ மறைப்பவர் தணைஉலக இச்சை-இப்ப
மண் தததுவ வாதரா வேத, நூலைஉலகி என்று
முத் திவினைவேத நூற்றெண் - பத்தைந்து
கவியினுட் பொருளினைத் திநழும், தலைவர்கள்
நினைந்துதொழ மாதேவ தேவர் - தண்ணிழித்
தோடவிழ் கமலம்வா ழியவே.

ஆக விருத்தம் 5க்கு நினைப்புக் கவி 185.

காம: க்ரோதஸ் ச லோபஸ் ச
தேஹே திஷ்டந்தி தஸ்கரா:
ஜ்ஞாநரத்நாபஹாராய
தஸ்மாத ஜாக்ருத ஜாக்ருத.

ஜந்ம துக்கம் ஜரா துக்கம்
ஜாயா துக்கம் புந: புந:
ஸம்ஸாரஸாகரம் துக்கம்
தஸ்மாத் ஜாக்ருத ஜாக்ருத.

மாதா நாஸ்தி பிதா நாஸ்தி
நாஸ்தி பந்து ஸஹோதர:-
அர்த்தம் நாஸ்தி க்ருஹம் நாஸ்தி
தஸ்மாச் ஜாக்ருத ஜாக்ருத.

ஆசயா பத்தே லோகே
கர்மணா பஹுசிந்தயா
ஆயுக்ஷீணம் ந ஜாநாதி
தஸ்மாத் ஜாக்ருத ஜாக்ருத.

சற் குருப்யோ நம:.

நல் நிலம்

ஸ்ரீ தாண்டவ ராய சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

கைவல்ய நவநீதம்

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய

சுவாமிகளால்

பதிப்பிககப் பெற்றது.

சற் குருப்யோ நம:

கைவல்ய நவநீதம்.

பாயிரம்.

பொன்னில மாத ராசை பொருந்தினர் பொருந்தா ருள்ளம், தன்னிலச ரத்திற் சீவ சாட்சிமாத திரமாய் நிற்கும், எந்நிலங் களினு மிக்க வெழுநில மவற்றின் மேலாம், நன்னில மருவு மேக நாயகன் பதங்கள் போற்றி. 1

ஈன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக் கேதுவா மயனாய் மாலாய், ஆன்றவீ சனுமாய்த் தானே யநந்தமூர்த் தியுமாய் நிற்கும், பூன்றமுத் தனுமா யின்பப் புணரியா தவனாய் நாளும், தோன்றிய விமல போத சொரூபத்தைப் பணிகின் றேனே. 2

எவருடைய யருளால் யானே யெங்குமாம் பிரம மென்பால், கவருடைப் புவன மெல்லாங் கற்பித மென்ற றிந்து, சுவரிடை வெளிபோல் யானென் சொரூபசு பாவ மானேன், அவருடைப் பதும பாத மநுதினம் பணிகின் றேனே. 3

என்னுடைய மனது புத்தி யிந்திய சரீர மெல்லாம், என்னுடை யறிவி னாலே யிரவிமுன் னிம

மே யாககி. என்னுடை நீபு நானு மேகமேமன்
றைகியஞ் செய்ய, எனனுடைக் குருவாயத
தோன்று மீசனை யிறைஞ்சி னேனே. 4

அநதமு நடுவு மினறி யாதியு மினறி வாந
போல், சந்தத மொளிரு ஞாந சற்குரு பாதம்
போற்றிப், பந்தமும் வீடுங் காட்டப் பரந்தநூல்
பார்க்க மாட்டா, மந்தரு முணரு மாறு வத்துதத்
துவஞ்சொல் வேனே. 5

படர்ந்தவே தாநத மென்னும் பாற்கடன்
மொண்டு முன்னூற், குடங்களி னிறைத்து வைத்
தார் குரவர்க ளெல்லாங் காய்ச்சிக், கடைந்தெடுத
தளித்தே னிந்தக் கைவல்ய நவநீ தத்தை,அடைந
தவர் விடய மன்டிண் றலைவரோ பசியி லாரே. 6

முதத‌னை வேங்க டேச முகுந்தனை யெனை
யாட் கொண்ட, கர்த்தனை வணங்கிச் சொல்லுங
கைவல்ய நவநீ தத்தை, தததுவ விளக்க மென்
றுஞ் சநதேகந் தெளித லென்றும், வைததிரு
படல மாக வகுத்துரை செய்கின் றேனே. 7

பாயிர முற்றிற்று.

1. தத்துவ விளக்கப் படலம்.

நித்திய வநித்தியங்க ணிண்ணயந் தெரிவி
வேகம், மத்திய விகப ரங்கள் வருபோகங் களினி
ராசை, சத்திய முரைக்க வேண்டுஞ் சமாதியென்
றாறு கூட்டம்,முத்தியை விரும்பு மிச்சை மொழி
வர்சா தனமிந் நான்கே. 1

சமந்தமம் விடல்ச கித்தல் சமாதானஞ் சிரத்
தை யாறும், சமமகக் கரண தண்டந் தமம்புறக்
கரண தண்டம், அமர்தரு கருமம் பற்று றறுத்த
லே விடலென் றாகும், மமர்செயுங் காம மாதி வரி
னடக் குதல்ச கித்தல். 2

சிரவணப் பொருளைத் தானே சித்தஞ்சிந்
திக்கு மாறு, சாதமா வைக்கு மித்தைச் சமாதான
மென்பர் மேலோர், பரமசற் குருநூ லன்பு பற்று
லே சிரத்தை யாகும், வரமிகு சமாதி யாறும் வகை
யினசொற் பொருளி தாமே. 3

சாதந மின்றி யொன்றைச் சாதிப்பா ருலகி லில்லை, யாதலா லிந்த நான்கு மடைந்தவர்க் கறி வுண் டாகும், நூதந விவேகி புள்ள நுழையாது நுழையு மாகில், பூதசந் மங்கள் கோடி புரிதனும் புருட னாமே. 4

இவனதி காரி யானே னிந்திரி யங்க ளாலும், புவநதெய் வங்க ளாலும் பூதபௌ திகங்க ளாலும், தவநமூன் றடைந்து வெய்யிற் சகித்தி டாப் புழுப்போல் வெம்பிப், பவமறு ஞாந தீர்த் தம் படிந்திடப் பதறி னானே. 5

ஆனபின் மனைவி மக்க ளர்த்தவே டணை கண் மூன்றில், கானவர் வலையிற் பட்டுக கை தப்பி யோடு மான்போல், போனவன் வெறுங்கை யோடே போகாத வண்ணஞ் சென்று, ஞாநசற் குருவைக் கண்டு நன்றாக வணங்கி னானே. 6

வணங்கினின் றழுது சொல்வான் மாயவாழ் வெனுஞ்சோ கத்தால், உணங்கினே னைய னே யென னுள்ளமே குளிரும் வண்ணம், பிணங்கிய

கோச பாசப் பின்னலைச் சிந்ந மாக்கி, இணங்கிய குருவே யென்னை யிரட்சித்தல் வேண்டு மென் 7

அன்னதன் சிசுவை யைய னுமைமீன் பற வை போலத், தன்னகங் கருதி நோக்கித் தடவிச் சந் நிதியி ருத்தி, உன்னது பிறவி மாற்று முபாய மொன் றுண்டு சொல்வேன், சொன்னது கேட்பா யாகிற் றொடர்பவந் தொலையு மென்றான். 8

தொடர்பவந் தொலையு மென்று சொன்ன தைக் கேட்ட போதே, தடமடு மூழ்கி னன்போற் சரீரமுங் குளிர்ந்துள் ளாறி, அடருமன் பொழுகு மாபோ லாநந்த பாஷ்பங் காட்டி, மடன்மலர்ப் பாத மீண்டும் வணங்கிநின் றீது சொல்வான். 9

சொன்னது கேட்க மாட்டாத் தொண்டனு ளுளுஞ் சுவாமி, நின்னது கருணை யாலே நீரெனை யாள லாமே, உன்னது பிறவி மாற்று முபாய

மொன் றுண்டென் றீரே, இன்னதென் றதைநீர் காட்டி யீடேற்றல் வேண்டு மென்றான். 10

அடங்கிய விருத்தி யானென் றறிந்தபின் செறிந்த மண்ணின், குடம்பையுட் புழுமுன் னூதுங் குளவியின் கொள்கை போலத, தொடங் கிய குருவு மான்ம சொரூபமே மருவ வேண்டி, உடம்பினுட் சீவ னைப்பார்த் துபதேச மோது வாரே. 11

வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்தி றந்து, தீராத சுழற்காற் றுற்ற செத்தை போற் சுற்றிச் சுற்றிப், போராத கால நேமிப் பிர மையிற் றிரிவன் போதம், ஆராயுந் தன்னைத தானென் றறியுமவ் வளவுந் தானே. 12

தன்னையுந் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங் கண் டானேல், பின்னையத் தலைவன் றானேயப் பிரமமாய்ப் பிறப்புத் தீர்வன, உன்னைநீ யறிந்தா யாகி லுனக்கொரு கேடு மில்லை, என்னைநீ கேட் கை யாலே யீதுப தேசித் தேனே. 13

சடறு வுளளத
யோ சொன்னீ ரையா, தன்னைத்தா னறியா
மாந்தர் தரணியி லொருவ ருண்டோ, பின்னைத்
தா னவர்க ளெல்லாம் பிறந்திறந் துழலு வா
னேன், நின்னைத்தா னம்பி னேற்கு நிண்ணய
மருளு வீரே. 14

இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணர்
வான் யாவன், அன்னவன் றன்னைத் தானென்
றறிந்தவ னுகு மென்றார், சொன்னபின் றேகி
யாரித் தூலமல் லாம பின்னது
கேட்ட வையா பீழையு நகையுங் கொண்டார்.15

ஈமல லாமல் வேறே தேகியார் காணே
னென்றாய், மோகமாங் கநவில் வந்து முனைத்தவ
னெவனீ சொல்வாய், சோகமாங் கநவு தோன்
றாச் சுழுத்திகண் டவனார் சொல்வாய், ஆகநீ
நநவி லெண்ணு மறிவுதா னேது சொல்வாய் 16

-துநான் கண்ட நநவுள நினைவு
க், கநவுகண் டதுஞ்சு ழுத்தி கண்டதும்

வேறென் றேபோல், திநமது பவிப்ப தொக்குந் தெரியவு மில்லை சற்றே, மநதினி லுதிக்கும் பின்னே மறைக்கும தருளு வீரே. 17

தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டு வார்போல், ஆலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டு வார்போல், தூலத்தை முன்பு காட்டிச் சூக்கும சொரூப மான, மூலத்தைப் பின்பு காட்ட முனிவரவர் தொடங்கி னரே. 18

அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லும்; உத்தியாற் பந்தம் வீடென் றுரைக் கும்வே தாந்த மெல்லாம், மித்தையா மாரோ பத தாற் பந்தமா மபவா தத்தான், முத்தியா மிவ்வி ரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய்- 19

அரோப மத்தி யாசங் கற்பனை யாவ வெல் லாம், ஒரோர்வத் துவினில் வேறே யோரோர்வத் துவினை யோர்தல், நாருடு பணியாய்த தோன்ற லாணுகித் தறியிற் றேன்றல், நீருடு கானற் றேன்ற னிறந்தலம் வெளியிற் றேன்றல். 20

இப்படிப் போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு
மின்றி,ஒப்பமா யிரண்டற் றொன்று புணர்வொளி
நிறைவாய் நிற்கும், அப்பிர மதநிற் றோன்று
மைம்பூத விகார மெல்லாம், செப்புகற் பனையி
னாலே செனித்தவென் றறிந்து கொள்ளே. 21

அதுதானெனப் படியென் றக்கா லநாதியாஞ்
சீவ ரெல்லாம், பொதுவான சுழுத்தி போலப்
பொருந்துமவ் வியத்தந் தன்னில், இதுகால
தத்து வப்பே ரீசனுட் பார்வை யாலே, முதுமூல
சுபாவம் விட்டு முக்குணம் வியத்த மாமே. 22

உத்தம வெளுப்புச் செம்மை யுரைத்திடு
கருப்பு மாகும், சத்துவ குணத்தி னோடு ரசோ
குணந் தமோகு ணந்தான், சுததமோ டழுக்கி
ருட்டாச் சொல்லுமுக் குணமு மூன்றாய், ஒத்
துள வேனுந் தம்மு ளொருகுண மதிக மாமே23.

ஒருவழி யிதுவா மித்தை யொருவழி வேறாச்
சொல்வர், மருவுமவ் வியத்தந் தானே மகதத்வ
மாகு மந்த, அருண்மக தத்து வந்சா னசங்கார

மாகு மென்றும், கருவகங் கார மூன்றாக் காட்டிய குணமா மென்றும். 24

இக்குணங் களிலே விண்போன் றிருக்குஞ் சிற் சாயை தோன்றும், முக்குணங் களினுந் தூய்தா முதற்குண மாயை யாகும், அக்குணப் பிரமச் சாயை யந்தரி யாமி மாயை, எக்குணங் களும்பற் றாதோ னிமித்தகா ரணனா மீசன். 25

ஈசனுக் கிதுசு ழுத்தி யிதுவேகா ரணச ரீரம், கோசமா நந்த மாகுங் குணம்ரா சதம வித தை, தேசனு மலித்தை தோறுஞ் சிற்சாயை சீவ கோடி, நாசமா முயிர்க்கப் போது நாமமும் பிராஞ்ஞ னாமே. 26

அழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவர்க் கதுவேயா நந்த கோசம், சுழுத்திகா ரணச ரீரஞ் சொன்னதிம் மட்டு மோக, முழுக்குணத் திரண்டால் வந்த மூலவா ரோபஞ் சொன்னோம், வழுத்துகுக் கும வா ரோப வழிபுநீ மொழியக் கேளாய், 27

ஏமமா யாவி கோத வீசனு ரருளி னாலே,
பூமலி யுயிர்கட் கெல்லாம் போகசா தநமுண்
டாகத,தாமத குணம்இ ரண்டு சததியாய்ப் பிரிந்து
தோன்றும், வீமமா மூட லென்றும் விவிதமாந்
தோற்ற மென்றும். 28

தோற்றமாஞ் சததி தன்னிற் சொல்லிய
விண்ணும் விண்ணிற்,காற்றதாங் காற்றிற் றீயாங்
கனலினீர் நீரின் மண்ணும், போற்றும்வ் வைந்து
நொய்ய பூதங்க ளென்று போராம், சாற்றுமற்
றிவற்றிற் போக சாதந தநுவுண் டாகும். 29
ஆதிமுக் குணம்இப் பூத மடங்கலுந் தொடர்ந்து
நிற்கும், கோதில்வெண் குணத்தி லைந்து கூறு
ணர் கருவி யாகும், ஓதிய பின்னை யைந்து மூளம
புததி யிரண்டா ஞாந, சாதந மாம்வ் வேழுஞ்
சற்குணப் பிரிவி னாலே. 30

இராசத குணத்தில் வேறிட் டெடுததகூ
றைந்து மைந்தும், பிராணவா யுக்க ளென்றும்
பெருந்தொழிற் கருவி யென்றும், பராவிய பெய

ரா மிருதப் பதினேழு மிலிங்க தேகம், சுராசுரர் நரர்வி லங்காய்த் தோன்றிய. வுயிர்கட் கெல்லாம்

இவ்வுடன் மருவுஞ் சீவ னிலங்குதை சத னென் றுவன், இவ்வுடன் மருவு மீச னிரணிய கருப்ப னவன், இவ்வுட லிரண்டு போர்க்கு மிலிங்கசூக் குமச ரீரம், இவ்வுடற் கோச மூன்று மிங்குகனா வவத்தை யாமே. 32

சூக்கும சடமிம் மட்டுஞ் சொல்லினோ மிப் பாற் றூலம், ஆக்குமா ரோபந் தானு மடைவி னின் மொழியக் கேளாய், தாக்குமிவ் வுயிர்க்குத் தூல தநுவும்போ கமுமுண் டாகக், காக்குமவ் வீசன் பஞ்சீ கரணங்கள் செய்தான் றனே. 33

ஐந்துபூ தமும்பத தாக்கி யவைபாதி நன் னான் காக்கி, நந்துதம் பாதி விட்டு நான்கொடு நான்குங் கூட்ட, வந்தன தூல பூத மகாபூத மவற்றி னின்றுந், தந்தன நான்காந் தூல தநு வண்ட புவந போகம். 34

தூலமே மருவுஞ் சீவன் சொல்லிய விசுவ னுகும், தூலமே மருவு மீசன் சொலும்விராட் புருட னுகும், தூலமே யந்த கோசந் துன்னுஞ் சாக் கிரவ வத்தை, தூலகற் பனையீ தென்று தொகுத்தது மநத்திற் கொள்வாய். 35

சீரிய வீச னுர்க்குஞ் சவாகைரு முபாதி யொன்றேல், ஆரிய குருவே பேத மறிவதெப் படியென் றக்கால், காரிய வுபாதி சீவன் காரண வுபாதி யீசன், வீரிய மிகுச மட்டி வியட்டியாற் பேத மாமே. 36

மரங்கள்போல் வியட்டி பேதம் வநமெனல் சமட்டி பேதம், சரங்கடா வரங்கள் பேதத் தனி யுடல் வியடடி யென்யார், பரம்பிய வெல்லாங் கூட்டிப் பார்ப்பதே சமட்டி யென்பார், இரங்கிய பலசீ வர்க்கு மீசர்க்கும் பேத மீதே. 37

கற்பனை வந்த வாறு காட்டினேங் காண்ப வெல்லாஞ், சொற்பநம் போலு மென்றே துணிந் தவன் ஞானி யாவான், செற்புதை மழைக்கா லம்

போய்த தெளிந்தவா காசம் போல, அற்புத
முத்தி சேரு மபவாத வழியுங் கேளாய். 38

அரவன்று கயிறென் றற்போ லாளன்று தறியென் றற்போல், குரவன்சொல் லுபதே சத்தாற் கூறு நூ லொளியைக் கொண்டு,புரமன்று புவந மன்று பூதங்க ளன்று ஞாநத், திரமெனனும் பிரம மென்று தெளிவதே யபவா தங்காண்.

படமுநூ லும்போற் செய்த பணியும்பொன் னும்போற் பார்க்கில், கடமுமண் ணும்போ லொன்றாம் காரிய கார ணங்கள், உடன்முதற் சுபாவ மீறு வொன்றிலொன் றுதித்த வாறே, அடைவினி லொடுக்கிக் காண்ப தபவாத வுபாய
மாமே. 40

ஆடணை தமததில் வந்த தோற்றமாஞ் சத்தி செய்யும், ஏடணை விகாரஞ் சொன்னீ ரிரண்டுசத் திகளென் றீரே, மூடலாஞ் சத்தி செய்யு மோக முஞ் சொல்லு மையா, கேடறக் குருவே யென்
னக் கிருபையோ டள்செய் வாரே. 41

தானிகர் தனக்கா மீசன் றனையுந்தங் கலைத்
தாங் கண்ட, ஞாதிக டமையு மன்றி சாஸ்திர
பாதி யென்னும், ஊனிடை யுயிர்க ளுள்ளத்
துணர்விழி குருடாம் வண்ணம், வானிலத் திசை
கண் மூடு மழைநிசி யிருள்போன் மூடும்- 42

மூன்றமாம் பிரமத் துககும் புறத்துள விகா
ரங் கட்கும், ஆன்றகூ டஸ்த னுக்கு மகத்துள
விகாரங் கட்கும், தோன்றிய பேதஞ் சற்றுந்
தோன்றாமன் மறைந்து மூடும், ஊன்றிய பவவி
யாதி யுண்டாக்கு முபாதி யீதே. 43

ஆதார மறைந்து போனா லாரோப மெங்கே
தோன்றும், ஆதார மறையா தாகி லாரோப மிலை
யே யென்றால், ஆதாரஞ் சமம்வி சேட மாமென
விரண்டு கூறாம், ஆதாரஞ் சமமா மெங்கு மாரோ
பம் விசேட மாமே. 44

சகமதி விதுவென் சுட்டாஞ் சமாநதான்
மறைந்தி டாது, மிகவிது கயிறா மென்னும் விசே
டந்தான் மறைந்து போகும், அகமெனுஞ் சமாநக்

தன்னை யஞ்ஞாந மறைத்தி டாது, பகர்விசே டம
தாஞ் சீவன் பரமெனு மதனை மூடும். 45

நானுமற் கெடுத்தது பஞ்ச
கோசஞ், சீவனுஞ் சகத்து மாகிச் செகித்தவிட்
சேப மன்றோ, ஆவர ணந்தா னேபா ழகர்த்த
மென் றுரைத்த தேதோ, மேவருங் குருவே
யென்று வினவிடின் மகனே கேளாய்- 46

தோற்றமாஞ் சத்தி தானுந் துன்பமாம் பவ
மா னாலும், ஆற்றலான் முத்தி சேர்வார்க் கநுகூல
மாகுங் காணீ, ஊற்றமாம் பகற்கா லம்போ லுப
கார நிசியா லுண்டோ, மாற்றமென் னுரைப்பேன்
மைந்தா மறைப்பது மிகப்பொல் லாதே. 47

சுழுத்தியிற் பிரள யத்திற் றோற்றமாஞ் சகங்
கண் மாண்டும், அழுத்திய பவம்போய் முத்தி
யடைந்தவ ரொருவ ருண்டோ, முழுத்தவிட்
சேப மெல்லா முத்தியிற் கூட்டு கிற்கும்,கொழுத்
ர வரண முத்தி கூடாமற் கெடுக்க கேடே. 48

சுததியில் வெள்ளி போலத் தோன்றிய தோற்ற மான, சத்தியும் பொய்யே யென்றாற் சத்திசா தநமா வந்த, முத்தியும் பொய்யா மென்னின் மோகநித் திரைவி லங்கால், நித்திரை தெளியு மாபோ னிருவாண நிலைமெய் யாமே. 49

இம்பரி னஞ்சை நஞ்சா விரும்பினை யிரும்பா லெய்யும், அம்பினை யம்பாற் பற்று மழுக்கினை யழுக்கான் மாய்ப்பர், வம்பியன் மாயை தன்னை மாயையான் மாய்ப்பர் பின்னைத், தம்பமா மதனுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே. 50

இந்தமா யையினாற் சீவர்க் கேழவத் தைக ளுண் டாகும், அந்தவே ழவத்தை தம்மை யடைவினின் மொழியக் கேளாய், முந்தவஞ் ஞாந மூடன் முளைத்தல்கா ஞாதை ஞாநம், சந்ததங் கண்ட ஞாநந் தழழ்கெடல் குளிர்மை யாதல். 51

பிரமமாந் தனைம றநத பேதைமை யேயஞ் ஞாநம், பரனிலை காணே மென்று பகர்தலா வரண மூடல், நரனொரு கருத்தாற் சீவ னொ

மூனோத்த ரேற்றம், குரவன்வாக் கியததாற் றன்னைக் குறிக்கொளல் பரோட்ச ஞாநம். 52

தத்துவ விசாரஞ் செய்து சகலசந் தேகமும்போய், அத்துவி தந்தா னுத லபரோட்ச ஞாநமாகும், கர்த்தனுஞ் சீவ பேதங் கழிவதே துக்கம் போகல், முத்தனு யெல்லாஞ் செய்து முடிந்ததா நந்த மாமே. 53

இதுஇனக் கறியும் வண்ண மிப்படி யொரு திட் டாந்தம், புதுமையாங் கதைகேள் பத்துப் புருடரோ ராற்றை நீந்தி, உதகதீ ரத்தி லேறி யொருவனென் பதுபே ரெண்ணி, அதனெடு தசமன் றுனென் றறியாமன் மயங்கி நின்றான். 54

அறியாத மயலஞ் ஞாந மவனிலே காணேமென்றல், பிறியாவா வரண மாகும் பீழைகொண் டழல்விட் டேசபம், நெறியாளன் றசம னுண்டு நிற்கின்று னென்ற சொல்லேக், குறியாக வெண்ணி நெஞ்சிற் கொள்வது பரோட்ச ஞாநம்.

புண்ணிய பதிகன் பின்னும் புருடரொன் பதின்மர் தம்மை, எண்ணுநீ தசம ஞைவ யென்னவே தன்னைக் காணல், கண்ணினிற் கண்டஞாநங் கரைதல்போ வதுகோய் போதல், திண்ணிய மாதி லேயக் தெளிதலா நந்த மாமே. 56

தசபுமான் றனைக்கண் டாற்போற் சற்குருமூர்த்தி யேயென், நிசவடி வினையான் காண நீர்காட்டல் வேண்டு மென்றான், சுசிபெறு மிலட்சியார்த்தத் துவம்பதத் தற்ப தங்கட், கசிபத வைக்கியஞ் செய்யு மதுசெயு முண்மை கேளாய். 57

விண்ணொன்றை மகாவிண் ணென்று மேகவிண் ணென்றும் பாரின்,மண்ணென்று கடவிண்ணென்று மருவிய சலவிண் ணென்றும், எண்ணுங்கற் பனைபோ லொன்றே யெங்குமாம் பிரமமீசன், நண்ணுங்கூ டஸ்தன் சீவ னென்றுசைக்கும் மாமே. 58

பூச்சிய வீசன் சீவன் புகல்பத பிரண்டினுக்கும், வாச்சியம் லட்சி யந்தான் மலமிலாப் பிரம

மாந்மா, காச்சிய பாலி னெய்போற் கலந்தொன்
ருங் கடைந்தெ டுக்கும், ஆச்சிய மென்ன வுன்னை
யறிந்துநீ பிறிந்து கொள்ளே. 59

பிறிவதெப் படியென் றக்காற் பிணமாகு
முடனு னென்னும், அறிவினைக் கொல்லல்
வேண்டு மைம்பூத விகார மன்றோ, வெறியதோர்
தூருத்தி மூக்கின் விடுவது போலுன் மூக்கால்,
எறிபிரா ணனுநீ யல்லே யிராசத குணவி காரம்.60

காரணமா மகது புத்தி கருத்தாவா மவையாந்
மாவோ, தாமுள விரண்டு கோசஞ் சத்துவ
குணவி காரம், வசமறு துயிலா நந்த மயனையு
நானென் றேதே, விரவிய தமவஞ் ஞான விருத்தி
யின் விகார மாமே. 61

சதமொடு சித்தா நந்தஞ் சமந்திரஞ் சாட்சி
யேகம், நித்தியம் வியாபி யாந்மா நீயது வாவ
றிந்து, பொத்தொடு சடந்துக் காதி பொருந்துபே
தங்க ளான, குத்திர பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு
வெளியி லாவாய். 62

பஞ்சகோ சமும்விட் டப்பாற் பாரூ
பொழுது பாழே, விஞ்சிய ததுவல் லாமல் வே
றொன்றுந் தெரியக் காணேன், அஞ்சக விருளை
யோகா னகமென வருப விப்பேன், வஞ்சமில்
குருவே யென்ற மகன்மதி தெளியச் சொல்வார்.

முன்புக றசமன் புத்தி மோகத்தா லெண்ணி
யெண்ணி, ஒன்பது பேரைக் கண்ட வொருவனுந்
தனைக்கா ணாத, பின்பவ னிடையிற் கண்ட பெரி
யபா ழவனே பாராய், அன்புள மகனே காண்ப
தடங்கலுங் காண்பா னீயே. 64

தூலசூட் சுமவஞ் ஞானந் தோன்றுமுன்
றவத்தை தாமும், காலமோர் மூன்றுஞ் சர்மக்
கடலெழுங் கல்லோ லங்கள், போலவே வந்து
வந்து போனவெத் தனையென் பேறுன், ஆலமர்
கடவு ளாணை யவைக்கெலாஞ் சாட்சி நீயே- 65

எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண்
டறிவே னென்று, சொல்லாதே சுயமாஞ் சோதிச்

சுடருக்குச் சுடர்வே றுண்டோ, பல்லார்முன் றசமன் றன்னைப் பார்ப்பதுந் தனக்கெண் டே தான், அல்லாமற் பதினென் றுறு மவளிடத் தோ பாராய். 66

அறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவே றுண் டென் றெண்ணும், அறிவற்ற குதர்க்க மூடர்க் கநவஸ்தை பலமாய்த் தீரும், அறிபடும் பொருணீ யல்லை யறிபடாப் பொருணீ யல்லை, அறிபொரு ளாகு முன்னை யநுபவித் தறிவாய் நீயே. 67

மதுரமாங் கட்டி சுட்ட மாய்பணி யார மெல் லாம், மதுரமாக் கியவ தற்கு மதுரந்தான் சுபாவ மன்றோ, அதுவிது வெனுஞ்ச டங்க ளறிவாக வறிவைத் தந்தே, அதுவிது விரண்டு மாகா வகம் பொரு ளறிவாய் நீயே. 68

இந்தநீ துவம்ப தத்தி னிலட்சியப் பொருளா மென்றும், பந்தமில் பிரம மேதற் பதந்தனி லிலட்சி யார்த்தம், அந்தமாஞ் சீவ னீச னவர்

களே வாச்சி யார்த்தம், சந்தகம் பேசு மாவார்
தமக்கைக் கியங்கூ டாதே. 69

பேதமான துவுங் கேளாய் பெயரானு மிடங்க
ளாலும், ஓதரு முபாதி யாலு முடலாலு முணர்வி
னாலும்,பாதலம் விசும்பு போலப் பலதூர மகன்று
நிற்பர், ஆதலா லிவர்க்கெக் நாளு மைக்கியமென்
பதுகூ டாதே. 70

வடநூல்வல் லவர்கள் சொல்லும் வாசகப்
பொருள்சே ராமல், இடராகிற் பொருளாம்
வண்ண மிலக்கணை யுடையாற் கொள்வார், திட
மான வதுவு மூன்றுச் செப்புவார் விட்ட தென்
றும், விடவிலா தென்றும் விட்டு விடாததென்
றும்பே ராமே. 71

கங்கையிற் கோஷ மென்றுங் கருப்புச்சேப்
போடு தென்றும், தங்கிய ஸோயந் தேவ தத்த
னென் றுஞ்சொல் வார்கள், இங்குதா ரணங்க
ளாக்கி யிந்தமூன் றுரைக ளாலே, துங்கநூல்
விரோத மான சொல்லெலாம் பொருளாக் காளே.

கோ ருதவி நாயேன், செய்யுமா ஹென்றுங் கா
ணேன் றிருவடி போற்றி. 79

சிட்டனில் வாறு கூறத் தேசிகர் மகிழ்ந்து
நோக்கிக், கிட்டவா வெனவி ருத்திக் கிருபையோ
டருளிச் செய்வார், துட்டமாந் தடைகண் மூன்
றுந் தொடராமற் சொரூப ஞாந,நிட்டை யிருக்கி
னீதே நீசெய முதவி யாமே. 80

நீநானெனன் றிரண்டி லாம னிறைந்தபூ ரண
மா யெங்கும், நானாகத் தெளிந்த ஞாந நழுவுமோ
குருவே யென்றான், தானாகும் பிரம ரூபஞ் சற்
குரு நூலாற் றோன்றும்,ஆனாலுந் தடைக ளுண்
டே லநுபவ முறைத்தி டாதே. 81

தடையெவை யெனிலஞ் ஞாந சந்தேக
விபரீ தங்கள், படர்செயு மிந்த மூன்றும் பலசந்
மப் பழக்கத் தாலே, உடனுடன் வரும்வந் தக்கா
லுயர்ஞாநங் கெடும்வ றறைத், திடமுடன் கெடுப்
பாய் கேட்டல் சிந்திதக தெளித லாலே. 82

அகஇதி கட்டுப் பட்டா லற்பமுஞ் சுட மாட்டாது, மக்கிர ஞானத் தாலே வந்தபந் தமும்வேவாது, சிக்கெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்தறெளித லாலே, விக்கிர மடஞ்சக் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே. 83

பிரமபா வனையை மூடிப் பேதங்காட் டுவதஞ் ஞானம்,குரவன்வாக் கியநம் பாமற் குழம்புவ தாஞ் சந் தேகம், திரமது சகமெய் யென்றுந் தேகநானென்று முள்ளே, விரவிய மோகந் தானே விபரீத மென்பர் மேலோர். 84

தத்துவ வநுபோ கந்தான சாதித்தல் கேட்ட லென்பார், ஒத்துள பொருளு கத்தாலுசாவல்சிந் தித்த லென்பார், சித்தமே காந்தமான தெரிசநந் தெளித லென்பார், நித்தமிப் படிசெய் தக்கா னிர்வாணம் பெறுவாய் நீயே. 85

எத்தனை நாண்ஞா தாவு ஞானமு மிருக்கு முன்பால், அத்தனை நாளும் வேண்டு மப்பாலோர் செயலும் வேண்டா, நித்தமும் வெளிபோற் பற்று

ஞேயமாத் திரமாய்ச் சீவந், முத்தரா னவர்வி
தேக முத்திபெற் றிருப்பா ரென்றும். 86

ஞாமார் சீவந் முத்தர் நால்வகை யாவர்
கேளாய், வானிகர் பிரம வித்து வரன்வரி யான்வ
ரிட்டன், ஆனவர் நாம மாகு மவர்களிற் பிரம
வித்தின், தாநமு மற்றை மூவர் தாரதம் மியமுஞ்
சொல்வேன். 87

நீரராய்ப் பிரம வித்தாய்த் தெளிந்தவர்
தெளியு முன்னம், வாரமா யிருந்த தங்கள் வருண
மாச ரமஞ் சொன்ன, பாரகா ரியமா னலும்
பலர்க்குப கார மாக, நேரதாச் செய்வர் நீர்ந்த
நிலைவிடார் சீவந் முத்தர். 88

காமமா திகள்வந் பா
மநத்திற் பற்றூர், தாமரை பாற்
சகத்தொடுங் கூடி வாழ்வார், பாமர ரெனக்காண்
பிப்பார் பண்டிதத் திறமை காட்டார், ஊமரு
மாவா ருள்ளத் துவகையாஞ் சீவந் முத்தர். 89

பேதகர் மத்தால் வந்த பிராரத்த நாநா
வாகும், ஆதலால் விவகா ரங்க ளவரவர்க் காவ
வாகும், மாதவஞ் செயினுஞ் செய்வார் வாணிபஞ்
செயினுஞ் செய்வார், பூதலம் புரப்பா ரையம்
புகுந்துண்பார் சீவன் முத்தர். 90

சென்றது கருதார் நாளைச் சேர்வது நினை
யார் கண்முன், நின்றது புசிப்பார் வெய்யி னில
வாய்வின் விழுது வீழ்ந்து, பொன்றின சவம்
வாழ்ந் தாலும் புதுமையா வொன்றும் பாரார்,
நன்றுதீ தென்னார் சாட்சி நடுவான சீவன் முத்தர்.

பின்னைமூ வரிலி ரண்டு பேர்களுஞ் சமாதி
யோகம், தன்னையுற் றிருப்பார் தேக சஞ்சார
நிமித்தந் தானாய், உன்னுவோன் வரன்வேற்
றோரா வுணர்பவன் வரியா னாகும், அந்நியர் தம்
மாற் றன்னு லறியாதோன் வரிட்ட னாமே, 92

அரிதாகு மிவர்க ளிவ்வா றநேகரா னாலு
முத்தி, சரியாகும் பாடு பட்ட சமாதிக்குப்
பலனே தென்றால், பெரிதான திருஷ்ட துக்கம்

பிரமவித் தருப விப்பன், வரியானும் வரனு
மற்றை வரிட்டனுஞ் சுகமாய் வாழ்வார் 93
பிரமஞா நிகழுங் கர்மப் பேதையர் போலே
வாழ்ந்தால், திரமுறு மஞ்ஞா நம்போய்ச் செறியாத
வழியே தென்றால், பரவுமா காச மொன்றிற் பற்
றுது மற்றை நாலும், விரவின தோடுங் கூடும்
விதம்போ வோரு மாவார். 94

சீவன்முத் தரைச்சே வித்தோர் சிவனைய
னெடுமா லான, மூவரு மகிழ நோன்பு முழுவதுஞ்
செய்து சன்ம, பாவந, மாறு றென்று பழமறை
முழங்கு மிப்பால், மேவருஞ் சீவன் முத்தர் விதேக
முத் தியுநீ கேளாய். 95

பஞ்சினை யூழித் தீப்போற் பலசன்ம விவித
வித்தாம், சஞ்சித மெல்லா ஞானத் தழல்சுட்டு
வெண்ணீ றுக்கும், கிஞ்சிதா காமி யந்தான் கிட்
டாமல் விட்டுப் போகும், விஞ்சின பிராரத் தத
தின் வினையநு பவித்துத் தீரும். 96

பொறுமையாற் பிராரத் தத்தைப் புசிக்கு
நாட் செய்யுங் கர்மம், மறுமையிற் றொடர்ந்தி
டாமல் மாண்டுபோம் வழியே தென்றால், சிறியவ
ரிகழ்ந்து ஞானி செய்தபா வத்தைக் கொள்வார்,
அறிவுளோ ரங்கு பூசித் தறமெலாங் கைக்கொள்
வாரே. 97

அரியமெய்ஞ் ஞானத் தீயா லவித்தையா
மூடனீ றாகும், பெரியதூ லமுங்கா லத்தாற் பிண
மாகி விழுமந் நேரம், உரியசூக் குமச ரீர முலை
யிரும் புண்ட நீர்போல், துரியமாய் விபுவாய் நின்ற
சொரூபத்தி லிறந்து போமே. 98

கடமெனு முபாதி போனாற் ககனமொன்
றானாற் போல, வுடலெனு முபாதி போனா லேத்
தாஞ் சிவமு தத்தர், அடிமுடி நடுவு மின்றி யகம்
புற மின்றி நின்ற, படிதிகழ் விதேக முத்திப்
பதமடைந் திருப்ப ரென்றும். 99

சொல்லிய மகனே யெங்குஞ் சூழ்வெளி
யிருக்க மண்ணைக், கெல்லிய பின்பு தோன்றுங்

கிணற்றின் ஆகாசம் போலே, ஒல்லையாம் பிரம நூலா லுற்றது போலே தோன்றும், எல்லையி லமெய்ப் போது மேகமென் றிருந்து வாழ்வாய்.

கானனீர் கிளிஞ்சில் வெள்ளி கந்தர்ப்ப நகர்க காலூர், வாநமை கயிற்றிற் பாம்பு மலடிசேய் முய லின் கோடு, பீநமாந் தறிபு மானிற் பிரபஞ்ச மெல்லாம் பொய்யே, ஞாநமெய் மகனே யுன்னை நம்மாணை மறந்தி டாதே. 101

1. தத்துவ விளக்கப் படலம்

முற்றுப் பெற்றது.

2. சந்தேகந் தெளிதற் படலம்.

நார்குழி பறித்து மெள்ள நாட்டிய நெடிய கம்பம், உரமுறக் குத்திக் குத்தி யுறைப்பிக்கு முபாயம் போலே, பரமசிற் சொரூபந் தன்னிற் பற்றிய மனோவி ருத்தி, திரநிலை பெறச்சந் தேகந் தெளிதலை மொழிகின் றேனே. 1

நற்கருத துடையோ னாகி ஞானவா னாகி நின்றோன், மார்க்கட நியாயம் போலே மகாபூத விகாரந் தொட்டு, நிர்க்குண விதேக முத்தி நிலைபரி யந்தஞ் சொன்ன, சற்குரு வினைவி டாமற் சந்தத மநுச ரித்தான். 2

சந்ததம் புருடன் றன்னைச் சாயைபோல் விடாம லன்பாம், மைந்தனை நோக்கிச் சாட்சி மாத்திர மாய்நின் றாயோ, சிந்தையி லைய மெல்லாந் தீர்ந்தவோ தெளிவி னுள்ளே, அந்தரங் கலந்த துண்டோ வநுபவ முறைசெய் வாயே. 3

எனவுரைத் தருளு மாசா னிருபதம் வணங்கி யெந்தாய், சநநவன் காட்டின் மோகத் தமத தெழு பேதப் பேய்கள், உனதரு ளுதய வெற்பி லுபதேச வருக்கன் றோன்றி, மாவிழி தெரிய ஞான வான்கதிர் பார்த்தா லுண்டோ. 4

மந்திர மூர்த்தி தன்னுன் மாற்றிய பேய்போ னாலும், எந்திர மெழுதிக் கட்டி யினிவரா வகை செய் வார்போல், முந்தியுன் னுபதே சத்தான் மோகம்போ னாலு மையா, புந்திநின் றுறைக்க வின்னம் புகழும்விண் ணப்ப முண்டே. 5

ஆகமப் பிரமா ணத்தா லறியென்றும் வாக் குக கெட்டா,தேகமாம் பிரம மென்று மிதயத்தா லுணர்வா யென்றும், சோகமா மநத்திற் கெட் டாச் சுயஞ்சோதி யென்றுஞ் சொன்னீர், மோக மா மிரண்டு சங்கை மூளைத்தன பறித்தி டீரே. 6

மற்றைமுப் பிரமா ணத்தால் வத்துநின் ணயங்கூ டாதே, உற்றதோர் விடயம் பூத முபய மன் றூத லாலே, குற்றமாங் குணவி சேடங்

௨. சந்தேகந் தெளிதற் படலம்.

கூடாம லிருக்கை யாலே, வாக்குக்
கெட்டா தென்பது மறிவாய் நீயே.

வாக்கியத் தனைக்கெட் டாது வத்துவென்
றுரைத்த வேதம், வாக்கிய விருத்தி யாலவ் வத்து
வைக் காட்டிற் றன்றோ, வாக்கியங் களிலே மாக
மாவதே தென்று யாகில், வாக்கிய மிரண்டு மெய்
யே மறைகள்பொய் யாது கேளாய். 8

தன்பதி யல்லாப் போக டமையல்ல னல்ல
னென்றாள், அன்பனைக் கேட்ட போர மவள்
வெட்கி மௌன மானாள், என்பது போல நீக்கி
யிதன்றிதன் றனைச்சே டித்த, பின்பரப் பிரமந்
தன்னைப் பேசாமற் காட்டும் வேதம். 9

முந்திய சங்கை தீர மொழிந்ததை யறிந்து
கொள்வாய், பிந்திய சங்கை தீரப் பேசுமுத் தரங்
கேளாய், இந்தியங் களுக்கி தாச னிதயமா மதி
னெண் ணங்கள், புத்தியு மகமு மென்றே புறத்
தகத் துலாவி யாடும். 10

உள்முகம் போற்கண் ணாடிக் குள்ளொரு முகங்கண் டாற்போல், சின்மய வடிவின் சாயை சித்துப்போற் புத்தி தோன்றும், நின்மலோ விருத்தி யந்த நிழல்வழி யாபு லாவும், தன்மகன் மகனே யித்தைத் தானன்றோ ஞாக மென்பார். 11

உருக்கிய தராநீர் நாநா வுருவங்க ளானாற் போல, விருத்திகள் கடப டாதி விடயமாய்ப் பரிண மிக்கும், அருப்பல விடய மெல்லா மாயா சன் றேற்று விக்கும், இருட்டினில் விளக்குங் கண்ணு மில்லாமற் பொருள்கா ணாதே. 12

எரிகின்ற விளக்காற் கண்ணா லிருட்பொருள் காணல் வேண்டும், தெரிகின்ற பரிதி காணச் சென்றிடிற் கண்ணே போதும், விரிகின்ற சகத்தைக் காண விருத்தியும் பலமும் வேண்டும், புரிகின்ற விருத்தி யொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண் போர்க்கே. 13

விருத்தியும் பலமுங் கூடும் விகாரமே மந மென் பார்கள், கருத்தெழு விருத்தி வேண்டுங்

கணக்கினான் மகத்திற் கெட்டும், வருத்திய பலமா
மிந்த மகத்திற்கெட் டாது கண்டாய், அருத்தமிப்
படியென் றைய மகன்றுநீ தெளிந்தி டாயே. 14

வஞ்சகமில் பரமார்த்த குருவே சொன்ன
வழிகளறிந் தேனினியோர் வசனங் கேளீர், சஞ்
சலமற் றகண்டபூ ரணமாய்ச் சித்தந் ததாகார
மாவதன்றோ சமாதி யோகம், உஞ்சலையாத
தலைவதுதன் சுபாவ மாகி யொருகணத்திற் பல
வுலகா யுதிக்கு மிந்த,நெஞ்சகம்வத் துவிலசையா
திவாத தீப நிலையடைவ தெப்படியோ நீர்சொல்
லீரே. 15

கதித்தெழுந்தான் மற்றிரண்டுங் கரந்து நிற்கும்,
தருமமிகுஞ் சத்துவமே லான போது சந்மார்க்க
மானதெய்வ சம்பத் துண்டாம், மருவுரசோ குண
மாகி லுலக தேக வாதனையாஞ் சாத்திரவா தனையு
மாகும், அருமகனே தாமோகுணமே லான போதி
லசுரசம்பத் துண்டாகு மறிந்து கொள்ளே. 16

ரூபமற விரண்டும் வந்து கலந் தனவவற்றை மாற்றி னாற்போம், தனதுசந் மார்க் கத்தைவிடா திருந்த போது தமோகுண மும் ரசோகுணமுஞ் சமிக்கும் பின்னைக், கரு பரிணா மஞ்சலநம் போம்போ னக்காற் களங்க மற்று நின்றவா காசம் போலும், நினதுளமப் படி யாமப் பிரமத் தொன்றாய் நிருவிகற்ப சமாதியிலே நிற்குந்தானே. 17

களங்கமற்ற கண்ணாடி தன்முன் வேறோர் களங்கமற்ற கண்ணாடி காட்டும் போது, விளங்கிய தன் மயமாகி யபேத மாகி விகற்பமின்றி நிருவி கற்ப மானாற் போல, அளந்தறியப் படாவிபுவாய்ச் சத்தாய்ச் சித்தா யானந்த மாம்பிரமத் தைக்கிய மான, உளந்தெளிந்த படியிருந்தா லுலக மெங்கே யுலவெங்கே யென்றுசங்கை யொழித்தி டாயே.

ஏகமாய் மகமிறந்தார் சீவன் முத்த ரிருக்கு மட்டும் பிராரத்த மெதினா லுண்பார், போகமா னது புசித்துத் தொலைப்ப தன்றே புசிப்பதென்

ளுன் மநந்தானும் போன தன்றே, சோகமா மந
மிறந்தாற் போக மில்லை தோன்றுமெனின் முத்
தரென்று சொலக்கூ டாதே, மோகமா மிதுதெ
ளியக் குருவே நன்று மொழிந்தருள்வாய் தெளிந்
த தன்றோ முத்தி தானே. 19

மநநாசஞ் சொரூபமென்று மரூப மென்றும்
வகுத்துரைப்பா ரிருவகையா வருமி வற்றில், வினை
வாத சீவன்முத்த ரிடத்தி லொன்றும் விதேக
முத்த ரிடத்திலொன்று மேவுங் கண்டாய், தன
தான சத்துவமாய் மநஞ்சே ஷித்துத சமசாச
சகணசித்தல் சொரூப நாசம், அநகாசத் துவந்
தானு மிலிங்க தேக மடங்கும்போ தடங்குதலே
யரூப நாசம். 20

சுத்தமாஞ் சத்துவமே யுண்மை யாகுந் துக
ளிருள்போ ஞன்மநமென் சொல்லும் போம்
போம், வர்த்தமா நத்தில்வந்த வுணவை யுண்பார்
வருவதும்போ வதுநினைந்து மகிழார் வாடார்,
கர்த்தரா மகந்தையைவிட் டகர்த்த ராகிக் கரண

விருத திகளவத்தை காண்பா ராகி, முத்தரா யிருக்கலுமாம் புசிப்புங் கூடு முட்டிலையென் றறிந் துசங்கை மோசிப்பாயே. 21

விவகார வேளையெலாஞ் சமாதி யென்றால் விகற்பமன்றோ மனமலேந்து விடாதோ விட்டால், அவதார நழுவுமன்றோ வென்று யாகி லதற்கொரு திட் டாந்தங்கே ளாசை கொண்டு, நவமாகப் பர புருடன் றன்னைக் கூடி நயந்தசுக மநுபவித்த நாரி நெஞ்சந், தவமாக மனைத்தொழில்கள் செய் யும் போதுந் தழுவியநு பவித்தசுகந் தனைவி டாதே. 22

ஙலனுகி யகர்த்த னுகிச் சீவ றிப் பிரமமாய்த தெளிந்த முத்தன், போகத்தை யுண்பனென்று றற் கருத்தா வாமே பூரணமா மகர்த் தனுக்குப் போக முண்டோ, சோகத்தை யறுத்த ருளுங் குருவே யிந்தத் துகளறுக்க வேண்டுமென் று சொன்னு யாகில், மாகர்த்தன் மாபோகி மாத்தி யாகி வகைமூன்று யவரிருக்கு மகிமை கேளாய்.

செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற் றிருக்குங்
காந்தச் சிலைமலைமுன் னிரும்புகள்சேட் டிக்கு
மாபோல், செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற் றிருக்
கு மென்முன் செடமான வுலகமெலாஞ் சேட்
டை செய்யும், மெய்கலந்த விந்திரிய விகார ரூப
விவகார விருத்திக்கும் விருத்தி தானு, மெய்க
லந்த சமாதிக்குஞ் சாட்சி யேநான் வெயில்போ
லென் றுறைத்தவனே விபுமா கர்த்தன். 24

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுத்தஞ் சுத்த
மபத்தியம்பத் தியமெனவூ ணுய்ந்தி டாமல்,
பொறுமையுடன் கிட்டினதைக் காட்டுத் தீப்
போற் போகங்கள் புசிப்பவன்மா போகி யாகும்,
சிறிதுபெரி துகடனதந் நியங்க ணன்மை தீமை
கள்சே ரினும்படிகச் செயல்போற் சித்தம், வெறி
திருக்கு மவனேமாத் தியாகி யாவன் விரதமிம்
மூன் றுடையவரே வீடு ளோரே. 25

மெய்யுங் கொண்டுபி ராரத் தந்தரு விதிவழி
நின்றிடவும், உய்யுங் கர்மிக ளுக்கரு குணமா

வுறுதொழில் செய்திடவும்,செய்யுஞ் செய்கைமு டிந்தவ னென்றுரை செப்புவ தெப்படியோ, நையுந் துன்பம கற்றிய குருவே நலமா வருள் 26

ஆடவர் செய்தொழின் மூவகை யாகும வித் தைவ சத்துறுநாள், ஏடணை மமதைய கந்தையு ளார்க்கே யிகபர விவகாரம், வீடணு குவமெனு மிச்சையு ளார்க்கே விதகைப டிப்பதெலாம், பாடன்மி குந்தொழி லாற்பல னுண்டோ பரிபூ ரணமானல். 27

குரவர்சி காமணி யேகே ளீர்நீர் கூறின வழி யொக்கும், பரமுட னிகமுமி ழந்தவ ரன்றோ பழ குவர் மெய்ஞ்ஞானம், விரவுமு யற்சியின் மீண்டவ ரதையினி வேண்டுவ ரோவேண்டார், சிரவண மநநா திகள்வேண் டாவோ சித்தமு றைத் திடவே. 28

இளர்மக னேகேள் தத்துவ மறியார் கேட் டல்செ யக்கடனே, சளர்வறு சிந்திக் கலின்

முயல் வார்சிலர் சந்தே கங்களுளார், தெளிதலி னிற்பார் விபரீ தப்பேய் தீரா வாதனையோர், வெளிபுரு வாயறி வாய்கிறை வாயினர் வேண்டுவ ன்டோ. 29

ஐயோ கேளீர் தத்துவ ஞாகிபு மஞ்ஞா கிகள போலே, செய்யா கின்றேன் கண்டே னுண்டேன் சென்றே னெனலாமோ, பொய்யாம் விபரீ தங்கள வற்குப் போயின வென்றீரே, மெய்யாம் பிரமவி சாரம் தன்றே வெளியா வுரையீரே. 30

ஓய்ந்தக நாவிற் கண்டப ழங்கதை யோது வன் வாதனையால், ஆய்ந்தறி வுற்றவ னப்படி செப்புவ னுபா சனுமாகான், மாய்ந்தத னுடல்வே மளவும் விண்ணவன் மநுடனெ னப்படுவான், வீய்ந்தசி தாபா சன்போ மளவும் விவகா ரங்தொ டரும். 31

ஆனு லையா குருவே காண்பத சத்திய மென் றாலும், நாநா விவகா ரந்துய ரலவோ ஞாநசு கந்த ருமோ, போனு லன்றே நன்ற கிட்டைபொ ருந்

றிடல் வேண்டாவோ, தாரு கிட்டைபு ரிந்தாற்
செய்கைத விர்ந்தவ னெப்படியோ. 32

தெரிதரு மகனே யாரம் பத்தொடு நீருய்
விவகாரம், உரியதி யாநமும் விவகா ரங்களு முன்
ளத் தொழிலன்றே, துரியப ரம்பொரு ளானவர்
வேறொரு தொழில்செய் வதுமுண்டோ, அரியச
மாதிகள் பழகுவ னேவவ ஞரு டனுமன்றே. 33

உத்தம குருவே யாரு டருமா யொருதொழி
லற்றவருள், சித்தம டங்குதி யாநா திகள்சிலா
செய்குவ தென்னென்றால், இத்தல மருவும் பிரா
ரத் தப்பிறி வெப்படி யப்படியே,முத்தரும் வெகு
வித மாகுவ ரென்பது முன்னே சொன்னேனே.

நல்லவ னேகே ளுலகுப காரம் ஞாநிகள் விவ
காரம், அல்லது வேறொரு பெறுபே றும்மிலை
யதனாற் பிணியுமில்லை, வல்லசி ருட்டிமு தற்பல
தொழிலால் வருபுண் ணியபாவம், எல்லவ ருக்கும
நுக்கிர கஞ்செயு மீசனை டைந்திலனே. 35

ஈசனு மாடரு வாயுரு வாகிவிய ழுந்தரு ளுங்
குருவே, ஈசனு ஞானியு மொப்பென் றீரே யெப்
படி யொப்பென்றால், ஈசனு ஞானியு மமதைய கந்
தையி கந்ததி னலொப்பாம், ஈசனு மாம்பல சீவரு
மாமல கெல்லா மிவனுமே. 36

எல்லாச் சீவரு மிவனு மென்றீ ரிவன்றன்
முத்தியடைந், தெல்லாச் சீவரு முத்திபெ றுமலி
ருப்பா னேனையா, எல்லாச் சீவரும் வெவ்வே
றுஞ விவனெல் லாமலனே, எல்லாப் பொருளுமு
ரைத்தருள் குருவே யிதைநீர் மொழியீரே. 37

அகமெனு மாங்மா பூரண மேகம நேகவி தஞ்
சீவர், அகமெனு மந்தக் கரணே பாதிக ளளவிலே
யாதலினல், சகமுழு துங்குளிர் சந்திர னேகஞ்
சலசந் திரர்பலராம், சகமதி லேரிகு ளஞ்சிறு குழி
சால் சட்டிகு டம்பலவால். 38

சட்டிகு டங்களி லொன்றுந சித்திடி னதி
னுட் சலசந்திரன், ஒட்டுமு தற்சந் திரனெடு கூடு
மொ ழிந்தவை கூடாவே, கட்டுமு பாதிந சித்திடு

சீவர் காரண வாதமாவில், கிட்டும யிக்கிய முபா
திகெ டாதவர் கேவல மாகாரே. 39

இவனயன் மால்சிவ னாகிய வீசரொ டெட்
படி யொப்பாவன், சிவன்முதன் மூவரு மகிலசி
ருட்டிதி திகாசங் கள்செய்வார், அவர்பிறர் மதி
களு முக்கா லங்களு மறிவார் விபுவாவார், தவமிகு
குருவே யிவனுக் கவையிலொர் சற்றுங் காணே
னே. 40

தடத்து நீர்நிலாத் திரியொளி புபயமுந் தழு
வுமூர் தனைக்காக்கும், குடத்து நீர்விளக் கினி
லொளி யிரண்டுமோ குடும்பமாத் திரங்காக்கும்,
அடுத்த மைந்தனே ஞாநியு மீசனு மறிவினாற்
பிறிவில்லை, கெடுத்த மாயையின் குணங்களான்
மேலென்றுங் கீழென்றும் பிரிவாமே. 41

நரரின் மன்னனைச் சித்தரைப் போலவே
காரணன் முதலான, சுரர்கண் மாயைவல் லவரணி
மாதிக டொக்கமா தவமிக்கோர், தரணி மாநுடர்க்
கவைகளில் லாமையாற் றாழ்வுள ராநலும், பிரம

௨. சந்தேகந் தெளிதற் படலம்

பாவனை யாலிவ ரவரெனும் பேதமொன் றிலையா ராட. 42

முத்தி நல்கிய சற்குரு மேவலை முனிகளுங் கணிமாதி, சித்தி பூமியிற் கண்டிருக் கவுமந்தச் செல்வமீ சனதென்றீர், புத்தி யொத்திட வுரைத் தருளென்றிடிற் புகழுமீ சனைநோக்கிப், பத்தி செய்திடுந் தவத்தினு லியோகத்தாற் பலிக்கு தென் றறிவாயே. 43

சிவசொ ரூபமாந் தேசிக மூர்த்தியே சித்தி முத் தியிரண்டும், தவமு ளோரடை குவரெனி லவர்கள்போற் சகலரு மடைவாரே, அவர்கள் பூருவஞ் சித்தியு ஞானமு மடைநதநுங் கண்டோமே, இவர்கண் ஞானிக ளென்றிடிற் சித்திக ளிவர்க்கிலா வகையேதோ. 44

காமி யத்தவங் காமிய மொன்றையுங் கருதி டாத் தவமென்றும்,பூமியிற்றவ மிருவகை சித்தி யும் போதமுந் தருமைந்தா, ஆமி வற்றிலொன் றியற்றினு லொன்றையே யடைகுவர் சித்தியை ,

யாமு ரைத்தவவ் விரண்டையு மியற்றினு ரன்
றுள பெரியோரே. 45

ஆகக மைந்தனே முத்தினுா நத்தையே
யடைந்தன ரல்லாமல், ஜெநகன் மாபலி பகீரதன்
முதலினோர் சித்திகள் படித்தாரோ, இனிய சித்
தியே விரும்பினுர் சிலர்சில ரிரண்டையு முயன்று
ரம், முனிவர் சித்திகள் விநோதமாத் திரந்தரு
முத்தியைத் தாராவே. 46

யோக ஞாநமே முத்தியைத் தருமெனி
லொழிந்தசித் திகள்வேண்டி, மோக மாயுடல்
வருந்தினுர் சிலசில முதநர்க ளேனென்றுல்,
போக மாய்வரும் பிராரத்த கர்மங்கள் புசித்தன்
றோ நசித்தேகும், ஆகை யாலந்தச் சிதநிகள்
பிராரத்த மாகுமென் றறிவாயே. 47

இலக்க மாயிரஞ் சுருதியா லூகத்தா லென்
மந மசையாமற், பெலக்க வேண்டுமென் றருள்
குரு வேயகப் பிராந்திபோய்த் தெளிவானேன்,
துலக்க மானகண் ணடியை யடிக்கடி துலக

பழுதன்றே, அலக்கண் மாற்றிய தேவரீ ரெனக்
குரை யமிர்தங்க டெவிட்டாவே. 48

கைத வங்களைச் சாத்திரஞ் சொல்லுமோ
கருணையா லெனையாளும், ஐய னேகுரு வேயெவ
ராகிலு மநுபவித் தாலன்றிச், செய்த கர்மங்கள்
விடாவென்ற வசநமுஞ் செந்மசஞ் சிதம்வேவத்,
தூய்ய ஞாநதீச் சுடுமென்ற வசநமுந் துணிவ
தெப் படிநானே. 49

சீவ பேதங்க ளளவிலை மைந்தனே செய்
கையு மளவில்லை,ஆவ வாமவ ரவரதி காரங்க ளறிந்
துபக் குவநோக்கிப், பூவ லர்ந்தபின் பலங்கள்காட்
டுவனபோற் பூருவஞ் சித்தாந்தம், காவல் வேதங்க
ளிரண்டையும் வசநிக்குங் காண்டமூ வகையாலே.

ஆன பாவிக ளடைவன நரகங்க ளவசிய
மாறுலும், தாந மந்திர விரதவோ மங்களாற் றவி
ருமென் பதுபொய்யோ, ஈந மாம்பல சந்மசஞ்
சிதவினை யெத்தனை யாறுலும், ஞாந மாங்கனல்
சுடுமென்ற மறைமொழி நம்பினுல் வீடுண்டே.51

என்ம நந்திருக் கோயிலாத் திகங்குடி யிருந்
[illegible]ள் குருமூர்த்தி, செக்ம சஞ்சித வினைகள்வே
ரறுத்திடுந் தேவரீர் மெய்ஞ்ஞானம், தக்ம யந்தரு
மகிமையை விபுதராஞ் சமர்த்தரு மறியாமல்,
கன்ம மாங்குழி யினில்விழுந் தழிகின்ற காரண
முரையீரே. 52

அழிவி லாததற் பதந்தனை மைந்தனே யக
முகத் தவர்சேர்வர், வழிநடப்பவர் பராமுக மாயி
ஞன் மலர்ந்தகண் ணிருந்தாலும்,குழியில் வீழ்வர்
கா ணப்படி வெளிமுகங் கொண்டுகா மிகளா
ஞோர், பழித ரும்பிற விக்கட லழுந்துவர் பரகதி
படையாரே. 53

[illegible] நன்மையுந் தீமையு மீசனு
குஞ் செயலன்றே, பிறந்த சீவர்க ளென்செய்வா
ரவர்கண்மேற் பிழைசொலும் வழியேதோ,
துறந்த தேசிக மூர்த்தியே யென்றிடிற் சுருதி
நூற் பொருண்மார்க்கம், மறந்த மூடர்கள் வசமிக்
கும் பிராந்திகாண் மைந்தனே யதுகேளாய். 54

இகழ்ந்த வீசனார் சிருட்டியுஞ் சிவனார் சிருட்டியும் வெவ்வேறே, சகந்த னிற்பொரு வீசனார் சிருட்டிகள் சராசரப் பொருளெல்லாம், அகந்தை யாமபி மாநங்கள் கோபங்க ளாசைக ளிவையெல் லாம், இகழ்ந்த சிவனார் சிருட்டிக ளாகுங்கா ணீச னார் செயலன்றே. 55

மூவ ராமபரான சிருட்டிக ளுயிர்க்கெலா முத் திசா தநமாகுஞ், சிவ னார்செயுஞ் சிருட்டிக டங் களைச் செனிப்பிக்கும் பிணியாகும், தாவ ராதிக ணசித்திடி லொருவர்க்குஞ் சநநங்கள் நசியாவாம், கோப மாதிகள் நசித்திடிற் பந்தமாங் கொடும்பிற விகள்போமே. 56

ஈசர் காரியம் பிரளயத் தொழியவு மெவர்பல மொழிந்தார்கள், தேச காலதே காதிக ளிருக் கவுஞ் சீவகா ரியமோகம்,நாச மாக்கிய விவேகத்தி னுயிரொடு ஞாநமுத் தர்களானார், பாச மோகங் கள் பசுக்களின் செயலன்றிப் பசுபதி செய லன்றே. 57

வத்தமெனன் மெருருமா மதிலிரண்
டரும்பற வைகள்வாழும், நச்சு மங்கொரு பறவை
யம் மாக்கனி நன்றுநன் றெனத்தின்னும், மெச்சு
மங்கொரு பறவைதின் னுதென வியங்கியப்
பொருளாக, வைச்சு மாமறை சீவனை யீசனை
வகுத்தவா றறிவாயே. 58

இந்தச் சீவனால் வருமறு பகையெலா மிவன்
செய லென்னுமல், அந்தத் தேவனால் வருமென்ற
மூடர்க ளதோகதி யடைவார்கள், இந்தச் சீவனால்
வருமறு பகையெலா மிவன்செய லல்லாமல்,
அந்தத் தேவனு லன்றெனும் விவேகிக ளமலவீ
டடைவாரே. 59

நலமெய் யையனே யெல்லவர்க் குந்தெய்வ
நாயகன் பொதுவானல், சிலரை வாழ்வித்தல் சில
ரொடு கோபித்தல் செய்வதே னென்றுயேல்,
குலவு மக்களைத் தந்தைபோற் சிட்டரைக் குளிர்ந்
துதுட் டரைக்காய்வன், கலைக ணல்வழி வரச்செ
யுந் தண்டமுங் கருணையென் றறிவாயே. 60

மனைவி லங்கறு மைந்தனை கற்பக மரங்
கனல் புனன்மூன்றும், தனைய டைந்தவர் வறு
மைபுஞ் சீதமுந் தாகமுந் தவிர்த்தாளும், அனைய
வீசனு மடைந்தவர்க் கருள்செய்வ னகன்றவர்க்
கருள்செய்யான், இனைய குற்றங்க ளெவர்குற்ற
'மாகுமென் றெண்ணிநீ யறிவாயே. 61

ஒன்று கேண்மக னேபுமாந் முயற்சியா
லுரைதருமா நடார்க்கீசன், நன்று செய்யவே
காட்டிய நூல்வழி நடந்துநல் லவர்பின்னே,
சென்று துட்டவா தனைவிட்டு விவேகராய்ச்
செகித்தமா யையைத்தள்ளி, நின்று ஞானத்தை
யடைந்தவர் பவங்கள்போ நிச்சய மிதுதானே.61

இந்த ஞானந்தான் வருவதெப் படியெனி
லிடைவிடா விசாரத்தால், வந்த டைந்திடும் விசா
ரந்தா னேதெனின் மகாதியாஞ் சரீரத்தில், இந்த
நானெனவன் சிததெது சடமெது விரண்டுமொன்
றுக்கூடும், பந்த மேதுவீ டேதென வுசாவுதல்
பகர்விசா ரமகாகும். 63

[illegible] சமமங்க டமல்லநட் டித்தநற் புண்
ணிய பரிபாகம், ஞான மாக்குமே விசாரமே னென்
[illegible]டி னுமுறைத் திடக்கேளாய், ஆன புண்ணிய
[illegible]சுரார்ப் பணஞ்செயி னசுசிபோஞ் சுசியாகும்,
[illegible]மாந தம்பினை விசாரித்து ஞானத்தை மருவுமென்
[illegible]. 64

[illegible]
மாதி, சித்தி யுந்தவ நிட்டையும் யோகமுந் தியாந
முஞ் சாரூப, முத்தி யுந்தரும் விசித்திர கருமங்
கன் மோகமாத் திரநதள்ளும், புத்தி தந்திட லரு
[illegible]யோ விசாரமேன் புண்ணிய குருமூர்த்தி. 65

[illegible]
ஞும் மனமேகேள், கூட மாமவா சுபாவங்கள்
சீலங்கள் குறிகளாய்த் தறியாமல், ஓடி யுங்குதித்
துந்தலை கீழ்நின்று முயர்ந்தகம் பத்தேறி, ஆடி
[illegible] கருமங்கள் செய்யினு மவருண்மை தெரி
[illegible]. 66

இன்ன வாறந்தப் பிரமத்தை யறிவிக்கு மிலக்கணத் தால்வேதம், சொன்ன ஞானமும் விசாரத தால் வருமன்றிச் சுருதிநூல் படித்தா லும்,அந்த தாநங்க டவங்கண்மந் திரங்களா சாரங் கள் யாகங்கள், என்ன செய்யினுந் தன்னைத்தா னறிகின்ற நிலைகளால் வாராதே. 67

துளங்கு தர்ப்பண மழுக்கறக் கைகொண்டு துலக்கினுற் போமன்றி, விளங்கு புத்தியா லுலகி லார் நுலக்கினுர் விமலதே சிகமூர்த்தி, களங்க மாகுமஞ் ஞானமு மப்படிக் கருமத்தாற் கழுவா மல், உளங்கு றித்தஞா நத்தினு லெப்படி யொழி யுமீ தருள்வீரே. 68

தர்ப்ப ணத்தினிற் களிம்புவாஸ் தவமலஞ் சகசமா தலின்மைந்தா, கற்ப ளிங்கினிற் கரு நிறஞ் சகசமாக் கறுத்ததன் குரோபம், தர்ப்ப ணத்தினி லழுக்கற வேண்டினுற் சாதகத் தொழில்வேண்டும், சுற்ப ளிங்கிலா ரோபமே கழுப்பெள்று கண்டிட மாம்போதும். 69

இங்கு மப்படிச் சச்சிதா நந்தத்தி விடர் சடம் பொய்மூன்றும், தங்கு மாயையின் கற்பித மன்றியே சகசவாஸ் தவமன்றே, பங்க மாகுமஞ் ஞாநத்தைக் கருமங்கள் பகைசெயா துறவாக்கும் துங்க ஞாநமே கருமவஞ் ஞாநத்தைச் சுடுகின்ற நெருப்பாமே. 70

மனைக்குள் வைத்தபண் டங்களை மறந்தவன் வருடநூ றழுதாலும், நினைத்து ணர்ந்தபின் கிட் டுமப் படியிந்த நின்மல வாந்மாவும்,அநர்த்த மான தன் மறதியைக் கெடுத்துத்தன் னறிவினாற் காணாமல், கனத்த கர்மங்க ணூறுகஞ் செய்யினுங் காணுமோ காணாதே. 71

நன்மை யாங்குரு வேசுகந் தருவது ஞாநமே யெனும்வேதம், தந்ம பாவமிச் சிறங்களாற் றேவர்க டருவிலங் குகண்மாந்தர், செந்ம மாகுவ சாதியா சாரமே செய்தவஞ் சுகமென்று, கன்ம காண்டத்தில் விதித்ததென் விதித்துள காரண முறையீரே. 72

திநமு மண்ணுகர் பிள்ளைநோய்க் கிரங்கிமே
தீம்பண்ட மெதிர்காட்டிக், கனம ருந்துக
ளொளித்துவைத் தழைக்கின்ற கருணைநற் ருய்
போலே, மனைய றங்கள்செய் மகங்கள்செய் நன்
றென்று மலர்ந்தவா சகஞ்சொல்லும்;
வேறுகாண் சுவர்க்ககா மிகளுக்கு
தெரியாரே. 73

போக மாருயிர் கண்டதை யுண்பதும் புணர்
வது மியல்பேகாண், ஆக மங்களுஞ் சுபாவத்தை
விதிக்குமோ வத்தனை தெரியாதோ, காக
மேகருத் திடுகெருப் பேசுடு கசந்திடு வேம்பேநீ,
வேக வாயுவே யசையென வொருவரும் விதித்
திடல் வேண்டாவே. 74

கள்ளுரூ னூணீ விரும்பினுன் மகங்கள்செய்
காமத்தின் மநதானல், கொள்ளும் டொடு
கலவிசெய் யெனிலிவன் குறையெலாந் தொடா
னென்றே, தள்ளும் வேதத்தின் சம்மதஞ் சகல
முந் தவிர்வதே கருத்தாகும், விள்ளு மவ்விதி
யென்னெனிற் பூருவ நியமமாம் விதியன்றே. 75

மதுவி றைச்சிக ளுண்ணென்ற சுருதியின் மணத்துபா ரெனல்பாராய்,மித்ரக விச்சையும் புத்திரோற் பத்தியால் விரும்பென்ற விதிபாராய், இதையும் விட்டொழி யகிகயிட் டிகவங்கிக் கிகழ்ச்சியற் றதும்பாராய், அதைய றிந்தகன் மங்களா சைகளொழிந் தாநந்த மடைவாயே. 76

உலக மானவஞ் ஞாநமுங் கருமமு முற வென்ற வழிகூடும்,பலவு மானவஞ் ஞாநமு ஞாநமும் பகையென்ப துளதானால், நிலவி லேமறுப் போலவஞ் ஞாநமு நிமலஞா னத்தோடே, குலவி நின்றிந்தச் சிருட்டிகள் செய்யவுங் கூடுமோ குருமூர்த்தி. 77

சொரூப ஞாநமும் விருத்திஞா நமுமென்று சோதிஞா நமும்ரண்டாம், சொரூப ஞாநமே விருத்தியின் ஞாநமாய்த் தோன்றும்வே றிலை மைந்தா, சொரூப ஞாநமஞ் ஞாநசத் துருவன்று சுழுத்தியிற் கண்டாயே, சொரூப ஞாநத்தின் மருவுமஞ் ஞாநத்தைச் சடும்விருத் தியின்ஞாநம். 78

௨. சந்தேகந் தெளிதற் படலம்

அருத்தி மாயைச் சுழுத்தியிற் சடாததற்
சொரூபஞா னந்தானே, விருத்தி ஞானமாய்ச் சட்
டதெப் படியெனில் வெய்யிலா லுலகெங்கும்,
பரித்த சூரியன் சூரிய காந்தத்திற் பற்றியக் கினி
யாகி, எரிந்த வாறுபோற் சமாதியில் விருத்தியா
லெரிக்குமென் றறிவாயே. 79

அருளு மையனே திரிவித காரணத்தா லாகிய
தொழிலெல்லாம், கரும மல்லவோ விருத்திஞா
னமுமந்தக் காரணகா ரியமன்றோ, உரிய கர்மமஞ்
ஞானத்தைக் கெடுக்குமென் றோதிறு லாகாதோ,
பெரிய ஞானமென் றதற்கொரு பெயரிட்ட பெரு
மையை யுரையீரே. 80

விருத்தி ஞானமக் தக்கா ணத்தோடு விருத்
தியா கிலுமைந்தா, ஒருத்தி மக்களே தங்களிற்
பகைக்கின்ற துலகெங்குங் கண்டோமே, கருத்த
ஞகிய புருடதத் திரங்களாங் கருமங்க ளவை
போல, வருத்த ஞானமும் புருடதத் திரமன்று
வஸ்துதந் திரமாமே. 81

வகுத்த கர்மங்கள் செய்யவுந் தவிரவு மற்
றொன்றாக் கவுங்கூடும், மிகுந்த ஞானமப் படி
யன்று தியானமும் விவேகஞா னமும்வேறே,
செகத்தி லொன்றையொன் றுவிவன் பாவிக்குந்
தியானங்கற் பிதயோகம், முகத்த மாக்கண்ட ஞான
மே வாஸ்வத மோகமாய் மயங்காதே. 82

கண்ட றிந்தது ஞானங்கேட் டதுதனைக்
கருதுபா வனையோகம், கண்ட பேர்சொலக்
கேட்டது மறந்துபோங் கண்டது மறவாதே,
கண்ட வஸ்துமெய் தியானவஸ் துக்கள்பொய் கறு
வியஞ் ஞானத்தைக், கண்ட வக்கணங் கொல்வது
ஞானமே கருமமன் றறிவாயே. 83

சருவ முத்தியைத் தருகின்ற தியானமுஞ்
சத்திய மன்றென்றால், சருவ முத்தியுஞ் சத்திய
மன்றென்று சகங்கியா தேநீகேள், உருவங் கேட்ட
வன் றியானிக்கும் பொழுதிலவ் வுருவம்வாஸ்
தவமன்றே, உருவ மாகுமப் பொழுதுகண் ணுற்
கண்ட வுருவம்வாஸ் தவமாமே. 84

சடம தாகிய தியாகமெய் யாகிய சர்வமுத்
தியைநல்கும், திடம தானதெப் படியெனி லவ
ரவர் தியாகமே பிறப்பாகும், உடல மாசையாற்
றியாகிக்கிற் றியாகித்த வுடல்களா குவர்மைந்தா,
தொடர்ப வங்கெடச் சொரூபமே தியாகிக்கிற்
சொரூபமா குவர்மெய்யே. 85

பிரம ரூபகதைத் தியாகித்த பேர்களும் பிர
மமா குவரென்றால், நாச ரீரமாங் குரவனே விசா
ரமேன் ஞானமே னென்னுதே, பரம பாவனே
பரோட்சமாம் பின்பந்தப் பரோட்சமே யபரோட்
சம், திரவி சாரமா ஞானமா முததியாந் தீர்வையீ
தறிவாயே. 86

வீட தாம்பரி பூரண சொரூபத்தில் விருத்தி
ஞா னமுங்கூடிச், சேட மாகிஞ லகண்டமா மநு
பவ சித்தியெப் படியென்றால், சாடி நீர்மண்ணைப்
பிரித்ததேற் றம்பொடி தானுமண் ணுடுமாயும்,
ஊடி ஞானமு மறிவிலா மையைக்கெடுத் தொக்க
வே கெடுந்தானே. 87

இந்த நிச்சய முத்தரு ளநுபவ மிருப்பதெப் படியென்றால், சிந்தை யற்றபூ மண்டல விராசனுஞ் சிசுவும்போற் சுகமாவர், பந்த முத்திகண் மறந்துபோ முண்டென்று பலர்சொல்லி னகையாவர், அந்த ரத்தையுண் டுமிழ்ந்ததோர் கொசு மசகமோ நகையாரோ. 88

மலடி மைந்தனுந் தாணுவிற் புருடனும வானமலர் முடிசூடி, இலகு கந்தர்ப்ப நகரிலே சுத்திகை யிரசதம் விலைபேசிக், கலக மாய்முயற கொம்பினாற் குத்தியே களைத்திரு வருமாண்டார், அலகை யாயினு னெனும்வேவ காரத்தை யறிந்த வன் மயங்கானே. 89

மாயை யென்பது பொய்யெனி லதுபெற்ற வகையெலாம் பொய்யாமே, தாயை யன்றிமக் களுக்கொரு பிறவியுஞ் சாதியும் வேறுண்டோ, சேய சொர்க்கமு நரகமு நன்மையுந் தின்மையும் பாராமல், தூய சத்துச்சித் தாநந்த பூரண சொரூ பமா யிருப்பாயே. 90

பங்க யாசனை முதற்பல தேவரும் பாருள பெரியோரும, கங்கை யாதியாந் தீர்த்தமுந் தேசமும் காலமு மறைநாலும், அங்க மாறுமந் திரங்களுந் தவங்களு மசத்திய மெனச்சொனாலும் எங்க ளுடைய ஞேயத னாற்குற்ற மில்லையோ மொழியீரே. 91

சொற்ப நந்தனிற் கண்டதைப் பொய் யென்று சொல்வது பிழையானால், அற்ப மாயை யிற் றோன்றிய சகங்களை யசதெனல் பிழை யாமே, சொற்ப நந்தனிற் கண்டதைப் பொய் யென்று சொல்லலா மெனின்மைந்தா, அற்ப மாயையிற் றோன்றிய சகமெலா மசத்திய மென லாமே. 92

பொய்யை மெய்யென்ற மூடர்புண் ணிய மென்று புராணங்கூப் பிடுமானால்,மெய்யை மெய யென்ற ஞானிக்குக் குற்றங்கள் விதித்தசாத் திர முண்டோ, பொய்ய தேதெனி னாமரூ பங்களாம் பூதமா கியமாயை, மெய்ய தேதெனிற் சச்சிதா நந்தமாய் வியாபிக்கு மாத்மாவே. 93

மாயை யென்பதெந்த வடையா மெப்படி வந் தது வருவானேன், மாயை யென்பது பிரமத்தின் வேறெனி லவ்வது மிரண்டாமே, மாயை யென்பதும் பிரமமு மொன்றெனின் லவ்வதும் பொய்யாமே, மாயை யென்றமே கங்களுக் கொரு சண்ட மாருத குருமூர்த்தி. 94

அதனை யின்னதென் றுரைத்திடப் படா மையா லவாச்சிய வடிவாகும், இருத லக்குள துடலியா னுலகுமெய் யெனுமவ ருடையோர்கள், கதையி லாதபொய் வநததிப் படியென்று கண்ட பே ரிலைமைந்தா, விதந மாயையேன் வநததென் றூர்புத்தி விசாரமற் றதனுலே. 95

அருவ மாகுமா யாவ யாடு மூன் றெரியாவே, உருவ மாமபல கந்தாப்ப சேனையா யுதித்தபின் வெளியாகும்,பிரம சத்திக ளநந்தமா மதைக்கண்டு பிடித்திடல் கூடாதே, பரவு பூதங்கள் கண்டநு மாநத்தாற் பலருக்கும் வெளியாமே. 96

காரி யங்களுஞ் சத்தியா தாரமுங் காணுமற்
றதுபாயம், பாரி னின்றமா யாவியுஞ் சேனையும
பார்ப்பவர் கண்காணும், வீரி யந்திகழ் வித்தையா
யினசத்தி வெளிப்படா ததுபோல, பேரி யற்பிர
மத்துக்கு மூலகுக்கும் பிறிதுசத் திகளுண்டே. 97

சத்தி சத்தனைத் தவிரவே றன்றுகாண்
சத்தனு மாயாவி,வித்தை காட்டிய விந்திர சாலம்
பொய் வித்துவான் மெய்போலப், புத்தி மைந்
தனே சத்திமா னாகிய பூரண வான்மாவின், வத்து
நிர்ணயஞ் சொன்னதிட் டாந்தத்தின் வழிகண்டு
தெளிவாயே. 98

இல்லை யாகிய சத்தியை யுண்டென்ப தெப்
படி யெனக்கேட்கில், புல்லை யாதியா மசேதனப்
பொருளெலாம் பூத்துக்காய்ப் பனபாராய், நல்லை
யாமக னேயதிற் சிற்சத்தி நடந்திடா திருந்தக்
கால்,தொல்லை யாய்வருஞ் சராசர வுயிர்க்கெலாஞ்
சுபாவங்கள் வேறுமே. 99

கருப்பை முட்டையுட் பறவைகள் பலநிறங்
கலந்தசித் திரம்பாராய்; அருப்ப மாஞ்சத்தி நியம

மில் லாவிடி லாசிலா நகாமப்போலாம், நெருப்பு நீர தாங் கசப்புமே மதுரமா நீசனு மறையோதும், பொருப்பு மேகமாங் கடலெலா மண்களாம் புவந மிப் படிபபோமே. 100

ஆர்க்குங் காணவு மறியவும் படாமெதனறு மவாச்சிய வடிவென்றும், சேர்க்கு நாமரூ பப்பயிர் வித்தென்றுஞ் செப்பிய சிற்சத்தி, பேர்க்கு மாறெங்ஙன் பிறித்திடப் படாதெனிற் பிரமபா வனையொன்றுப், பார்க்கு மாறெங்ஙன் முத்தியா குவதெங்ஙன் பரமசற் குருமூர்த்தி. 101

வாயுத் தம்பநஞ் சலததம்ப நம்மணி மந்திர மருந்தாலே, தேயுத் தம்பநஞ் செய்திடி லதிலதிற் சிறந்தசத் திகளெங்கே, நீயச் சச்சிதா நந்தமாய் வேறொன்று நினைத்திடா திருப்பாயேல், மாயச் சத்திபோ மீதன்றி மந்திர மறைகளிற் காணோமே. 102

மேவு மண்ணிலவ் வியததமே வியததமாம் விவகரித் திடவேண்டில், நாவி ஞன்மண்ணைக்

குடமென்ப ரக்குட நசிப்பது நாவாலே, பாவு நாமரூ பங்களை மறந்துமண் பார்ப்பதே பரமார்த் தம், சீவ பேதகற் பிதங்களை மறந்துநீ சிந்மய மாவாயே. 103

பூரிக் குங்கந சச்சிதா நந்தத்திற் பொய்சடத் துயர்மூன்றும், தூரத் தாயினுந் தோன்றுபாழ் விபரிதந் துடைப்பதெப் படியென்றால், நீரிற் றோன்றுந்தன் னிழறலை கீழதாய் நின்றலை யினு நேராய்ப், பாரிற் றோன்றிய தன்னைநோக் கிடிலந் சப் பாழ்நிழல் பொய்யாமே. 104

ஞாநங் காரண மறிபொருள் காரிய நாமரூ பப்பேய்கள், ஆன தெப்படி யழிந்ததெப் படி யென வாய்குதல் பலனன்றே, மான மைந்தனே நீர்க்கசொப் பநசகம் வந்ததும் பாராமல், போன தும்பினை யாமலுன் போதமாய்ப் பூர்ணமா யிருப் பாயே. 105

அசத்தி லெம்மட்டுண் டம்மட்டும் பராமுக மாகினை லெம்மட்டுஞ் சத்தி லுள்விழிப் பார்வையா

மிப்படி நிரந்தரப் பழக்கத்தால், வசத்தி லுனமந
நின்றுசிந் மாத்திர வடிவமா யிடின்மைந்தா,
கசதத தேகத்தி லிருக்கினு மாநந்தக் கடல்வடி
வாவாயே. 106

தானன்றி வேறொன்று மில்லாத பூரணச்
சச்சிதா நந்தகுணமாய், ஊனின்ற வுயிர்தோறு
மொன்றாகு மென்றாலஃ தொக்கின்ற படிகண்டி

யொக்கு ஞானங்கள் வெளிகண்டதால், ஆநந்த
மிதுபோல வெளியாக வுதியாத வடைவேது குரு
நாதனே. 107

உருவங்க ளிரதங்கள் பரிசங்க ளொருபூவி
மே, கரணங்க ளோ
ரொன்றி லோரொன்று தெரியுங்க ளைக்கன்றி
வாராதுகாண், அருமந்த சச்சிதா நந்தச்சு பாவங்க
ளாத்மாவின் வடிவாகிலும், பிரபஞ்ச மயமாய்வி
ருத்திபே தத்தினாற் பேதங்க ளாமைந்தனே.108

தாமதம் ராசதஞ் - , –
தால்வரும்வி ருத்திமூன்றும், ஆமவைகண் மூட
முங் கோரமுஞ் சாந்தமு மபிதாக மாகுமகனே,
ஏமுறவி ருக்கின்ற சச்சிதா நந்தங்க ளென்
றென்று மொன்றுகிலும், நாமுறைக் கும்விருத்
திப்பிரிவி னுற்சொருப ஞாநாதி பிரிவாகுமே.109

சடமான மூடத்த ருக்கல்லு மண்களிற் சத
தொன்று மேதோன்றுமால், விடமான காமாதி
கோரத்தி லாநந்தம் விளையாது மற்றவைகளாம்,
இடமான வொழிவாதி சாந்தத்தி லேசச்சி தாநந்த
மூன்றும்வெளியாம், மடமான மூடங்கள் கோரங்
கள் விடுசாந்த மநமாகி லாநந்தமே. 110

இகமான குருநாத னேசச்சி தாநந்த மெனு
மிலக் கணமறிகிலேன், அகலாத சத்தாவ தேது
சித் தாவதே தாநந்த மேதெனறிடில், மிகுகால
மூன்றுங்கெ டாதிருப் பதுசத்து வேறுபா டறி
தல்சித்தாம், மகிழ்காம நுகர்போது சுகமாகு மநு
பூதி வாம்வென்ப தாநந்தமே. 111

நாசச்ச ரீரதநி ருக்குஞ்ச ரீரிதனை நாள்வேத மாவாக்கியம், நீசச்சி தாநந்த மென்றிடினு மாசிரியர் நீபிரம மாகுமெனினும், மாசற்ற சச்சிதாநந்தநா னென்னவிவன் மன்னுமறு பவமெங்ஙனே, கோசப்பு ரங்களையி டிதறுத்த சர்க்குமத குஞ்சரக் குருநாதனே. 112

செம்மாந்த ரஞ்செய்த வினைகளுட றருமெணிற் செல்கால மிவனுண்டலோ, கன்மாறு பவநரக சொர்க்கமெனில் வருகின்ற காலத்து மிவனுண்டலோ, உன்மாத யாதநா வுடல்கடவுளுடன்மறுட வுடன்மாறி மாறியழியும், தன்மாய வுடல்கெடினு மிவனிருப் பதுகொண்டு சத்தென்ப தொக்குமகனே. 113

இருளாக மூடுஞ்சு ழுத்தியிலி ராத்திரியி விரவிசுட ரற்றபொழுது, மருளாம விருளையும் பொருளையுந் தெரிகின்ற வகைகொண்டு சித்தாகுமே, பெருவாழ்வு மிக்கதா னேதன்னி டத்தினிற் பேராத பிரியமதனால், அருகாக பிரியஞ்சுகத்தில்வரு மாதலா லாநந்த மாமைந்தனே. 114

பங்க டாசகலா முதற்பல தேவரும் பாருள பெரியோரும், கங்கை யாதியாக தீர்த்தமுந் தேசமுங் காலமு மறைநூலும், அங்க மாறுமந் திரங்களுந் தவங்களு மசத்திய மெனச்சொன்னால் எங்க ளுடைய னேயத னுற்குற்ற மில்லையோ மொழியீரே. 91

சொற்ப னத்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்வது பிழையானால், அற்ப மாயையிற் றோன்றிய சகங்களை யசத்தெனல் பிழையாமே, சொற்ப னத்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்லலா மெனின்மைந்தா, அற்ப மாயையிற் றோன்றிய சகமெலா மசத்திய மெனலாமே. 92

பொய்யை மெய்யென்ற மூடாபுண் ணியரென்று புராணங்கூட் பிடுமானால்,மெய்யை மெய்யென்ற ஞானிக்குக் குற்றங்கள் விதித்தசாத் திரமுண்டோ, பொய்ய தேதெனி னாமரூ பங்களாய பூதமா கியமாயை, மெய்ய தேதெனிற் சச்சிதா நந்தமாய் வியாபிக்கு மாத்மாவே. 93

மாயை யென்பதே துடையரா ப்ரபபடி வந்தது வருவானேன், மாயை யெனபது பிரமத்தின் வேறெனின் வஸ்துவு மிரண்டாமே, மாயை யென்பதும பிரமமு மொன்றெனில் வஸ்துவும் பொய்யாமே, மாயை யென்றமே கங்களுக் கொரு சண்ட மாருத குருமூர்த்தி. 94

அதனை யின்னதென் றுரைத்திடப் படாமையா லவாச்சிய வடிவாகும், இதுத லக்குளதுடவியா னுலகுமெய் யெனுமவ ருடையோர்கள், கதையி லாதபொய் வந்ததிப் படியென்று கண்டபே ரிலைமைந்தா, விதந மாயையேன் வந்ததெனரர்புத்தி விசாரமற் றதனுலே. 95

அருவ மாகுமா யாவிவித் தைகள்விளை யாடுமுன் றெறியாவே, உருவ மாம்பல கந்தப்பசேனையா யுதிததபின் வெளியாகும், பிரம சத்திகளநந்தமா மதைக்கண்டு பிடித்திடல் கூடாதே, பரவு பூதங்கள் கண்டறு மாநததாற் பலருக்கும் வெளியாமே. 96

காரி யங்களுஞ் சததியா தாரமுங் காணாமற்
றதுமாயம், பாரி னின்றமா யாவியுஞ் சேனையும்
பார்ப்பவர் கண்காணும், வீரி யந்திகழ் வித்தையா
யினசததி வெளிப்படா ததுபோல, பேரி யற்பிர
மத்துக்கு முலகுக்கும் பிறிதுசத திகளுண்டே.97
சததி சத்தனைத் தவிரவே றன்றுகாண்
சத்தனா மாயாவி,வித்தை காட்டிய விந்திர சாலம்
பொய் விதறுவான் மெய்போலப், புத்தி மைந்
தனே சததிமா னாகிய பூரண வாங்மாவின், வத்து
நிர்ணயஞ் சொன்னதிட் டாந்தத்தின் வழிகண்டு
தெளிவாயே. 98
இல்லை யாகிய சததியை யுண்டெனப தெப்
படி யெனக்கேட்கில், புல்லை யாதியா மசேதனப்
பொருளெலாம் பூதத்துக்காய்ப் பனபாராய், நல்லை
யாமக னேயதிற் சிற்சததி நடந்திடா திருந்தக்
கால்,தொல்லை யாய்வருஞ் சராசர வுயிர்க்கெலாஞ்
சுபாவங்கள் வேறுமே. 99
கருப்பை முட்டையுட் பறவைகள் பலநிறங்
கலந்தசித திரம்பாராய்; அருப்ப மாஞ்சத்தி நியம

மில் லாவிடி லரசிலா நகர்போலாய், மருப்பு நீர
தாங் கசப்புமே மதுரமா நீசனு மறையோனும்,
பொருப்பு மேகமாங் கடலெல்லா மண்களாய புவந
மிப் படிப்போமே. 100

ஆர்க்குங் காணவு மறியவும் படாதெனு
மவாச்சிய வடிவென்றும், சேர்க்கு நாமரூ பப்பயிர்
வித்தென்றுஞ் செப்பிய சிற்சத்தி, பேர்க்கு
மாறெங்ஙன் பிரித்திடப் படாதெனிற் பிரமபா
வனையொன்றாய், பார்க்கு மாறெங்ஙன முத்தியா
குவதெங்ஙன் பரமசற் குருமூர்த்தி. 101

வாயுத தம்பநஞ் சலத்தம்ப நம்மணி மந்திர
மருந்தாலே, தேயுத் தம்பநஞ் செய்திடி லதிலதிற்
சிறந்தசத் திகளெங்கே, நீயச் சச்சிதா நந்தமாய்
மேவொன்று நினைத்திடா திருப்பாயேல், மாயச்
சத்திபோ மீதன்றி மந்திர மறைகளிற் காணோ
மே. 102

மேவு மண்ணிலவ் வியத்தமே வியத்தமாய்
விவகரித் திடவேண்டில், நாவி னென்மண்ணைக்

குடமென்ப ரக்குட நசிப்பது நாவாலே, பாவு நாமரூ பங்களை மறந்துமண் பார்ப்பதே பரமார்த் தம், சீவ பேதகற் பிதங்களை மறந்துநீ சிந்மய மாவாயே. 103

பூரிக் குங்கந சச்சிதா நந்தத்திற் பொய்சடந் துயர்மூன்றும், ஆரத் தாயினுந் தோன்றுபாழ் விபரிதந் துடைப்பதெப் படியென்றால், நீரிற் றோன்றுந்தன் னிழறலை கீழதாய் நின்றலை யினு நேராய்ப், பாரிற் றோன்றிய தன்னைநோக் கிடலச் சப் பாழ்நிழல் பொய்யாமே. 104

ஞாநங் காரண மறிபொருள் காரிய நாமரூ பப்பேய்கள், ஆன தெப்படி யழிந்ததெப் படி யென வாய்குதல் பலனன்றே, மான மைந்தனே தீர்க்கசொப் பநசகம் வந்ததும் பாராமல், போன தும்பினை யாமலுன் போதமாய்ப் பூர்ணமா யிருப் பாயே. 105

அசத்தி லெம்மட்டுண் டம்மட்டும் பராமுக மாகினை லம்மட்டும்,நீ சத்தி லுன்னறிவிப் பார்வையா

மிப்படி நிரந்தரப் பழக்கத்தால், வசதத்தி லுன்மந
நின்றுசின் மாத்திர வடிவமா யிடின்மைந்தா,
கசத்த கேசக்தி விருக்கினு மாநந்தக் கடல்வடி
வாவாயே. 106

தானன்றி வேறொன்று மில்லாத பூரணச்
சச்சிதா நந்தகுணமாய், ஒளிநின்ற வுயிர்தோறு
மொன்றுகு மென்றலம் தொக்கின்ற படிகண்டி
லேன், நானென்ற சீவன்கள் சத்தான வகை
யொக்கு ஞானங்கள் வெளிகண்டதால், ஆநந்த
மிதுபோல வெளியாக வுதியாத வடைவேது குரு
நாதனே. 107

உருவங்க ளிரதங்கள் பரிசங்க ளொருபூவி
லொன்றுகு மென்றுலுமே, காணங்க ளோ
ரொன்றி லோரொன்று தெரியுகக் ளைக்கன்றி
வாராதுகாண், அருமந்த சச்சிதா நந்தச்சு பாவங்க
ளாத்மாவின் வடிவாகிலுமே, பிரபஞ்ச மயமாம்வி
ருத்திபே தத்தினுற் பேதங்க ளானைந்தனே.108

தாமதம் ராசதஞ் சாத்துவித முக்குணத்
தால்வரும்வி ருத்திமூன்றும், ஆமவைகண் மூட
முங் கோரமுஞ் சாந்தமு மபிதர்க மாகுமகனே,
எமுறவி ருக்கின்ற சச்சிதா நந்தங்க ளென்
றென்று மொன்றாகிலும், நாமுறைக் கும்விருத்
திப்பிரிவி னூற்சொருப ஞானாதி பிரிவாகுமே.109

சடமான மூடத்த ருக்கல்லு மண்களிற் சத்
தொன்று மேதோன்றுமால், விடமான காமாதி
கோரத்தி லானந்தம் விளையாது மற்றவைகளாம்,
திடமான வொழிவாதி சாந்தத்தி லேசச்சி தானந்த
மூன்றும்வெளியாம், மடமான மூடங்கள் கோரங்
கள் விடுசாந்த மகமாகி லானந்தமே. 110

இகமான குருநாத னேசச்சி தானந்த மெனு
மிலக் கணமறிகிலேன், அகலாத சத்தாவ தேது
சித் தாவதே தானந்த மேதென்றிடில், முக்கால
மூன்றுங்கெ டாதிருப் பதுசத்து வேறுபா டறி
தல்சித்தாம், மகிழ்காம நுகர்போது சுகமாகு மது
பகி லார்வென்ப தானந்தமே. 111

நாசச்ச ரீரத்தி ருக்குஞ்ச ரீரத்தை நான்வேத மாவாக்கியம், நீசச்சி தாநந்த மென்றிடினு மாசிரி யர் நீபிரம மாகுமெனினும், மாசற்ற சச்சிதா நந்தநா னென்னவிவன் மன்னுமநு பவமெங் ஙனே, கோசப்பு ரங்களையி டித்துத்த கர்க்குமத குஞ்சரக் குருநாதனே. 112

சென்மாந்த ரஞ்செய்த வினைகளுட றருமெ னிற் செல்கால மிவனுண்டலோ, கன்மாநு பவ நரக சொர்க்கமெனில் வருகின்ற காலநாலு மிவ னுண்டலோ, உன்மாத யாதநா வுடல்கடவு ளுடன்மநுட வுடன்மாறி மாறியழியும், தன்மாய வுடல்கெடினு மிவனிருப் பதுகொண்டு சத் தென்ப தொக்குமகனே. 113

இருளாக மூடுஞ்சு ழுத்தியிலி ராத்திரியி ரவிசுட ரற்றபொழுது, மருளாட விருளையும் பொருளையுந் தெரிகின்ற வகைகொண்டு சித்தா துமே, பெருவாழ்வு ய்க்கதா னேதன்னி டத்தி னிற் போராத பிரியமதனால், அருகாத பிரியஞ்சு கத்தில்வரு மாதலா லாநந்த மானமைந்தனே. 114

அந்நபா நாதிசுக சாதநம தாகையா லார்க்
கும்வெகு பிரியமாகும், இன்னவா றாந்மாவு
மாநந்த சாதநமெ னக்கருதல் பொருளல்லவே,
சொன்னவாந் மாவையொரு சுகசாத நங்களொடு
சொல்லுவா யாகின்மகனே, உன்னதா நந்தம்வே
றேதநுப விப்பதா ருபயவாந் மாவுமுளவோ. 115

விடயசுக மதில்வருதல் பிரியமாத் திரமாகும்
வெகுபிரிய மாந்மாவிலாம், விடயசுகம் வருபிரிய
மாறிவரு மாந்மாவில் வெகுபிரிய மாறுதுகாண்,
விடயசுகம் விடலுமாங் கொளலுமா மாந்மாவை
விடுவதெவர் கொள்வதெவர்பார், விடயசுக
போகங்கள் விடுமவனை பவனல்லி டப்படா
தொருநாளுமே. 116

வேகின்ற கோபங்க ளாலென்னை நான
கொன்று விடுகிறே னென்றுசிலபேர், சாகின்ற
படியினாற் றன்னையே தான்கொன்று சாவனே
னல் சங்கையலவே, தேகந்த னைக்கொல்லு மவ
னல்லி டப்பட்ட தேகமவ னல்லன்மகனே,

ஆகந்த னிற்கோப மலனுதனே யொருநாளு மாந் மாறெ றுப்பதில்லையே. 117

தாகப்ப டும்பொருளி லும்மகன் பிரியமாந் தநயனிலு முடல்பிரியமாம், ஆகத்தி லும்பிரிய மிந்திரிய மாங்கரண மதனிலும் பிரியமுயிராம், ஏகப்பி ராணனிலும் வெகுபிரிய மாந்மாவி லிநத வாந் மாமுக்கியம், ஊகத்தி னுற்கௌண மித்தை கர்த் தாமூன்று மோரொன்றி லதிகமகனே. 118

கெடலான பொழுதிவன் காணிக்கு மகனுனெ கௌணவாந் மாமுக்கியம், விடலாத வுடலம்ப ரிக்குநா னுடலான மித்தையாந் மாமுக்கியம், திட மான நன்மைகதி வேண்டினுற் கர்த்தனுஞ் சீவ வாந் மாமுக்கியம், சடமாயு முத்தியினின் ஞாந வாந் மாவான தானேம காமுக்கியம். 119

புலியுமரு கூலமெனி லிட்டமாம் பகையெ ன்னிற் புதல்வனெனி னும்வெறுப்பாம், உலகிலிரு வகைபுமல் லாதபுல் லாதியிலு தாசீநமாமாதலான், மலிநமறு சிந்மயன் பலவுமப் படி மகிழ்ச்சி

யில் விருப்பமிகழான், அலகிலா நந்தவடி வாகு
முன் சொரூபத்தை யாராய்ந்து பார்மைந்தனே.

மாநஞ்சி றந்தகுரு நாதனே யாநந்த வகைக
ளைத் தனையென்னிலோ, ஞாநந்தி கழ்ந்தபிர
மாநந்தம் வாசநா நந்தம்விடயா நந்தமென்,றுநந்த
மூன்றுவித மெட்டுவகை யென்பர்சில ரவ்வைந்து
மிதிலடக்கம், யானந்த வகைசொலக் கேண்
மைந்த னேயெட்டு மிஃதின்ன தின்னதெனவே.

போகத்தில் வருசுகம் விடயசுக நித்திரைப்
போதுளது பிரமசுகமாம், . மோகத்த நந்தலிற்
சுகம்வாச னைக்சுகமு மூப்பிரிய மாந்மசுகமாம்,
யோகத்தி லுளதுமுக் கியசுகமு தாசீந முற்றசுக
நிசசுகமதாம், ஏகத்தை நோக்கலத் துவிதசுகம்
வாக்கியமெ ழுந்தசுக ஞாநசுகமே. 122

இவ்வா றுரைசெபுஞ் சுகபே தங்களி னியல்
பா மவைசொல மகனேகேள், ஒவ்வா நகவினி
னுழல்வா னிடாகெட வுறங்குஞ் சயநம துறுநே
ரம், செல்வா மநமக முகமா மதிலொளிர் சித்தின்